

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

□□□

Captivated BY YOU

KINGCAID BILLIONAIRES BOOK ONE

TRACIE DELANEY

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

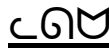
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

Captivated
BY YOU

Telif hakkı © 2022 Tracie Delaney

Bethany Pennypacker, Outthink Editing LLC tarafından düzenlenmiştir
Katie Schmahl, Jean Bachen ve
ve Jacqueline Beard

Kapak tasarımı: *CT Cover Creations*
Fotoğrafçı: *CJC Photography* Kapak
modeli: *Eric Taylor Guilmette*

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, depolanamaz veya aktarılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, işyerleri, olaylar veya yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

İçindekiler

Tanıtım

Tracie'den bir not

1. Kiana
2. Asher
3. Kiana
4. Asher
5. Kiana
6. Asher
7. Kiana
8. Asher
9. Kiana
10. Asher
11. Kiana
12. Asher
13. Kiana
14. Asher
15. Kiana
16. Asher
17. Kiana
18. Kiana
19. Kiana
20. Asher
21. Asher
22. Kiana
23. Asher
24. Asher
25. Kiana
26. Asher
27. Kiana
28. Asher

29. [Kiana](#)

30. [Asher](#)

[Gia](#)

[Seninle Tükendi](#)

[Haber Bülteni Kaydol](#)

[Tracie Delaney'nin kitapları](#)

[Teşekkürler Yazar](#)

[Hakkında](#)

Bir kız bir bara girer, tasarımcı takım elbiseli yakışıklı bir adamla tanışır ve hayatının en ateşli seksini yaşar.

Islak bir rüya gibi, değil mi?
Yanlış.

Ertesi sabah Seattle sahilini gören muhteşem bir çatı katında uyandığımda, "Chicago'ya dönüş uçuşunda iyi yolculuklar" yazan bir not buluyorum. Mesajı açık ve net: Tek seferlik bir ilişki.

Meşhur son sözler.

Yeni işimin ilk gününde beni karşılamak için kim bekliyor tahmin edin? Meğer süper zengin Asher Kingcaid tek seferlik bir ilişki yaşamaktan çok uzakmış. Ama onun cazibesine kapılmak kötü bir fikir. Bir kez yanımsanız, ateşten uzak durmak mantıklıdır.

Ancak Asher beni alevlerin içine sürüklemeye kararlı.

Tracie'den bir not

Sevgili Okuyucu,

Yepyeni bir seri olan The Kingcaid Billionaires'ın ilk kitabını seçtiğiniz için çok teşekkür ederim. Tamamen yeni bir şeye şans vermek zor bir şey, değil mi? Ama aynı zamanda midenizin derinliklerinde küçük bir heyecan balonu da var, yepyeni karakterlerle tanışmanın ve onları tanımanın sevinci.

Öncelikle Kingcaid ailesi hakkında biraz bilgi vereyim. Otuz yıl önce, üç kardeş bu şirketi kurdu ve küçük bir aile işletmesi olarak başlayan bu işi, otel zinciri, yolcu gemileri, gece kulüpleri, plaj kulüpleri ve kumarhaneler dahil olmak üzere küresel bir fenomene dönüştürdü. Aklınıza ne gelirse, Kingcaid ailesi o alanda faaliyet gösteriyor. Ve şimdi sıra çocuklarının parlamasına geldi.

Kingcaid Otellerinin CEO'su Asher Kingcaid ile başlayalım. Asher henüz bilmiyor, ama Kiana Doherty ile tanıştığında tüm hayatı değişecek. Kiana, kendini kanıtlamak isteyen hırslı bir genç stajyer.

ROGUES serisini sevenler için Captivated By You'nun sayfalarında bir sürpriz olabilir. Asher ve Kiana ile Kingcaid klanının diğer üyeleriyle tanışmaktan keyif alacağınızı umuyorum. Kitabı okuduktan sonra ne düşündüğünüzü duymak isterim. Facebook okuyucu grubum [Tracie's Racy Aces](#)'e katılıp orada tartışmaya katılmaya ne dersiniz?

Bu arada, sayfayı çevirin ve sizlerle paylaşmaktan büyük heyecan duyduğum bu yepyeni seriye dalın.

Keyifli okumalar.

Sevgil
er,
Tracie

Bölüm 1

Kiana

Kadınlar, yumurtalıklarınızı koruyun.

Seattle sahilindeki Kingcaid Hotels'in amiral gemisi tesisinin çıkışına doğru koşarken, fûme cam kapılar yavaşça açıldı. Topuklarım cılalı mermer zeminde tıkırdadı, ses lüks ve geniş lobide yankılandı.

Kapılardan dışarı fırladım ve taş merdivenlerden aşağıya, sokağa koştum. Öfke gözyaşları gözlerimi yaşarttı ve boğazımda ateşli bir yanma hissi uyandı. Ceketimin fermuarını çekip sola döndüm. Acele eden bir kadın beni kıl payı ezmekten kurtuldu. Onun yolundan çekildim ve bileğim burkuldu. Ağlayarak yakındaki bir bankın üzerine topallayarak gittim. Bankın üzerine çöktüm ve bileğimi inceleyerek kemiği ovuşturdum.

Bu ne cüret?

O piç kurusu nasıl cüret eder benim kıcıma elini koyar ve sanki ben onun malıyım gibi sıkar?

Sanki bu davranışı *normalmiş* gibi.

Kabul edilebilirmiş gibi.

Ama muhtemelen öyleydi. Onun gibi erkekler, iktidar konumundaki erkekler, her gün kadınları taciz ediyordu. #metoo'ya veya her hafta haberlerde yer alan sayısız diğer hareketlere bakmak yeterliydi. Yine de, toplum bu konuyu ne kadar konuşursa konuşsun, bunun doğru olmadığı konusunda hemfikir olsa da, hiçbir şey değişmedi.

Nasıl oldu da bu tür istenmeyen ve haksız ilgiyi üzerime çektim? Neden bazı erkekler davetsizce bana asılabileceklerini düşündüler? Ben mi bozuktum, yoksa bilinçsizce buna hazır olduğumu mu hissettirdim?

En son benzer bir durumla karşılaştığımda, doğru olanı savunmak için tüm cesaretimi toplamıştım ve bunun sonucunda ne oldu? İşsizlik bürosuna tek yön bilet ve her zaman yanımda olacağını düşündüğüm birini kaybetmek. Beni gerçekten sevdiğine inandığım birini.

Dersimi aldım, hem de zor yoldan.

Öfke içimi kapladı, yumruklarımın eklemleri beyazladı, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyordu.

Ama hepsi bu kadar değildi. Kendimi hasta hissediyordum. Kısa bir an için sessiz kalmayı düşündüğüm için hasta hissediyordum. Çok istediğim bir rol için onun pis ellerini üzerimde hissetmeye razı olduğum için hasta hissediyordum.

Tiksinti dolu bir titreme boğazıma kadar çıktı ve bu işi o kadar çok istediğim için o adamın pisliklerine katlanmayı düşündüğüm için ürperdim. Bir saniye bile olsa. Hiçbir iş buna değmezdi.

Tanrım, ağlamak istedim, ama burada oturup gözyaşları dökmek bir işe yaramazdı. İlk eleme turlarını geçmek için çok çalışmışım, kendim söylemiş olsam da oldukça iyi bir sunum hazırlamışım. Bir şans hak etmişim, ama daha dizüstü bilgisayarımı bile açamamışım.

Kıyı şeridinde topallayarak otele doğru yürüdüm, az önce ayrıldığım beş yıldızlı lüks otelden çok daha mütevazı bir yerdi. Karşılatabileceğim tek yer burasıydı ve memleketim Chicago'dan Seattle'a uçak bileti masraflarına ek olarak, bir süre daha karşılabileceğim en iyi yer burası olacaktı. Özellikle de ziyaretimin asıl amacını gerçekleştiremediğim için.

Ah! Bu çok adaletsizdi. Kingcaid Hotels'de staj yapma şansını her gün karşınıza çıkacak bir fırsat değildi.

Kingcaid markası çok büyüktü. Sahipleri, sadece otellerle değil, birçok kazançlı iş kolunda da parmaklarını sokmuşlardı. Kruvaziyer gemilerinden kumarhanelere, restoranlardan gece kulüplerine kadar dünyanın her yerinde işleri vardı ve hatta film ve TV stüdyoları bile sahiplerdi.

Ve doğru hatırlıyorsam, bir müzik şirketleri de vardı. Sony veya Warner gibi büyük şirketlerle rekabet edecek düzeyde değildi, ama hatırladığım kadarıyla, bazı sağlam sözleşmeler imzalamışlardı. Gelecek vaat eden, yükselişte olan gruplar.

Bu kadar büyük bir organizasyona katılmak, kariyerimi hızla ilerletebilir ve bana takip edebileceğim birçok yol sunabilirdi.

Ve şimdi, ellerini kendine saklayamayan bir aptal yüzünden, hamburger çevirip masa servisi yapmaya geri döndüm ve interneti tarayarak, seçtiğim otel yönetimi alanında, James Bond'un güzel bir kızla yatma fırsatını reddetmesi kadar nadir olan stajlar arıyordum.

Çantamda cep telefonumu bulmak için karıştırdım ve annemi aramak için çıkardım. Muhtemelen bütün gün telefonun başında beklemişti, çünkü görüşmem saat beş buçukta olduğunu defalarca söylememe rağmen.

Ekranındaki saat beş otuz beşi gösteriyordu.

Otel insan kaynakları departmanının gönderdiği belgelerde, görüşmenin bir ila bir buçuk saat süreceği yazıyordu.

Yine de, otel müdürü sağ kalçanı sıktıktan sonra ona tek bir soru bile sormadan çıkıp gitmek, görüşmenin sonunu hızlandıracaktı.

Ona kızgındım, ama kendime de kızgındım. Ona tokat atmalı, çığlık atmalı, bir şey yapmalıydım, *ne olursa olsun*. Bunun yerine, ağzım açık bir şekilde orada durdum ve sonra öylece çıktım. Lanet olası kapıyı bile çarpmadım.

Bu berbat bir durumdu. *Berbat*. Ama bu muhtemelen yanlış bir kelime seçimi. Handy Andy, dizlerimin üzerine çöküp onun iğrenç fantezisini gerçekleştirseydim bana bonus puan verirdi.

Annemin numarasını çevirdim, sonra bağlantı kurulmadan telefonu kapattım. Onunla konuşacak cesareti kendimde bulamadım. Bu yüzden her korkakların en iyi yaptığı şeyi yaptım: Bir buçuk saat sonra gönderilmek üzere bir mesaj ayarladım. Kısa tuttum, bir süre haber alamayacağımı ve görüşmenin beni çok yorduğunu söyledim ve yarınki uçuştan önce onu arayacağıma söz verdim. Eve döndüğümde ona her şeyi anlatacaktım. Ama Seattle'ın ortasında böyle bir konuşma yapmak, "yapılması gerekenler" listemin en altında yer alıyordu.

Hayalimdeki iş için yaptığım mülakatta taciz edilmekle aynı seviyedeydi.

Otelim görünür hale geldiğinde, içeri girip, kaşıntılı yatak örtüleri, çizik beyaz duvarları ve *yıpranmış* halısı olan kasvetli odada oturma düşüncesi beni çok depresif hale getirdi.

Karnım guruldadı. Mülakatımdan o kadar gergindim ki, kahvaltıda sadece bir elma yiyebildim ve o zamandan beri hiçbir şey yemedim. Seattle'ın her yerine dağılmış hayallerimin parçaları olmasına rağmen, hala yemek yiyebildiğimi bilmek güzeldi. Ama yine de, beni yemekten alıkoyan çok az şey vardı. Mide rahatsızlığı çekirken bir raf dolusu kaburga yiyebilen nadir türlerden biriydim.

Sola döndüm ve sokaklarda dolaşarak hoş görünümlü bir yer aradım. Karanlıklaşılan gökyüzü dolaşmamı durdurdu ve yağmur yağmaya başlamadan önce rastladığım ilk bara girdim.

Mekan loş ışıklı ve benim zevkime göre biraz fazla şıktı, ama yeterince sıcak görünüyordu. Saat henüz erken olmasına rağmen, iş çıkışı kalabalığı barın içine doluşmuştu, hepsi bira içiyor ve muhtemelen Amerika'da bir hafta daha hayatta kaldıkları için kendilerini tebrik ediyorlardı.

barın bir koltuğu boşaldı ve ben hemen oraya atladım, ceketimi sahiplenircesine koltuğun arkasına astım. Oturdum ve barmenin beni fark etmesini bekledim. Otuz saniye sonra, barmen bana doğru yürüdü, bir peçete uzattı, bir kase fıstık koydu ve çenesini salladı.

"Ne alırsınız?"

Bir kuralım vardı. Saat altı buçuktan önce asla

içki içmemek. Barın arkasındaki saate baktım.

Beş elli dokuz.

Ah, boş ver.

"Gin tonik lütfen. Büyük olsun."

Barmen gülererek, bir bardak buzlu tepsiye daldırdı ve bolca cin ekledi. "Kötü bir gün mü?"

Gözlerimi devirdim. "Hayal bile edemezsin."

İçkimi masaya koydu ve iki dilim limon ekledi. Yaka kartına baktım. Saul.

"Hey, Saul?"

Kaşlarını kaldırdı. Belki de adını fark ettiğim için şaşırmıştı. Ya da belki de adını kullandığım için.

"Evet, hanımefendi?"

"Bana bir iyilik yapar mısın?"

Kaşı daha da yukarı kalktı. "Ne olduğuna bağlı."

Gülerek, "Merak etme, sana asılmıyorum. Haklısın, çok kötü bir gün geçirdim ve üzüntülerimi bir cin bardağının dibinde boğmak iyi bir fikir gibi görünse de, aslında değil. O yüzden senden sadece üç içki servis etmeni istiyorum. Ondan sonra bana gitmemi söyleyeceksin. Anlaştık mı?" dedim.

Sarhoş olup ayaklarımın üstüne düşmek kariyerim için hiç de iyi olmazdı. Ayrıca akşamdan kalma hali ve dört saatlik bir uçuş, eve dönüş yolculuğumu berbat hale getirirdi.

Saul göz kırptı. "Anlaştık."

Bir sonraki bekleyen müşteriye hizmet etmek için barın diğer ucuna doğru yürüdü. G&T'mi aldım ve bardağın üçte birini içip, elimle ağzımı sildim.

"Bu hızda içiyorsan, içki miktarını sınırlaman iyi olur," dedi boğuk bir ses, tonunda alaycı bir ima vardı.

Kafamı çevirip bu lezzetli sesin sahibinin barın sahibi olup olmadığını görmek istedim.

Ohhh, öyle diyebilirim.

Yabancı adamın koyu kahverengi saçları ense kısmında kısa kesilmişti ve topaz rengi gözleri yaramazlık dolu bir ışıltıyla parlıyordu. Bu gözlere, tasarımcı sakallarıyla kaplı kare çene, keskin elmacık kemikleri ve mükemmel bir burun eklenince, bam! Ateşli alarm.

Gözlerimi onun üzerinde gezdirdim. Takımı iyi kesilmişti ve onu beyaz bir gömlek ve gözlerine uyan bir kravatla tamamlamıştı. Çantamdaki otuz doları, bunu bilerek yaptığını iddia ederdim. Dikkatimi, kesme camdan yapılmış bir bardağı kavrayan eline çevirdim. Viski ya da skoç içiyordu, belki de burbon. Akçaağaç şurubu renginde bir şeydi. Ona yakışıyordu. Bir şişe bira ya da bir kadeh şaraptan çok daha yakışıyordu.

Koltuğumda kıpır kıpır oldum. "Sanırım sen her zaman kontrolü elinde tutan türden bir adamsın."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı, bunu eğlenceli bulduğunun işareti olarak algıladım. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Sadece bir his." Omuz silktilim.

Gülümsedi, mükemmel burnu ve mükemmel elmacık kemiklerine yakışan mükemmel beyaz dişlerini gösterdi. Ve o muhteşem gözleri... Bu adamın yanında yanıp sönen kırmızı bir neon uyarı yazısı olmalı: Kadınlar, yumurtalıklarınızı koruyun.

"Başka ne görüyorsun?"

Üç parmağımı dudaklarıma dokundurdum, onun sorusunu kendimi baştan aşağı bir değerlendirmeye tabi tutmak için bir fırsat olarak kullandım. Hiç şüphe yoktu. Yanımda, benimle sohbet etmeye karar vermiş, gerçek anlamda muhteşem bir erkek oturuyordu. Bundan yararlanmak en iyisiydi. Bir saatlik zararsız şakalaşma, düşen moralimi düzeltmek için harikalar yaratabilirdi.

"Hmm." Onu tekrar süzdüm, sol bileğindeki pahalı saati, manikürlü tırnaklarını ve kusursuz cildini fark ettim. İtalyan deri ayakkabıları ve takım elbisesinin kesimi. "Zenginsin. Başarılısın. Biraz kibirlisin. İsteddiğini elde etmeye alışkınsın. Emir almayı sevmezsin, bu yüzden kendi işini yapıyorsun. Hayattaki güzel şeyleri seviyorsun."

Bu eğlenceli aktivitenin tadını çıkararak, hayal gücümü serbest bıraktım ve anında uydurmaya başladım.

"Annen seni büyürken şımarttı ve hala babanın ilgisini ve onayını arzuluyorsun. Bir ya da iki kardeşin olan en büyük çocuksun. Yakın bir ailen var, ancak ailen inatçı kişiliklerle dolu, bu yüzden çok tartışma oluyor ve kazanamadığında, aşırı rekabetçi olduğun ve kaybetmeyi ya da istediğini elde edememeyi kabul edemediğin için somurtuyorsun

İstedigini elde edemediğinde somurtuyorsun. Kadınlara gelince, sen yerleşik bir tip değilsin. Birden fazla kadınla birlikte oluyorsun, açık büfe gibi. Hiçbir kadın seni evcilleştiremez." Gülümsedim, ellerimi yanlara doğru açtım, avuç içlerim yukarı bakıyordu. "Nasıl yaptım?"

Gözleri parladı. Şaşkın tepkisini bir saniye içinde kontrol altına aldı. Vay canına. Belki bir veya iki tahminimde tam isabet yapmıştım.

Göğsünden bir kahkaha yükseldi. "Bunu otuz saniyelik bir karşılaşmadan mı anladın?"

Bardağımı dudaklarıma götürdüm ve bu sefer daha sakın bir şekilde yudumladım. "Adil olmak gerekirse, seni yirmi saniyede çözdüm."

İçkisini çevirdi. Buzlar bardağın kenarlarına çarptı. Kehribar rengi sıvıya baktı, sonra bir yudum aldı ve gözlerini bana kaldırdı. "Fena değil."

"Hangi kısımları yanlış tahmin ettim?"

Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Bunu senin hayal gücüne bırakacağım, ki bu oldukça sağlıklı bir şey."

"Teşekkürler. Annem de sana katılırdı." "Şimdi sıra bende mi?"

"Hayır."

Başını eğdi. "Bu adil değil."

"Hayat adil değildir. Ayrıca, sen bana sordun. Ben sana sormadım. Sen beni psikanaliz etmeden de yeterince berbat bir gün geçirdim."

"Muhtemelen en iyisi. Bu konuda berbatım."

Saul'a parmağını kaldırdı ve ancak o zaman cinimi bitirdiğimi fark ettim. Saul bardaklarımızı yeniden doldurdu ve tanımadığım adam bardağını benimkine dokundurdu.

"Adın ne?" diye sordum. "A-Anthony."

Dudaklarımı birbirine sürttüm. Onun kadar bakımlı bir erkeğin kekemeliği tek bir anlama gelebilir: bana sahte bir isim vermişti.

"Seninki ne?"

"Ethel."

O güldü, ben de bu sese hızla bağımlı hale geliyordum. "Sen Ethel değilsin."

"Sen de Anthony değilsin, ama bana sahte isim vereceksen, karşılığında aynısını bekleyebilirsin."

Gözlerindeki parıltı bu sefer daha uzun sürdü. "Sen zeki bir kadınsın, Ethel."

"Teşekkürler."

Sessizliğe büründük, hiç rahat hissetmediğim bir durumdu bu. Sessizliği anlamsız sohbetlerle doldurma eğilimim vardı, bu da genellikle başımı belaya sokardı. Bardağıma baktım. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve ona bakmamak için tüm gücümü kullanmam gerekti.

"Yemek yedin mi?"

Tam o anda, midem yine guruldadı. "Henüz yemedim."

Barın üzerine birkaç banknot attı, sonra ayağa kalktı ve sandalyemin arkasından ceketimi alıp bana uzattı.

"Seni yemeğe götürmeme izin verir misin, böylece bana bu berbat gününü anlatabilirsin?"

Gözlerimi kısarak başımı eğdim. "Tanıştığım, bana sahte isim veren bir adamla yemeğe çıkmak, morga tek yönlü bir yolculuk gibi geliyor."

Omuzları bastırılmış kahkahalarla titredi. "Seri katil olmadığımı söz veriyorum."

"Hepsi öyle der."

"Öyle mi?" Alnı kırıştı. "Kaç tane seri katille karşılaştın?"

Ona dilimi çıkarmaktan kaçındım. Yirmi dört yaşındaki kadınlar böyle çocukça davranışlarla paçayı kurtaramazlar. Ne yazık ki. "*Muhtemelen* hepsi öyle der."

Bara göz gezdirdi. "Burada kalırsak benimle yemek yemeye razı olur musun? Saul seni koruyabilir. Yani, onu benden kırk beş saniye daha uzun süredir tanıyorsun, bu yüzden onun güvenli bir seçim olduğu kesin."

Bu sefer gülme sırası bendeydi ve kendimi tutmadım. "Haklısın sahte Anthony."

"Öyle düşündüğüne sevindim, sahte Ethel."

Ceketimi alıp uzaklaştı, ben de onu takip etmek için acele ettim. Onu yakaladığımda, hostesle konuşmuştu ve hostes onu bir masaya götürüyordu.

Hay aksi. Bir yabancıyla akşam yemeği yiyeceğim.

Bunu, sırf listeden silmenin verdiği tatmin için olsa bile, yapılacaklar listeme eklemeliyim.

Bölüm 2

Asher

Gözünü dikip bakmak iyi bir fikir değil.

OTUZ YIL Bu dünyayı onurlandırdım.

Çok şey gördüm, çok şey yaptım, dünyanın dört bir yanından birçok insanla tanıştım.

Ama hiç, *hiç* bu kadar zeki bir kadınla karşılaşmamıştım. Yanıma oturduğunda parfümünün hafif kokusunu aldığım andan itibaren dikkatimi çeken bu çarpıcı kadın. Ve ağzını açıp konuşmaya başladığı andan itibaren, ben bitmişim.

Hemen hemen her şeyimi tam olarak anlamıştı, sanki zihnimin içini kurcalamış ve nadiren kimseye gösterdiğim adamı ortaya çıkarmış gibiydi. Çok nadir görülen bir yetenek ve ben bunu daha fazla keşfetmek istiyordum. Beni onu incelememe izin vermeyebilirdi, ama gece ilerledikçe gardını indirecekti ve ben de fırsatı kaçırmayacaktım.

Onun için çektiğim sandalyenin arkasına ceketini astım. Karşısındaki koltuğa geçerken, eteğini düzeltti, sonra oturdu ve itiraf ediyorum, bluzunun içine bakarak göğüs dekoltesini gözlerimle yaladım. Tam zamanında bakışlarımı kaldırdım.

En azından öyle sanmıştım.

Kehribar rengi irislerinde dönen ateş, yakalandığımı gösterdi. Ona utanmış bir gülümseme attım.

"Üzgünüm."

Bana iki üç saniye boyunca sert bir bakış attı, sonra ayağa kalktı ve sandalyenin arkasından ceketini aldı.

Ayağa fırladım. "Nereye gidiyorsun?"

"Bugün cinsel bir nesne olarak görülmekten bıktım, Anthony, ya da gerçek adın her neyse. Eminim küçük kara defterinde sana bakmaktan mutlu olan birçok kadın adı vardır, ama ben senin en son eklediğin kişi olmak istemiyorum."

Topuklarını döndü ve çıkışa doğru koştu. Onun peşinden koştum ve kapıyı açarken ona yetiştim. Seattle'ın yağmur duşu havada asılı kalmıştı, selden çok sis gibiydi.

"Ethel, lütfen dur." Onu dirseğinden tuttum. "Lütfen içeri gel. Özür dilerim. Gerçekten çok özür dilerim. Bu benim için çok kaba bir davranıştı. Sana kendimi affettirmek için bir şans ver."

Ben kadınların peşinden koşan türden bir adam değildim. Ethel, karakterim ve kadınların hayatımdaki yeri konusunda beni tam olarak tanımlamıştı. Şirketim hayatımda birinci sıradaydı, zamanımın ve dikkatimin yüzde yüzünü alıyordu. Anlamlı bir ilişkiye yer yoktu.

Yine de içgüdüsel olarak, ruhumun derinliklerinde, bu kadının gitmesine izin vermenin büyük bir hata olacağını biliyordum. Bunu nasıl bildiğimi bilmiyordum, sadece tüm varlığımla onu durdurmam, bana bir şans daha vermesi için onu ikna etmem gerektiğini haykırıyordu.

Bana baktı, gözlerinde hala ateş yanıyordu. Gözleri bana manuka balını hatırlattı, derin ve altın rengi, bir erkeğin saatlerce bakıp sıkılmayacağı türden gözler.

Hafif bir esinti sarı saçlarını yüzüne doğru savurdu ve o da biraz sinirli bir şekilde saçlarını geri itti.

"Neden yapayım?"

İyi soru.

Ellerimi kaldırdım. "Sadece alçakgönüllü bir özür ve gözlerimi kendime saklayacağıma dair bir sözüm var."

Dolgun dudakları düzleşti. "Ve ellerin."

"Kesinlikle ellerim." Ona çarpık bir gülümseme attım. "Stereotipik bir pislik olduğum için özür dilerim, ama senden hoşlanıyorum. Zekanı ve anlayışlı olmanı seviyorum, sana akşam yemeği ısmarlamama izin verirsen onur duyarım. Ödeşmek için menüdeki en pahalı şeyi sipariş et."

Beni birkaç saniye inceledi ve sonra kapıyı bıraktı. Kapı gürültüyle kapandı ve soğuk sonbahar havasını dışarıda bıraktı.

"Derin ceplerini hazırla, Ant."

Cevap beklemeden yanımdan geçip masamıza döndü. Onun arkasından sııttım. Bu kadını tanımıyordum, ama lanet olsun, tanımak istiyordum. Sadece yasadışı olacak kadar seksi vücudu için değil, zekası için de. İnanılmaz derecede çekici bulduğum bir zekaya sahipti ve beni temel bir düzeyde cezbeden bir sıcaklığı vardı.

Yerime oturdum, peçeteyi kucağıma koydum ve menüyü açtım. Yemekler oldukça standart bistro yemekleriydi, ama açık mutfaktan gelen kokular, karşımda oturan kadın kadar ağzımı sulandırıyordu

ama ana yemekleri incelerken, onun söylediği bir şey aklıma geldi.

"Bugün cinsel bir nesne olarak görülmekten bıktığını söylerken ne demek istedin?"

Gözlerini aşağıda tutarak menüyü inceledi. Sonra menüyü kapattı ve sandalyesine yaslandı.

"Bugün bir iş görüşmesine gittim ve görüşmeyi yapan adam popomu tutup sıkmanın gayet normal olduğunu düşünüyor gibiydi." Çenesi gerildi. "Bilirsin, profesyonel bir ortamda yaptığın gibi."

Ağzım açık kaldı. "Şaka mı yapıyorsun?"

Bana geniş gözlerle, inanamayan bir bakış attı. "Şaka yapıyor gibi mi görünüyorum?"

"Hayır. Yani... Tanrım, bu çok saçma."

"Değil mi?" Başını salladı. "En kötüsü ne biliyor musun? O benim hayalimdeki işti. Tüm çevrimiçi testleri başarıyla geçtim, sunumum da mükemmeldi, sonra son engele geldik ve bu şakacı herif bana dokunabileceğini düşünüyor ve benim de başka seçeneğim olmadığı için bunu kabullenmek zorundayım." Acı bir şekilde güldü. "Hiçbir iş buna değmez."

Mide asidim yanıyordu ve birkaç derin nefes alırken burun deliklerim genişledi.

"Hayır, değmez." Neredeyse masanın üzerinden uzanıp onu teselli etmek ve dayanışma göstermek için elini sıkacaktım, ama sonra vazgeçtim. "Peki ne yaptın? Hayalarına mı vurdun, sonra polisi mi aradın?"

Onun ağzından keskin bir kahkaha patladı. "Ondan da kötüsü. Hiçbir şey yapmadım. Sadece çıktım."

"Ne? Neden?"

Gözlerini kısarak, "Beni yargılama," dedi.

"Yargılamıyorum." Ellerimi havaya kaldırdım. "Sadece... çok öfkeliyim ve senin adına ona hayalarına tekme atmak için orada olmayı dilerdim. İş neydi?"

Derin bir nefes alıp burnundan verirken göğsü yükseldi. "Büyük bir otel zincirinde stajyerlik. Aylardır her gün aradığım mükemmel bir fırsattı. Sonunda, otelcilik diplomamı kullanma şansım olmuştu. Ve şimdi" yine neşesiz bir kahkaha attı, "Chicago'ya geri dönüp başka bir iş bulana kadar garsonluk yapacağım. Ne zaman olursa olsun."

Midemde bir huzursuzluk hissi uyandı. Tesadüflere inanmazdım ve içimden bir ses, yanıldığımı umuyordu. Sıkıca yumruklanmış ellerimi

ve ağzından çıkacak sonraki kelimelerin korktuğum şey olmaması için dua etti m .

"Hangi otel?"

Sakın söyleme. Sakın söyleme. Sakın söyleme lan.

"Kingcaid," dedi. "Sahildeki şık otel."

Siktir!

Bir şekilde ifademi kontrol altında tuttum, ama içim kargaşa içindeydi. Öfke, lav gibi sıcak bir şekilde damarlarımdan akıyordu. Kanım kül oldu ve içimde acımasız ve merhametsiz bir intikam arzusu yükseldi.

"Keşke o piçin suratına bir tokat atsaydım," diye devam etti, ben ise içimi parçalayan öfkeden başka bir şeye odaklanmaya çalışıyordum. "Keşke dişlerini dövsem. Ama yine de, öyle bir adam muhtemelen polisi arardı ve başım belaya girerdi." Burun kıvrırdı. "Tipik."

"Adı neydi?" Sesim kısılmıştı ve o da sesimin titreşimindeki değişikliği fark etti, çünkü gözlerini kısarak öne doğru eğildi.

"Brandon Forster. İyi misin?"

"Evet." Boğazımı temizledim. "Evet. İyiyim."

"Onu tanıyor musun?"

"Kimi?"

Gözlerini devirdi. "Brandon Forster'ı mı?"

Bu koşullar altında, yapabileceğim tek şeyi yaptım. Yalan söyledim.

"Onu hiç duymadım."

"Hmm. Keşke duymamış olsaydım." Omzunu silkti. "Artık yapabileceğim bir şey yok."

"Neden polisi aramadın?"

Gölümsedi. "Oh, Ant. Polise ne diyecektim ki?"

Adımı kısaltmış olması hoşuma gitti, sahte olsa da. Bu, benim yanımda daha rahat hissettiği anlamına geliyordu. "Senin iznin olmadan sana dokunduğunu."

Başını eğdi, bana baktığı bakışlar acıma doluydu.

"Ah, erkekler için çok kolay, değil mi? Sorun şu ki, Ant, 'kanıt' denen bir şey var. Kanıt olmadan polis ilgilenmiyor. Ne yazık ki, dünyanın her yerindeki kadınlar her gün bu tür durumlarla karşı karşıya kalıyor. Bu doğru değil ve beni çok kızdırıyor, ama nadir görülen bir durum değil."

Bu tür bir şeyin aklıma gelmediğini itiraf etmekten utanıyordum. Ama şimdi "Ethel" benim burnumun dibinde, *benim şirketimde* kadınlara bu utanç verici muamelenin yapıldığını dikkatime sunduğuna göre, bunu görmezden gelmeye ya da ortadan kaybolmasını umarak halının altına süpürmeye niyetim yoktu.

Tabii ki, sadece onun sözüne güveniyordum. Harekete geçmeden önce kapsamlı bir soruşturma yapmam gerekiyordu. Ama temelde ona inanıyordum. Forster'ın ona cinsel tacizde bulunduğunu söylüyorsa, öyle olmuştu.

Ve gerçeği ortaya çıkardığımda, o piçin geleceği mahvolacaktı. Bundan emin olacaktım.

"Peki kanıt olsaydı, polise gider miydin?" Derin bir nefes aldı. "Şüpheli."

Kaşlarım havaya kalktı. "Neden?"

"Çünkü." Omuz silkti. "Kanıt olsa bile hiçbir şey olmazdı. En iyi ihtimalle, hafif bir ceza alırdı ve ben de boşuna bir sürü sıkıntıya katlanmak zorunda kalırdım. Küçük bir dünyada yaşadığımızı da unutma. Haberler çabuk yayılır ve sorun çıkaranlar fırsatların azaldığını fark ederler." Dudaklarını ısırды, gözleri donuklaştı. "Unut gitsin, Ant."

Hayatta olmaz.

Peçetemi masaya koydum. "Bir dakika izin verir misin?"

"Tabii." Menüye baktı, sonra bana. "Garson gelirse siparişimi vereyim mi?"

"Evet, lütfen. Ben ribeye biftek alacağım. Az pişmiş."

Tuvalete gittim ve gözden kaybolduğumda asistanımı aradım. Yirmi dört saat hizmet vermeye alışkın olduğu için, ilk çalınıştta cevap verdi.

"Asher, neye ihtiyacın var?"

Öfkeden titremeseydim, gülerdim. Ama telefonumu elimden düşürmemek için kendimi zor tuttum. "Cuma gecesi aradığım için özür dilerim."

O, pes etmiş bir şekilde içini çekti. "Beş yıldır senin için çalışıyorum. Cuma geceleri aramadığın günleri bir elin parmaklarıyla sayabilirim."

Bu sefer beni güldürdü. "İstifa etmemiş olmana şaşırdım."

"Seni yalnız bırakayım da? Ben olmadan başın büyük belaya girer." "Doğru."

"Ee?"

"İnsan kaynakları departmanı ile iletişime geçip Brandon Forster hakkında ellerinde bulunan tüm bilgileri göndermelerini sağlayabilir misin? Sabaha kadar posta kutuma ulaşması gerekiyor."

"Tabii ki. Hemen hallederim."

"Sonra da güvenle iletişime geçip Seattle'daki mülkteki son yirmi dört saatlik CCTV kayıtlarını indirip doğrudan bana göndermelerini sağla."

"Anlaşıldı. Başka bir şey var mı?"

"Hayır, hepsi bu kadar. Teşekkürler Priya. İyi akşamlar."

Telefonu kapattım ve Brandon Forster hakkındaki tüm düşüncelerimi aklımın bir köşesine attım. İntikam almak için bolca zaman vardı. Şu anda, "Ethel" tüm dikkatimi hak ediyordu. Çalışanlarımdan birinin davranışları yüzünden berbat bir gün geçirmişti ve ben de akşamının çok daha iyi geçmesini sağlayarak ona bunu telafi etmek niyetindeydim.

Koltuğuma oturdum ve masanın karşısında oturan muhteşem kadına gülümsedim. "Kusura bakma."

"Sorun değil. Senin için biftek sipariş ettim. İyi pişmiş istemiştin, değil mi?" Bal rengi gözleri parladı.

"Mükemmel," diye cevap verdim, viskiden bir yudum alarak. Kıkırdadı. "Oh, çok iyisin Ant."

Dirseklerimi masaya dayadım, çenemi elimin arkasına dayadım ve ona bakakaldım. O da ilgimi ilgiyle karşıladı, göz bebekleri genişleyerek kenarlarında sadece altın rengi bir halka kaldı. Bu manzara bana tam güneş tutulmasını hatırlattı.

Akşam yemeği sırasında, beklenmedik yol arkadaşısıyla birçok ortak noktamız olduğunu öğrendim. İkimizin de iki erkek kardeşi vardı, ancak onunkiler tek yumurta ikiziydi. Ailelerimiz bizi çıldırtıyordu, ama onları çok seviyorduk. O rock müziği, koşmayı ve açık havada olmayı seviyordu. Ben de öyle. Zaman geçtikçe, kaderin bu mükemmel yabancıyı hayatıma bir nedenden dolayı getirdiğine olan inancım arttı. Sadece o nedenin ne olduğunu henüz çözmemiştim.

Garson yemek tabaklarımızı kaldırdı ve ikimiz de tatlıyı reddettik. Ama akşamın sonu yaklaşırken, öylece kalkıp gitmek istemiyordum. Karşımda oturan güzel kadınla geçirdiğim zaman kadar keyif aldığım birinin eşlik ettiği son anı hatırlayamıyordum.

Peçetemi katlayıp masanın üzerine koydum. "Sana karşı dürüst olabilir miyim?" "Olmanı tercih ederim."

"Bu gecenin bitmesini istemiyorum."

Bana gözlerini kırpmadan baktı. "Ben de." "Çok güzelsin."

"Sarhoşsun."

Gülerek boş elimle kadehimi kaldırdım. "Bu gece içtiğim üçüncü viski ve daha bitirmedim bile."

"O zaman körsün."

"Hayatımın geri kalanında tek gördüğüm şey senin görüntünse, o zaman kaderimi memnuniyetle kabul ederim."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve başını salladı. "Sen hep saçmalıyorsun, değil mi Ant?"

O pembe dudaklardan gerçek adımın dökülmesini duymak için her şeyi verirdim, ama ona kim olduğumu söylersem, baltayla vurulan kütükten daha hızlı kaçardı. Bu gece itiraf etmek için çok geç kalmıştım. Bunu söylemenin zamanı, ona cinsel tacizde bulunan kişinin kıdemli çalışanlarımdan biri olduğunu anladığım andı. Belki o piçin yarattığı karışıklığı düzelttikten sonra durumu kurtarabilirim.

"Saçmalama."

Alt dudağının köşesini ısırarak, bakışlarını yüzümde gezdirdi, gözlerini kaçırdı ve sonra tekrar bana döndü. Göz bebekleri parıldıyordu, bu ışıltı beni o kadar çekti ki, gerçekten öne eğildim. Sanki kaçınılmazı kabul etmiş iki mıknatıs gibi, o da benim duruşumu taklit etti.

"Bar'larda sık sık yabancı kadınlarla sohbet edip onları yemeğe çıkarır mısın?"

Kafamı salladım. "Sen ilkisin." "Gerçekten mi?"

"Bana inanmıyor musun?"

"Hayır."

Şaşırmış gibi yaptım ve avucumu göğsüme bastırdım. "Alındım."

Son cinini içip bardağı masaya koydu. "Evli değilsin, değil mi Ant?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Hayır."

"İyi."

"Neden iyi?"

Masadan uzanıp parmağının ucuyla elimdeki izi takip etti. "Çünkü evli erkeklerle yatmam."

Bölüm 3

Kiana

Pislik olmak çok, çok iyidir.

Aklımı kaçırmıştım.

İlk ve ikinci cin tonik arasında, Ant — ya da gerçek adı her neyse — bana büyü yapmıştı.

Akşam yemeği sırasında, onunla birçok ortak noktamız olduğunu keşfettim ve onu bu akşam tanışmış olmama rağmen, sanki onu çok daha uzun zamandır tanıyormuşum gibi hissettim. Bu yabancıda beni kendisine çeken bir şey vardı ve onu daha yakından tanımak istiyordum.

Bu benim ilk tek gecelik ilişkim olmayacaktı. Yaklaşık bir yıl önce bir tane daha yaşamıştım. Büyük bir hayal kırıklığı olmuştu ve bunu tekrarlamak niyetinde değildim.

Ve şüphesiz, karşımda oturan bu çarpıcı adama evli erkeklerle yatmadığımı söyleyerek, kendimi ikinci bir benzer karşılaşmaya hazırlamış oldum.

İstersem vazgeçemezdim değil. O da sorun çıkarmazdı. İçimdeki tüm içgüdüler, bir şekilde doğru bir beyefendiye rastladığımı söylüyordu ve eğer cesaretimi kaybedersem, beni otel kapısına kadar geçirecek, elimi sıkacak ve uzaklaşacaktı.

Özür dilemeye gerek yoktu.

Mesele şu ki, vazgeçmek istemiyordum. Kendimi bir maceraya atmak istiyordum.

Son tek gecelik ilişkimden farklı olarak, "Anthony"nin bu berbat günü unutturacak yatak becerilerine sahip olduğuna, sahip olmadığım büyük bir meblağ bahse girerdim. Yatak odasındaki ustalığı, dolgun dudaklarında, yatak odasına davet eden, yaramaz topaz mavisi gözlerinde, kaslı kolları ve geniş göğsünde ve beni en yakın duvara dayayıp becerecek doğuştan gelen gücünde kendini gösteriyordu.

Sırtımdan bir zevk titremesi geçti. *Evet, lütfen.*

Cesaretim - ya da bazılarının aptallık diye adlandırabileceği şey - beni şok etmeli ya da en azından birazcık endişelendirmeliydi. Bunun yerine,

heyecan dalgası mideyi sardı, vücudum beklentiyle titremeye başladı.

Son üç yılda, içgüdülerime güvenmeyi, içgüdülerimi dinlemeyi öğrenmiştim ve içgüdülerim bana karşımdaki adamın güvенеbileceğim biri olduğunu söylüyordu — bana sahte isim vermiş olsa bile.

Belki de bu, başka biri gibi davranıp akşam boyunca biriyle birlikte olmanın tadını çıkarmak, onun uzun zamandır beslediği bir fanteziydi.

Bu fikrin bana da çekici geldiğini itiraf etmeliyim.

"Sen... Ben..." Kaşlarını çatı. "Tekrar söyler misin?"

Kıkırdadım. "Şu haline bak, Ant. Seni kolayca dilinin tutulduğu bir adam olarak görmemişim. İlk adımı atmaya alışkın olduğun için mi kafan karışık? Kadınların inisiyatif almasına alışkın değil misin?"

"Beni tanımıyorsun."

"Ve sen beni tanımıyorsun." Şakacı bir şekilde kaşlarımı oynattım. "Ya ben *ben* seri katil *olursam*, Ant? Çiftleşen... sonra öldüren bir kara dul."

Bir saniye durakladı, sonra başını geriye attı ve güldü. "Ethel, sen uzun zamandır tanıştığım en inanılmaz kadın olabilirsin."

"Teşekkürler. Bugün yaşadıklarımın sonra, bu iltifatı kabul ediyorum."

Yüzü karardı. Bu adamın Brandon Forster gibi kadın düşmanı bir domuz olmadığına dair bir kanıt daha. Ya da tam bir pislik olduğu kanıtı...

Bu düşünceyi hemen durdurdum.

Hayır. O konuya girmeyeceğim.

O piçin beynimde bir milimetre bile yer kaplamasına izin vermedim. Başkalarının eylemleri için de kendimi suçlamadım. Yeni başlayan kariyerimi rayına oturtmak için verdiğim sürekli mücadelede umutsuzluğa kapılmadım. Doğru fırsat bir yerlerde beni bekliyordu. Bu inancı korumalıydım. Başka bir sonuç düşünmek çok iç karartıcıydı.

"Üzgünüm."

Kafamı salladım. "Özür dilenecek bir şey yok. Ben, tüm erkekleri tek bir kategoriye, 'pislik' kategorisine sokan kadınlardan değilim, her ne kadar böyle erkekler çok olsa da. Sadece şanssızdım. Hepsi bu."

İki kez.

"İnançlı ol." Elimi dudaklarına götürdü ve parmak uçlarımı öptü. "Sonunda her şey yoluna girecek."

Kadifemsi dudaklarının tenime dokunmasıyla titredim ve karnım karardı. Uzun zamandır seks yapmamıştım ve vücudumun o tek dokunuşa verdiği tepki bunu açıkça gösteriyordu. Isı tenimin yüzeyini kapladı ve ardında hoş bir karıncalanma bıraktı, ilk zevk dalgaları içimi kapladı.

Ve ilişkimiz daha başlamamıştı bile.

"Gidelim mi?" Sert ve kalın sesi, kirli niyetle parlayan gözleriyle tezat oluştuyordu. En azından, göz bebeklerinin genişlemesinden bunu tahmin ettim ve umdum.

Müstehcenlik iyiydi. Müstehcenlik çok, *çok* iyiydi.

"Kalacak bir yerin var mı?" Onu otele götüremezdim. Eminim beş yıldızlı bir otelden daha azında hiç kalmamıştı. Muhtemelen çarşaplardan uyuz kapmaktan korkardı.

"Var. Tabii otelde daha güvende hissedeceksen başka."

Ona çarpık bir gülümseme attım. "Seri katil statüsüne geri döndük."

O da gülümsedi. "Senin seri katil olduğunu tespit ettiğimizi sanıyordum. Ve eğer bu gece hayatımın son gecesi olacaksa, kendi yatağında olmak isterim."

"O zaman senin evinde olsun."

İçim sanki demir atılmamış bir tekne gibi sallanıyor, kalbim deli gibi atıyordu. O hesabı ödedikten sonra beni sokağa kadar geçirdi, avucunun sıcaklığı omurgamın dibinde hissediliyordu. Çiseleyen yağmur durmuş, hafif bir esinti aşırı duyarlı cildimi okşuyordu. Biz sahile doğru yürürken.

"Evin uzak mı?" "Beş

dakika." "O zaman

uzak değil."

"Hayır." Sesinde eğlence vardı ve ona baktığımda dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü gördüm.

"Komik bir şey mi var?"

"Evet. Sen."

Durdu ve bana doğru yaklaştı, beni bir dükkanın vitrinine doğru itti. Ağzının aniden ağzıma değmesiyle kalbim bir an durdu. Tutkulu. Aceleci. Hakimiyetçi. Bir eli saçımı, diğeri çenemi kavrayıp beni kendine doğru çekerek, öpülmekle ilgili tüm düşüncelerimi alt üst ederken, ben ona karşı eriyip gittim.

Dili içeri girmeyi talep etti ve ben de onun liderliğini takip ederek, her hareketine uyum sağladım. Göğsü sahiplenici bir homurtuyla gürledi, penisi sertleşmiş ve

umutla doluydu. Nabzım hızlandı, kanım kaydadı ve dizlerim titredi, tek bir öpücükle bana verdiği yıkıma fiziksel bir tepki olarak.

Ve öpüşmesi böyleyse, onunla sevişmek beni mahvederdi.

O ayrıldı, geniş göğsü nefes almaya çalışırken takım elbisesinin ceketinin altında dalgalanıyordu. Tam bir ortak olarak katılmaya hevesliydim, yakalarını tuttum ve onu bana doğru çektim. Bu sefer hızı ve baskıyı ben kontrol ettim ve her gözeneklerinden otorite sızmasına rağmen, o kontrolü teslim etti, sadece birkaç saniye için olsa da.

Biri ıslık çalarak büyüyü bozdu. Yakınlaşmak için parmak uçlarımda gerildiğim yerden ayağa düştüm.

"Beş dakika mı dedin?"

"Hızlı yürürsek, dört dakikada yetişebiliriz."

"Koşarsak, üç dakikaya indirebiliriz."

O güldü. "Senin nefes nefese kalmanı çok isterim, ama farklı bir katalizör umuyordum."

"Zaman kaybediyoruz."

Gözleri sokak lambasının ışığında ateş gibi parlıyordu ve dudaklarını yaladı. "Acil olma arzun beni tahrik ediyor."

Elimi tuttu ve cadde boyunca yürüdü, adımları o kadar uzundu ki ona yetişmek için koşmam gerekiyordu. Yüksek bir binanın önündeki merdivenleri koşarak çıktık ve zenginlik kokan bir lobiye girdik. Yanımdaki adamın servetini doğru tahmin etmişim ve ilk kez tereddüt ettim.

Kendimi neye bulaştırıyordum?

"Ethel?"

Birkaç adım yürüdükten sonra benim yetişemediğimi fark etti. Gözlerimi kırptım, sonra öpülesi dudaklarından çıkan sahte ismimi duyunca gülümsedim ve tereddüt anım kayboldu.

"Geliyorum."

"Oh, evet, geliyorsun."

O sırtıttı, ben de gözlerimi devirdim. "Elinden gelenin en iyisi bu mu?"

"Eğer çift anlamlı sözlerden bahsediyorsak, evet, muhtemelen. Eğer orgazmlardan bahsediyorsak, hayır. Kesinlikle hayır."

"Kendinden çok eminsin, değil mi

Ant?" "Şikâyet alan olmadım."

Beni asansöre itti ve - sürpriz, sürpriz - tuş takımının üzerindeki yuvaya bir kart soktu ve PH yazan düğmeye bastı. *Penthouse*.

Kapılar hızla kapandı ve o hiç vakit kaybetmeden harekete geçti. Dudaklarıyla dikkatimi dağıttı, bluzumu eteğimin belinden çıkardı ve ellerini çıplak tenime kaydırды. Kollarımda, ensemdе, omurgamda tüylerim diken diken oldu. Sütyenim açıldı ve o, kupaları kenara itip göğüslerimi okşadı. Her iki meme ucumu da çevirirken içim gerildi ve ben onun ağzına inledim.

Asansör çaldı, kapılar titremeye bile gerek kalmadan açıldı. Giysilerim dağınmıktı, en azından benimkiler öyleydi, o hala tertemiz görünüyordu. Beni, gri karo zeminli, soluk krem rengi bir fuayeye çekti. Devasa bir cam masanın üzerinde çıplak bir kadın heykeli duruyordu, ama onu takdir edecek vaktim olmadı. O da bana, deniz kıyısına bakan tavandan tabana pencerelerin ötesindeki şehir ışıklarını takdir edecek zaman vermedi. Beni sürüklerken her şey bulanık bir şekilde geçti.

Sonra yatak odasına girdik, odayı onun boyundan bir ayak daha geniş bir yatak domine ediyordu. Ceketini çıkardı ve yüksek sırtlı bir sandalyenin üzerine attı. Sonra kravatını çıkardı ve gömleğinin üst iki düğmesini açtı, bana pürüzsüz, bronzlaşmış tenini ve göğüs kıllarını birazcık gösterdi. Fazla değildi, sadece erkeksi görünmesi için yeterliydi. Erkeklerin göğsündeki tüyleri çok severdim ve bulunduğum yerden Ant tüm kriterlerimi karşılıyordu.

Avını köşeye sıkıştıran bir avcı gibi bana doğru yaklaştı. Tek fark, benim kaderime gönüllü olarak katılmış olmamdı.

"Giysilerini çıkar," dedi boğuk bir sesle, gözleri eteğimden sarkan kırışık bluzumun üzerinde açgözlülükle dolaşıyordu. "Yavaşça yap."

Yutkundum, dudaklarımı yaladım ve tekrar yutkundum. "Sen yaparsan ben de yaparım." Dudakları kıvrıldı ve parmakları gömleğine uzandı. "Birlikte."

Senkronize bir şekilde, her bir düğmeyi açtık ve gömleklerimizi çıkardık.

Kollarımı yanlara sarkıttım ve sütyenim halının üzerine düştü. Göğsündeki tüyler konusunda haklıydım. Hazırlıklı olmadığım şey ise kaslı göğüs kasları, belirgin omuz kasları ve kollarını esnettiğinde şişen pazılarıydı. Fit bir vücudu olacağını tahmin etmiştim, ama hayal etmekle görmek çok farklı şeylerdi.

Ve karın kasları... Ağzım sulandı. O kasları görünce gerçekten sulandı. Onun her istediğini verirdim, karşılığında

her bir çukuru dilimle keşfetme şansı karşılığında istediği her şeyi verirdim.

Düşük bel pantolonu, kalçalarından aşağı doğru uzanan V şeklindeki kaslarını ortaya çıkarmıştı. Göbek deliğinden düz bir çizgi halinde ince bir kıl izi uzanıyor, kalın siyah kemerin arkasında gözden kayboluyordu.

"Etek," diye emretti.

"Pantolon," diye karşılık verdim.

Gülümsedi ve kemerini çözdü, sonra kemeri ilmeklerden çıkardı. Kemerini kravatının yanına, yatağın üzerine attı. Pantolonunun düğmesini açtı, fermuarını indirdi, ben de arkama uzanıp eteğimi çıkardım.

Bu yasadışı, şehvetli, ama bir o kadar da doğru geliyordu. Nefesim hızlandı, kalbim damarlarımdan akan adrenalin hızını kontrol etmek için iki kat daha hızlı çalışıyordu.

Omuzlarımdan arasına bir damla ter damladı. Burası sıcak değildi, aksine çok soğuktu. Yine de ter cildimi kaplamıştı. Yatak odasına girdiğimizden beri bana dokunmamıştı, ama bu zaten hayatımın en seksi anıydı. İçimi acıtan bir arzu, ihtiyaç ve özlem yığınıydım.

Pantolonunu çıkardı ve ayaklarının dibine bıraktı. Pantolonundan çıktı, ben de onu takip ettim ve eteğimi tekmeledim, etek onun göğsüne düştü. Eteği yakaladı, güldü ve sonra yere attı.

"Ayakkabılarını çıkarma."

Sıkı siyah boxer giyiyordu, kumaşın içinden penisinin hatları görünüyordu. Muhtemelen benim özenle seçtiğim mülakat kıyafetinden daha pahalı olan tasarımcı marka bir boxerdi.

"Peki ya bunlar?" Külotumun lastiğini çırıptım. Göz kapakları ağırlaştı. "Çıkar."

Bacaklarımdan aşağı kaydardım, kalçalarımı salladım ve baştan çıkarıcı ve seksi görüldüğümü umarak dua ettim. Soyunmak benim için doğal bir şey değildi ve bunu benden isteyen bir erkekle hiç birlikte olmamıştım.

Ta ki o gelene kadar.

O da boxerini çıkardı ve sonunda, onun çıplak vücudunun her santimini gözlerimle doyasıya seyredebildim. Titreme geçirdim, onun penisinin büyüklüğü karşısında bir parça endişe duydum. O, birlikte olduğum diğer erkeklerden daha büyüktü, çok daha büyüktü. Sadece uzun değil, aynı zamanda kalındı, başı gergindi, yarığı ıslaktı.

"Beni mahvedeceksin, değil mi?"

Sırtışı yırtıcıydı. "Umarım öyle olur."

Bölüm 4

Asher

**Bunun olması gerekmiyordu... ama
şikayet etmiyorum.**

ÖLMÜŞ ve cennete gitmiştim.

Gerçi "cehennem" daha doğru bir tanımdı. Önümde çıplak duran kadının vücudu, alçak topuklu ayakkabılar hariç, Cennet Kapısı'ndan geçmesine izin verilemeyecek kadar günahkârdı.

Beni mahveden sadece fiziksel görünüşü değildi, aynı zamanda kişiliği, zekası, çarpıcı yüzü ve arkadan onu becerirken yumruğuma sarmak istediğim uzun sarı saçları da vardı.

O tam bir paketti, mükemmel bir kadındı ve ben ona henüz düzgünce dokunmamıştım. Bana onu mahvedip mahvetmeyeceğimi sordu ve ben olumlu cevap verirken, o tamamen yanılmıştı.

Beni mahvedecek olan oydu.

Ve bir kez kendimi onun içine gömdüğümde, her şey değişecekti.

Yarın Chicago'ya geri dönecekti ve ben onu bırakmak zorunda kalacaktım. Ama o, bir daha birbirimizi görmeyeceğimizi düşünerek uzaklaşırken, ben perde arkasında yollarımızın kesişmesini sağlayacaktım, hem de çok yakında. Kesişip iç içe geçene kadar, onu hayatıma o kadar sıkı sıkıya bağlayacaktım ki, kendini koparacak gücü asla bulamayacaktı.

Yataktan kravatımı aldım ve ona işaret ettim. Üç adım attı ve vücuduna yakınlıktı. Penisim seğirdi ve onun alt karnına değdi. Bu sürtünme boğazımdan bir inilti çıkmasına neden oldu.

Onu döndürdüm, kravatı gözlerine taktım ve vücut dilindeki her nüansı izledim. Rahatsız olduğunu gösteren en ufak bir işaret olsa, rotamı değiştirdim. Ama tüm vücudunu sarsan titreme, beklenti ve zevkten kaynaklanıyordu, cildi lezzetli bir şekilde tüyler ürpertici bir şekilde kabarmıştı.

Penisimin tabanını kavradım ve başını kalçalarının arasında gezdirerek ucunda biriken nemi yaydım. "Burayı keşfetseydim, beni durdurur muydun?"

"Evet. Kıcıma erişim hakkını kazanmalısın ve tek gecelik bir ilişki bunun için yeterli olmaz."

Kıkırdadım. O gerçekten muhteşemdi. Küstah ve kendinden emin, ve çok güzeldi. İlk görüşte aşka inanmazdım, ama takıntıya, körü körüne şehvete inanırdım, ve bu mükemmel yabancı beni o kadar büyülemişti ki, onun uzaklaşması fikrine dayanamazdım. Seçeneğim yoktu. Ama benim tatlı "Ethel"im ve ben, bir geceden çok daha uzun süreli bir ilişkiye mahkumduk.

"Not aldım." Parmak ucumu omurlarının her birinin üzerinde gezdirerek, kusursuz tenini takdir etmek için zaman ayırdım. "Sınırların neler?" Kravatı sıktım. "Bu bir sınır değil mi?"

"Hayır."

"Ya kemerimi alıp ellerini bağlarsam? Ya seni dizlerinin üzerine çöktürürsem ve gözlerin bağlı, ellerin bağlı ve beni durduramazken ağzının tadını çıkarırsam?"

Şiddetli bir titreme onu sardı, yine korkudan çok arzu ve heyecandan. Boynunun arkasında lezzetli bir kızarıklık belirdi ve eminim yanakları da kızarmıştı. Bana, bir yabancıya olan güveni hem alçakgönüllü hem de sarhoş ediciydi. En son ne zaman sikim bu kadar sertleşmişti, taşaklarım onun sıcaklığına gömüldüğüm anda patlamaya hazırdı. İyi ki gecikmeli tatminten hoşlanıyordum.

"Bunu yaparsan, çok fazla olduğunu sana nasıl söyleyeceğim?" Ah, demek bunu düşünüyordu.

Tanrı yardımcım olsun, bir şekilde ideal kadını bulmuştum. "Güven bana, kaldırılabileceğinden fazlasını yapmam."

O başını salladı. "Senin pis olduğunu biliyordum, Ant."

"Öyle mi?" Kemerine uzandım ve ellerini arkasına götürdüm. "Bu kadar kolay okunur muyum?"

"Benim için öylesin." Omuz silkti.

Midem kasıldı, barda beni doğru bir şekilde değerlendirmesi zihnime sızdı. Çoğu insan beni okumakta zorlanırdı. Ailem ve sayısız iş arkadaşım bana birinci sınıf bir poker yüzüm olduğunu söylerdi. Yine de, bir şekilde, önümde çıplak duran kadın tüm bunları görerek, görünüşün ardındaki gerçek beni gördü.

"Peki ya sen, tatlı Ethel? Sen de ahlaksız mısın?"

Boğazından bir kahkaha attı. "Kanıtlara bakalım. Birkaç saat önce tanıştığım bir adamın yatak odasında, gözlerim bağlı ve ellerim kelepçeli, çıtırçıplak duruyorum. Ne dersin?"

Kulağının lobunu ısırđım. "Bence muhteşemsin. Ne istediğini bilen ve onu alan bir kadın en büyük tahrik unsurudur." Ereksiyonumu ikinci kez kalçalarının arasında ovuşturdım. "Delil A."

Yine güldü. "Umarım sadece lafta kalmazsın."

"Oh, Ethel." Onu bana doğru çevirdim, sonra dizlerinin üzerine çökene kadar her iki omzuna bastırdım. O, dolgun pembe dudaklarını ayırırken, testislerim gerildi, penisim gerildi. Kalp şeklindeki yüzünü kaldırdı, bekliyor ve umutla, saflık ve bilginin baş döndürücü bir karışımıyla.

Kökünden tuttum ve dizlerimi bükerek ucunu ağzına bastırdım. Öne eğildi ve beni içine aldı, emdikçe yanakları çöktü. Sertçe.

"Siktir!"

Neredeyse boşalacaktım. Neredeyse. Onun coşkusunu frenlemek için ellerimi saçlarına gömdüm ve vücudumun kontrolünü geri kazanana kadar gözlerimi sıkıca kapattım.

Tanrım.

O bir cadıydı. Bir büyücü.

Beni ele geçirmişti. Ve ben onu henüz sikmemiştim bile. "O gözleri görmem lazım."

Gözlerini bağlamakla hata yapmıştım. Genelde bir kadın bana oral seks yaparken bunu tercih ederdim, ama Ethel'in gözleri saklanamayacak kadar güzel ve büyüleyiciydi.

Kravatı çıkardım ve o birkaç kez gözlerini kırptı, sonra bana baktı, göz bebekleri büyümüş, gözleri fal taşı gibi açılmış ve nadir rastlanan bir dürüstlikle doluydu.

İnleyerek kalçalarımı ittim ve o da bu ritmi mükemmel bir şekilde takip etti. Ve o tam da böyleydi.

Mükemmell

ik.

Bir tanrıça.

Benim yıkımım, sonsuza kadar seve seve yaşayacağım bir yer.

Tamam, belki düşüncelerim biraz fazla abartılıydı, ama lanet olsun, o şimdiye kadar birlikte olduğum hiçbir kadından daha iyi sakso çekiyordu. Tam doğru miktarda emme, tükürük, inleme. Bir erkek, kadının iyi vakit geçirdiğini, zevk vermeyi, aldığı zevk kadar çok sevdiğini düşünmekten hoşlanır.

"Ethel" de numara yapmıyordu. Sahte olanı gerçek olandan ayırt edebilirim. Ben onu defalarca becerirken, o da gözlerini benden ayırmadı

kalçalarım, doymadan çok önce boşalacağımı gösteren bir ritim tutturmuştu.

Yine de, bütün gece vaktimiz vardı.

Yaklaşan doruğumun aksine.

"Siktir. Boğazına boşalmamı istemiyorsan gözlerini kırp." Gözleri sabit bakıyordu ve yanaklarını çukurlaştırdı.

Patladım, orgazmın gücü beni parçaladı. "Tanrım. İsa. Siktir."

Dizlerim büküldü ve ayakta kalmamı sağlayan bir çapa gibi saçlarını daha sıkı tuttum. Ve hala boşalmaya devam ediyordum. O da yutmaya devam ediyordu, kehribar rengi gözleri benimkilere kilitlenmiş, ona verebileceğim her şeyi alıyordu.

Sikim bir patlama sesiyle dışarı çıktı ve o bana gülümsedi, sarışın buklelerini karıştırdığım için tüm vücudu terlemiş ve dağınıktı. Ağzının köşesinde bir damla spermim kalmıştı. Başparmağımla onu sildim, sonra onu da emmesini sağladım.

"Tadın deniz gibi, ama içinde biraz da viski var, Ant. Sanırım biz ne yersek ve içersek oyuz."

Onu ayağa kaldırarak kemerini çözdüm ve bir kenara attım. "Öyleyse, senin amından cin içeceğim."

Onu belinden yakaladım ve yatağıma attım, o kıkırdamaya başlarken ben de onun peşinden süründüm. Seks sırasında gülen kadınları *severdim*. Eğlenceli olmalıydı. Eğer eğlenceli değilse, yanlış yapıyordun demektir.

Avuç içlerimle bacaklarını genişçe açtım. Parıldıyordu, vücudu hazır ve çok istekliydi. Birkaç saniye manzarayı hayranlıkla seyrettim. Sonra dikişini yaladım, eşsiz tadını tattım. Cin yoktu, sadece tatlı, lezzetli bir amcık vardı. Nefesini tuttu ve ellerini saçlarıma gömdü. Onu ne kadar çok yaladıkça, o kadar sert çekiyordu, ta ki saçlarım kökünden çıkıyormuş gibi hissedene kadar. Umurumda değildi. Yeniden çıkar.

"Siktir, Tanrım, Ant. Beni öldüreceksin. Orada. Tam orada. Durma."

Zaten tam puana yakın bir puan almış olan bir kadın için daha fazla artı puan. Bana talimatlar vermesini, onu neyin tahrik ettiğini, neyi daha çok, neyi daha az istediğini söylemesini sevdim. Vücut dilini yeterince iyi okurum, ama bir kadının yatakta neyi sevdiğini doğrudan söylemesinin yerini hiçbir şey tutamaz. Tahmin yürütmeyi ortadan kaldırdı.

"Çok yaklaştım. Tanrım."

Kalçaları yataktan kalktı, yüzümün üzerinde dalgalanarak. Klitorisini emdim ve o boşaldı. Yüksek sesle. Otelde olmamamız iyi oldu. Personel, çılgılığının desibel seviyesini görünce polisi arayacaktı.

"Vay canına, Ant. Harita olsa bile klitoris bulamayan talihsiz erkekler için bir kullanım kılavuzu yazmalısın. Bir servet kazanırsın."

Kahkahayı bastım ve yatağa yığıldım, onu üstüme çektim. Saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdım, kalkıp onu öptüm. "Egom için çok iyisin."

"Sen de benim stresimi çok iyi gideriyorsun."

O benim yarı sertleşmiş penise sürtündü. "Bir dakika ihtiyacın var mı?" "Evet."

Başını eğerek sırtıttı. "Ben de seni Süpermen sanıyordum. Zaman geçirmek için ne yapacağız?"

"Bizi meşgul edecek birkaç şey düşünebilirim." Gözlerimi onun dik göğüslerine indirdim. Henüz doyamamıştım. Kalçalarını kavrayarak onu vücuduma doğru çektim ve elmas kesimli meme ucunu ağzıma aldım, bu da ondan bir inilti kopardı. "Benim göğüs adamı olduğumu bilmelisin."

"Evet, bu gece daha önce dekoltemi dikizlediğinde tahmin etmiştim."

"Bu uygunsuz bir davranıştı."

"Sonunda geldiğimiz noktayı düşünürsek, bence iyisin."

Onları ellerimle yoğurdum, sonra dilimi her iki meme ucuna da değdirdim, her birine tam olarak gereken ilgiyi göstererek, o bana karşı kıvranana kadar.

"Bence hazırsın."

Onu ters çevirdim, vücudumla onu hapsedtim. "Kontrolü elinde tutmayı seviyorsun, değil mi Ethel?"

"Bazen." Kollarını başının üzerine kaldırarak, benim altımda uzandı. "Bazen de mükemmel bir itaatkar olurum." İki saniye boyunca rolünü sürdürdü. "Tamam, son kısmı saçmalıktı."

"Öyle mi?" Burnumun ucunu onun burnuna doğru kaydurdım, sonra alt dudağını dişlerimin arasına aldım. "Zaten eşitliği tercih ederim."

"Bu harika şeyleri söylemeye devam et, Ant, yoksa seni klonlamanın yollarını düşünmeye başlayacağım. O zaman bir servet kazanırım."

Yatağımın komodininin çekmecesindeki prezervatif kutusuna uzanırken kıkırdadım. Folyoyu yırttım ve lateksi penisimin üzerine geçirdim. Başını hizaladım ve ileri doğru ittim, onu köküne kadar doldurdum. "Ben de o anlaşılmaya girmek isterim."

Tırnaklarını omuzlarıma üzerine geçirdi ve sırtını kavisledi. "Bunu düşüneneğim. Şimdi konuşmayı bırak da sikişmeye başla."

Çıkardım ve yavaşça bir santim bir santim geri girdim. "Adını söyler misin?"

"Ethel."

"Gerçek adın."

Kafasını salladı. "Bunu mahvetme, Ant. Böylesi daha iyi. Harika bir gece. Unutulmaz bir anı." Gülümsedi ve kaslarını sıkarak penisimi kavradı. "Ve birkaç akıl almaz orgazm."

Bölüm 5

Kiana

Tek gecelik ilişkinizin penthouse dairesinde tek başına uyandığınızda, hiçbir şey çalmayın.

Bu, şimdiye kadar uyuduğum en rahat yatak.

Yana döndüm, ellerimi yumuşacık yastıkların altına soktum ve pamuk yünü kadar hafif yorganın vücudumu okşamasının tadını çıkardım.

Çıplak bedenim.

Bir dakika... ne?

Gözlerim birden açıldı ve yataktan fırladım. Dünün olayları bir anda aklıma geldi. Felaketle sonuçlanan röportaj. Bar. Sahte Anthony ile tanışma. Akşam yemeği. Kahkahalar. Sıcak, terli seks ve hayatımı değiştiren orgazmlar.

Bu da abartı değildi. Lezzetli yabancım beni birden fazla şekilde becermişti. Bugünden itibaren, yattığım her erkek kendini imkansız bir ideal ile karşılaştırırken bulacaktı.

Nasıl bekar olabilirdi? Yatağına attığı her kadın, onu daha uzun süreli bir ilişkiye çekmek için bir yol bulmaya çalışarak kafasını yormuş olmalıydı.

Belki de sorun buydu. Belki de benim bağlanmadan geçireceğimiz bir gece teklifim, onun kırık kalbini iyileştirmek için mükemmel bir yoldu. Ya da belki de o bir seri zamparaydı ve bir gece, onun taahhüt edebileceği tek şeydi.

Tamam, Kee... Şimdi saçmalıyorsun.

Yavaşça başımı çevirdim. Yanımdaki yer boştu, yatakta hiç sıcaklık yoktu. Harika. Her kadının istediği şey. Dün geceki gibi bir gecenin ardından, adamın ilk iş olarak ayrılmış olduğunu görmek.

Ve sonra gördüm. Yatağın onun tarafındaki komodinin üzerinde duruyordu. Bir not ve kırmızı bir gül.

Siktir. Bu kadar erken bir cumartesi sabahı kırmızı gülü nereden bulmuştu? Yanına uzandım ve notu aldım.

Dün gece için teşekkürler. Asla unutmayacağım. Gitmek zorunda kaldığım için üzgünüm. İş toplantısı vardı. Buzdolabında yiyecek var. Kapı kendiliğinden kilitleniyor. Chicago'ya iyi uçuşlar.

Not: Umudunu kaybetme. Her şey yoluna girecek.

Evet, zengin beyefendinin söylemesi kolay. Beni yalnız bırakarak kızdırmış mıydı, yoksa ertesi sabahki garip durumla uğraşmak zorunda kalmayacağım için rahatlamış mıydım, emin değildim. Her ikisi de doğrudu, mantıklı olmasa da.

Gülün kokusunu içime çektim — dikenleri alınmış bir gül — sonra onu göğsüme bastırıp yastık yığınının geri uzandım. Sadece bir saniye için. Uçağım dört saat sonra kalkacaktı ve otele geri dönüp, çantamı hazırlayıp, çıkış işlemlerini yapıp, havaalanına gitmem gerekiyordu.

Yorganı bir kenara atıp giysilerimi topladım — *utanç yürüyüşü, geliyorum* — ve banyoyu aramaya başladım.

Denediğim ilk kapı, evimdeki yatak odamdan daha büyük bir giyinme odasına açılıyordu.

Güzel bir tasarımcı takım elbise koleksiyonu vardı. Birkaç tanesine dokundum, kumaşları ağır ve açıkça pahalıydı.

Denediğim ikinci kapı doğru kapıydı. Vay canına. Lüks bir banyo. Kocaman bir küvet, çift lavabo — bekar bir erkek için biraz gereksiz — klozet kapağı kapalı bir tuvalet. Ant'a ekstra puan. Ve dikkatli olmazsam uçağımı kaçırarak bir duş.

Duşu açtım ve saniyeler içinde cam buğulandı. İçeri girdim ve sıcak su ıgıneleri cildime çarptığında iç geçirdim. Tanrım, her sabah burada duş aldığını hayal et. İnanılmaz. Evimizdeki duştan daha iyi, ama kardeşlerim birkaç yıl önce evden taşındığından beri en azından sıcak su var. Eskiden hepsini kendilerine ayırırlardı ve sonra soğuk suyun dolaşıma iyi geldiği gibi saçma sapan şeyler söyleyerek benimle alay ederlerdi.

Sonunda, kendimi duştan çıkarmaktan başka seçeneğim kalmadı. Sıcak ve yumuşak havlularla kurulandım ve tek düşünebildiğim Ant'ın burada olmasını dilediğimdi. Neye bulaştığımı bildiğim halde, gerçekten aptalcaydı. Ama dün gece sayamayacağım kadar çok orgazm yaşadktan sonra uykuya dalarken, onun kaslı vücudunu yıkadığımı, belki duşta ona oral seks yaptığımı ve sonra birlikte kahvaltı edip uzun bir veda öpücüğü verdiğimizi hayal etmişim.

Yine de, burada yalnız olmak bana biraz etrafı kolaçan etme şansı verdi. Ayakkabılarımı elimde, dün gece Ant beni yatak odasına sürüklerken sadece bir an gördüğüm oturma odasına doğru yürüdüm. Ne manzara ama. Pencereye yaklaştım. Koşuşan insanlar buradan bakınca çok küçük görünüyorlardı

ve sahil, yerden bakıldığından daha da muhteşem görünüyordu.

Diğer yarısı nasıl yaşıyordu.

Etrafı dolaştım, Seattle'ın gece manzarasını gösteren birkaç sanatsal fotoğrafı incelemek için durdum. Ant'ın da birkaç fotoğrafı vardı, muhtemelen ailesi ile birlikte çekilmişti, ve bir tanesinde çocukken bahsettiği kardeşleri olduğu belli olan iki çocukla birlikteydi. Çocukken bile yakışıklıydı. Annemin dediği gibi, benim gibi çiçek açmamış olanın aksine. Çocukken, sarkık saçlı ve çarpık dişli, sırık gibi bir çocuktum. Üç yıl diş teli taktım, kardeşlerimin acımasız alaylarına ve okulun zorbalarının zalimce sataşmalarına maruz kaldım. Sonunda buna değdi, ancak bunu kendime itiraf etmem için yirmili yaşlarıma girmem gerekti.

Yabancı birinin dairesinde tek başıma olmak tuhaf bir duyguydu. Yine de ona hakkını vermek gerek. Güvenilir biriydi. Bildiği kadarıyla, onu soyup soğana çevirebilirdim. Evi boşaltıp ganimetlerimi satarak büyük para kazanabilirdim. Ama yine de, tahmin ettiğim kadar zenginse, birkaç ıvır zıvırın kaybolduğunu fark etmezdi muhtemelen.

Doğal yoğurtla süslenmiş bir meyve salatası hazırladım. O kadar aç değildim ve sıcak yemek pişirip ortalığı kirletmek istemedim. Bulaşıkları yıkayıp kaseyi bulduğum yere geri koyar koymaz, ayakkabılarımı giydim, çantamı aldım ve çıktım.

Otele kolayca geri döndüm ve birkaç dakika içinde eşyalarımı topladım, hesabı ödedim ve havaalanına giden bir taksiye bindim.

Aptalca bir nedenden dolayı, şehrin silüeti gözlerimin önünden geçerken boğazım kurudu ve gözlerim yaşardı.

Hayır. Hayır, olmaz. Ağlamayacaktım. İnanılmaz bir seks gecesi yüzünden ağlamayacaktım. Bu saçmalığa başımı salladım.

Seattle'ı tekrar ziyaret etmek için bir nedenim olmayabilirdi, ama kalbimin bir parçasını orada bırakacaktım, gerçek adını asla öğrenemeyeceğim bir yabancının sayesinde.

Bölüm 6

Asher

Kiana, Ethel'den daha iyi.

Kingcaid Continental'ın amiral gemisi otelin önündeki merdivenleri ^{koşarak} çıktım ve lobide ilerledim. Konsiyerj beni hemen fark etti ve masasından kalktı.

"Günaydın, Bay Kingcaid."

Selam vermek için başımı eğdim ve durmadan yanından geçtim. Curtis koltuğuna dönmeden önce kaşlarını çatıldığını fark ettim. Buraya her geldiğimde, her zaman durup birkaç kelime konuşur, karısı ve çocukları hakkında sorular sorardım, ama bugün değil. Bu sabah "Ethel" in yanında uyandığımdan beri, bütün gece içimde tuttuğum öfke yüzeye çıktı. Güvendiğim *bir çalışanımın*, bir kadına izni olmadan, hem de lanet olası bir röportaj sırasında dokunabileceğini düşünmesi beni deli gibi öfkelenmişti. Sakin tavrım ve nazik davranışlarımla tanınırdım, ama Brandon Forster bu işten paçayı sıyrabileceğini düşünüyorsa, onu çok kötü bir sürpriz bekliyordu.

Yatakta kalmaktan, onu bırakmak zorunda kalmadan önce bir kez daha bu mükemmel yabancınn içine gömülmekten başka bir şey istemiyordum. Maraton gibi bir seks seansı ona olan açıldığını hiç de dindirmedi, ama telefonuma bakma hatasını yaptım ve Priya'dan göndermesini istediğim bilgileri gelen kutumda gördüm ve öfkemi saklayamayacağımı anladım. Bu yüzden gizlice dışarı çıkıp otele gittim, burada bu bilgileri özel olarak inceleyip sonraki adımlarıza karar verebilirdim.

Resepsiyonistlerden biri olan Kate, beni sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. "Bay Kingcaid. Sizi görmek ne güzel. Bay Forster öğleden sonraya kadar gelmeyecek. Onu sizin için aramamı ister misiniz?"

"Gerek yok. Teşekkürler, Kate. Çok zahmet olmazsa, bir fincan kahve iyi olur."

"Hiç sorun değil. Hemen ayarlarım."

"Teşekkürler. Bay Forster'ın ofisinde olacağım."

Masasının arkasına oturdum ve masanın çekmecelerini, dosya dolaplarını, bilgisayarını kim bilir ne aramak için büyük bir istek duysam da, bunun yerine dizüstü bilgisayarımı açıp işime koyuldum.

İlk olarak, dün yaptığı beş görüşmenin özgeçmişlerini inceledim. Ethel'in özgeçmişini kolayca buldum; Chicago adresi olan tek özgeçmiş oydu. İlk sayfanın üst kısmında düzgünce ortalıkmış iletişim bilgilerine baktım.

Midem altüst oldu. *Kiana*. Dilimle bu ismi yuvarladım. Bu isim ona "Ethel"den çok daha yakışıyordu, ama barın komik, enerjik kadını olan eski halini özleyecektim.

Özgeçmişinin geri kalanını gözden geçirdim. Otelcilik yönetimi bölümünden mezun olduktan sonra, Chicago'da bulunan bir butik otelde mezuniyet sonrası bir iş bulmuştu. Ancak işe başladıktan kısa bir süre sonra ayrılmış ve o zamandan beri otelcilik sektöründe, çoğunlukla garsonluk olmak üzere beş işte çalışmıştı.

Ne olmuş acaba? İşgücü azaltımı gibi basit bir şey olabilir diye düşündüm, ancak birini işe alıp birkaç ay sonra işten çıkarmak, stratejik öngörü eksikliğini gösteriyordu.

Kendi iş sorunlarımı hallettikten sonra biraz araştırma yapmam gerektiğini telefonuma not ettim.

Forster'a geçelim.

O, on sekiz ay önce Kingcaid ailesine katılmıştı. Sekiz yıl çalıştığı rakip bir global otel zincirinden gelmişti ve müdür yardımcılığına kadar yükselmişti. Kingcaid onun için bir terfi olmuştu ve dün gece Kiana ile konuşana kadar, insan kaynakları dosyasından edindiğim bilgilere göre, davranışları veya performansı hakkında herhangi bir uyarı işareti veya endişe yoktu. Temizdi. Tertemizdi.

Sonra, Priya'nın güvenlikten aldığı CCTV kayıtlarını açtım. Otelin girişinden başlayarak hızla gözden geçirdim. Dün saat beşi on geç, Kiana'nın lobiden geçtiğini gördüm. Bu sefer, otelin tertemiz İtalyan fayansları üzerinde yürüyen onu görünce hem midem hem de sikim bir anda sarsıldı. Resepsiyonistle bir süre sohbet etti ve sonra lobide bulunan birçok kanepeden birine oturdu.

Saat beş buçuktan bir dakika önce, Forster'ın asistanı Trisha Kiana'ya yaklaştı ve onunla konuştu. Kiana gülümsedi, başını salladı ve ardından Trisha'yı takip etti. Trisha onu muhtemelen Forster'ın ofisine götürdü.

Dosyalar arasında geçiş yaptım ve hem ofisinin dışındaki koridoru hem de ofisin içini gösteren dosyaya geçtim. Ve işte burada işler tuhaflaşmaya başladı.

Bütün bölüm kayıptı.

Sanki yok olmuş gibiydi. Saat dört kırk beştan altıya kadar hiçbir dosya yoktu. Yanlış görmediğimden emin olmak için tekrar kontrol ettim, ama hayır. O saatlerde Forster'ın ofisinde hiçbir görüntü yoktu.

Siktiğimin lanet olsun. Ben Kiana'ya Kiana, ama bu... bu onun onun hikayesine daha fazla inanılrlık kattı ve polise gitme konusundaki isteksizliğini destekledi. Onun sözüne karşı onun sözü. Kanıt yoktu ve bu nedenle, daha fazla işlem yapmayacaklardı.

Sadece onun adına değil, bu boktan duruma katlanmak zorunda kalan tüm kadınlar adına öfke içimi kapladı. Patlamak üzere olan bir gayzer gibi kabardığını hissettim. Forster'a karşı cezai işlem başlatacak gücüm olmayabilir, ama bu adamın kariyerini mahvetmek için kullanabileceğim birçok kozum vardı.

Ve inanın bana, hepsini kullanacaktım. Her birini.

Dahili telefonu aldım ve konsiyerj masasını aradım. "Curtis. Bir dakika müdürün odasına gelir misin?"

Telefonu kapattım. Bir dakikadan az bir süre sonra, konsiyerjim kapıyı çaldı ve onu içeri davet ettim. "Otur, Curtis."

"Bir sorun mu var, Bay Kingcaid?" Oturdu ama yerinde duramadan, elini birkaç kez kravatının üzerinde gezdirdi.

Lafı dolandırmanın anlamı yoktu. "Sana bir soru sormam gerekiyor ve yüzde yüz dürüst olmanı bekliyorum. Başın belada değil. Bana yalan söyleme yeter."

"Elbette yalan söylemem, Bay Kingcaid."

"Bay Forster'ın otelimi yönetme şekliyle ilgili bilmem gereken bir şey var mı?"

Omuzlarını dikleştirdi ve gözleri parladı. Sadece bir saniye sürdü, ama ben fark ettim. Gözlerimi kırpmadan ona baktım ve bekledim.

Curtis yutkundu. "Resepsiyondaki Kate veya Susan'la konuşmak faydalı olabilir. Paula da olabilir."

"Doğru." Paula temizlikten sorumluydu, bu yüzden her şeyi duymuş olmalıydı. "Teşekkürler, Curtis. Çok yardımcı oldun."

Sonraki bir saatimi dört kadın çalışanımla görüşerek geçirdim. Hepsi de bana içlerini dökmeden önce, işlerini kaybetmeyeceklerine dair çok fazla ikna ve güvenceye ihtiyaç duydu. Ama bir kez içlerini döktüklerinde, kanımı kaynatan uygunsuz yorumlar ve açık cinsel tacizlerden oluşan bir kültür ortaya çıktı. Ve benim ısrarlarım ve hem maddi hem de manevi destek vaatlerime rağmen, hiçbiri yaşadıklarını polise anlatmayı kabul etmedi.

Bir erkek olarak, bu tür sorunlarla hiç uğraşmamıştım, bu yüzden burada oturup onlara ne yapmaları veya yapmamaları gerektiğini söylemeye ya da kardeşlik ve birbirine destek olma konusunda gevezelik etmeye niyetim yoktu. Ama yapabileceğim şey, çalışanlarıma güvenli ve emniyetli bir çalışma ortamı sağlamak ve bir daha böyle bir şeyin asla olmayacağına dair onlara güvence vermektir. Benim elimden gelirse, böyle bir şey olmayacaktı.

Forster'la ilgilendikten sonra, yönetim kurulu toplantısı düzenleyecektim ve bu sorunu bir kez ve sonsuza kadar çözecektik.

Ve sonra, benim tatlı Kiana'm, senin için geliyorum.

Bölüm 7

Kiana

Anneni her zaman dinle.

"KIANA, postacı geldi. Bir şey için imzan gerekiyor."

Annemin sesi yatak odama kadar ulaştı. Yataktan yuvarlandım, yatak odamın kapısını açtım ve kaşlarımı çatarak aşağı indim. "Ben bir şey beklemiyorum. Ne var?"

"Ben nereden bileyim?" Kapının önünde duran adama gözlerini devirdi. "Çocuklar."

"Çocuk sayılmam." İmzamı karaladım ve mektubu aldım. Gözlerim logoya takılınca kalbim bir an durdu, sonra ayaklarıma çöktü.

Kingcaid Otelleri.

Harika. Açmaya gerek yok.

Mektubu salon masasına attım ve kahve yapmak için mutfağa doğru yavaşça yürüdüm.

"Açmayacak mısınız?" Annem koridordan bağırdı. "Ne anlamı var ki? Standart red mektubu bu." Ben

. "Sanırım süreç tamamlanmış gibi görünmesi gerekiyor. Ama o pisliğin beni elle taciz ettiği detayları mülakat notlarında yazmıyor."

Annem mutfağa geldiğinde sinirlendiğini hissettim. Dün öğleden sonra eve geldiğimde, Seattle'a yaptığım felaketle sonuçlanan seyahatin tüm ayrıntılarını ona anlatmıştım.

Tamam, *her* ayrıntıyı değil. Sadece mülakatla ilgili kısımları. Annem polise gitmemi ısrarla tavsiye etti, ben de Ant'a söylediğim gibi ona da aynı şeyi söyledim: anlamı yok. O Forster pisliğini sorguya çekecekler. O da inkar edecek. Dava kapanacak. Kendimi bu duruma sokmanın ne anlamı var?

"Hâlâ polise bildirmelisin."

"Biliyorum." Kağıt filtreye kahve koydum, makineyi çalıştırdım ve kaşığı lavaboya attım. Annem telaşla yanıma geldi ve kaşığı bulaşık makinesine koydu, homurdandı.

"Onun gibi adamlar cezasız kalmamalı."

"Ama mesele de bu, anne. Kurtuluyorlar. Her zaman."

"Onu ihbar etmek için daha da fazla neden var."

Bu argümanları milyonlarca kez duymuştum. Annem dahil çoğu kadın da duymuştu, şüphesiz. Ama ben özünde pragmatik bir insandım. O adam hakkında somut bir şeyim olsaydı, onu sonuna kadar mahkemelerde sürüklerdim. Ama gerçek şu ki, elimde hiçbir şey yoktu. Otelin güvenlik kamerası kayıtları falan yoksa tabii. Olsa bile, onlara erişmek için mahkeme emri almam gerekirdi ve... of, hukuk sistemiyle uğraşmaya cesaretim yoktu. Unutup hayatıma devam etmeyi tercih ederdim.

"Bırak şunu anne. Lütfen." Buzdolabından yarı yarıya süt aldım. "Bitti. Yarın kışımı kaldırıp binlerce şirkete özgeçmişimi göndereceğim, ama şimdilik sadece kendime acıyıp kahve içmek istiyorum."

"En azından cin değil." Annem güldü.

"Cin'i sonraya saklıyorum. Hayatım ne kadar iç karartıcı olsa da, henüz sabahları içmeye başlayacak kadar çaresiz değilim."

Annem bana sarıldı. "Bence mektubu açmalısın." "Söyledim ya. Standart bir ret mektubu."

"O zaman neden özel teslimatla göndermişler?"

Gözlerimi kısarak baktım. "Bu çok iyi bir noktaya değindin." Salona geri dönüp mektubu aldım, annem de hemen arkamdan geldi. Başparmağımı mektubun kapağının altına sokup, kalın, krem rengi bir kağıt çıkardım.

"Ne yazıyor?"

"Okumam için bana bir saniye ver anne."

Ben sayfayı tararken annem omzumun üzerinden bakmaya çalıştı. Aman Tanrım!

Bana işi teklif etmişlerdi.

Bu ne tür bir saçmalıktı? Ama mektup Forster denen adamdan gelmemiştir. CEO'nun kendisi göndermişti. Mektubun en altında yazıyordu. Karalanmış bir imza ve altında *Asher Kingcaid, CEO, Kingcaid Hotels Inc.* yazıyordu.

"Aldın!" diye bağırdı annem, ama benim ilgisiz tepkime yüzünden yüzü düştü. "Ne oldu?"

"Aslında bu işi kabul edemem anne."

"Neden?"

"Tabii ki. Çünkü müdür bana sarkıntılık etti." Gözlerimi devirdim. "Profesyonel ilişkimizin bir şekilde yürüyeceğini düşünmüyor musun?"

"Ben tam bir aptal değilim, Kiana. Ama anlamıyor musun? Polise gitmeyi reddederek zaten o adamın kazanmasına izin verdin. Kariyerini de kontrol etmesine izin verecek misin?"

kariyerini de kontrol etmesine izin mi vereceksin?"

Ona dehşetle baktım. "Yöneticinin kadınları elle taciz etmenin tamamen normal olduğunu düşündüğü bir şirkette çalışmamı mı öneriyorsun? Ne yani? Günlerimi onun elleriyle tacizinden kaçarak mı geçireceğim? Ne kadar da eğlenceli."

Kafasını salladı. "Orada insan kaynakları departmanı vardır, Kiana. Onu şikayet et."

İç geçirdim. "Hiç o kadar kolay olmaz, anne."

Annem dudaklarını düzleştirdi. "Yani aslında dediğin şey, hayatın seni ezip geçmesine izin verecek ve sadece uzanıp bunu kabul edecek bir kız yetiştirdiğim mi?" Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Öyle mi?" Burnundan nefes verdi. "Tek yaptığın, üç yıl önceki hataları tekrarlamak. Böyle biri mi olmak istiyorsun, Kiana?"

Çenem gerildi. O noktaya gelmişti. *Gerçekten* o noktaya gelmiş ve söylenmemesi gereken şeyi söylemişti. Kırmızı bez sallamıştı ve ben de saldırgan bir boğa gibi üzerine atıldım.

"Harika. Kendi annem bile benim zayıf ve başarısız olduğumu düşünüyor. Çok teşekkürler." Onun yanından geçip merdivenleri tırmandım. Ama, benim tarzımla, yatak odamın kapısını çarpıp yatağa atladığımda, öfkem geçmişti.

Annemle tartışmaktan nefret ediyordum ve o haklı noktalar belirtmiş olsa da, bu işi kabul edemezdim. Forster hakkında ne bildiğimi bilmiyordum.

Mektubu tekrar okudum. Kabul cevabımı göndermem için bir e-posta adresi vermişlerdi. Küstahça. Telefonumu aldım ve teklifi reddettiğimi yazdım. Parmağım Gönder düğmesinin üzerinde durdu.

Forster'la başa çıkabilir miydim? Belki ilk günümde sert bir söz söylemek, kabul edilebilir sınırları belirlerdi?

Hayır. İşe yaramazdı. Onun gibi erkekler, ne kadar derin çizilmiş olursa olsun, sınırları anlamazlardı.

Gönder

düğmesine

bastım. İşte.

Bitti.

Kapımdan bir vuruş sesi geldi ve annem içeri girdi, ağzının kenarları aşağı doğru kıvrılmıştı. Hemen doğrulup dudaklarımı bir özür niteliğinde bir gülümsemeye zorladım. "İşi reddettim."

Annem başını salladı ve yatağımın kenarına oturdu. Saçlarımı okşadı. "Sen benim kızımsın. Hızlı öfkelenen ama çabuk sakinleşen."

"Louis ve Mason gibi değilsin." İkiz kardeşlerim öfkelerini günlerce sürdürebilirlerdi.

"Onlar babana çekmişler."

Ben irkildim. "Umarım gerçek babamdan bahsediyorsundur, o sperm bağışçısı ezikten değil." Annemin acı dolu ifadesi kalbimi parçaladı. "Üzgünüm anne."

"O iyi bir adam değildi, Kiana, ama seni seviyordu. Hepinizi seviyordu."

"Yeterince sevmiyordu, değil mi?"

Biyolojik babam ben beş, ikizler sekiz yaşındayken bizi terk etmişti. Bir tür ruhsal çöküntü yaşamış ve öylece... gitmişti. En kötüsü de, kendimi yetersiz hissetmekten bir türlü kurtulamamış olmamdı. Bana olan sevgisi, yardım ve destek araması ve sadece kalması için yeterli olmamıştı.

Annemin şansı, Owen ile tanışmasıydı. Owen üçümüzü evlat edindi ve bir kızın isteyebileceği en harika baba oldu. Yine de, biyolojik babamın adı geçmesi bile, bir sürü olumsuz duyguyu yüzeye çıkarmaya yetiyordu.

Annem her zamanki gibi onu savunmaya çalışmadan önce, telefonum çaldı.

Zil sesiyle kurtuldum. Kelimenin tam anlamıyla.

"Alo."

"Bayan Doherty?"

"Evet?"

"Benim adım Gillian Jackson. Kingcaid Otelleri'nden arıyorum."

Anneme gözlerimi genişçe açarak "Otel arıyor" diye fısıldadım.

"A-merhaba." Annem kafasını benimkine yapıştırdı ve ben de telefonu duyabilmesi için açılı bir şekilde tuttum.

"Merhaba. Stajyerlik pozisyonu teklifimizi reddettiğinizi az önce öğrendim. Nedenini sorabilir miyim?"

Harika. Ona gerçek nedeni söyleyemezdim. Yani, *söyleyebilirdim*, ama söylemek istemedim. Bu yüzden yarı gerçeği söylemeye karar verdim.

"Müdürle iyi anlaşabileceğimizden emin değildim ve eğitimim sırasında, mentorum olacak kişiyle iyi bir ilişki kurmanın önemli olduğunu düşünüyorum."

Aferin bana. Gerçek bir profesyonel gibi konuştum. Annem bana başparmağını kaldırıp aptalca bir gülümsemeyle onay verdi. Gülmemeye çalıştım.

"Bay Forster artık şirkette çalışmıyor." Çenem düştü. Ne dedin sen?

"Neden?"

"Korkarım bunu söyleyemem. Bu gizli bir bilgi. Ama acaba bu durum bir şeyi değiştirir mi?"

Annem o kadar şiddetle başını salladı ki, kafası düşecek sandım.

"Şey... Emin değilim."

Bu cevabım için koluma bir yumruk yedim. Kolumu ovuşturup ona öfkeyle baktım.

"Sunulan maaşı yüzde beş artırma yetkisi aldım."

Ohhh, ilginç. Pazarlık yapmayı severdim. En sevdiğim aile tatillerinden biri, birkaç yıl önce Meksika'ya yaptığımız seyahatti. Tijuana'da çok eğlenmişim.

"On yüzde yapın."

"Anlaştık. Evrakları kurye ile göndereceğim. Ekibe hoş geldiniz Bayan Doherty."

Telefonu kapattı ve beni kandırdığını anladım.

Kahretsin, yirmi alabilirdim.

Annem koluma girip beni kendine doğru çekti ve Seattle'ın kalabalık sokaklarında ilerledik. Kingcaid'in iş teklifini kabul etmemin üzerinden iki hafta geçmişti ve hâlâ bir daire bulamamıştım. O gün beşinci daireyi görmeye giderken, uygun bir yer bulma umudumu yitiriyordum.

Neyse ki annem umudunu kaybetmemişti. "Eminim bu aradığımız yer," dedi.

"Hala olumlu düşündüğüne sevindim. Benim geleceğimde bir karton kutu, bir ara sokak ve bir battaniye görüyorum."

"Saçmalama." "Senin için söylemesi kolay."

Kalacak bir yere ihtiyacım vardı, açlıktan ölmeden karşılayabileceğim bir yere. Müzakere ettiğim ek maaş işime yarayacaktı, ama yine de tutumlu olmam gerekecekti. Seattle, çoğu büyük şehir gibi, çok pahalıydı.

Anthony gibi biriyseniz, ya da gerçek adı her neyse, konaklama fiyatı önemli değildi. Beni götürdüğü çatı katının sahibi miydi

Beni götürdüğü çatı katı dairesinin sahibi miydi, yoksa kiralyor muydu, hiç bilmiyordum. Her iki durumda da, oldukça pahalıydı. Hayatım boyunca görebileceğim paradan çok daha fazlası.

O geceki düşünceler zihnime dolduğunda, ruh halim tuhaf bir şekilde inişli çıkışlı hale geldi.

Bir yandan, ikimiz de aynı şehirde yaşadığımızı göre ona rastlayabileceğimi umut etmeye cesaret ettim. Olası değildi, ama imkansız da değildi. Öte yandan, onu tekrar görme düşüncesi beni çok korkutuyordu. Bu adam beni en iyi ve en kötü şekilde mahvetmişti. Kısa süreli birlikte olduğumuz zamanları düşündüğümde kalbim hızla çarpmaya başladı ve heyecandan küçük bir çığlık attı. Kalpler çığlık atmaz, ama atabilselerdi, benimki atardı.

Tehlikeli. Aptalca. Saçma.

Muhtemelen sahte ismimi çoktan unutmuştu.

Yine de, bir konuda haklıydı. "Sikiştiğin için teşekkürler" yazan kırmızı gülün yanında bıraktığı notta, her şeyin yoluna gireceği yazıyordu. Ve öyle de oldu.

"İşte geldik." Annem başını uzatıp yüksek binaya baktı, sonra etrafındaki gökdelenlere göz attı. "Manzara yok, ne yazık."

"Evet, maaşım deniz manzaralı bir daireye yetmez anne."

Anthony'nin muhteşem evinin aksine. Gözlerimi kapattığımda, sanki onun penthouse'unda geniş pencerelerin önünde durmuş manzarayı seyrediyormuşum gibi, manzarayı gözümde canlandırabiliyordum.

Koluma hafifçe vurdu. "Bir gün. Senin için büyük umutlarım var, benim değerli kızım."

"Baskı yapma," diye mırıldandım ve onu içeri çektim.

Beşinci kata çıktık ve daireye girdiğim anda kararımı verdim. Küçük olabilir, gördüğümüz diğer dairelerin çoğundan daha küçük olabilir, ama ev gibi bir havası vardı. Duvarlara bir kat boya, sıkıcı ama temiz kanepeyi neşelendirecek birkaç yumuşak mobilya, yere bir halı, ve tamamen yeni bir havaya bürünecekti. Bonus olarak, işime sadece yirmi beş dakikalık yürüme mesafesindeydi, tabii oyalanmazsam.

"Sanırım kazananı bulduk."

Annem gülümsedi. "Gördün mü?" Kafasına dokundu. "Olumlu düşünmek."

"Evet, evet." Sonunda yaşayacak bir yer bulduğum için mutluydum ve ona sarıldım. Yeni hayatım başlamak üzereydi ve bana ne sürprizler getireceğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Bölüm 8

Asher

**Dürüstlük en iyi politikadır.
Ne yazık ki bunu çok geç keşfettim.**

SABAH BOYUNCA, huzursuzdum, bir oraya bir buraya dolaştım, sonra oturdum, sonra yine dolaştım. Bugün Kiana'nın ilk günü olduğu düşünülürse, bu hiç de şaşırtıcı değildi.

Benim onun tek gecelik ilişkisi olduğumu öğreneceği gün.

Benim ikiyüzlülüğümü nasıl karşılayacağını hiç bilmiyordum. Biraz kızacağını tahmin ediyordum ama bana açıklama şansı vereceğini umuyordum.

Forster ile ilgili sorunu bana anlatmadan çok önce, sahte isim tamamen tesadüfen ortaya çıkmış olsa da, gerçek kimliğimi gizli tutmak için kendi nedenlerim vardı. Kingcaid adı tüm dünyada, ama özellikle Seattle'da biliniyordu. Burası, babam ve iki amcasının otuz yıl önce şirketi kurdukları ve aile şirketini küresel bir markaya dönüştürdükleri şehirdi.

Bu da kadınlarla tanışmayı zorlaştırıyordu. Tecrübelerime göre, kim olduğumu anladıkları anda, bana çok daha fazla ilgi göstermeye başlıyorlardı. Deli olduğumu söyleyebilirsiniz, ama sonunda bir kadınla birlikte olmaya karar verdiğimde, onun *benim* için benimle birlikte olduğundan yüzde yüz emin olmak istiyordum. Soyadım ve onunla birlikte gelen milyarlarca dolar için değil.

Ancak Kiana bana gözlerinde en ufak bir tanıma belirtisi olmadan bakmıştı, bu da gerçek kimliğimi gizleme kararımı pekiştirmişti. Onunla tanışmak mükemmel bir zamanda olmuştu. Özellikle berbat bir hafta geçirmiştım ve CEO ve büyük bir servetin varisi olan Asher Kingcaid değil, sadece kendim olabileceğim bir gece arzuluyordum. Ayrıca, Anthony benim ikinci adımdı, yani tamamen yalan söylememiştim.

Ofisimin kapısı bir kez çalındı. Ben seslenmeden, babam içeri girdi. Ağzım açık kaldı. O, annemle birlikte uzun zamandır ertelenen tatilini Karayipler'de geçirmekteydi.

"Baba." Kalkıp elini sıktım. "Burada ne işin var?"

Tek düğmeli ceketinin düğmesini açtı ve masamın karşısındaki misafir koltuğuna oturdu.

"On gün boyunca kıcımın üstüne oturmak, dokuz gün fazla." Bronz teniyle daha da parlak görünen inci gibi beyaz dişlerini gösterdi.

"Annem seninle birlikte mi geldi?"

Başını salladı. "Eve dönmeye karar verdiğimde rahatlamış gibi görünüyordu." Yüzünü buruşturdu. "Sanırım onu biraz delirtiyordum."

Kıkırdadım. Annemle babamın sağlam bir evlilikleri vardı, çünkü ikisi de sınırı aştıklarında bunu fark ediyorlardı. Kavga çıkmadan önce birbirlerine alan tanımakta ustaydılar.

"Yani beni delirtmek için mi döndün?"

Babam, Kingcaid'in tüm işlerine, özellikle de doğrudan yönetimindeki işlere büyük ilgi duyuyordu. Babam ve iki kardeşi, Kingcaid imparatorluğunu üç iş girişimine bölmüş ve her biri organizasyonun bir kolunun mülkiyetini almıştı.

Babam, oteller, restoranlar ve gece kulüplerini kapsayan genel marka olan Kingcaid Continental'in başına geçti.

Amcam Jameson, kruvaziyer gemileri, kumarhaneler ve plaj kulüplerini içeren Kingcaid Vacations'ı yönetiyordu.

Diğer amcam Jacob ise Kingcaid Entertainment'ın sorumluluğunu üstlendi ve bu şirketin bünyesinde bir film stüdyosu, TV yayın hizmetleri ve bir müzik şirketi vardı.

Evet, Kingcaid birçok işe burnunu sokuyordu ve babam da benim işime burnunu sokmayı seviyordu. Babam birkaç yıl önce otel zincirinin yönetimini bana devretmiş olsa da, bu onun bebeği idi ve onu tam olarak bırakamıyordu. Bu, onun kurduğu ilk işti; şehir dışındaki harap bir depoyu satın alıp butik otele dönüştürmüştü. O yer yıllar önce kapanmıştı, ama babam binayı satmayı reddediyordu. Nostalji yüzünden sanırım. Artık dünyada Kingcaid oteli olmayan büyük şehir kalmamıştı.

"Öyle mi?"

Gözleri parladı ve ben güldüm. Babamla çok yakındık. En büyük oğlu olarak, iki kardeşime örnek olmam için bana bakıyordu. En küçük kardeşim Penn, restoran zincirimizi yönetiyordu ve sık sık fikir alışverişi için bana danışırdı. O kolay biriydi. Ortanca kardeşim Johannes ise atasözündeki kara koyundu. Bazıları otellerimize bağlı olan gece kulüplerini yönetiyordu. Bu yüzden sık sık çatışırdık. Onu çok seviyordum, ama lanet olsun, sinir bozucu bir veletti.

Babam yerde duran bir ataş aldı ve parmaklarıyla oynadı. "Forster'a ne olduğunu anlatır mısın?"

Kaşlarımı kaldırdım, ama babamın haberi duymuş olmasına hiç şaşırmamalıydım. Ondan saklamıyordum. Sadece iş sorunlarıyla tatilini mahvetmek istemiyordum.

"O, birkaç personelimize ve bunu bana bildiren bir iş görüşmecisine uygunsuz davranışlarda bulunan bir seks tacizcisi." Kıpır kıpır oldum ve saatime baktım. Bir saat daha vardı. "Onu hapse attırmadığım için şanslı."

"Neden yapmadın?"

Ağzım büküldü. "Hiçbir kadın kolluk kuvvetlerini işe karıştırmak istemedi. Tanık ifadeleri olmadan polisin bu konuyu ciddiye almasını sağlamak zordu."

"Kendi intikamını aldığını duydum."

Gülümsedim. "Hiçbir şey senden kaçmıyor, değil mi baba?"

Gözleri kırıştı. "Yaşlanmanın birkaç avantajından biri. Her şeyi gördüm. Hepsini yaptım."

"O bunu hak etmişti."

"Kingcaid adını dinleyen herkese kötü konuşuyor, çalışanlarımıza bok gibi davrandığımızı söylüyor."

Omuz silktim. "Eninde sonunda sıkılacak."

"Onunla gizlilik anlaşması imzalatmalıydın, burada çalıştığı süre hakkında konuşmasını engellemek için."

Bunu düşündüm — olaydan sonra. O zamana kadar Forster'ı mahvedeceğim tehdidiyle kovmuştum bile.

Ve bu tehdidi yerine getirdim.

Forster bu şehirde boktan bir iş bile bulamazdı. Ya da benim nüfuzumun ulaştığı başka bir şehirde. Ve onu sürekli takip ettiriyordum. Eğer başka bir kadına dokunursa, onu takip eden özel dedektif kanıtları toplayacak ve ben de Forster'ın hayalarını en yakın hapishane duvarına çivileyecektim.

"Kimse onun saçmalıklarını dinlemez. Beni neden kovduğumun gerçeğini söyleyemez. Kendini suçlamadan olmaz. Asılsız dedikodular çabuk unutulur, bu da öyle olacak."

"Umarım haklısındır." Babam ayağa kalktı ve ceketinin düğmelerini ilikledi. "Bu akşam yemeğe vakit var mı?"

"Annemi şimdiden özledin mi?"

"Tabii ki. Ama seni de özledim. Baba-oğul olarak vakit geçirmek güzel olacak. Yarın Johannes'ı görmek için Los Angeles'a uçmayı planlıyorum, sonra da Penn'i görmek için New York'a geçeceğim."

"Eminim çok memnun olacaksınız."

Babam, benim gibi, iki amcam gibi şirketimizin merkezi olan Seattle'da yaşıyordu. Ama kardeşlerim ve kuzenlerim Amerika'nın dört bir yanına dağılmıştı ve içimizden biri Fransa'nın güneyinde, yurtdışında yerleşmişti. Yılda birkaç kez yüz yüze görüşmeye çalışıyorduk. Sanal toplantılar iyiydi ve yönetim kurulu toplantıları için gerekliydi, ama yüz yüze görüşmek gibisi yoktu.

"Saat sekizde görüşürüz," dedi

babam. "Orada olacağım."

Ofisimin kapısı kapanır kapanmaz, tekrar volta atmaya başladım. Saat geri sayıyordu ve acı verici derecede yavaş ilerliyordu. Eski bir deyiş vardır: "İzlenen tencere asla kaynamaz." Fiziksel olarak zamanın geçişi tam olarak aynı hızda ilerliyordu, ama izlenen saatlerin daha yavaş işlediği de doğrudur.

Dikkatimi dağıtmak için birkaç e-postayı gözden geçirdim, yeni bir içki tedarikçisi için teklif belgesini inceledim, çok fazla kahve içtim.

Tanrım. Gelmesine hâlâ on beş dakika vardı.

Neden bu kadar huzursuz ve gergin olduğumu analiz ettim. İlk ilişkimizin dürüst olmaması ve Kiana'nın gerçeği öğrenince verdiği tepki mi, deri ayakkabılarının tabanlarını yıpratmama neden olmuştu? Yoksa onu tekrar göreceğim düşüncesiyle heyecanımı gerginlik olarak mı kamufle ediyordum? Onun tatlı kokusunu koklamak, viski rengi gözlerine bakmak, sadece kendisi olduğu için beni ne kadar zorladığını hatırlamak mı?

İki hafta çok uzun sürmüştü. Onu sık sık rüyamda görmüştüm ve bu basit gerçek, onun farklı olduğuna inanmamı sağlamıştı. Gerçek anlamda tek gecelik bir ilişki olmamıştı. En azından benim için. Öyle ilişkilerim çok olmuştu, ama hiçbir ertesi sabah, hele ki on dört gün sonra bile ilgimi çekmemişti.

Beni kemiren şey, onun bu konudaki düşünceleriydi. Belki de sadece o tek geceyi istemişti. Belki de benimle tanışmak, onun en kötü kabusları arasında yer alıyordu. Bir daha asla görmemeyi umduğunuz bir yabancıyla yatıp, onun staj yaptığınız otel zincirinin sahibi olduğunu öğrenmek.

Siktir. Ellerimi pantolonuma sildim ve masamdaki telefon çaldığında irkildim.

Kendine gel, Kingcaid.

Parmaklarım hafifçe titreyerek telefonu kaldırdım. "Evet?"

"Bayan Doherty geldi, Bay Kingcaid. Onu ofisinize götürmemi ister misiniz?"

Boğazımı temizledim ve ayağa kalkarak hazırlandım. "Evet. Teşekkürler, Susan." Telefonu kapattım, midem bulanıyordu, zihnimde Kiana'nın beni tekrar gördüğüne sevindiği senaryodan bana tokat attığı senaryoya kadar çeşitli senaryolar canlanıyordu.

Aradaki bir senaryoyu kazanç olarak kabul ederdim.

Susan kapıyı tıklattı ve ben onu içeri davet ettim. O gülümserken nefesimi tuttum, sonra geri çekilip Kiana'yı içeri aldım.

Beni tanımak bir saniyeden az sürdü. Susan kapıyı kapatamadan Kiana'nın gözleri parladı, benim sikimi o kadar güzel saran dolgun dudakları açıldı, boynuna ve yanaklarına kırmızı bir kızarıklık yayıldı.

"Sen mi?" Omuzlarını dikleştirdi, yutkunurken boğazı titredi. "Bu ne? Neler oluyor?"

Sanki *Impractical Jokers* dizisinin oyuncularını ortaya çıkıp "Sürpriz!" diye bağıracakmış gibi etrafına bakındı.

"Merhaba, Kiana. Yoksa 'Ethel' mi demeliyim?" Onu rahatlatmak için nazikçe alay ettiğimi anlayacağını umarak sııttım. Babamın az önce boşalttığı sandalyeyi işaret ettim. "Lütfen otur."

Ayakta durmaya devam etti, çenesi kilitli, elleri yanlarında yumruk halindeydi. Yüzümü daha ciddi bir ifadeye çevirdim. Belli ki henüz şakaya hazır değildi.

"Burada ne yaptığını anlamıyorum. Bay Kingcaid ile randevum var."

Kravatımı düzelttim ve ona çarpık bir gülümseme attım. Anlaması için tek gereken işaret buydu.

"Sen o musun?"

Dilimi üst dişlerimin üzerinde gezdirdim ve başımı salladım. "Ben oyum."

"Ama... ama... neden?" Alnını ovuşturdu. "Unut gitsin. Yanlış soru. Doğru soru 'Neden buradayım?' olmalı."

Şaşırdım, başımı geriye attım. "Benim şirketimde bir işi kabul ettin." Bunun bariz olduğunu düşünmüştüm.

Çenesi gerildi, sonra bir yandan diğer yana hareket ettirdi, diş minesini diş minesine sürtünmesinin hafif sesi sessizliği doldurdu. "Peki karşılığında benden ne bekliyorsun

bekliyorsun, *Anthony*?"

Neredeyse sahte ismimi tükürerek söyledi. İşler pek iyi gitmiyordu.

O ayakta durmasına rağmen oturdum. Belki boy avantajının ona benim huzurumda kontrolü elinde tutma ve rahat hissetme konusunda yardımcı olacağını düşündüm. "Senden tüm çalışanlarımdan beklediğim şeyin aynısını bekleyeceğim. Sıkı çalışma, sadakat, esneklik, hızlı öğrenme ve hızlı düşünme yeteneği. Dürüstlük ve doğruluk. Benimkiyle rekabet edecek kadar şirkete karşı tutku."

Dudakları inceldi. "Dürüstlük konusunda ne dersin? Gerçekten hızlı düşünmem mi bekleniyor... yoksa dizlerimin üzerinde mi?"

Ağzım açık kaldı, onun iması karşısında çenem neredeyse yerinden çıkacaktı. "Bir saniye bekle. Ben..."

"Hayır, *sen* bekle." Parmağını bana doğrulttu. "Beni buraya sahte bahanelerle getirdin. O gece kim olduğunu bana söylemedin, hatta benim bahsettiğim sevimli Handy Andy'nin senin için çalıştığını tahmin etmiş olsan bile. Bunun senin şirketin olduğunu bilseydim, bu işi kabul etmezdim."

"Bu yüzden sana söylemedim. Seni buraya getirip yüz yüze açıklayana kadar."

"Tam olarak neyi açıklayacaktın?"

"O gece kim olduğum hakkında neden gerçeği söylemediğimi."

"Oh, ne güzel." Ellerini ovuşturdu ve koltuğa çöktü. "İyi anlatılmış abartılı hikayeleri severim."

Dudaklarımın seğirmesini engellemeye çalıştım ama başaramadım. "Sen inanılmazsın."

"Sen de pisliğin tekisin."

Başımı geriye attım ve güldüm. "Bunu hak ettim."

Soğuk bakışlarında en ufak bir eğlence belirtisi yoktu. Belki de o işi kabul eder etmez ona söylemeyerek hata yapmışım. Ya da belki de ondan önce. Belki de iş teklifini şahsen yapmalı ve ona kendi sahasında bana soru sorma şansı vermeliydim.

"O gece seni aldatmak niyetiyle yola çıkmadım. Stresli bir gün geçirmiştim ve eve gitmek yerine bir bara içki içmeye gittim. Sonra bu güzel kadın yanıma oturdu ve gözlerimi ondan ayıramadım. Genellikle kadınlar kim olduğumu öğrendiklerinde, birdenbire beni çok daha çekici bulurlar ve ben senin beni görmeni istedim. Parayı değil. Beni. Forster'la olanları anlattığında, gerçeği söylemek için çok geç olduğunu anladım."

Onun adının geçmesiyle yanağında bir sinir titredi. Bir yorum yapmasını bekledim. Sessiz kaldı.

"O gece yönetici asistanımı aradım. Şirketin Forster hakkında sahip olduğu her şeyi ve senin görüşme günündeki CCTV görüntülerini bana göndermesini istedim. Ertesi sabah uyandığımda, her iki mesaj da beni bekliyordu. Seninle kalmak istesem de, bu lanet olası karışıklığı çözmem gerekiyordu. Buraya geldim, biraz araştırma yaptım. Onun rızası olmadan dokunduğu ilk kadın senin olmadığını keşfettim. Ama senin gibi, konuştuğum her biri polisi aramayı reddetti."

Omuz silktim ve bana karşı ısınmaya başladığının işaretlerini yüzünde aradım. O ise stoik kalmaya devam etti, bakışları sabit, gözleri donuktu. İç geçirdim. Zor bir cevizdi, ama bir şekilde bir yol bulmam gerekiyordu.

"Ben de onu kovdum. Bu şartlar altında, o kadınların duygularını hiçe saymaktan başka bir seçeneğim yoktu, ki bunu asla yapmazdım."

Yanağının içini ısırды, gözleri yüzümden pencereye, sonra tekrar bana kaydı. "Bana bu işi, seninle yattığım için mi teklif ettin, yoksa çalışanının bana saldırması ve bir dava açılmasını önlemek istediğin için mi?"

Azı dişlerimi gıcırdattım. Bu iddiayı hoş karşılamasam da, neden böyle bir şey söylediğini anlıyordum.

"Seni işe aldım çünkü Kingcaid otellerinin gelecekteki yöneticisinde aradığım tüm niteliklere sahipsin."

O burun kıvrıdı, ama ben devam ettim.

"Bu staj programı benim için önemli. Şirketimiz başarılı, ama şöhretimizin arkasına yaslanamayız. Strateji, geleceğe bakmakla ilgilidir. Senin gibi parlak, genç yetenekler tam da otellerimin ihtiyacı olan şey. Altı ay içinde, dünyadaki tüm Kingcaid otellerinde, bizim kadromuzda yetişmeleri için eğiteceğimiz stajyerler olacak. Sen ilk stajyerlerden birisin, ama yalnız olmayacaksın. Çok daha büyük bir programın, birbirini destekleyen yetenekli bireylerden oluşan bir ağın parçası olacaksın."

Parmaklarımı birbirine kenetleyip masanın üzerine koydum. "Dürüst olmalıydım. Şimdi bunun farkındayım. Ama sana bu işi aramızda olanlar yüzünden teklif etmedim."

Dudaklarını birbirine sürttü ve ben onun biraz yumuşadığını fark ettim. Gözleri eskisi kadar soğuk değildi ve omurgasını gevşetti. "Düşünmek için zamana ihtiyacım var."

düşünmem için zamana ihtiyacım var. Bu göreve bugün başlayamam."

Omuzlarım düştü ve derin bir nefes aldım. En azından kesin bir hayır dememişti. "Anlıyorum."

Sandalyeden kalktı ve omzuna çantasını astı. "Bir iki gün içinde sana cevap vereceğim."

Başımı salladım ve ayağa kalkarak masanın etrafından dolaşıp kapıyı açtım. Parfümünün kokusunu aldım ve bu koku beni o geceye geri götürdü. Bu anı hatırlayınca penisim sertleşti. Bu anda aşağıya bakmaması için dua ettim. Yarı ereksiyon, onu otelcilik potansiyeli nedeniyle işe aldığım iddiamı sağlamlaştırmaya yardımcı olmazdı, bu gerçek olsa bile.

Eşikte durdu, gözleri benimkilerle aynı hizadaydı. "Bana söylemeliydin. Yalan söylenmesinden hoşlanmam."

Saygıyla başımı eğdim. "İşleri yanlış yönettiğimi kabul ediyorum, ama niyetim iyiydi."

Dudaklarını büzdü, sanki iyi niyetli özrümü inanmıyormuş gibi.

"Sizinle iletişime geçeceğim."

Kapıda durup, gözden kaybolana kadar onu izledim. Kapıyı kapatıp gözlerimi kapattım ve burnumdan derin bir nefes aldım, burnumda onun kokusu kalmıştı. Kendi başına ne karar verirse versin, Bayan Kiana Doherty'nin hayatımdan çıkması mümkün değildi.

Kesinlikle yoktu.

Bölüm 9

Kiana

En iyi arkadaşın hiçbir işe yaramadığında.

SIKTIR. Hayatım.

Cidden, bunun olma ihtimali ne kadardı ki? Böyle berbat bir şey sadece bana olabilirdi. Anthony, ya da Asher, ya da adı her neyse, yalanları ve aldatmacalarıyla beni kandırmıştı.

Ama en kötüsü bu değildi.

Hayır, en kötüsü, ona açgözlü gözlerle baktığımda dizlerimin titremesi, midemin düğümlenmesi ve klitorisimin zonklamasıydı.

İki hafta boyunca kendime yalan söyledim, o gecenin hiçbir anlamı olmadığını iddia ettim, onu bir daha asla görmeyeceğime kendimi ikna ettim, ne olmuş yani? Beni rahatsız etmedi.

Aksini gösteren kanıtlar çok açıktı. Bir an için, neredeyse kendimi ona atacak, bacaklarımı kalçalarına dolayacak ve seks açlığı çeken bir hayvan gibi ona atlayacaktım. Sonra gerçeklik, acımasız gerçeğiyle beni boğdu. Bu işi kabul edersem - Tanrım, bu işi çok istiyordum - patronla yattığım gerçeği sonsuza kadar üzerimde bir yük olarak kalacaktı. Ve orta kademe bir patron ya da süpervizör tipi bir patron değil. Hayır, en üst düzey patron. Büyük patron. Lanet olası CEO.

Annem, benim hiçbir şeyi yarım yamalak yapan bir kız olmadığımı söylerdi, ama bu sefer kendimi aştığımı o bile kabul etmek zorunda kalırdı.

Hayatım boku yedi.

Tertemiz lobiye geçip kapılardan dışarı fırladım ve caddeye doğru yürüdüm. Nereye gittiğimi bile bilmiyordum, sadece durup düşünürsem çılgılık atacağımı biliyordum. Çılgılık atıp bağırıp eşyalara yumruk atacaktım.

Tanrım, o çok yakışıklıydı. Ve seksi. Ve çok güzel kokuyordu. Ve sanki bu onun işiymiş gibi oral seks yapıyordu, çok zevk aldığı ve çok başarılı olduğu bir iş.

Hayır.

Hayır.

Dur.

Eğer - ve bu çok büyük bir "eğer"di - stajyer pozisyonunu kabul edersem, özellikle üç yıl önce

Adını Anmamak Gerekir Adi Herif'in başına gelenlerden sonra.

Belki annemle konuşmalıyım. Ama o zaman ona, bir barda bir yabancıyla tanıştıktan iki saat sonra onun evine gidip hayatımın en iyi seksini yaptığımı söylemek zorunda kalırım. O, benim gençlik yıllarımın büyük bir bölümünü kadınların her gün karşılaştığı tehlikeleri bana aşılamaaya çalışarak geçirmişti. Bu tartışmayı yeniden açmak gibi bir niyetim yoktu. Risk aldığımı biliyordum. Önümüzdeki birkaç Noel boyunca bunu yüzüme vurmasına gerek yoktu.

Annem yoktu. Kardeşlerim ve babam da söz konusu bile değildi. Geriye tek bir kişi kalmıştı, ama onun da bir faydası olmayacağını biliyordum. Kendini bırakıp risk almaya gelince, en iyi arkadaşım dünya şampiyonuydu.

Geriye dönüp baktığımda, ona FaceTime'dan mesaj atmamın sebebi de buydu.

"Aman Tanrım, Kee!" En iyi arkadaşım Gia, neredeyse kulak zarımı patlatacak kadar yüksek sesle çığlık attı. Ellerini yanaklarına koydu ve bana hayretle baktı. Talihsiz görüşmemde neler olduğunu zaten biliyordu ve Handy Andy'nin küstah tavırlarına öfkelenmiş, tek gecelik ilişkiye sevinmiş ve sonunda rolü kabul ettiğimde kutlama yapmıştı. Ama o bile bunu tahmin etmemişti.

"Kingcaid'lerin kim olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye devam etti, sesi daha da yükseldi. Yakında, sadece köpekler bu konuşmayı takip edebilecek. "Yani, onlar bir ülke satın alabilirler. İki ülke. Muhtemelen yüz dolarlık banknotlardan yapılmış yataklarda uyuyorlar ve saf altından yapılmış küvetlerde banyo yapıyorlar." Nefesini çekti ve devam etti. "Bu çok büyük bir şey, Kee. *Çok büyük*. Asher-Kingcaid'in penisi kadar büyük."

Sıcak seks gecemin her ayrıntısını anlattığım için pişmanlık duyarak inledim. Ama Gia ve ben birbirimize her zaman her şeyi anlatırdık. Anaokulunda tanışmıştık ve o zamandan beri sıkı dosttuk. O, ailemle birlikte, hayatımın en berbat dönemini atlatmamı sağlamıştı ve bu, bir kızın asla unutmayacağı türden bir şeydi. Ailesi birkaç yıl önce New York'a taşındıktan sonra bile, haftada birkaç kez telefonla konuşmaya devam ettik.

"Şu anda onu arıyorum." Bir saniye geçti ve sonra ağzı açık kaldı. "Vay canına. O adam çok *yakışıklı*. Beni soyup istediğini yap

istediğin gibi soyup istediğini yap" gibi. Anlamadığım Şey, onu neden tanımadığın?"

Bir duraklama bekledim, bu onun gerçekten bir cevap istediğinin iŐaretiydi. Gia, bir sonraki konuya geçmeden önce birçok retorik soru sordu. Sonunda, başını eğdi ve elleriyle "devam et" işareti yaptı.

"Paris dışında bir Hilton'u tanır mıydın? Ya da Vegas'ın yarısına sahip olan Wynn denen adamı? Ya da çok sayıda holdingin diğer büyük patronlarını? Yani, Şirketin web sitesini taradım, ama oradaki her sayfayı okumadım, sadece röportaj için ihtiyacım olabilecek önemli Şeyleri okudum. Yönetim kurulu üyelerinin neye benzediğini ezberlemek aklıma gelmedi."

"Haklısın." Kıkırdadı. "Vay canına, Kee. Seksi bir milyarderle flört ettin ve anladığım kadarıyla, o da bir kez daha denemek isteyebilir." Tekrar kıkırdadı. "O deneme değil tabii ki. O tren çoktan kaçtı."

"Vay canına, teşekkürler."

"Sadece gerçegi söylüyorum."

"Bu senin sorunun," diye mırıldandım. "Bazen yalan söylemek hoş olabilir.

yalan

söyle "Tabii, tabii. Tamam, bunu bir dene. Bence reddetmelisin Kaşlarını yukarı mek

hoş

olabi

lir."

fırladı. "Öyle mi?"

Gözlerini ta vana dikti. "Hayır, aptal. Tabii ki işi kabul etmelisin

"

"

"Ama..."

Elini havada salladı. "Ama yok. Bunun için çalıŐtın, Kee. Ve olanlardan sonra..."

Bu sefer onu keserek sözünü kestim. "Hayır. Bu konuşmaya izin yok." "Ama nedeni bu, değil mi? Bu işi almakta tereddüt etmenin nedeni bu, değil mi? o adamla yatmamıŐ olsaydın, tereddüt etmezdin."

İç geçirdim ve başımı salladım. "Ama yine de, onunla yatmamıŐ olsaydım, bu işi alamazdım. Üstelik, iş arkadaşlarım Asher'la yattığımı öğrenirlerse, o zamanlar onun kim olduğunu bilmesem bile, bu işi ona verdiğim için aldığımı düşünecekler. Daha önceki işimi istemediğim için kaybettiğimi düşünürsek, bu çok ironik."

"Ama bu öyle değil, Kee. Bu tamamen farklı bir durum."

"Bunu ben de biliyorum, sen de biliyorsun. Ama beni tanımayan insanlar aynı şekilde düşünmeyebilir."

"Öyleyse." Omuz silkti. "Siktir et onları. Ayrıca, sen ve Asher gerçeği biliyorsunuz." Yine çığlık attı ve ellerini çırpı. "İşi kabul et ve yapabileceğini bildiğim gibi başar."

Etkili olması için bir an tereddüt etti ve ben de olacaklara kendimi hazırladım. "Sonra da o adamın sikini düşene kadar sik."

Kıkırdayarak, birkaç saniye ortadan kayboldu, yatağına uzandı ve benim pahasına güldü.

"Sen bir kaltaksın."

Tekrar ortaya çıktı. "Beni seviyorsun."

"Bir dakikalığına bile ciddi olsan çok sevinirim."

"Ciddiydim. Bu işi kabul etmelisin. O, senin aradığı özelliklere sahip olduğunu düşünüyor."

"Beni endişelendiren de bu."

"Anlaşılan aylık maaş dışında, bu fırsat için ödeme konusunda bir şey söyledi mi?"

"Hayır, elbette söylemedi."

"Öyleyse ne var? Ben burada bir sorun görmüyorum, Kee. Adamla yattın. Ne olmuş yani? Profesyonel hayatı kişisel hayattan ayrı tutmak diye bir şey var. İnsanlar bunu her zaman yapıyor. Sen burada yeni bir şey keşfetmiş değilsin."

"Farkındayım." Tekrar iç geçirdim. "Sadece... Bu işi, role getirebileceğim niteliklerim için mi, yoksa..."

"Siki ne kadar iyi emdiğin için."

Gülmekten kendimi alamadım. Gia'yı aramamın sebebi buydu. "Bir bakıma, evet. Bugün ona da öyle söyledim."

Gülümsedi. "Aferin kızıma. Peki o ne dedi?"

"Bir gün harika bir otel müdürü olmak için gerekli niteliklere sahip olduğuma inandığını söyledi."

Gia yine ellerini yanaklarına koydu. "Şok edici. Nasıl olur da sana doğru olan bir iltifat eder?"

Yine güldüm. "Tamam, tamam. Anlatmak istediğini anladım."

"Yani kabul edecek misin?"

"Bazı temel kuralları yazacağım. Ve o *da* bunları kabul ederse, bu işi kabul ederim."

"Bu temel kurallar arasında artık o r m anda gürültü yapmamak da var, değil mi?"

"Evet."

Gia inledi. "Sen bir aptalsın. Kingcaid'in sana hayran olduğunu biliyorsun, ama sen bize hiç de öyle görünmüyorsun."

"Kariyer seçimimde ciddiye alınmak istiyorsam, patronla yatmak çok kötü bir fikir. Bunu benden daha iyi kimse bilemez."

"Bu özel durumda, onunla yatmamak daha kötü bir seçenek."

Kafamı salladım. "Sen iflah olmazsın."

"Peki. Aptal seks yapmama kuralını bir kenara bırak. Devasa bir vibratör al ve hayatının geri kalanında bekar kal."

"Devasa bir vibratörüm olmadığını kim söyledi? Ayrıca, dünyada başka erkekler de var."

"Evet, ama onun gibi görünen ve onun gibi sevişen yok. Ve onun gibi para kazanan da."

"Para umurumda değil. Faturalarımı ödeyebilecek ve ara sıra spa gününe gidebilecek kadar param olduğu sürece sorun yok."

"İşte senin sorunun da bu."

Kıkırdadım. "Şimdi kapatıyorum. Yapmam gereken bir liste var."

"Beni ara. Ve ona, ayrılması gerekiyorsa, ikimizden daha ahlaksız olanın ben olduğumu söyle."

Kingcaid'in Seattle'daki amiral gemisi oteli görünür hale geldiğinde ayakkabılarım sanki kurşunla doldurulmuş gibi hissettim. Kadınların, ya da belki de sadece benim, çelişkili yaratıklar olduğuna karar vermiştim. Asher benimle iletişime geçmemişti. Gia ile konuştuktan sonra bütün günü aptal listemi hazırlayarak ve telefonuma bakarak geçirmiştim.

Bir yandan, bana ulaşip durumu düzeltmeye çalışmaması beni rahatsız ediyordu. Ama sonra, aramamasının onun açısından mantıklı bir hareket olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Topu bana bırakmıştı ve benimle iletişime geçerse, bildiği kadarıyla, bunu taciz olarak yorumlayabilirdim. Benim yapmayacağımdan değil, ama tereddüt etmeyecek insanlar vardı.

Girişten geçip, bana dostça gülümseyen konsiyerji geçip resepsiyon masasına doğru ilerlerken midem düğüm düğüm oldu. Dn olduğundan farklı bir kadın masada görevliydi. Bir şeyden şikayet ediyor gibi görünen birkaç turistin arkasında beklemek zorunda kaldım. Sesleri yükseldi ve adam resepsiyoniste parmağını doğrulttu. Kadın geri çekildi ve arkasındaki kapıdan kayboldu. Adam, kaba adamın sesini duyunca utanarak başını eğip kızaran karısına veya kız arkadaşına yüksek sesle konuşmaya devam etti.

Aracılık etmeyi düşündüm, ama bu benim işim değildi. Henüz değil. nce pozisyonu kabul etmem gerekiyordu, sonra resmi olarak bu role kendimi adayabilirdim. Yine de adamın ensesine dik dik bakmaktan kendimi alamadım. Böyle bir sektörde n saflarda çalışan personel her gün hakarete alışkındı, ama bu haklı olduğu anlamına gelmiyordu.

Resepsiyonist takım elbiseli bir adamla birlikte geri geldi, nefesimi tuttum, sonra onun Asher olmadığını fark ettim. Belki de görevli mdrd. Öfkeli adamı ve utanmış partnerini bir kenara çekerek yolumu açtı. İleri adım attım.

"İnsanlar, ha?" Gözlerimi devirdim ve ona gülümsedim. "İyi misin?" "Oh, o mu?" Elini kmseyici bir şekilde salladı. "Normal bir şey. Nasıl Yardımcı olabilir miyim?"

"Ben Kiana Doherty. Bay Kingcaid ile görüşmeye geldim. Beni bekliyor beni bekliyor."

"Oh." Klavyesine dokundu, ekranına baktı ve kaşlarını çattı.

"Bilgisayarda bir şey yok. Ve korkarım Bay Kingcaid şu anda burada değil."

"Değil mi?"

Kaşlarımı çattım, hatamı fark ettim. O CEO'ydu, otel müdürü değil, yani burada çalışmıyordu. Ve muhtemelen bu tesis için yeni bir müdür bulmak da dahil olmak üzere, ilgilenececeği gereken işlerle boğulmuştu.

"Anlıyorum."

Bir adım atıp bir adım geri çekildim, ne yapacağımı bilemiyordum. Onun numarası bende yoktu ve resepsiyonistin bana vereceğini de sanmıyordum. Ona burada çalışmaya başlayacağımı söyleyebilirdim, ama bunu yapmaya hakkım olmadığını düşünüyordum. Asher'a kalmaya karar verdiğimi resmi olarak bildirmeden bunu yapamazdım.

"İsterseniz mesajını alabilirim. Arayabilir diye."

"Hayır, gerek yok." Arkanı döndüm, sonra fikrimi değiştirdim. "Aslında, evet, ona uğradığımı ve kararımı verdiğimi söyler misiniz? Ne demek istediğimi anlayacaktır."

"Söylerim. Bayan Doherty, değil mi?"

Başımı salladım, sonra geniş lobiye geçip yağmurla ıslanan sokağa geri döndüm. Neden bu kadar hayal kırıklığına uğramıştım? Sonuçta, Asher'a bir iki gün içinde karar vereceğimi söyleyen bendim. Ne bekliyordum ki? Yirmi dört saat beni bekleyip durmasını mı?

Adam milyarderlerca dolarlık bir şirketi yönetiyordu. Gün içinde boş vakti olduğunu sanmıyordum. Ama bu beni dezavantajlı bir duruma soktu. Mesajımı alıp beni arayana kadar, ellerimi kavuşturup beklemekten başka seçeneğim yoktu.

Ya aramazsa? Ya benim tepkimi düşünmek için zamanı olmuş ve benim için uğraşmaya değmeyeceğime karar vermişse? Hazırladığım liste cebimde delik açıyordu ve onu neredeyse atıyordum, çünkü bir sürü talep sıralamanın onu bu yönde itebileceğinden endişeleniyordum, tabii kendisi zaten bu yönde karar vermemişse.

Sokaklarda dolaştım, dairemde takılma fikri - altı aylık kira sözleşmesi imzaladığım ve bir şekilde kurtulmam gerekebilecek dairem - hiç çekici gelmiyordu. Kader miydi, yoksa bilinçaltımın bir dürtüsü müydü, kendimi Asher'ın sokağında buldum. En azından, onun sokağı olduğunu düşündüm. Bana biraz tanıdık geliyordu.

Aklımın bir köşesinde bir düşünce belirdi. Cesaretimi toplayabilecek miydim?

Hayır. Saçmalama.

Penthouse'a gidip kapıyı çalabileceğim bir durum değildi. O anahtar kartı vardı ve ziyaretçilerin kapıyı açtırması gerektiğinden emindim. Bu ona bir çıkış yolu sağlıyordu. Beni görmek istemiyorsa, girişimi reddederdi. Kim böyle bir reddedilmeyi ister ki?

Ben değil.

Eğer bu doğru olsaydı, neden kendimi onun binasına çıkan merdivenleri tırmanırken ve içeri girerken buldum?

Resepsiyon masasına yarı yolda geldiğimde tereddüt ettim. Sonra resepsiyonist beni fark etti ve eliyle işaret etti. Artık çok geçti. Omuzlarımı dikleştirdim, kalbim göğsümde çarpıyordu ve yüzüme parlak bir gülümseme yapıştırdım.

"Merhaba, benim adım Kiana Doherty. Asher Kingcaid'i görmeye geldim. O çatı katında." *Çok iyi, Kee. Gerçekten çok iyi.*

Adamın dudakları seğirdi. Muhtemelen benim bir aptal olduğumu düşündü ve haklıydı.

"Bay Kingcaid sizi bekliyor mu?"

Kafamı salladım. "Ama beni tanıyor. Beni görmek isteyecektir." Umarım. "Onu arayabilir misiniz?"

"Bir saniye." Telefonu kaldırdı ve başını eğdi, sanki devlet sırlarını aktarıyormuş gibi mırıldandı. Birkaç saniye sonra telefonu kapattı, klavyesine dokundu, sonra plastik bir kartı makineye geçirdi ve bana uzattı.

"Hemen yukarı çıkabilirsiniz. Asansörler şurada. Kartı yuvaya sokup PH tuşuna basın."

"Teşekkürler."

Lobiye geçip asansörlere doğru yürürken, dik durup kendinden emin bir tavırla iyi bir gösteri yaptım, ama dizlerim yol boyunca titriyordu ve midem durmadan bulanıyordu.

İşte buradaydım, geceyi birlikte geçirdiğim adama, işleri tamamen profesyonel tutmamız şartıyla şirketindeki işi kabul edeceğimi söylemek üzereydim. Ve bunu ona, onun evine gelerek söylemeyi seçmiştim. O kirli işin yapıldığı yere.

Tamam, "kirli iş" değil. Aslında, evet, çok kirli bir iş.

O gecenin olaylarını zihnimde tekrar tekrar canlandırırken bacaklarımı sıkıca kapattım. Asher'ın asansörde beni öpmesi. Asher'ın kravatıyla gözlerimi bağlaması. Asher'ın kemeriyle beni bağlaması. Asher'ın penisini dudaklarımın arasına sokması.

Vajinamın aksine ağzım kurudu. Kötü bir hareketti. Erkekler av köpekleri gibiydi.

Bir kilometre öteden bile arzuyu koklayabiliyorlardı. Çantamı karıştırıp etrafıma parfüm sıktım. Belki işe yarardı. Onu kokudan uzaklaştırmak için, tabiri caizse.

Asansör kapıları kapandı ve beni en üst kata çıkardı. Vardığımda, Asher'ın beni fuayede beklediğini umuyordum, ama cam masa ve taze çiçeklerle dolu bir vazo dışında boş bir salon vardı. Kalbim ağzımda, Vera Wang parfümünün kokusuyla boğulmuş halde, kapıya yaklaştım ve çaldım.

Kapı açıldı ve karşımda bir yabancı duruyordu. Siyah balıkçı yaka kazak ve ince kalçalarına bol gelen siyah pantolon giymişti, kalın, koyu renk saçlarını yana ayırmış ve yüzünden geriye taramıştı. Buz mavisi gözleri beni delip geçiyordu, ifadesinde sıkıntı ve merakın tuhaf bir karışımı vardı.

"Yardımcı olabilir miyim?" Sesi keskin ve sert çıkmıştı ve bana kayıtsız bir bakış attı.

"Ben... Asher'ı görmeye geldim." Kaşlarını çatı.

"Kim?"

Hızlıca beş kez göz kırptım. "Asher Kingcaid. Burada yaşıyor."

Adamın kaşları daha da çatıldı, iki dikey çizgi kaşlarını gözlerine doğru çekti. "Hiç duymadım."

Etrafa bakındım, ama neyi görmeyi umuyordum, kim bilir? Yanlış yere mi gelmişim? O gece cin ve şehvetin etkisiyle buraya yürümüştüm. Ve Asher asansörde beni öperek beni heyecanlandırmıştı. Belki de yanlış daireye gelmişim. Penthouse. Her neyse.

"Tamam, şey, ben... şey... Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Arkamdan tanıdık bir ses duyunca arkamı döndüm. "Johannes, kiminle konuşuyorsun... Kiana mı?"

Dönüp baktığımda, Asher'ın onu tanımadığını söyleyen adamın yanında durduğunu gördüm. Gözlerim ikisi arasında gidip geldi.

"Oh, *bu* Asher Kingcaid'i mi kastediyorsun?" Johannes güldü, ama bu ses ondan çıkınca pek doğru gelmedi. Alaycı bir tonda, sanki nadiren mizah göstermeye izin veriyormuş gibi. "Söylemeliydin."

Omuzlarımı dikleştirdim, bu adamın beni korkutmasına izin vermeyecektim. "söylemişim."

Asher homurdandı ve Johannes'i kenara itti. "Onu boş ver. Kardeşim bir pisliktir. İçeri gel Kiana, lütfen."

Kardeş mi? Harika. Yeni kariyerim için müthiş bir başlangıç. Biriyle yatmışım ve diğerinin hayalarını tekmelemekten kendimi zor tutuyordum. Bir şey bana, Kingcaid'de henüz başlamamış olan kariyerimin gerçekten sona ereceğini söylüyordu.

Asher geri çekildi ve evine girmem için bana yer açtı. O gecenin görüntüleri zihnime hücum etti. Gözlerimi kırptım, Asher Johannes'a öfkeli bir bakış attığında ayaklarım titredi. *Vay canına*. Johannes'ın toza dönüşmemesi bir mucizeydi.

"Kardeşim tam çıkmak üzereydi."

"Öyle mi?"

Asher'ın sert bakışları daha da şiddetlendi, hiç kimsenin maruz kalmak istemeyeceği bir bakıştı. Johannes ise hiç irkilmedi. Hatta,

aksine, iki kat daha sıkılmış görünüyordu, hatta fikrini vurgulamak için esnedi. "Evet. Bir telefon görüşmesi yapman gerekiyor. Babana."

Johannes sanki bir sineği kovuyormuş gibi elini salladı. "Sonra ararım. Uçağı şimdiye kadar neredeyse varmış olmalı. İndiğinde onu ararım."

"Sen bilirsin." Asher onu omzundan tutup itti. "Yine de gideceksin."

Johannes alt dudağını dilini gezdirerek ikimizi dikkatle süzdü. "Hmm, burada olan bitenin seyircisi olmak, zamanımı geçirmek için çok daha ilginç bir şey gibi geliyor."

"Tamam, bu kadar." Asher onu zorla fuayeye itti. "Git. Hemen." "Tamam, tamam." Johannes ellerini havaya kaldırdı. "Gidiyorum. Tanrım.

Sıcak karşılamanız için teşekkürler."

"Bir dahaki sefere önce ara." Asher kapıyı çarptı ve bana döndü. "Onun için çok üzgünüm."

"O... ilginç biri."

"Öyle de denebilir." Bana evinin içine doğru adım atmam için işaret etti.

"Lütfen, oturun. Bir şey içmek ister misiniz?"

Olduğum yerde kaldım. "Bu doğru değil." Başımı salladım. "Burada olmak ve seninle yapmam gereken konuşmayı yapmak doğru gelmiyor."

O başını salladı. "Anlıyorum."

Ve ben onun gerçekten anladığını

düşündüm. "Nereyi tercih edersiniz?"

"Otelde."

"Tamam. Ceketimi alayım."

Yatak odası yönünde kayboldu ve klitorisim zonkladı.

Kas hafızası berbat bir şeydi.

Harika. Şu anda tek düşünebildiğim, Asher'ın karanlık saçlarının bacaklarımın arasında olması, topaz rengi gözlerinin bana bakarken, öpülesi dudaklarıyla klitorisimi emmesiydi.

Lanet olsun. Odaklan, Kee.

Birkaç dakika sonra, düğmesi açık tek düğmeli bir ceket giymiş olarak geri döndü. Kanepenin yanındaki masadan bir cüzdan aldı ve iç cebine koydu, sonra ceketini ilikledi. Aç bir hayvanın açık büfeye davet edilmesi gibi her hareketini izledim. Neden bu kadar mükemmel olmak zorundaydı? Ve neden benim patronum olmak zorundaydı?

"Hazır mısın?"

Aklımı pisliklerden arındırıp gülümsemeye çalıştım. "Tabii, hadi gidelim."

"

Otel, Asher'ın evinden on dakikalık kısa bir yürüyüş mesafesindeydi.

Yolun çoğunu sessizce yürüdük, ben güvenli bir mesafe bırakarak. İki kez, bir yoldan geçenin önünden atlarken kollarımız birbirine değdi ve her iki seferde de karnımdaki kelebekler çılgına döndü ve omzumdaki şeytan bana aptal olduğumu söyledi. Asher tuhaf bir şekilde sohbet etmeye çalıştı, ama tek kelimelik cevaplar aldığı anda denemeyi bıraktı.

Beni otelin lobisinden geçirdi, konsiyerjle birkaç kelime konuşmak için beş saniye durdu ve sonra ofisine girdik. O kapıyı kapatmadan önce, çantama uzandım ve taleplerimin listesini yazdığım dağınık kağıdı çıkardım. Ha. Ne komik. Hiçbir şey talep edecek durumda değildim. Kendimi kandırıyordum. Bu işi kabul etmemi çok istiyor gibi görünse de, benim gibi insanlar çoktu.

Ellerim titredi ve kağıt parmaklarımdan düşerek yere düştü. Onu almak için eğildim. Asher de öyle yaptı. Alınlarımız çarpıştı ve ben popomun üstüne düştüm.

"Ah." Ben başımı ovuştururken, onun yüzünde dehşet belirdi. Kağıdı kapmak için uzandım. O eğilip bileğimi tuttu ve ayağa kalkmama yardım etti.

"Çok özür dilerim." O da başını ovuşturdu. "Uzun zamandır kimseye kafa atmamıştım, hele ki bir kadına hiç."

O kadar utanmış görünüyordu ki, gerginlik bozuldu. Güldüm. "Senin kimseye kafa attığını hayal edemiyorum."

Kaşlarını kaldırdı ve elini kravatının üzerinde gezdirdi. "Gençlik yıllarımda oldukça asi birisiydim, bilgin olsun."

"Sana inanmıyorum."

"Doğru. Belki kalmaya karar verirsen, bir gün sana anlatma fırsatım olur." Masasının karşısındaki koltuğu işaret etti. "Lütfen otur. O kağıtta ne yazdığını merak ediyorum."

Bölüm 10

Asher

Azim, sahip olunması gereken iyi bir özelliktir.

KIANA'NIN PARMAKLARI kağıdı düzeltirken hafifçe titriyordu. Kağıdı kucığına koydu ve sanki yazdıklarını kendine hatırlatır gibi göz gezdirdi.

Başını eğdiği için, bana olacaklara hazırlanmak için birkaç saniye zaman kazandırdı. Olumlu yönde yanıldım. Nerede yaşadığımı hatırlamıştı. Bunu, o gecenin onun için bir anlamı olduğu şeklinde yorumladım. Belki de bana bir şans verecekti.

Tanrım, umarım öyledir.

Onu yatağıma yatırıp, zamanımı onun kıvrımlarını keşfetmeye ayırma düşüncesi. Onun amını tatma, onun sıcaklığına gömülme şansı. Onun yanında uyanmak ve...

Boğazını temizledi ve düşüncelerimin yönünü kesintiye uğrattı. İyi ki de öyle yaptı, çünkü artık ereksiyon olmuştum. Tanrıya şükür aramızda masa vardı.

"Biliyor musun," diye başladı. "Listeyi unutacağım, çünkü aslında tek bir basit istekle özetlenebilir."

İstek. Talep değil. Bu, hayır diyebileceğim anlamına geliyordu. Çenemi kaldırdım. "Devam et."

"Buradaki pozisyonu kabul edersem, sen ve ben işimizi profesyonel bir şekilde yürütmeliyiz. O gece aramızda olanları unut. Ve bana söz vermelisin, bunu *asla* kimseye anlatmayacak ve buradaki işimle ilgili hiçbir kararı etkilemeyeceksin."

Başparmağımı alt dudağımda gezdirdim ve bakışları oraya kayd. O tedirgin oldu, ben gülümsedim. İlişkimizi profesyonel tutmakla ilgili ne derse desin, bana karşı bağışık olmaktan çok uzaktı.

Ve bunu kullanabilirdim, kullanacaktım da.

Onun isteğini anladım ve kabul ettim. Şimdilik. Ama Kiana bu konuyu burada bırakacağını düşünüyorsa, ne yazık ki yanıliyordu. Ben onun gerçek anlamda patronu olabilirdim, ama rollerimiz o kadar farklıydı ki, iş ortamında neredeyse hiç karşılaşmazdık. Eğer o isterse, gizli bir ilişkiyi memnuniyetle kabul ederdim.

gizli bir ilişkiyi memnuniyetle kabul ederdim. Ama şimdilik, çenesinin sıkılığı ve omurgasındaki kararlılık, benim organizasyonumdaki rolü kabul etmesini istiyorsam, onun isteğini kabul etmem gerektiği anlamına geliyordu.

Daha sonra ikna etmeye çalışırdım. Zamanım vardı. Bolca zamanım vardı. Ve bolca ısrarcılığım.

"İstediğiniz sürece profesyonel davranacağıma söz veriyorum, ama birlikte geçirdiğimiz o inanılmaz geceyi unutmak benim gücümün ötesinde."

Parmaklarımı birbirine kenetledim ve ellerimin kenarlarını masama dayadım. "Gerçek şu ki, birbirimizi nadiren göreceğiz. Şu anda burada olmamın tek nedeni, otelin genel müdürünün olmaması."

O irkildi ve içimde yeni bir öfke dalgası yükseldi. O pislik Forster, yollarımızın bir daha kesişmemesini umsa iyi olur.

"Ama önümüzdeki birkaç gün içinde o boşluğu dolduracağım. Portland şubemizden bir yönetici burayı devralacak. Philippe, grubumuzun en iyi yöneticilerinden biri ve onunla çok iyi anlaşacağınızı düşünüyorum."

"Diğer adama ne oldu?" "Söyledim ya.

Onu kovdum."

"Uh-huh. Ve?"

Alnımı kırıştırdım. "Ne demek istiyorsun?"

"Bilmiyorum." Gözlerini kısarak baktı. "İçimden bir ses, onu sadece kovmadığını söylüyor."

İçimde bir zevk dalgası yayıldı. İlk tanıştığımız günden beri Kiana beni kolayca okuyabiliyordu. Bu, ailem dışında çok az kişinin sahip olduğu bir yetenektir.

"Sadece, sahildeki Büyük Çark'ta iş bulmakta zorlanacağını söyleyelim, gücünü kötüye kullanabileceği bir pozisyonda çalışmasını bırak."

Elini göğsüne koydu. "Bunu benim için mi yaptın?"

"Forster'ın sana yaptıkları beni biraz daha derinlemesine araştırmaya itti." Dudaklarımı ovuşturdum. "Sana çok teşekkür etmeliyim, Kiana. O gece acını benimle paylaşmasaydın, Forster hâlâ burada olurdu ve ben de onun çalışanlarıma uygunsuz davrandığını bilmezdim. İnan bana, hafif bir ceza aldı."

"Diğer kadınlar da... ona dokunduğunu... polise gitmek istemediğini söyledin, değil mi?"

Başımı salladım. "Onların görüşleri seninkine benziyordu. Bir anlamı yoktu." Çenem kilitlendi. "Bu beni çok kızdırıyor."

Bana yıllardır gördüğüm ilk samimi gülümsemeyi gösterdi ve kalbim kabardı.
"Dünyada senin gibi erkekler ne kadar çok olursa, belki, sadece belki, tutumlar değişmeye başlayabilir."

Ben de ona gülümsedim. "Bunu büyük bir iltifat olarak kabul ediyorum." "Etmelisin. Ben bunu sık sık yapmam."

Kıkırdadım. "Hatırladığım küstah kadın işte."

Çenesini eğdi ve kirpiklerinin altından bana baktı. Utangaç davranmaya çalıştığını sanmıyordum. Daha çok, yorumumu kabul etmek istemiyordu. Sorun değildi. Bekleyecektim. Zamanımı bekleyecektim. Ama sonunda onu kazanacaktım. Yavaş ve istikrarlı olan yarışı kazanır ve ben bu yarışı kazanmayı planlıyordum.

"Ama şüphesiz bir düşman edindin."

"Birçok düşmanım var. Bu işin doğasında var. Forster da sıraya girebilir." Onu bakışlarımla delip geçtim, koltuğunda kıpırdanmasını izleyerek keyif aldım. "Peki, Bayan Doherty, Seattle'daki mülkümüzde stajyer pozisyonu artık boş değil mi?"

Alt dudağının köşesine üst dişlerini geçirdi ve tereddüt etti.

Ama sadece bir saniye.

"Evet. Öyle varsayabilirsiniz."

"Harika." Ayağa kalktım. "Sizi bir tur gezdireyim, sonra sizi yardımcı müdür Malcolm'un yetkin ellerine bırakacağım. Philippe gelene kadar sizinle iletişimi o kuracak."

Hızlı tur bittiğinde, isteksizce onu müdür yardımcısının yanına bıraktım. Otelden ayrılıp genel merkez binasına doğru yola çıkarken telefonum çaldı, ekranda babamın adı yanıp sönüyordu.

"Merhaba baba. Johannes seni aradı mı?"

"Hayır, ama içimden bir ses, onun evine gittiğim halde cevap alamadığım için aramış olması gerektiğini söylüyor."

İçimden küfrettim. Bazen kardeşimden nefret ediyordum. Elbette, zorlu birkaç yıl geçirmişti, ama artık geçmişi geride bırakıp işine odaklanmasının zamanı gelmişti. O yirmi sekiz yaşındaydı, on sekiz değil. Yönetmesi gereken bir işi ve onun lanet olası işini yapmasına güvenen insanlar vardı, ama babamı arayıp evde olmadığını söylemeye bile tenezzül etmemişti.

"Burada. Seattle'da."

Babam nefes alırken dişlerinin arasından çıkan hava sesi telefon hattından geldi. Babam olağanüstü hoşgörülü biriydi.

Johannes. Ona sorumluluk vererek, onusorumlu bir şey ona sorumluluğu bir bir duyduğu bir şey vardı — yani bizimbüyüyen gece kulübü işimiz—o büyüdü siki büyü büyüktü. Olmamıştı henüz . Bazen ortanca kardeşim için tek umudum, doğru kadını bulması ve onun geniş omuzları ve keskin diliyle onu yola getirmesi için dua etmektir. Şimdiye kadar bunun olacağına dair hiçbir işaret yoktu. Aslında, kardeşimle en son ne zaman bir kadınla gördüğümü hatırlayamıyordum. Ama yine de, ben de pek konuşacak durumda değildim. Otuz yaşındaydım ve doğru hatırlıyorsam, en uzun ilişkim dört ay sürmüştü. Johannes'i yerleşecek bir kadın bulamadığı için azarlamak gibi bir hakkım yoktu.

ile.

"Ona yerinde kalmasını söyle," dedi babam, sesinde tatilden yeni dönmüş olmasına rağmen olmaması gereken bir yorgunluk vardı. Onu anlayabiliyordum. Johannes bir azizin sabrını bile zorlardı. "Yola çıkıyorum."

"Tamam. Yolda dikkatli ol. İndiğinde haber ver, onu benim evime getirip lanet buzdolabına kelepçelemek için elimden geleni yapacağım."

Babam güldü. "En azından aç kalmaz."

Babamla görüşmeyi bitirip Johannes'ı aradım. Telefon sesli mesaja geçti. Mesaj bıraktım.

"Johannes, kıçını kaldır ve benim evime gel ve orada kal. Babam Los Angeles'tan dönüyor. Bu mesajı aldığında beni ara."

Johannes çirkin suratını gösterene kadar evden çalışmak zorunda olduğum için, birkaç şey almak için ofise uğradım. Priya beni geniş bir gülümsemeyle ve acil olarak ilgilenmem gereken bir sürü mesajla karşıladı.

"En acil olan beş tanesi. Sıraladım."

"Teşekkürler. Günün geri kalanında evden çalışmam gerekiyor. Bana bir iyilik yap. Johannes uğrarsa, güvenliği ara ve ben gelene kadar onu ofisime kilitlemelerini söyle."

Gözlerini devirdi. Priya kardeşimi çok iyi tanıyordu. "Onun Los Angeles'ta olduğunu sanıyordum."

"Öyle olması gerekiyordu. Babam bu sabah onu görmek için oraya uçtu ve o uçaktayken Johannes benim evime geldi."

"Oh." Gülümsemesini bastırdı. "Umarım Bay K. ona cehennemi yaşatır."

Priya babama hep "Bay K." derdi. Babam bunu çok severdi. Çalışanlarımızın büyük çoğunluğu babamı sever ve saygı duyardı, ben de onun tarzını taklit etmek için çok çalışmışım. Bir sürü pislik CEO tanıyordum ve ben de öyle biri olmak istemiyordum. Forster'ın da fark ettiği gibi, benim de kötü anlarım olmuştu, ama

Değerli ekip üyelerimle birlikte, adil ve yaklaşılabılır bir patron olarak tanındığımı düşünmek hoşuma gidiyordu.

"Buna güvenebilirsin."

Bahamalar'da inşaatına başlanacak yeni Kingcaid otelin planlarını aldım ve Johannes'in gelmesini beklemek için eve döndüm. İki saat geçti ama o aramama cevap vermedi. Birkaç mesaj daha bıraktım, her biri bir öncekinden daha sinirliydi. Sonunda, birkaç çanta taşıyarak, hiç umursamadan içeri girdi.

"Alışveriş mi yaptın?" Çenem gerildi. "Bütün bu zaman boyunca bunu mu yapıyordun?"

Çantaları kanepemin üzerine attı ve buzdolabından kendine bir meyve suyu aldı. Dişleriyle kapağı açtı ve onu yemek masasında oturduğum yere fırlattı. Beni duymadan gizlice içeri girmesin diye çalışma odamda çalışmak istememiştim. Elimi uzatıp şişenin kapağını yakaladım.

"Ballard'daki o mağazayı sevdiğimi biliyorsun. Los Angeles'ta benim giydiğim kazaklar yok."

"Mesajlarımı aldın mı?"

Kazaklarının yakasını çekip omzunu silkti. "Telefonumu kontrol etmedim."

"Tanrım, Johannes. Babamı aramanı söylemiştim." "Arayacağım."

"Çok geç. Beni aradı ve senin burada olduğunu söyledim. Geri dönüyor."

"Ziyaret edeceğini bana söyleseydi, buraya uçmazdım. Hala annemle birkaç gün daha tatilde olduğunu sanıyordum." Meyve suyunun yarısını içti ve elinin tersiyle ağzını sildi.

"Huzursuzlandı."

"Yani, on saniye bile rahatlayıp işini unutamayan tavırlarıyla annemin sinirlerini bozdu ve annem ona eve dönmesini 'önerdi'."

Gülümsemeden edemedim. Üçümüz de — ben, Johannes ve Penn — babamızın zayıflıklarını ve güçlü yanlarını çok iyi biliyorduk. Babamın yarısı kadar bir adam olabilseydim, iyi bir iş başarmış olurdum. En büyük korkum, onun beklediği yüksek standartlara ulaşamamaktı.

"Öyle bir şey."

Johannes meyve suyunu mutfak tezgahına koydu ve aldığı ürünleri karıştırmaya başladı. "Peki, kız kim?"

Yönetim kuruluna bir e-posta gönderip dizüstü bilgisayarını kapattım. "Hangi kız?" Kimden bahsettiğini çok iyi biliyordum ve sesime kayıtsızlık katmaya çalıştım. Johannes, sırf eğlence olsun diye başkalarının eşyalarıyla oynamaya meraklıydı. Kiana benim değildi ve bir "eşya" da değildi, ama kardeşimle ne kadar az temas kurarsa o kadar iyi olurdu.

"Bu sabah buraya gelen, viski rengi gözleri, harika göğüsleri ve kıvrımlı kalçaları olan kız."

"Ah, o mu." Ayağa kalkıp kendime bir meyve suyu aldım. "O, otelin yeni stajyeri."

Kaşlarını kaldırdı. "Stajyerin senin evine habersizce gelmesinin nedenini bana söylemek ister misin?"

"Senin işin olsaydı, sana söyledim. Ama değil, karışma." "Ohhh." Johannes güldü. "Kim yaramazlık yapmış, Ash?" "Siktir git."

"Aha! Biliyordum. Çiğnemek istediğin harika bir kış gördüğünde ilkelerine lanet edersin."

"Kimsenin kışını yalamıyorum."

"Yalancı. Ortamı okuyabiliyorum, Ash, ve onun sana bakışını." Kendini yelpazeledi. "Phew. Yatakta dinamit gibi mi? O dudaklarla, eminim bir profesyonel gibi sakso çekiyordur."

Bunu yapmak istememiştim. Yapmamalıydım. Ve bunu aylarca, belki de yıllarca pişmanlık duyacaktım. Hiçbiri Johannes'in yüzüne yumruğumu indirmemi engelleyemedi.

"Siktir!" Burnunu tuttu. Parmaklarının arasından kan sızıyordu. "Ne oluyor, Ash?" Lavaboya koşarak, musluğu açıp bir bezi ıslattı. Bezi burnuna bastırdı. "Kırılmışsa, sikini koparacağım."

"Oh, korkaklık yapma. Kırılmadı."

"Doktor ve pislik, değil mi?" Bezi lavaboya bıraktı ve burnunun köprüsüne dikkatlice dokundu. "Bu çok acıtıyor."

"Serseri olduğun için hak ettin. Ve tanımadığın bir kadın hakkında, üstelik Kingcaid'in çalışanı hakkında boktan konuşman için."

"Ve yeni sevgilin." Sırıttı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Tanrım." "O benim yeni sevgilim *değil*."

Johannes'i yeterince tanıyordum. Ona ne kadar karşı çıkarsam, Kiana'ya olan ilgisi o kadar artacaktı. Ya da daha doğrusu, bana ve Kiana'ya. Ve bu olamazdı. Lucifer cehennemi cennete takas etmedikçe olmazdı. Johannes sadece başkalarının eşyalarıyla oynamayı sevmekle kalmaz, onları yok etmeyi de severdi. Ve "oynamak" derken, Kiana'ya asılmasını kastetmiyorum. Erkekler arası dostluk kuralları gerçek bir şeydi. Ama o, ikimizden biri patlayana kadar onu kışkırtıp, dürtüp, alay ederdi. Sonra da arkanıza yaslanıp, sonuçların tadını çıkarırdı.

O böyleydi. Her zaman bu kadar kötü değildi, ama ölümle burun buruna gelmek insanları değiştirir. Bazılarını iyi yönde. Diğerlerini, Johannes gibi, berbat yönde.

Yine de onu seviyordum.

Tam bir pislikti.

"Bana öyle gelmedi."

Her zaman son sözü söylemekte ısrar eden bir pislik. *Bu*, çocukluğundan beri taşıdığı bir özellikti.

İç geçirdim. "Ne istersen onu düşün. Benim çalışmam lazım. Sen de çalışmalısın."

"Senin aksine, ben kontrol delisi değilim. İşler yolunda gidiyor ve benim yokluğumda işi mükemmel bir şekilde yöneten yetenekli bir ekip kurdum. Sadece iş, eğlence yok, kardeşim."

İşimizin gece kulübü kısmı oldukça yeniydi ve babam bunu asla kabul etmese de, Johannes'in hastaneden taburcu olduktan sonra bir odak noktası olması için bu işe yatırım yapmıştı. Ve işe yaramıştı. Hak ettiği övgüyü vermek gerekirse, Johannes bu işe enerji ve coşkuyla kendini adanmıştı ve iş, son altı yılda çok başarılı bir marka haline gelmişti.

Onun bana yaptığı saldırıya karşılık vermeyi reddettim ve dizüstü bilgisayarına geri döndüm, Johannes kafeslenmiş bir hayvan gibi oturma odasında dolaşırken kendimi işe vermeye çalıştım. Onu görmezden gelmek imkansızdı ve verimsiz bir saatin ardından dizüstü bilgisayarımın kapağını kapattım.

"Ceketini al."

Kaşlarını kaldırdı. "Neden?"

"Bara gidiyoruz."

Gülümsedi. "Nihayet."

Bölüm 11

Kiana

Hediyeler bolca!

Kingcaid'in Seattle'daki otelinde çalıştığım ilk iki hafta boyunca, yüzümde aptalca bir gülümsemeyle adeta işime koşarak gidiyordum, bu da birkaç yoldan geçen kişinin bana yan gözle bakmasına ve yolumdan çekilip tuhaf bir şekilde zıplamasına neden oluyordu. Şehirli insanlar, uzaktan da olsa mutlu görünen herkese şüpheyile yaklaşırlardı, bu yüzden onların "Kaçın!" taktikleri beni şaşırtmadı. Ve sonra, her akşam saat altı civarında, yorgun argın daireme dönüyordum ve kafam, fikirlerle dolup taşan bilgilerle dolu olduğu için gece yarısına kadar uyanık kalıyordum.

Genel müdür Philippe, o pislik Forster'dan daha farklı olamazdı. Ve adam işini çok iyi biliyordu. Müşteriler onu seviyordu, personel ona saygı duyuyordu ve çalışma ortamına birçok kişinin öğrenebileceği bir enerji getiriyordu.

Benim de tam olarak yapmak istediğim şey buydu.

Asher'ı bir kez bile görmemiştim, ama bu onun varlığını hissettirmediği anlamına gelmiyordu. Her gün daireme bir hediye geliyordu.

Bir sabah, genç bir kız bir fincan kahve ve çok lezzetli taze hamur işleri ile geldi, o günden itibaren fırın yeni bir müşteri kazandı. Başka bir gün taze çiçekler geldi. Sonra çikolatalar. Sonra bir kitap, bir çift koşu ayakkabısı - ayakkabı numaramı nasıl öğrendiğini düşünmek bile istemedim - ve inanılmaz kokan bir set mum.

Onun azmini takdir ediyordum ve her hediyeyle direncimin azaldığını hissediyordum. Sonra geçmişimdeki o pisliğin yaptıklarını hatırlayıp kararlılığım güçleniyordu. Asher ile aramızdaki ilişkiyi profesyonel düzeyde tutmakla doğru kararı vermiştim.

Ama lanet olsun, o bunu kolaylaştırmıyordu. Yalnızdım, ailemi ve evimin tanıdık ortamını özliyordum, yeni bir şehirde yeni bir işte yolumu bulmaya çalışıyordum. Belki arkadaşlık kurmayı kabul ederdi. Belli ki benimle vakit geçirmekten hoşlanıyordu ve ben de ondan hoşlanıyordum. Sorun şu ki, ikimiz de bunu orada bırakacak kadar güçlü olabilecek miydik, yoksa bu durum "arkadaşlık artı" bir ilişkiye dönüşecek ve ben geçmişteki hatalarımı tekrar mı edecektim?

Asher'ın *onun* gibi olmadığını kendime söylemeye çalıştım, ama gerçekte, bu değerlendirmeyi yapmaya yetkili değildim. Bir gece birlikte olmuştuk. Tamam, hayatımın en iyi seksli olmuştum, ama buna rağmen, sadece bir geceydi. Adamı neredeyse hiç tanıımıyordum ve o da beni tanıımıyordu. En iyisi böyle kalmasıydı.

Evet, kendini buna ikna etmeye devam et, Kee.

Postalarımı aldım, sonra asansörle daireme çıktım. Çantamı kapının yanına bıraktım ve paltomu çıkardım. Kanepenin arkasına attım ve postaları karıştırdım. Çoğu gereksizdi. Pizza dağıtım broşürleri, bloğumun sonunda açılan yeni bir restoran için bir tane. Bahçe işleri yapan bir adam. Ona güldüm. Bu broşürleri dağıtması için kime para ödemiş olursa olsun, hedef kitlesini doğru belirlememişti. Zavallı adam parasını boşa harcamıştı. Bu tür pazarlama çoğu işletme için işe yarıyor muydu ki? Bu günlerde herkes TikTok ya da Snapchat kullanıyordu.

Çoğunu attım, pizzacının broşürünü sakladım. Gece yarısı pizza canım çekerse diye, bu restoran 24 saat teslimat hizmeti veriyordu.

Son posta, ön yüzünde adımın yazılı olduğu krem rengi bir zarftı. El ile teslim edilmişti. Başparmağımı zarfın kapağına sokup açtım. İçinde bir günlük spa hediye kartı vardı. Her şey dahil. Masaj, pedikür, yüz bakımı, manikür. Beş yüz dolardan fazla tutmuş olmalıydı.

Kim gönderdiğine dair bir not yoktu, ama kim olduğu belliydi. Ve bu çok fazlaydı. Çiçekler, çikolatalar ve şehirdeki en tereyağlı kruvasan bir şeydi. Bu büyüklükte bir hediyeyi kabul etmek, benim yaymak istemediğim bir mesaj veriyordu.

Mutfaktaki çekmecedan, tüm ıvır zıvırımı sakladığım ucuz bir beyaz zarf aldım ve hediye kartını içine koyarak, düşüncesine teşekkür ettiğimi ve çok ihtiyaç duyduğum sınırları belirlediğimi belirten bir not ekledim. Kingcaid genel merkezinin adresini aradım, zarfa pul yapıştırdım ve fikrimi değiştirmeden hemen postaya vermek için dışarı çıktım. Lüks bir spada geçireceğim bir gün çok cazipti, ama hayır. Bu hediyeyle çok ileri gitmişti.

Mektubu postaya attığımda, kendimi gururlu ve kibirli hissettim. Ahlaki açıdan üstünlük sağlamıştım ve bu iyi hissettiriyordu. Kimse benim sevgimi, zamanımı veya dostluğumu satın alamazdı. Asher Kingcaid gibi seksli, samimi, nazik ve yatakta ateşli bir adam bile.

Annem her zaman gururlu olduğumu söylerdi ve haklıydı. Ne yazık ki bu gurur, geceleri beni sıcak tutmuyordu.

Spa hediye kartını iade etmem mesajımı yerine ulaştırmış olmalıydı, çünkü hediyeler kesilmişti. Üç gün boyunca hiçbir şey gelmedi. Bunun en iyisi olduğunu kendime söylemeye çalıştım, ama hediyein ardındaki mesajı ne kadar dört gözle beklediğimi fark etmemiştim: Asher beni istiyordu ve ben pes edene kadar peşimden koşacaktı.

Hadi ama. Zengin, başarılı, yakışıklı bir erkeğin düşünceli hediyelerle onu etkilemeye çalışması fikri hangi kadını heyecanlandırmaz ki? Ben değil, orası kesin. Gurur bir şeydi, ama yüzüme gülümseme getiren ve kendimi önemli hissettiren bir erkek, o aptal gururu her halükarda alt ediyordu.

Zil çaldığında bir ayağım düşün içindeydi. Çıplak vücuduma bir havlu sardım ve oturma odasına koştum, interkomu parmağımla işaret ettim. "Alo."

"Bayan Doherty?"

"Evet."

"Size özel bir teslimatım var."

İçimde bir heyecan dalgası yükseldi. Annem beni neşelendirmek için bir şey göndermedikçe, bunun tek bir anlamı olabilirdi. Ama bundan şüpheliydim. Bana haber verirdi. Hayır, bu Asher'dan olmalıydı. Son hediyesini reddettiğim için yaralarını sarmış ve tekrar denemeye karar vermiş olmalıydı. Saçma sapan bir heyecanla adama lobide beklemesini söyledim, aceleyle kot pantolon ve kazak giydim ve asansöre atladım.

Paketi teslim aldım ve yukarı koştum. Kanepede bağdaş kurup oturdum ve kutuyu açtım. İçinde başka bir kutu vardı. Tanrım, sakın bu Rus bebekleri gibi bir şey olmasın ve ortasında tek bir çikolata falan olmasın. Onu da açtım ve üçüncü bir kutu çıkardım, bu seferki hediye paketi yapılmış ve dikdörtgen şeklindeydi. Onu da açtım ve nefesim kesildi.

İçinde çok zarıf bir tenis bileziğı vardı. Elmaslar - içgüdülerim bana bunların sahte olmadığını söylüyordu - dairemdeki sert ışıklandırmaya rağmen parıldıyordu. Ama hepsi bu kadar değildi. Bileziğın altında *iki* spa hediye kartı vardı.

Ah, Asher.

Bu adam bir kadını nasıl baştan çıkaracağını biliyordu, orası kesindi. Bir not aradım. Hiçbir şey yoktu. Yüzüme geniş bir gülümseme yayıldı. Mesajı açıktı. Bahsi yükseltmek niyetindeydi. Bu hediyeleri saklayamazdım, ama aynı zamanda meraklı tarafım, onları geri verdiğimde ne yapacağını merak ediyordu.

Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Bölüm 12

Asher

Kendime not: Sakın ayağını kaydırma.

Neredeyse her gün hediye gönderdiğim bir ay boyunca Kiana hala pes etmemişti. Kabul veya reddetme konusunda bir düzen vardı. Yüz dolardan değerli her şeyi kibar bir notla ve çizdiği sınırın gizli mesajıyla geri gönderiyordu. Bana göre bu sınır, onu daha çok kovalamamı sağlıyordu.

Son birkaç hafta boyunca, o kadar sık aklımdan geçiyordu ki, onu düşünmediğim dakikaları saymak daha kolaydı. Ülkedeki çeşitli otellerimi ziyaret etmek için yaptığım birçok seyahat ve büyük bir yenileme programının ardından Dubai'deki şubemizin yeniden açılışına katılmak için yaptığım bir yurt dışı seyahati bile ona olan ihtiyacımı bastıramadı. Ateş daha da alevlendi, arzularım ve doğuştan gelen rekabetçilik duygum beni daha da ileri gitmeye itti. Onu, teslim olmaktan başka seçeneği kalmayana kadar yıpratmak.

Daha geçen gün, şirket çapında bir yönetim kurulu toplantısı sırasında dalmıştım, zihnimde onun yüzünün hatlarını, omuzlarına dalgalar halinde dökülen altın sarısı saçlarını, teninin tadını, amını tekrar tekrar canlandırıyordum. Onun içinde olmak nasıl bir duyguydu? Babam, Kiana'yı düşünmekten vazgeçip elimizdeki konuya konsantre olabilmem için adımları üç kez seslendi.

Yukarıdakilerin hepsi, Noel'den sekiz gün önce, cuma sabahı saat sekiz kırk beşte kendimi Seattle Kingcaid otelin önünde bulmamın nedenleriydi. Zaman dolmuştu. Yeterince beklemiştim ve mesafemi koruyarak ve hediyelerimin benim adıma konuşmasına izin vererek onu yıpratmaya çalışmak işe yaramamıştı. Yeni bir stratejiye ihtiyacım vardı.

Omuzlarımı dikleştirip içeri girdim. Haftalardır hoşlandığı kıza çıkma teklif etmek üzere olan bir genç gibi, midem kramp girmiş ve düğümlenmişti, avuç içlerim bile terlemişti.

Kendine gel, Kingcaid.

Curtis ile birkaç kelime konuşmak için durdum ve sonra Philippe'i bulmak için yola çıktım. Onu genel müdür olarak atadığımdan beri birkaç kez konuşmuştuk, ama Kiana'nın nasıl olduğunu sormak için güçlü bir dürtü hissetmeme rağmen

nasıl gittiğini sormak için güçlü bir dürtü hissetmeme rağmen, kendimi tuttum. Bunu garip bulurdu ve davranışlarımın Johannes'in ilgisini çekmesi yeterince kötüydü. Yöneticilerimden birini de o listeye eklemek gibi bir niyetim yoktu.

Onu restoranın dışında bir grup konukla sohbet ederken buldum. Beni fark etti, sohbetini bitirdi ve yanıma geldi. Genel merkezimiz Seattle'da olduğu için, bu oteli diğerlerinden çok daha sık aramam olağandı ve Philippe, planlanmamış ziyaretime hiç şaşırmış görünmüyordu.

"Asher, seni görmek ne güzel." Elini uzattı ve tokalaştık. "Dubai nasıldı?"

"Yorucu." Gülümsedim. "Ama otel harika görünüyor."

"İntranetteki fotoğrafları gördüm. Bir gün mutlaka orada tatil yapmalıyım."

"Kesinlikle tavsiye ederim." Kiana'yı aramak için gözlerimi dört açarak ona benimle birlikte yürümesini işaret ettim. "Bir tur atalım mı?"

"Tabii ki." Otelin ortak alanlarında dolaştık, Philippe yaptığı bir iki iyileştirmeyi gösterdi. Uygun yerlerde başımı salladım ve bir iki soru sordum, ama aklım başka yerdeydi. Otuz dakika geçmesine rağmen Kiana'dan hala haber yoktu, ben de pes ettim.

"Stajyer programı hakkındaki son raporu size göndermeliyim. Hala doldurulması gereken yüzde otuz boş pozisyon var, ama Kasım ayında ilk stajyer konferansını düzenlemeyi düşünüyorum. O zamana kadar, yüzde beş daha işe almış olacağımızı tahmin ediyorum. Bu projeyi üstlenmek ister misiniz?"

Philippe'in yüzü ıslık ıslık parladı. En başarılı yöneticilerimizden biri olan Philippe, ek iş yükünü nadiren reddederdi ve bu adanmışlığı, onu değerli bir çalışan yapan birçok özelliğinden biriydi.

"Bu fırsatı memnuniyetle kabul ederim. Bildiğiniz gibi, bu girişimi destekliyorum. Kingcaid için büyük bir başarı olacağını düşünüyorum."

"Ben de öyle düşünüyorum. Öyleyse karar verilmiştir." Manşet düğmelerimle oynayarak rahat bir tavır sergiledim. "Belki stajyerden sana destek olmasını isteyebilirsin. Bu, onun insan ilişkileri becerilerini daha da geliştirmesi için iyi bir yol olabilir."

"Harika bir fikir. Kiana bundan çok hoşlanacaktır."

İşte benim fırsatım.

"Performansı nasıl?"

"Son derece iyi. Zeki, kendini iyi ifade ediyor, misafirler ve personel tarafından çok seviliyor. Birçok harika fikri var. Bazen çok fazla

fazla."

O güldü, ben de ona katıldım.

"Fikirler asla yeterli olmaz." Etrafa baktım. "Buralarda mı? Ziyaret edip en azından bir merhaba dememek kabalık olur."

"Bugün geç saatlerde gelecek. Doktor randevusu vardı. Saat 10 civarında burada olacağını söyledi."

Hasta mıydı? Kalbim boğazıma kadar çıktı, sonra yere çakıldı. Siktir. Hamile miydi? Tek gecelik ilişkimizin üzerinden geçen haftaları saydım. Sekiz mi? Tam zamanında. Korunma önlemi almıştık, ama yüzde yüz etkili değildi. Johannes'in nazıkçe ifade ettiği gibi, her seferinde sikini ıslattığında, dünya nüfusunu artırma riskini göze alıyordun.

"Tamam." Sesim kısıldı ve boğazımı temizledim. "Seni daha fazla alıkoymayacağım, Philippe." *Git de ben de canlı hayal gücümü huzur içinde düşünmeye devam edeyim.*

"Seni görmek güzel, Asher." Elimi sıktı ve ofisine doğru büyük adımlarla yürüdü. Saatile baktım. Saat dokuz buçuktu. Otelden çıkıp bir blok ötedeki köşedeki kahve dükkânına gittim. Flat white kahve sipariş ettim ve sonraki yirmi dakikayı otelin yakınında geçirdim, ön girişi görebileceğim bir yer buldum.

Onu hamile bırakıp bırakmadığımı bilmeliydim. Ve eğer bırakmışsam... o zaman ne olacaktı?

Prezervatifler... işe yaramış olmalıydı. İnsanlar birçok nedenden dolayı doktora giderlerdi. Kiana'nın gitmiş olması, hamile olduğu anlamına gelmezdi. Ama zamanlama... Tanrım... tam isabet. Ya hamileyse ve bebeği doğurmak istiyorsa...

Kafamı salladım. O köprüyü sadece gerektiğinde geç.

Telefonuna bakarak yaklaşmasını izledim. Karşıdan gelen orta yaşlı bir adama çarpmaktan kıl payı kurtuldu. Dudakları bir özür oluşturdu. Ona doğru yürüdüm. Aramızda on iki metre vardı ki başını kaldırdı ve gözleri benimkilerle buluştu. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve yürüyüşü durdu. Beni gördüğüne duyduğu bariz şaşkınlığını gizleyerek dik durdu ve bana doğru geldi.

"Bay Kingcaid. Ne hoş bir sürpriz." Gözlerini boş ellerime indirdi. "Ne, hediye yok mu? Ne kadar hayal kırıcı."

Onun alaycı bir tonla yaptığı resmi selamlamasına gülümsemeyi bastırdım. "Bayan Doherty. Bu zevk tamamen benim. Ve hayır, korkarım bugün sadece ben varım."

Başını eğdi. "Burada ne yapıyorsunuz?"

Alnımı kırıştırdım. "Kendi oteli ziyaret ediyorum, demek istiyorsunuz?"

"Hayır. Demek istediğim o değil... Sadece sizi görmeyi beklemiyordum." "Seyahatteydim."

"Oh, güzel." Hâlâ elinde tuttuğu telefona baktı. "Ben, şey, gitmem gerek. Geç kalacağım."

"Philippe, bu sabah doktor randevun olduğunu söyledi."

Göz bebekleri büyüdü, zengin bal rengi irisleri gölgeledi. "Bu uygunsuz bir şey değil mi? Çalışan gizliliği? İzin almadan kişisel bilgileri paylaşmakla ilgili bir yasa vardır mutlaka."

"Hamile misin?" diye patladım.

Ağzı açık kaldı, çenesi gevşedi. "Anlamadım?" "Öyle mi?"

"Bu... Ben... Ne oluyor, Asher?"

"Bu bir cevap değil. Doktora gittin. Nedenini bilmek istiyorum." "Öyle mi?"

Yüzü lekелendi ve yanağında bir sinir atmaya başladı. "Seni ilgilendirmez ama pap testi için gittim. Yani hayır, hamile değilim. Kadınlar birçok nedenden dolayı doktora giderler

Nadiren hamilelikle ilgilidir. Memnun oldun mu?"

Ayakları kaldırıma sertçe vurarak, taşı çatlatacak kadar hızlı bir şekilde uzaklaştı. Ben, aptallığım ve kaba davranışımından dolayı öfkeyle olduğum yerde donakaldım. Otele girmeden önce ona yetişip, ilerlemesini engellemek için dirseğinden tuttum.

"Kiana, bekle. Lütfen."

Omzunu yukarı kaldırarak beni itti. "Sen bir pisliksin."

"Öyleyim, hem de çok daha fazlasıyım. İçtenlikle özür dilerim. Hemen sonuca vardım, bunu yapmamalıydım. Neden aklıma böyle bir şey geldi, bilmiyorum bile. Aptalcaydı."

Ateşli bakışlarında öfkeden daha fazlası vardı. "Gitmeliyim."

"Bekle, lütfen." Yine dirseğine uzandım, sonra vazgeçtim. "Seni yemeğe çıkarabilir miyim? Yarın?"

"Neden? Profesyonel bir ilişki sürdürme konusunda yaptığımız anlaşmaya uygun olduğu için mi?" Güldü. "Bir ay boyunca bir çalışanı hediyelerle bombardımana tutmak, sonra birdenbire ortaya çıkıp

birkaç hafta önce onunla yattıktan sonra hamile olup olmadığını sormak zaten sınırı aşmak olur. Bir akşam yemeği ne fark eder ki?"

Gülmekten kendimi alamadım. Kiana'nın küstahlığı her zaman yüzüme bir gülümseme getirir ve beni granit gibi sertleştirirdi. Ceketimin düğmelerinin kapalı olup olmadığını kontrol etmek için gizlice baktım. Evet, her şey yolundaydı.

"Lütfen. Sadece arkadaşlık düzeyinde. Henüz çok fazla arkadaş edinmiş olamazsın. Buraya geleli sadece bir ay oldu ve eminim aileni de özölüyorsundur."

Ellerini beline koydu. "Bir sürü arkadaş edindiğimi bilmeni isterim. Ben dışa dönük biriyim. Kolayca arkadaş edinirim." Gözleri kısıldı. "Belki de arkadaşlara ihtiyacı olan *sensindir*."

Elimi kalbimin üzerine koydum. "Sırrımı keşfettin. Evet, arkadaşlara ihtiyacım var. Lütfen, bir erkeğe yardım et. Yalnız başına akşam yemeği yemek berbat bir şey ve yarın Cumartesi gecesi. Noel'den hemen önceki Cumartesi gecesi beni yalnız bırakmazsın, değil mi?" Şakacı bir şekilde dudaklarımı büzüştürdüm.

Dudakları seğirdi. "Kardeşin ne olacak?"

"Johannes mi? Tanrıya şükür, Los Angeles'a döndü. Hadi ama Kiana. Bir akşam yemeği. Ne zararı olabilir ki?"

"Aslında çok zararlı," diye mırıldandı. Eşlik eden iç çekişi teslimiyet kokuyordu, o kadar ki, zafer dolu gülümsememi öksürükle gizlemek zorunda kaldım.

"Bu evet demek mi?" "Çok ısrarcısın, değil mi?"

"Beni zaten tanıyorsun."

"Doğru." Gözlerini devirdi. "Peki, bir akşam yemeği. Detayları bana mesaj at." Uzaklaşırken durdu ve omzunun üzerinden bana baktı. "Oh, ve Asher?"

"Evet?"

"Beni etkilemek için bir şansın var."

"Hediyeler yetmedi mi?"

Dudaklarını büzdü. "Bir başlangıçtı, sanırım. Senin gibi becerikli birinin daha iyisini yapabileceğinden eminim."

Bana bir daha bakmadan otele doğru koşarak girdi. O gözden kaybolana kadar olduğum yerde kaldım, sonra adımlarımı hızlandırarak ofisime doğru yola çıktım.

Onu etkilemek mi? *Bunu* yapabiliirdim.

Bölüm 13

Kiana

**Bu bir randevu değil. Tekrar ediyorum, bu bir
randevu değil.**

BU, devasa boyutlarda bir hataydı. Sınırları belirleyen bendim. Asher uzak durduğu sürece, bana yağdırdığı hediyelerle bile bu sınırları korumak kolay olmuştı. Ancak tek bir buluşma yeterli oldu ve ısrarla çizdiğim net kırmızı çizgi, artık kenarları yıpranmış, bulanık bir kahverengi tonuna benziyordu. Artık düzgün bir çizgi bile değildi.

O çizgiyi yeniden çizmenin aşılmaz bir zorluk olacağına dair içimde kötü bir his vardı. Asher doğanın bir gücüydü, güçlü bir adamın, aynı zamanda nazik, düşünceli, yürekli ve saygılı bir adamın baş döndürücü bir karışımıydı - hamilelik hakaretini bir kenara bırakırsak. Adamı suçlayamayacağımı düşündüm. Bu koşullar altında, birçok erkek aynı sonuca varmış olabilirdi. En azından özü çok hızlı gelmişti.

Onunla "randevumuz" öncesinde bana gönderdiği mesajı onuncu kez okudum.

Asher: Seni saat 5'te alacağım.

Kim saat 5'te akşam yemeğine gider ki? Belki zenginler erken yemek yerler. Peki bu kısa mesaj ne anlama geliyordu? Ne giyeceğime veya nereye gideceğimize dair tek bir ipucu bile yoktu. Bu durum, kıyafet seçimini zorlaştırıyordu. Tamamen resmi giyinip, yağlı hamburgerciye gidersek aptal gibi mi görünecektim? Yoksa rahat giyinip, o şık bir yere karar verirse herkesin bana evsiz bir hayırsevermişim gibi bakmasına mı izin verecektim?

Ona mesaj attım.

Ben: Ne giymeliyim?

Cevap beni şaşırtmamalıydı.

Asher: Hiçbir şey?

Onun cazibesi sınır tanımıyordu.

Ben: Tamam. Çöp torbası giyeceğim o zaman.

Asher: Ne giyersen giy, çok güzel olacaksın.

Lanet olsun ona. Bu hiç yardımcı olmuyordu. Sonunda, hamburgerciye aşırı giyinmenin iki kötülükten daha azı olduğuna karar verdim ve geniş omuz askılı, bir tarafında çok açık olmayan bir yırtmaçlı ve belimi ince gösteren, kalçalarım düzgün bir şekil veren kare yakalı zümrüt yeşili bir elbise seçtim. Elbisenin dekoltesi biraz açıktı, ama eğildiğimde göğüslerim dışarı çıkmıyordu. Hiçbir şey dökülmüyordu.

Saat beşe yaklaşırken, içimi bir endişe dalgası kapladı. Derin ve sakinleştirici birkaç nefes aldım. Bu sadece bir akşam yemeğiydi. Arkadaşlar olarak. Aslında, o kadar bile değildi. Tanıdıklar. Birkaç kez sevişmiş.

Tanrım, Kiana. Bu görüntüleri kafandan çıkar.

Zayıf mücevher kutumu karıştırarak aksesuar seçmeye çalışarak dikkatimi dağıttım. Sınırlı seçeneklere iç geçirdim. Sonunda, kalın altın bir zincir kolye ve damla küpelerle yetindim. Küpeler gerçek altındandı, birkaç yıl önce annem ve babamın Noel hediyesiydi. Kolye ise porno yıldızlarının zevk çıgıllıkları kadar sahteydi.

Ayakkabılarımı giyiyordum ki, kapının çalınmasıyla yaklaşık üç metre havaya zıpladım. Biraz abartılı olabilir, ama sinirlerimin ne kadar gergin olduğunu anlatmak için uygun bir örnek. Bunu kabul etmemeliydim.

O çok yakışıklı, çok *nazikti*. Çok seksi.

Bütün akşamı bacaklarımı sıkıca kapalı tutarak ve vajinamın ikinci raundu başlatmam için beni zorlayarak geçirme ihtimalim ne kadardı?

Bu olmayacaktı.

Ayağa kalkarken elbiseye takılıp neredeyse düşüyordum, ama yüzüstü düşmeden kapıya ulaştım. Kapıyı açtım ve nefes alamadım.

Asher, o muhteşem adam, dairemin kapısının önünde, iyi kesimli lacivert bir takım elbise giymiş duruyordu...

Ve tanıştığımız gece taktığı kravatı.

Bir titreme beni sardı ve kanımı kaynattı. Asher'ın o kravatı çıkarıp gözlerimin üzerine koyduğu görüntüler hızla zihnimde canlanırken dizlerim titredi. Elini kravatın üzerinde gezdirdi, gözleri parıldıyordu. Onu tanıdığımı ve anılarım geri gelince bunun üzerimde yarattığı etkiyi biliyordu.

Bir yanım, ağzımın köşesinden salya akıtarak ona bakmak istiyordu. Diğer yanım ise ona yumruk atmak üzereydi. Ya "rahat giyinme" seçeneğini tercih etseydim? O zaman, karşımda duran bu... bu... yakışıklı adama kıyasla bir serseri gibi görünürdüm.

Sesimi buldum. "Harika görünüyorsun. Kravatın çok güzel." "Senin için taktım."

"Öyle mi?"

"Beni etkilemek için dedin. İlk tanıştığımızda taktığım kravatı hatırlamanın bunu başarmama yardımcı olacağını umdum. Şu ana kadar değerlendirmelerin nedir?"

Dudaklarımı birbirine sürttüm. "Beş derim."

"On üzerinden mi?"

"Yüz üzerinden."

Parlak gülümsemesi güneşi utandırırды. "Elbisenin rengi sana çok yakışmış. Gözlerindeki bal rengini ve saçındaki parlaklığı ortaya çıkarıyor."

Bir sürü kelebek - sürü müydü acaba? - karnımda uçmaya başladı ve amımın biraz ıslandığını yemin edebilirim. Hiç şüphe yoktu; bunu kabul ederek büyük bir hata yapmışım.

Ah, boş ver gitsin. Tek bir hayatım vardı. Belki Asher haklıydı ve kişisel hayatımla iş hayatımı ayırmanın bir yolunu bulabilirdim. Belki de geçmişi geçmişte bırakıp, tüm erkeklerin *onun* gibi olmadığını kabul etme gücü bende vardı.

Mesleki kısım o kadar da büyük bir sorun değildi. Asher'ı bir aydır görmemiştim, bu yüzden iş dünyalarımızın birbirinden çok farklı olduğunu söylerken doğruyu söylemişti. O, fildişi kulesinde oturan büyük patrandı. Ben ise kariyer basamaklarının ilk basamağına çekinerek adım atan mütevazı bir stajyerdim.

Ve bu da bunun yürümeyeceğı bir başka neden daha ortaya çıkardı. Biz çok farklıydık, zıt kutuplardaydık. Ama şimdi onu terk etmek adil olmazdı. Güzel bir akşam yemeğı yer, kibar bir sohbet ederiz. Biraz salya akıtırım ve onun fark etmemesini umarım, ve beni eve bıraktığında, sonraki davetleri... randevuları kibarca reddederim. Her neyse.

Tüm bu düşünce süreci yaklaşık iki saniye içinde gerçekleşti. Kafam bu hızla dönüyordu, salınım başımı döndürüyordu.

"Övgüleri kes."

Başını eğdi. "Şunu bir netleştirelim. Sen 'vay canına' gibi kelimeler kullanabilirsin, ama ben elbisenin renginin gözlerinin güzelliğini ortaya çıkardığına dair dürüstçe fikrimi söyleyemem."

"Doğru."

Kıkırdadı. "Kadınlar. Ne kadar çelişkili yaratıklar."

"Doğru. Hepimizi aynı kefeye koy."

Asher'ı bir zamanlar sevdiğini sandığın havuz pisliğiyle karşılaştırarak ona da aynısını yapmıyor musun?

Ugh. Bilinçaltımın ortaya çıkıp, benim hoşuma gitmeyecek kadar fazla sağduyulu konuşmasından nefret ediyordum. Sanki Gia kafamın içindeymiş gibi.

"Orada kadınlarla ilgili çok deneyimin var gibi görünüyor, Ash. Yani, bu kadar açık sözlü bir ifade kullanmak için."

Aman Tanrım, Kiana. Kapa çeneni.

Benim alaycı sözlerimden hiç rahatsız olmamış gibi, kolunu uzatarak elimi geçirmemi bekledi. "Hadi. Aracımız bekliyor."

"Aha. İnkâr etmedin." Dairemin kapısını kilitledim.

"Onaylamadım da. Belki de sen benim ilkimdin."

Asansöre doğru yürürken burnumdan soludum. "O performansla mı?"

Biri lütfen dilimi keser mi?

"Yani, ne yaptığını biliyormuş gibi görünüyordun."

Ve çabuk ol.

Göğsünden bir kahkaha dalgası yükseldi. "Kitap okuyabilirdim."

"Hangisini? *Kama Sutra*'yı mı?"

"Ah, Ethel. Sen gerçekten milyonda birisin."

"Bana iltifat yağdırmanın bir faydası olmaz." "Neye faydası olmaz?"

"Külotuma girmek."

O sırtıttı. "Kendini çok beğeniyorsun, değil mi?"

Yüzüm kızardı. Asansör düğmesine bastım ve cevap vermeyi reddettim.

"Arkadaşlar, unutmayın," dedi. "Senin kuralların, benim değil."

"Onlara uyduğunuz sürece, hiçbir sorun yaşamayız." "Oh, uyarım."

Gözleri parladı. "Ne kadar isterseniz."

Gülümsemeden edemedim. "Bunda çift anlam var, Kingcaid."

Kendini işaret ederken yüzünde masumiyetin simgesi olan bir ifade belirdi.
"Kim, ben mi?"

Asansör kapıları açılırken dirseğimle ona hafifçe vurdum. "Seninle başım belaya girecek mi?"

O titredi ve beni baştan aşağı süzdü. "Umarım
."

Asansöre bindim, o da peşimden geldi. Kapılar kapanır kapanmaz hatamı fark ettim. Kolonyasının kokusu ve bağımlılık *yapan kokusu* burnumu doldurdu, başımı döndürdü. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissettim ve ne göreceğimi bilmek için ona bakmama gerek yoktu.

Açlık. Arzu. Ham bir ihtiyaç. Tam da
benim gözlerimde göreceği şey.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Bakışlarımı başka yere çevirdim ama işe yaramadı. Bakışlarının ısısı vücudumun her santimetrekaresini ısıttı.

Neyse ki, beşinci katta oturuyordum, yani lobide inmek on beş saniyeden az sürdü. Kapılar tam açılmadan önce dışarı çıktım ve Asher'ın kokusunun olmadığı havayı ciğerlerime çekerek soludum. Adam o kokuyu şişeleyip satmalı. Bir servet kazanırdı.

Onun önünden yürüyerek sokağa çıktım. Hava soğuktu, rüzgâr kuvvetliydi ve saçlarım yüzüme düşerek dudak parlaticımla yapıştı. Saçlarımı kurtarıp kulağımın arkasına taktım.

"Buradayız." Asher sağa doğru işaret etti. "Binanın hemen önünde park edecek yer yoktu."

İleride, uzun bir limuzinin yanında duran üniformalı bir şoför gördüm. Ağzım açık kaldı. Limuzine sadece bir kez binmişim. Mezuniyetim için. Annem ve babam, Gia ve benim şık bir şekilde gelmemiz için bunu ayarlamışlardı.

"Bu senin mi?"

O başını salladı. "Şoförün varsa dolaşmak daha kolay olur. Araba kullanmayı severim, ama şehirde değil. Bana açık bir yol ve güçlü bir araba verin, kendimi cennette hissederim." Yakınlaşarak sıcak nefesi boynumu okşadı. "Beş puandan yukarı çıktım mı?"

Titredim, ama soğuk havadan değil. Her yaklaştığında vücudum ona böyle tepki veriyorsa, uzun, şehvet dolu bir gece beni bekliyordu, ama ben buna karşılık *veremezdim*.

Hayır. Kesinlikle hayır.

"Sekiz diyelim. Daha önümüzde uzun bir yol var. Çok erken zirveye ulaşmanı istemem."

Asher'ın eğlenceli kıkırdaması dudaklarıma bir gülümseme getirdi. İlk kez değil, bana böyle acımasız bir oyun oynayan ilişkiler tanrısını lanetledim. Kariyerime başlamak için mükemmel bir rol, mükemmel bir şirket bulmuştum ve mükemmel bir gece geçirdiğim mükemmel adam, lanet olası CEO'ydu. Gia benim inatçı ve aptal olduğumu düşünüyordu, ama pes edersem ne olacağını anlatan bir kitap yazabilirdim.

Ne zaman bir anlaşmazlık yaşasak, ilk aklıma gelen şey, kariyerimin onun elinde olduğu idi.

Muhtemelen işyerindeki herkes bana farklı davranacaktı.

İlk terfimi, çalışkanlığım ve başarıya ulaşma azmimden ziyade patronla yattığım için aldığımı düşüneceklerdi.

Ayrılırsak, ayrılmaktan başka seçeneğim kalmazdı. Bu da çok kötü olurdu.

O yanımda otururken, deri ve Asher'ın kokusu kabini doldururken, ona direnmem için dört nedenim mantram haline gelmek zorundaydı.

Aksi takdirde, mahvolurdum.

"Beni nereye götürüyorsun?"

Gülümsemesi dizlerimi titretti. Güzel yüzünde güzel bir gülümseme vardı. Ve o gözler... Lanet olsun, onlara direnmek imkansızdı.

"Sürpriz."

"Ya sürprizlerden nefret edersem?"

"O zaman ben de iki ya da üç düşeceğim."

Onun benimle aynı seviyede konuşmasını çok sevdim. *Ondan* sonra çıktığım çoğu erkek, espri yapma konusunda pek yetenekli değildi. Ya alaycı tonu anlamıyorlardı ya da sadece gülümsüyor ve banal bir cevap veriyorlardı. Ama Asher bu konuda ustaydı. Ne söylersem söyleyeyim, bana ayak uyduruyordu. Bu onu daha da özel kılıyordu.

Dur, Kee. Hayır!

Sahili geride bırakıp güneye doğru yola çıktık. Sea-Tac Havaalanı'nın tabelalarını görmeye başladım ve çıkışa girdiğimizde yine ağzım açık kaldı.

"Uçuyor muyuz?"

Onun çarpık gülümsemesi doğrudan klitorisime gitti. Bu adam, izin versem külotumu eritebilirdi.

"Bu bir sorun mu?"

"Ben... şey... Hayır. Sorun değil." Sırtışı daha da genişledi.

Araba yavaşça durdu ve ben pencereden dışarı baktım. "Dalga mı geçiyorsun?"

Pürüzsüz bir özel jet pistte duruyordu, kuyruğunda Kingcaid logosu vardı. Ağzım açık kalmış bir şekilde Asher'a döndüm.

"Ciddi olamazsın."

"Ölümçül." Arabadan indi ve ben kapı koluna uzanana kadar kapıyı açmıştı. Elini uzattı, ben de tuttum. Beni merdivenlerden yukarı çıkardı ve sonra özel bir jete bindik. Lanet olası bir özel jet. *Pretty Woman'daki* Julia Roberts gibi hissettim kendimi, fahişe statüsü hariç.

Elini kalçama koydu ve dudakları neredeyse kulağıma değecekti. "Nasıl gidiyorum?"

Ve o anda anladım. Asher aramızdaki ilişkiyi profesyonel tutmaya niyetli değildi. Bana kim olduğunu açıkladığı günden beri yaptığı ve söylediği her şey bu an için idi. Burada. Bu gece.

Adamın aklında tek bir şey vardı: beni baştan çıkarmak. Eğer kırmızı çizgime sadık kalmazsam, işim bitti demektir.

Onun kollarından kurtuldum ve aramıza birkaç adım mesafe koydum. Yumuşak deri koltukların üzerinde parmak uçlarımı gezdirerek kendimi topladım ve ona döndüm. "Bu senin mi?"

Başını salladı. "Çok seyahat ederim. Ticari uçaklarla seyahat etmektense, istediğim an kullanabileceğim bir jetimin olması mantıklı."

"Buraya başka kadınlar da getirdin mi?" Yine

başını salladı. "Bir iki tane."

"Yatak odası var mı?"

Kaşlarını kaldırdı. "Var. Görmek ister misin?" "Hayır, gerek yok."

Bana dudaklarını sıkı tutarak gülümsedi. "Belki sonra." "Ya da belki hiç."

Bana oturmam için işaret etti. Uçağın ön tarafına bakan bir koltuk seçtim. Ters yönde uçuş fikri bana pek çekici gelmiyordu. Asher'ın umurunda olmamış olmalı ki, benim karşımdaki koltuğu seçti. Ceketinin düğmesini açtı ve parmağını beyaz gömleğinin yakasının içine soktu.

"Asla asla deme, Kiana. Hiçbirimiz geleceğin ne getireceğini bilemeyiz."

"Seninle yatmayacağım."

Yine o mükemmel dişlerini gösterdi.

Parmağımı sallayarak onu uyardım. "Oynadığın oyunu biliyorum ve sana zamanını boşa harcadığını söylemek için buradayım."

"Kuralları sen koyarsın, Kiana. Ben de onlara uymayı planlıyorum."

Öne doğru eğildi, o delici gözleri hipnotize ediciydi. Gözlerimi ondan ayıramadım.

"Ama bu, her fırsatta fikrini değiştirmek için çabalamayacağım anlamına gelmez."

Biliyordum!

"Arkadaş" dedin. "Ve ciddiym." "Ama daha fazlasını istiyorsun, değil mi?"

O emniyet kemerini taktı, ben de onu taklit ederek sorumun cevabını bekledim.

"Evet, istiyorum."

İçimde bir sıcaklık dalgası yükseldi. Asher Kingcaid gibi bir erkeğin beni istemesi, müthiş bir afrodizyak etkisi yarattı. Bu, onun istediğini yapmam gerektiği anlamına gelmiyordu. Ona direnme gücüm vardı.

Umarım.

"Neden?"

Steward'a işaret etti. "Edward, bize şampanya getirir misin? Kutlama yapıyoruz."

"Elbette, Bay Kingcaid."

Edward uçağın arkasındaki mutfağa çekildiğinde, "Neyi kutluyoruz?" diye sordum.

"Torunlarımıza anlatacağımız günü. Sonunda kaçınılmaz sona teslim olduğun günü."

"Torunlar mı?" Neredeyse boğuluyordum. "Sen ne diyorsun be?"

O sırtıttı. "Gerçekten vazgeçebileceğimi düşünmüyorsun, değil mi Kiana? Benimle çıkmak istememeni anlıyorum ve saygı duyuyorum. Ama buna katılmıyorum. İki kişi bir şeyi gerçekten istiyorlarsa, gerçek ya da değil, her türlü engeli aşmanın bir yolunu bulacaklarına inanıyorum."

Edward, dörtte üçü dolu iki şampanya kadehini getirdiğinde durakladı. Çok titizdi. Asher ikisini de aldı ve birini bana uzattı.

"Bize."

Ağzım açık kaldı. Bu adamın yanında bu sık sık oluyordu. "Ne değışti?"

Bir yudum aldı. "Hiçbir şey değışmedi. Sınırlarını tamamen saygı duymaya niyetliyim. Ama benden adil davranmamı bekliyorsan, seni hayal kırıklığına uğratacağım. Sonunda kuralları değıştirecek olan *sensin*. Ve bunu yaptığında, ben bekliyor olacağım."

Bölüm 14

Asher

Zamanlama çok önemlidir.

Kiana birkaç saniye boyunca ağzı açık bir şekilde bana baktı.

Dürüstlüğümlle onu şok etmiş olmalıyım. Bu kadar erken kartlarımı açmayı beklemiyordum, ama bir ay uzak kaldığım süre işkence gibiydi ve dün onu tekrar görmek, aramızda özel bir şey olabileceğine olan inancımı pekiştirdi.

Torunlarla ilgili yorumum şakaydı; ilişkimizin uzun süreli olma şansı olup olmadığını bilmiyordum.

Ama denemezssek, nasıl bilebilirdik ki?

Kiana Doherty, çıktığım diğer kadınlardan farklıydı. Beni yıllardır tanıyormuş gibi okurdu, küstahlık doluydu, zekiydi, eğlenceliydi, birlikte vakit geçirmek çok keyifliydi ve insanları kendine çeken bir sıcaklığı vardı.

Onun harika bir otelci olacağını bilmemin ana nedenlerinden biri buydu.

Bazı şeyler öğretilir, bazıları ise Tanrı vergisi.

Kiana'da bilinmeyen bir özellik vardı: son derece cana yakın olması.

Sizi metaforik olarak sıcak bir kucaklamayla sarıyordu, ama sadece elinizi sıkmakla kalmıyordu... ışık saçıyordu.

Onun fiziksel özelliklerine de kayıtsız kalmadım, ama çekici vücutlu güzel kadınlar nadir değildi.

İlgiyi çeken ve saatlerce dikkatimi çeken güzel kadınlar... *Bu* kadınlar yazın ortasında kar görmekten daha nadirdi.

"Bu çok küstahça bir davranış."

Kiana sesini buldu, erimiş gözleri yüzümde bir delik açıyordu. "Ve yanıyorsun. Seninle yatma riskini göze alamam, kaybedecek çok şeyim var çok fazla kaybedeceğim."

Elimi takım elbisenin yakasına götürdüm. "Ve kazanacak çok şeyim var."

"Ne gibi? Düzenli orgazmlar mı?"

Elimi ağızıma götürdüm ve alt dudağımı çektim, dikkatini çekmek için. Koltuğunda kıpır kıpırdı, vücut dilini saklaması imkansızdı.

Onu tahrik etmiştim.

O da beni tahrik etti.

Onun çekingenliğini anlıyordum, ama benim işim onu bunun işe yarayacağına ikna etmektir. Ve bunu başarana kadar pes etmeyecektim.

"Bu bir başlangıç."

Diye homurdandı.

Çok *sevimliydi*.

"Elinden gelenin en iyisi buysa, önünde zorlu bir mücadele var demektir."

"Elimden gelenin en iyisi değil, Kiana. Ve ben zorlu mücadeleleri severim. İçimdeki rekabetçi ruh böyle."

Şampanyasını yudumlarken, bardağın üstünden bana baktı. "Kötü bir kaybeden misin?"

Gülümsedim. "Korkunç." Uçak hareket etmeye başladığında emniyet kemerimi sıktım. "Bu konuda pek deneyimim yok."

"Bu değerli bir ders."

"Bana öğretmeyi planladığın bir ders mi?" "Birinin öğretmesi lazım."

Uçak pistine doğru ilerlerken o pencereden dışarı bakıyordu. Kaptan kalkışa hazır hale geldiğinde, şampanya kadehini masaya koydu ve koltuğun iki kolunu da sımsıkı tuttu.

"Uçmaktan korkuyor musun?" "Özellikle değil."

"Beyaz parmak eklemleriniz başka bir şey söylüyor."

Kız gülümsedi. "Kalkış kısmını pek sevmiyorum. Ama havalandıktan sonra sorun yok. Uçuş ne kadar sürecek?"

"İki saat."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "İki saat mi?" Sol bileğindeki ince altın saati kontrol etti. "Saat sekize kadar varamayız."

"Biliyorum. Bu yüzden seni saat beşte aldım."

Uçak havalandı ve yer uzaklaştı. "Genelde saat on gibi yatıyorum."

Başımı eğdim. "Bu ayarlanabilir." Derin bir nefes aldı. "Sen acımasısın." "Suçluyum."

Ciddi bir ifade takınmaya çalıştı, ama dudaklarının hafifçe kıvrılması onu ele verdi.

Eğer benim ısrarcılığım la başa çıkmak için beni sinirlendirdiğini iddia ediyorsa, o zaman her öfke patlamasını, her sert bakışını, her somurtkan ifadesini seve seve kabul ederdim.

Hatta, bunlardan *zevk* bile alırdım.

Kıvılcımlı Kiana beni tahrik ediyordu, ama hayal kırıklığına uğramış Kiana ve sinirli Kiana da öyle.

Kiana'nın hangi haliyle ortaya çıktığı önemli değildi; o beni tahrik ediyordu.

Bu bana daha önce hiç olmamıştı. İşte bu yüzden onun gitmesine izin vermeyi reddettim.

"Bana bir şey söyle."

Gözlerinde şüphe ve tereddütle bana baktı. "Ne?" "Neden bu konuda benimle tartışıyorsun?"

Gözlerini kaçırdı. "Sebeplerim var."

Hmm... İlginç.

"Benden hoşlandığını biliyorum."

O gülererek homurdandı. "Mütevazı, Ash. Gerçekten mütevazı." Omuz silktim. Sadece gerçeği söyledim.

"Sen ve ben, Kiana, yatakta dinamit gibiyiz. Barda tanıştığımız gece keşfettiğimiz gibi, birçok ortak noktamız var. Biraz eğlenmene engel olan ne?"

Burnundan derin bir nefes aldı, sonra yavaşça nefesini verdi. "Eğlence bittiğinde ne olacak? Yani benim için?"

Kaşlarını çattım. "Anlamadım."

"Anlayacağını sanmıyordum." Başını salladı. "Biz farklı dünyalardanız, Asher. Sen patronun. Ben çalışanım. Bu iş ters giderse, tek bir kazanan olur. Senin için bu çok basit. Benim için ise kariyer yapmakla çöplükte son bulmak arasındaki fark."

"Öyle bir şey olmaz."

"Şimdi öyle diyorsun. Ama işler değişebilir."

Dudaklarını ısırđı ve dikkatini pencereye çevirdi.

Onu izlerken kaslarım gerildi. Basit bir cümle, ama kişisel bir deneyimle dolu.

İşler değişir.

Kendini buna benzer bir durumda bulmuş ve sonu onun için kötü mü bitmişti?

Öyle bir şey olmalıydı.

Eğer o benim asistanım, yönetim kurulu üyem ya da her gün birlikte çalıştığım biri olsaydı, onu takip etmezdim. Ama o benim otellerimden birinde çalışıyordu, gerçi benim yaşadığım şehirdeki otelde. Orayı çok sık ziyaret ettiğim de söylenemezdi. Forster'la olan saçmalıklar yüzünden son zamanlarda oraya daha sık gidiyordum, ama normal şartlarda yılda dört, beş kez uğrardım.

İçgüdülerim harekete geçti.

Benimle ilişkiye girmek istememesi benimle hiçbir ilgisi yoktu, tamamen geçmişinde yaşanan bir olayla ilgiliydi.

Ona bunu sormak için ağzımı açtım ama fikrimi değiştirdim. Şimdi uygun zaman değildi.

O gerginleşmişti ve sorarsam beni reddedeceğini tahmin ediyordum, bu da konuyu tekrar gündeme getirmemi zorlaştıracaktı. Zamanlama çok önemliydi ve ilk şansı sadece bir kez yakalayabilirdim.

"Şu anda seyir irtifasındayız. Bacaklarınızı uzatmak isterseniz kabinde rahatça dolaşabilirsiniz."

Derin bir nefes aldı ve sanki onu sorguya çekmediğim için rahatlamış gibi duruşu gevşedi. Bu, acı dolu bir geçmişi daha derinlemesine araştırma riskini almadan önce zaman kazanma kararımı doğruladı.

"Bana şirketinizden bahsedin."

Şaşırdığımı görünce gülümsedi.

"Gerçekten ilgileniyorum. Kingcaid otellerinde uzun bir kariyer yapmayı umuyorum ve başvurmadan önce araştırma yaptım, ama bunu sizden duymak istiyorum. Nasıl başladığını, nereye gittiğini, gelecek için planlarınızı ve umutlarınızı. Sonuçta, doldurmamız gereken iki saatimiz var."

Ağzımı açtığımda, elini kaldırdı. "Sakın yapma."

Gülümsedim. "Beni bu kadar iyi okuman hem hoş hem de endişe verici." "Zor değil."

"Çoğu insan için, şampiyonlara layık bir poker suratım var." Omuz silkti. "Belki Vegas'tan uzak durmalısın."

Gülerek, "Sen gerçekten çok özelsin, Kiana Doherty." "İyi niyetli olsa da, iltifatlar fikrimi değiştirmeyecek

"

"Önemli değil. Cephaneliğimde birçok araç var."

Gözlerini kısarak baktı, ama gözlerinde yaramazlık parıldıyordu. "İlk tanıştığımız andan itibaren senin sorunlu biri olduğunu biliyordum."

"Doğru. Öyleyim. Hızlı ve uzağa kaçmalısın. Seni kovalayacağımı bil yeter."

Yine başını salladı — benim yanımda bunu sık sık yapıyordu —ama dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı.

"Bence senin için eğlenceli olan kovalamaca, Bay Kingcaid. Avını yakaladığında sıkılıyorsun."

Haklıydı — ona kadar. Onunla birlikte olmaktan bıkacağım günü hayal bile edemiyordum.

"Babam ve iki kardeşi, büyük hayaller ve gençliğin verdiği özgüvenle bu şirketi kurdular. Bulabildikleri her yerden sermaye topladılar, arkadaşlarından ve ailelerinden borç aldılar ve sıfırdan bir şeyler yaratmak için deli gibi çalıştılar. Beş yıl sonra zararı kapattılar ve ondan sonra büyüme katlanarak arttı. O noktada şirketi üç parçaya böldüler."

"Oteller, kumarhaneler ve müzik şirketi, değil mi?"

Gülümsedim. "Evet. Her şey böyle başladı. Sonra da oradan büyüdü. Sonunda şirketi bugünkü haline getirdiler: Kingcaid Continental, Kingcaid Vacations ve Kingcaid Entertainment. Continental, Johannes'in yönettiği otel işletmeleri, gece kulüpleri ve uluslararası restoran zincirinin genel markasıdır. En küçük kardeşim Penn, restoran kolunu yönetiyor. New York'ta yaşıyor."

"O daha çok sana mı yoksa Johannes'a mı benziyor?"

Gülerek cevap verdim. "Johannes gibi biri daha yok. O eşsiz biridir." Dudakları inceldi. "Hmm. O... ilginç bir karakter."

"Onu tanımlamanın bir yolu da bu."

"Johannes alışılmadık bir isim."

Başımı salladım. "Annem babamla birlikte Güney Afrika'ya iş gezisine gitmişti ve erken doğum yaptı. Johannes'a hayatını kurtaran doktorun adını verdi. Doğduğunda oldukça hastaydı ve annem onun hayatta kalmasını o doktora borçlu olduğunu söylüyor."

"Ve gece kulüplerinden sorumlu olduğunu mu söyledin?"

Göğsümde bir yanma hissi uyandı ve çenem sıkı sıkıya kapandı. "Kardeşime oldukça ilgi duyuyorsun gibi görünüyor."

Gözleri yüzümde dolaştı ve çenesini kaldırdı. Yarım bir gülümsemeyle birlikte, *memnun* görünüyordu.

"Öyle olsam seni rahatsız eder mi?"

Dişlerimi o kadar sıkı sıktım ki, bir tanesi kırılrsa şaşırmazdım.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

Dişlerinin altını diliyle okşadı ve sonra kahkahaya boğuldu.

"Evet. Dalga geçiyorum. Kıskançlık sana hiç yakışmıyor. Yüzün kızarmış, dudakların moda mankenlerine layık ve bir saniye içinde çeneni gevşetmezsen, restorana değil, dişçiye gitmek zorunda kalacaksın."

"Ha ha. Çok komik."

"Teşekkürler. Bunu birçok kez duydum. Ve bilgin olsun, senin evine geldiğimde seni tanımıyor gibi davranan kardeşine, onunla öpüşmekten çok, hayalarını tekmelemekle daha çok ilgileniyorum."

"Johannes bir pislik. Ona hak ettiği cezayı vereceğim."

Elini göğsüne bastırdı. "Ah, kahramanım."

Şampanya kadehimi kaldırıp ona kadeh kaldırdım. "Tek yapman gereken beni hayatına kabul etmek, Kiana."

Gülümsemesi titredi. "Göreceğiz."

Neredeyse yumruğumu havaya kaldırıyordum.

Bu bir ilerleme.

Bölüm 15

Kiana

O kadar eğilip kalkmak omurgaya zararlı olmalı.

ASHER bana nihai varış noktamızı söylemeyi reddetti, ama alçaldıkça, Golden Gate Köprüsü'nün pas kırmızısı rengi, mürekkep gibi siyah karanlıkta parıldayarak görünmeye başladı ve sır ortaya çıktı.

"San Francisco mu?"

"Evet. Marina Bölgesi'nde bir otelimiz var. Restoran en üst katta ve Golden Gate Köprüsü'nü görüyor." Gülümsedi. "Romantizmin en güzel hali."

San Francisco'ya ilk seyahatimde, bir milyarderin eşliğinde özel jetle geldim. Gia burada olsaydı çılgına dönerdi.

"Sana hakkını vermeliyim, Ash. Beni etkiledin."

Başparmağıyla işaret parmağı arasında alt dudağını çimdikledi. Bu, fark etmeye başladığım bir alışkanlığıydı ve her yaptığında onu öpmek istiyordum. Onu öpmek, ona dokunmak ve klitorisim zonklamayı bırakana kadar ona sürtünmek istiyordum.

"Deniyorum."

"Tabii ki, para bir kızı etkilemeyi kolaylaştırır."

"Doğru. Belki bir dahaki sefere bütçeme sadık kalırım ve sen de yaratıcılığımı değerlendirebilirsin."

"Ben sert bir eleştirmenim."

"Ben de rekabetçi bir piçim. Yüksek başarı benim kanımda var."

Uçağın sarsıntılı inişi, cevap vermek istediğim cümleyi kesintiye uğrattı. Kaptan frenleri uygularken koltuğun kollarına tutundum ve koltuğumda hafifçe öne doğru savruldu. Uçaktan indik ve başka bir limuzine doğru yöneldik, bu limuzin uçağın merdivenlerinin hemen altında bekliyordu.

"Ne, kırmızı halı yok mu?" Hayali bir kağıda bir çarpı işareti koyarak listeyi inceliyormuş gibi yaptım. "Birinci kara nokta."

Gülerek kolumu tuttu ve beni lüks iç mekana doğru yönlendirdi. Şoför kapıyı kapattı ve araba hareket ederek bizi havaalanından çıkarıp ana otoyola çıkardı. Kuzeye doğru ilerlerken pencereden dışarıya bakakaldım

kuzeye doğru ilerlerken pencereden dışarıya bakakaldım, ama karanlıkta görülecek pek bir şey yoktu. İnişimizden yarım saat sonra araba durdu.

"Geldik."

Asher bizi lobiden geçerek bekleyen asansöre götürdü. En üst kata çıktık, kapılar müşterilerle dolu bir restorana açıldı. Beş saniyeden az bir sürede, buranın sadece bir meze için böbreğini satman gereken türden bir yer olduğuna karar verdim. Kadınlar mücevherlerle donanmış, erkekler tasarımcı takımları giymişti ve burnuma para kokusu doldu. Ya da belki de porsiyonu iki bin dolar olan havyar kokusuydu. Muhtemelen öyleydi. Havyarın fiyatını bilmiyordum ama pahalı olduğuna emindim.

Tanrıya şükür bu kıyafeti seçmiştim. Ya yağlı hamburgerciye gider gibi giyinseydim ne korkunç olurdu. Göz ucuyla Ash'e baktım. Yırtık kot pantolon ve geçen yıl bir festivalde aldığım tişörtle giyinseydim ne yapardı? Yine de beni buraya getirir miydi? Evet, getirirdi. Ash, başkalarının ne düşündüğünü umursayan türden bir adam değildi.

"Bay Kingcaid." Ahşap bir podyumun arkasında duran bir adam bize gülümsedi. "Bizi ziyaret etmeniz ne büyük bir onur."

Adam selam verdi ve ben zorlukla gülmeme engel oldum. *Onur mu? Gerçekten mi?* Asher'ın yüzündeki ifadeye baktım, acaba o da benim gibi adamın selam verip eğilmesine aynı şüpheyle mi bakıyordu?

Hayır.

Huh. Belki de bu onun için normal bir şeydi.

"Lütfen beni takip edin. Masalarınız hazır."

Garson, kendinden emin bir şekilde telaşla uzaklaştı ve bizi, itiraf etmeliyim ki muhtemelen restoranın en iyi masasına oturttu. Özel bir köşede bulunan masa, Golden Gate Köprüsü'nün ve aşağıdaki suda yansıyan ışıkların inanılmaz, nefes kesici manzarasını sunuyordu.

"Bu akşam size Emma hizmet edecek."

Otuzlu yaşlarının ortalarında bir kadını çağırdı, kadının saçları kaşlarını çeken sert bir topuz şeklinde toplanmıştı, bu da ona biraz şok olmuş bir ifade veriyordu. O da bize gülümsedi.

"Size hizmet etmekten onur duyarım, Bay Kingcaid. Şefi çağırıp bu akşamın spesiyallerini konuşmamı ister misiniz?"

Daha fazla onurlandırma. Her an tüm personelin sıraya girip selam vermesi veya reverans yapmasını bekliyordum. Belki bir alkış da eklerlerdi. Garip, çünkü Seattle'daki otelde bana etrafı gezdirdiği sırada,

aşırı coşkulu bir dalkavukluk görmemiştim. Personel elbette kibardı, herkesin çalıştığı şirketin CEO'suna karşı olacağı gibi, ama bu dalkavukluk bambaşka bir boyuttaydı.

"Gerek yok," dedi Asher.

"Elbette, Bay Kingcaid. Menüü incelemeniz için sizi yalnız bırakayım."

Sonra kafasını tuhaf bir şekilde salladı. Neyse ki, onun doldurduğu sudan bir yudum bile içmemiştim. Yoksa Asher'ın takım elbisesine tükürmüş olurdum. Onun duyamayacağı bir mesafeye geldiğinden emin olana kadar bekledim, sonra eğildim.

"Vay canına, Ash. Bütün bu insanlar kıcına

"

O gülerek kekeledi. "Buraya bir süredir gelmemiştim. Sanırım sadece beni etkilemeye çalışıyorlar."

Yüzümü buruşturdum. "Bu tür şeyler işe yarıyor mu?"

Başını yana eğdi, sanki bu şekilde düşünmemiş gibi. "Zararı yok."

Elini masanın üzerine uzattı, avucunu yukarı doğru çevirdi ve ben de aptal gibi elimi onun eline bastırdım. Kötü bir hareketti. Gözleri aşırı süslenmiş bir Noel ağacı gibi parladı. Ama vay canına, elleri yumuşak ve sıcaktı ve o gece vücudumun her yerini dokunmadan bırakmadıkları anıları hatırlattı.

Harika. Titreyen klitoris geri gelmişti. Uyluklarımı birbirine sıkıca bastırdım, ama bu hiç yardımcı olmadı.

"Müdüre bu gecenin ne kadar özel olduğunu söyledim. Eminim tüm restoran personeline birinci sınıf hizmet sunmaları gerektiğini açıkça belirtmiştir."

"Her misafir aynı muameleyi görmemeli mi? Eminim somon en croute'un karaborsada bir böbrekten daha pahalıdır. En azından Emma ve adı neydi, o adamdan biraz şirinlik görmeyi hak ediyorlar. Tavus kuşu adam."

"Tavus kuşu adam mı?" Asher'ın dudaklarının yukarı doğru kıvrılması, onun eğlendiğini gösteriyordu. "Haklısın, burada yemek pahalı. Böbrek kadar pahalı değil ama seni temin ederim ki her müşteri özen ve ilgiyle karşılanıyor."

"Her şeyde olduğu gibi, burada da seviyeler var, değil mi Ash?"

Serbest eliyle alt dudağını çekiştirdi ve irislerinin topaz rengi, masamızdaki lambanın yumuşak ışığında parıldadı.

"Bana Ash dediğinde çok hoşuma gidiyor. Bu, henüz kabul etmek istemediğin ama uzun süre inkar edemeyeceğin aramızdaki yakınlığı gösteriyor."

Elimi geri çektim ve ona gözlerimi kısarak baktım. "Israrcısın. Bunu kabul ediyorum."

"Annem burada olsaydı, sana alman gereken bazı tavsiyelerde bulunurdu."

"Öyle mi? Ne tavsiye ederdi peki?"

"Kendine zaman ve zahmetten tasarruf et. Benimle ne kadar çok mücadele edersen, seni o kadar çok takip ederim. Bu benim DNA'mda var."

"Kolluk kuvvetleri buna taciz der, Ash." "Peki ya sen?"

Sen buna ne dersin?" "Aptallık."

Başını geriye attı ve güldü. "Sen büyüleyicisin."

Gülümsememi saklamak için menümü aldım. Her heteroseksüel kadın, tüm dikkatini kendisine verdiğini hissettiren bir erkeğin peşinden koşmasını sever. Öyle olmadığını söyleyenler yalan söylüyor.

"Ne önerirsiniz?" Gülümsememi bastırarak menüyü indirdim. "Ve neden menüde fiyatlar yazmıyor?"

"Çünkü fiyatı hakkında endişelenmek yerine, beğendiğin bir şeyi seçmeni istiyorum."

Beni tam olarak anlamıştı. Fiyatları görseydim, menüyü tarayıp en ucuz şeyi seçerdim. Yani, yüksek fiyatlı şeyleri tahmin edebilirdim. Havyar, tabii ki, ıstakoz, evet. Filet mignon, kesinlikle.

"Tavuk alacağım." Deri kaplı menüyü bir çırpıda kapattım ve masanın üzerine koydum.

"İyi seçim. Ben de aynısından alayım."

Emma birdenbire ortaya çıktı. Görünmezlik pelerini mi var, yoksa altıncı hissi mi var diye düşündüm. Ash ikimiz için sipariş verirken, yemekle birlikte içmek için adını bile telaffuz edemediğim bir şişe şarap seçti ve daha fazla eğilip selamlamalar devam etti.

Emma'nın çekilmesini bekledim. "Biliyorsun, kartlarını doğru oynarsan, sevimli Emma sana ilk çocuğunun babası olmanı teklif edebilir."

Ash'in gülümsemesi beni büyüledi. Kahretsin. O, bolca çekiciliğe sahipti ve bütün gece gözlerinde parıldayan yaramazlık, onun da bunun farkında olduğunu gösteriyordu. Konuyu değiştirdim.

"Bahse girerim şarap en az bir karaciğer, belki de bir uzuv kadar pahalıdır.

Bacak değil.

Muhtemelen bir kol. Kesinlikle bir parmaktan daha fazlası."

O güldü. "Yiyecek ve içeceklerin fiyatına vücut parçaları eklemeyi bırak da seni şımartayım."

Nedenini sormak üzereydim, ama cevabı biliyordum. Külotuma erişmek için lüks bir akşam yemeği.

Dur...

Hayır.

Bu, sanki *Pretty Woman'daki* hayatı gerçekten yaşıyormuşum gibi geliyordu. "Ve Emma evli."

Julia Roberts/Richard Gere fantezi dünyamdan çıkıp geri gerçek dünyaya döndüm. "Nereden biliyorsun? Denedin ve reddedildin mi?"

Dilini yanağına soktu ve bu ona çok yakışmıştı, sonra gülmemek için elinden geleni yaptığını fark ettim.

"Bu neden komik?"

"Komik olan *o* değil. Komik *olan sensin*. Tanrım, sana bayılıyorum."

Dudaklarım seğirdi. Onu cesaretlendirmemek için çok uğraşsam da, Ash'e direnme planımın başarısız olacağına dair içimde kötü bir his vardı. Muhtemelen başından beri başarısız olacaktı. O uzak durduğunda, ona ne kadar çekildiğimi unutmak kolaydı. Ama şimdi, onun tüm bu baştan çıkarma rutinleriyle, onun feromonlarının benimkini ortaya çıkarmak için cezbetmesi sadece an meselesiydi.

Ugh. "Neden lanet olası patron olmak zorundaydın!" diye bağırmak istedim. Hayat çok adaletsizdi. Tüm bu adaletsizliğe öfkelenmek üzereydim. Aptal Cupid ve onun kötü mizah anlayışı.

"Alyans."

Asher sol elini kaldırdı ve üçüncü parmağına dokundu. Bir an için, "torunları" yorumunun ardından bana evlenme teklif ederek son noktayı koyduğunu sandım. En kötüsü neydi? Bu düşünceyle nabzım hızlandı ve kalbim en az dört kez atlamadı.

"Emma evlilik yüzüğü takıyor," diye devam etti. "Bundan, onun evli olduğunu çıkardım. Bana dahi deyin."

Onun şakacı gülümsemesi karnımı kıpır kıpır etti. "Egonun daha fazla okşanmaya ihtiyacı yok."

Daha iyi. Tekrar tersine döndü. Asher'ın evlenme teklif etmesinin nasıl bir his olabileceğine dair anlık heyecanı bir kenara itmek için her şeyi yapardı. Hayal gücüm yüce olandan tamamen saçma olana atlamıştı.

"Ah, Kiana, beni incittin."

Alaycı bir şekilde burnumu çekmek istedim. Ama bunun yerine, daha çok domuz gibi homurdandım. Yanaklarım kızardı ve utançımı gidermek için şarap kadehimin en az üçte birini bir dikişte içtim. Asher'ın kahkahası, birkaç metre uzaktaki en yakın masadaki bir çiftin bize bakmasına neden oldu.

"Annem eskiden beni hiçbir yere götüremezsin derdi." Ona alaycı bir gülümseme attım. "Görünüşe göre haklıymış."

Masadan uzanıp parmağının ucuyla bileğimin içini okşadı. "Sen harikasin. Senin gibi birini daha önce hiç tanımadım."

Dokunduğu yerde tüylerim diken diken oldu, cildim temasla karıncalandı. Söyleyecek tek bir şey bile aklıma gelmedi, bu yüzden hiçbir şey söylemedim. Her şeyi göz önünde bulundurursak, muhtemelen en iyisi buydu.

Geri çekildi ve şarap kadehini aldı, bir damla bile dökmeden sıvıyı kadehin kenarlarında döndürdü. Eminim babası ona bunu henüz bebek bezi giyerken öğretmişti.

"Söylesene, otel hakkında ilk izlenimlerin neler?"

Konunun yönünün değişmesi üzerine kaşlarım havaya kalktı. "Benden iş arkadaşlarımı ispiyonlamamı mı istiyorsunuz?"

"Hayır. Orada çalıştığın birkaç hafta içinde gözlemlediklerin hakkında dürüst fikrini soruyorum. Stajyer programını, eğitimi nasıl buluyorsun? Arkadaşlarına şirketimi tavsiye eder misin?" Gülümsedi. "Bu iş açısından mantıklı. Müşteri memnuniyeti ve çalışan memnuniyeti başarımızın anahtarıdır ve yeni bir çalışan olarak deneyimlerinle ilgileniyorum."

Onu inceledim. Samimiyeti yüzünden okunuyordu. Gerçekten benim görüşlerimi duymak istiyordu.

"Gerçekten çok keyif alıyorum. Geçen hafta diğer stajyerlerle ilk Teams görüşmemizi yaptık. Benimle aynı konumda olan diğerleriyle tanışmak, sanal da olsa, çok iyi geldi. Bir gün onlarla yüz yüze tanışmayı umuyorum."

"Philippe size ilk stajyer konferansı hakkında konuştu mu?"

Heyecanla başımı salladım. "Dün kısaca bahsetti. Bu projede ona destek olma fırsatını hemen yakaladım."

Şarabından bir yudum aldı. "Senden çok etkilenmiş. Benim sende gördüğüm her şeyi o da görüyor. Kingcaid'de uzun vadede kalmayı seçersen, harika bir kariyerin olacak."

Evet, patronla yatarak işleri mahvetmemek de muhtemelen bu uzun ömürlülüğün anahtarıdır.

"Umarım öyledir."

"Peki ya müşteri tarafı? Memnuniyet puanlarımızı yükseltmek ve geri gelen misafirlerin yüzdesini artırmak için nerelerde iyileştirme yapabiliriz sence?"

Dudaklarımı ısırdım. Geri bildirimde bulunmak veya eleştirmek benim için her zaman zor olmuştur. Bundan kaçınmak değil, kelimelerimi dikkatli seçmem gerektiğini hissediyordum. Bir kişinin eleştiriye vereceği tepkiyi tahmin etmek imkansızdı ve karşımda oturan kişinin şirketin CEO'su olduğunu çok iyi biliyordum. İsteddiği kişiyi işe alıp kovma yetkisine sahip adam. Gözlemlerim dünyayı sarsacak türden değildi. Sadece bunların haksız olduğunu düşünmemesini umuyordum.

"Merkezi rezervasyon sistemimizde, özellikle konuk profilleriyle ilgili olarak iyileştirme yapılabileceğini düşünüyorum. Mevcut sistem oldukça statik ve bu nedenle resepsiyon personeli, müşteri tercihlerini belirlemek için yorum kutusunu kullanıyor. Bunlar kolayca gözden kaçabilir. IT sistemini, en sık yapılan talepleri içeren birkaç kategori daha ekleyecek şekilde değiştirirsek, analistlerin trendleri daha kolay belirlemelerini ve böylece konuk deneyimimizi iyileştirmelerini sağlayabiliriz."

Kadehini tekrar çevirdi, gözleri şaraptan bana kaydı. "Devam et devam et."

Onun ilgisi ve cesaretlendirmesiyle, daha dik oturdum ve CEO olduğunu unuttum. Bütün mesele, oteldeki misafirlerin kendilerini ailenin bir parçası gibi hissetmelerini sağlamaktı.

"Ödül sistemimizin de bir revizyondan fayda görebileceğini düşünüyorum. Birçok otel gibi, ödül programımız ücretsiz konaklamalara odaklanıyor, ancak ziyaretçinin seyahat sıklığına bağlı olarak, bunların kullanılması uzun zaman alabilir. Bunu, barda ücretsiz içki veya ücretsiz geç çıkış gibi ödülleri de içerecek şekilde genişletirsek, kendimizi diğerlerinden farklı kılabiliriz."

"Hmm." İşaret parmağını çenesine dokundurdu. "Başka ne var?" " 'den ayrılmak, IT iyileştirmeleri, büyük fark yaratır, gördüğüm en büyük sorun, kaliteli temizlik personelinin çekmekte ve elde tutmakta zorluk çekmemizdir. Temizlik müdürü Paula bana bundan bahsetti, ben de son iki haftadaki müşteri şikayetlerine baktım. Bunların yüzde yetmişinde odalarla ilgili sorunlar belirtiliyor.

Gözleri fal taşı gibi açılmış hali beni telaşlandırdı ve onu sakinleştirmek için acele ettim.

“Panik yapma. Şikayet ettikleri hijyen sorunları değil. Ücretsiz şampuanın eksik olması veya gece yatak servisi sırasında perdelerin kapatılmaması gibi küçük ayrıntılar. Paula sürekli personel eksikliği ile mücadele ediyor ve doğru kalitede personel bulmak çok zor. Bunlar küçük şeyler gibi görünebilir, ancak misafirleriniz Kingcaid otellerinde kalmak için yüksek ücret ödüyorlar ve benim deneyimime göre, zengin insanlar en titiz olanlardır.”

Gülümsedim. O ise ifadesiz kalmaya devam etti. Neşeli Ash, benim iç çamaşırlarıma girmeye kararlı olan Ash yoktu artık. Masada Kingcaid Otellerinin CEO'su Asher Kingcaid oturuyordu.

Ve çok kızgın görünüyordu.

Emma yemeklerimizi getirip, gergin atmosferi hissedince tabakları masaya koyup aceleyle çekildi. Peçeteyi kucağıma koydum, çatalı aldım ve tereyağlı yeşil fasulyeleri deldim. "Kokusu harika."

"Ne yapmamızı öneriyorsun?" Kaşlarımı

çattım. "Ne hakkında? Yemek mi?"

Derin bir nefes aldı. "Ev işleri sorunları."

"Oh." Dudaklarımı çatalın dişlerine doladım ve dilimde lezzet patlaması yaşandı. "Tanrım, şefiniz bir dahi. Bunlar çok lezzetli."

Asher'ın çatal bıçakları masada duruyordu, peçetesi dokunulmamıştı. Yanağında bir sinir atıyordu ve daha önce fark etmediğim bir damar alnında belirginleşmişti.

"Kiana," diye homurdandı Ash.

Bana cevap vermem için bir uyarı olarak söylemişti, ama onun erkeksi tavırları beni tahrik etti ve zihnimi, onun dominant tarafını gösterdiği o geceye geri götürdü. Elbisenin altında meme uçlarım sertleşti. Neyse ki dolgulu sütyenler var.

Kendimi elimizdeki meseleye odaklanmaya zorladım ve içimi kaplayan sıcaklıktan dikkatimi başka yöne çevirdim. Ash'in daha fazla cesaretlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Ben zaten teslim olmanın eşiğindeydim. Kararlı durmak çok önemliydi. Belki de iş hakkında konuşmak istemesi iyi bir şeydi.

Bir parça tavuk kestim ve yedim. Tanrım, böbrek bağışlama fiyatları talep etmelerine şaşmamalı. "Tamam, sinirlenmeyeceğine söz verersen sana ne düşündüğümü söyleyeceğim."

Dudakları hafifçe kıvrıldı. Rahatlayarak ben de aynısını yaptım. Çenesini eğerek, devam etmem için bana sözsüz bir işaret verdi.

"Biraz araştırma yaptım ve öğrendiğim kadarıyla, piyasa fiyatının yaklaşık yüzde sekiz altında ödeme yapıyorsunuz. Buna kaynak yetersizliği ve artan rekabet de eklenince, Kingcaid markasına layık personel çekemeyeceksiniz." Kaşları havaya kalktığında, geri bildirimimi yumuşatmak için acele ettim. "Belki biraz sert oldu. Temizlik işçiliği pek iyi maaşlı bir meslek değil, ama biraz daha fazla maaş vererseniz, işine özen gösteren ve gerçekten elinden gelenin en iyisini yapmak isteyen insanları çekme olasılığınız çok daha yüksek olur. Ve onlar da uzun süre kalır."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Gülümsedim ve burnuma dokundum. "Hadi ama Ash. Sırrımı açığa vurmamı beklemiyorsun, değil mi?"

"Buna göre hareket edeceksem, kaynaklarını bilmek isterim."

Kaşlarımı oynatarak onu kızdırmaktan zevk aldım. "Sadece senin otelde değil, diğer otellerde de etrafta sorarak elde ettiğim sonuçlar inanılmaz. Rakiplerinin bazıları kadar fazla ödeme yapmadığını anlamam çok uzun sürmedi. Yoksul biri için yüzde sekiz, ısınmakla yemek yemek arasındaki fark olabilir. Senin için bu hiçbir şey. Ama onlar için ise..." Omuz silktim.

Ash uzun süre hiçbir şey söylemedi, ama zihninin çalıştığını neredeyse görebiliyordum. Yemeğimi hızla yedim – bu kadar lezzetli bir yemeği boşa harcamayacaktım – ve onu kendi zamanında benim gözlemlerimi düşünmesi için bıraktım.

"Bunu fark etmediğime inanamıyorum." Ash elini alnından çenesine götürdü ve başını salladı. "Bunları nasıl bilmezsin?"

Yemeyi bırakıp çatalımı masaya koydum. "Çünkü sen patronun ve her şeyi bilmen mümkün değil. Yani, kaç tane otel senin emrinde? Dört, beş yüz mü?"

"Altı kıtada altı yüz üç tane."

"İşte, görüyorsun. Her ayrıntıyı bilmen imkansız. Bu yüzden yönetim kurulu üyeleri, yöneticiler ve personel var." Gözlerimi kısarak baktım. "Senin yerinde olsam, parmağımı finans departmanına yöneltirdim. O muhasebeciler her zaman para tasarrufu ve kârı artırmanın yollarını ararlar. Personel maliyetlerini düşürmek ilk başta iyi bir fikir gibi görünebilir, ama sonuçta personel tutma ya da tutamama, büyük bir gizli maliyetle birlikte gelen büyük bir sorundur. Mutlu olmayan çalışanların ellerinden gelenin en iyisini yapmadıkları da cabası."

"Hayır, sanmıyorum."

Peçeteyi buruşturup masaya attı ve ceketinin iç cebinden telefonunu çıkardı. Başparmakları ekranın üzerinde kayarken, kaşları arasında iki derin çizgi oluşturan bir kaş çatma belirdi.

"Ne yapıyorsun?"

Yazmayı bitirip telefonunu masanın üzerine koydu. "Yönetim kuruluna e-posta gönderiyorum.

Bu sorunu ele alacağız."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Benim yüzümden mi?"

O başını salladı. "Personel tutma ve kaliteli personelin sizinle rakipleriniz arasındaki farkı belirleyen bir faktör olduğu konusunda haklısınız. Ve sizin içgörülü yorumlarınızı göz önünde bulundurarak, şu anda en çok tutmak istediğim personel sizsiniz."

Şey... kahretsin.

Bölüm 16

Asher

Sevgilin tatlı yerken seks yüzleri yaparsa, ona bak.

KIANA'NIN SÖYLEDİĞİ çok yerindeydi. Dünya çapında 150 binden fazla çalışanı olan ve benimle temizlik ekibi arasında ondan fazla kademe bulunan bir organizasyonu yönetiyordum. Kingcaid gibi bir holdingi yönetirken bazı ayrıntıları gözden kaçırmak mantıksız değildi.

Ancak ben kendimden bu düzeyde bir mükemmellik talep ediyordum. Babam da öyle.

Her ay, personel devir hızı hakkında bir rapor alırdım ve hafif bir artış fark etmeme rağmen, bu tür şeyler döngüsel olarak gerçekleşirdi, bu yüzden daha fazla araştırmamıştım. Küresel istihdam piyasalarının güncel oranlarını takip etmek bu işin önemli bir parçasıydı ve ben buna gereken önemi vermemiştim. Elbette, yönetim kurulu üyeleri, bölüm başkanları ve yöneticiler vardı, ama hatayı yapan kişi kim olursa olsun, bu beni suçsuz kılmazdı. CEO olarak, sorumluluk tamamen bana aitti.

Kingcaid'in adil bir işveren olarak sahip olduğu itibarla, çalışanlarımıza davranışımızdan, maaş ve sosyal haklarına kadar her zaman gurur duymuştum. Her zaman küresel ücret yapısının en üstünde veya en üstüne yakın bir konumda olmuştuk, ancak bir şekilde yolumuzdan sapmıştık.

Bu nedenle, hem insan kaynakları direktörüne hem de finans direktörüne bir mektup yazdım ve Kiana'nın bulgularını doğrulamalarını istedim. Ona inanmadığımdan değil, çapraz kontrolün iş açısından mantıklı olduğundan dolayı. Ardından, maaşları en yakın rakiplerimizin biraz üzerine çıkarmalarını ve uzun süreli hizmet için bir prim sistemi uygulamalarını istedim. Misafirlerimiz en iyisini hak ediyordu ve bu da Kingcaid markasının başarısının temel taşları olan ekiplerimize makul bir maaş ödemek anlamına geliyordu.

FD'nin itiraz edeceğini tahmin etmiştim. Kiana, muhasebeciler ve onların sürekli daha fazla kâr elde etme arzusu konusunda haklıydı, ancak Kingcaid özel bir şirketti ve kârın düşmesi durumunda hesap vermem gereken tek kişiler, şirketin üç bölümünün başkanları, yani babam ve iki amcamdı.

Babamın bu kararı destekleyeceğini zaten biliyordum, amcalarım da öyle.

Kiana'nın şarap kadehini yeniden doldurdum ve kendiminkini de doldurdum. Kadehimi ona kaldırarak gülümsedim. "Şimdi, nerede kalmıştık?"

Üç kez arka arkaya gözlerini kırptı. "Gerçekten dediğimi yaptın mı?"

"Tabii ki." Şarabı yudumladım. "Neden yapmayayım ki?"

"Bilmem ki. Çünkü orada sadece bir aydır çalışıyorum.

Çünkü deneyimsizim. Çünkü beni pek tanımıyorsun."

Onun saydıklarını parmaklarımla saydım. "Deneyimsizlik asla beceriksizlikle karıştırılmamalı. Çalışma süren, sorunları tespit etme yeteneğinle hiçbir ilgisi yok. Ve seni istediğim kadar iyi tanımıyor olsam da..." Kaşlarımı oynattım. "İkimiz de bunun nereye varacağını biliyoruz."

O, gözlerini tavana kaldırarak inledi. "Tanrım, Kingcaid. Kes şunu."

Onun samimiyeti ve alaycı tavırları beni içten içe heyecanlandırdı. Kiana bu akşam kendine özgü tarzıyla bunu işaret edene kadar, çevremdekilerin ne kadar dalkavukça davrandıklarını fark etmemiştim. Ama onun doğrudan yaklaşımı bana taze bir soluk oldu. Sanki buna ihtiyacım varmış gibi, onun ne kadar özel olduğunu ve hayatımda kalmasını sağlamak için ne kadar kararlı olduğumu bir kez daha hatırlattı. Hem profesyonel hem de kişisel olarak.

Kiana Doherty beni zorlayacak zekaya, beni işkence edecek vücuda ve beni ele geçirecek kalbe sahipti.

"Olmaz. Ben pes eden biri değilim."

O öfkелendi, ama gözleri parladı. Sonuna kadar bana direnecekmiş gibi davranabilir, ama sonunda pes edecekti. Umarım yakında.

Bu gece, eğer istediğim gibi olursa.

"Bu mekanda tatlılar ne kadara mal oluyor? Dalak mı, apandis mi?"

Kıkırdadım. Emma'nın gözüne bakarak ona işaret ettim. Masamıza ulaşmak için acele ederken neredeyse ayağı takılıp düşüyordu.

"Tatlı olarak ne önerirsin, Emma?"

"Oh." Gözlerinden sarkan saçını eliyle çekip, sakinliğini geri kazandı. "Ahududulu sufle muhteşemdir, Bay Kingcaid, raventli dondurmali ördek yumurtalı tart da öyle."

"Kulağa lezzetli geliyor. Her ikisinden de birer tane alalım."

Emma gittikten sonra Kiana, "Sufleyi ben alacağım," dedi.

Dirseklerimi masaya dayadım ve çenemi elime dayadım. "Ne istersen alabilirsin."

O, gözlerini benden ayırarak tedirgin bir şekilde kıpırdanmaya başladı. Ben bekledim. Üç saniye sonra, bana baktı.

"Neden bana bakıyorsun?"

"Çünkü güzelsin, zekisin ve eğlencelisin, sana doyamıyorum."

"Ash..." Başını salladı. "Zorluk çıkarmıyorum. Seninle ilişki kurmamak için nedenlerim var."

"Biliyorum. Zaten söyledin. Ben patronum, sen çalışansın." Mağara adamı gibi göğsümü vurdum.

O kahkahaya boğuldu. "Sen delisin."

"Senin hakkında, evet. Genel olarak değil, özellikle değil. Aslında, bazıları daha fazla eğlenmem gerektiğini, daha fazla rahatlamayı öğrenmesi gereken bir işkolik olduğumu söyler." Omuz silktim. "En büyük oğul olmanın dezavantajları var. Ama içimden bir ses, kaderin beni zaman zaman sorumlulukların zincirlerinden kurtulmam ve sadece otuz yaşında olduğumu hatırlamam için gönderdiği kadının sen olduğunu söylüyor."

Ağzını açtı, kapattı, tekrar açtı ve sonra yüzünü çevirdi. "Ne söyleyecektin?"

"Önemli değil." Şarap kadehini kaldırdı. "Daha düşük kar marjları ve daha mutlu çalışanlar için."

"Bir sonraki aylık rapor babamın masasına geldiğinde, bunu bana senin yaptırdığını ona söyleyeceğim."

Ağzı açıldı, gözleri yuvarlaklaştı. "Yapmazsın." Sonra benim alay ettiğimi anladı. "Sen bir pislüksin."

"Patronuna böyle konuşulur mu?" "Uyuyorsa, evet."

Tanrım, o muhteşemdi. İlk tanıştığımız andan itibaren beni büyülemiş, ağına düşürmüştü, ama ben kurtulmak için mücadele etmek yerine, o beni uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyordu.

Hayali bir beyzbol şapkası takmış gibi yaptım ve hayali siperliği aşağı indirdim. O sinirli bir nefes verdi.

"Hiçbir şeyi ciddiye almıyor musun?"

"Birçok şeyi. Dediğim gibi, bence bu yönümü ortaya çıkaran sensin ve bir randevudan sonra, ben bağlandım."

"Bu bir randevu değil."

"Ama seni etkilemişim, değil mi?"

O cevap veremeden tatlılarımız geldi ve o dudaklarını yaladı, eğildi ve burnundan nefes alarak suflenin tatlı kokusunu içine çekti.

"Tanrım, sadece kokusundan bile kalçalarımın kiloların biriktiğini hissedebiliyorum, ve biliyor musun? Umurumda değil."

Kaşığıyla tatlıya daldı ve sufleyi dudaklarına götürdü. Gözlerini kapattığında ve içimde olduğum zamanı anımsatan bir ses çıkardığında kanım kasıklarımın hücum etti. Bu inilti, sikimi sertleştirdi ve omurgamın tabanından yukarı doğru bir karıncalanma hissi yaydı.

Kahretsin, onu bir daha tadabilecek miydim, yoksa zorla cinsel perhiz hayatına mahkum muydum? Hayır, bunu kabul etmeyi reddettim. Bana olan ilgisini bir kez bile inkar etmemişti, cinsel mutluluğun önündeki tek engel profesyonel ilişkimizdi. Onu yıpratabileceğime güveniyordum.

"Neden yemiyorsun? Beğenmedin mi?"

Ona çarpık bir gülümseme attım. "Yemek yerken seks yüzleri yapmanı izlemek çok daha zevkli."

"Seks yüzleri yapmıyordum," diye tısladı.

"Benim bakış açımdan görmelisin." Telefonuma uzandım. "Kanıt olarak video çekeyim mi?"

"Sakın yapma." Tatlısını aldı ve sandalyesini ters yöne çevirdi.

"Ne yapıyorsun?"

"Sen bana bakmadan bunu yiyorum. Sapık."

Gülerek, "Benden seks yüzünü saklıyorsun demek istiyorsun," dedim. "Canın cehenneme."

"Seve seve."

O homurdandı. "Tanrım, sinir bozucu ve rahatsız edici derecede ısrarcısın."

Yine güldüm. Bu kadın, onunla tanışana kadar eksikliğini fark etmediğim bir neşe getirdi hayatıma. Ve şimdi ona sahip olduğuma göre, onu bırakmamın imkanı yoktu. O, en harika stres gidericiydi ve annem sık sık bana daha fazla rahatlamam gerektiğini söylerdi. Karşımda oturan kadınla vakit geçirmekten daha iyi bir yol düşünemiyordum, bana sırtını dönmüş olsa bile.

Son kaşık sufle'yi kaşıkla alıp sandalyesini geri çevirdi ve boş tabağı masaya koydu. "Harikaydı."

"Kaçırdığım için çok yazık."

"Uygunsuz yorumlar yaptığın için hak ettin." Elini ağzına kapatarak esnedi. "Üzgünüm, vücudum her zaman büyük bir yemekten sonra kapanır. Seni şimdiden uyuyorum, uçakta uyuyakalabilirim."

"Her zaman bir gece kalabiliriz. Sık sık gittiğim otellerde kalıcı bir süit var. Burası da onlardan biri."

Burnundan derin bir nefes verdi, sesi hayal kırıklığına uğramış bir homurtuyu andırıyordu. "Pes etmiyorsun, değil mi?"

Ellerimi kaldırdım. "Tamamen platonik. Süitte iki yatak odası var, aralarında bir oturma odası ve her iki yatak odasının kapısında da kilit var. Beni bu kadar çekici bulduğunu düşünürsek, kilitleri kullanmayı düşünüyorum."

Benim bağımlısı olduğum o sevimli homurtulardan birini çıkardı. "Gece çantam yok ve utanç yürüyüşünü yapmayacağım. Yine."

Ah, evet. Birlikte yattığımız gece, önceki gün giydiği kıyafetlerle eve dönmek zorunda kalmıştı.

"Bunu halledebilirim, kalır mısın? Yarın şehirdeki turistik yerleri gezip, öğleden sonra Seattle'a dönebiliriz."

Yarın için birkaç toplantım vardı ama neyse. Onları iptal ederdim. Muhtemelen şirketin üst kademelerinde şok dalgaları yaratırdı. Önemli değil. Onlara dedikodu yapacak bir şey vermiş olurum.

"Nasıl düzelteceksin? Ve benim doğum günü kıyafetimi önerme."

"Görünüşe göre oldukça iyi bir ün kazanıyorum." Ayağa kalktım ve elimi uzattım. "Benimle gel."

Bay Peacock — artık onu sonsuza kadar böyle hatırlayacağım — biz ayrılmak üzereyken telaşla yanımıza geldi, yemeği beğenip beğenmediğimizi öğrenmek için neredeyse çılgına dönmüştü. Ona keyif aldığımızı söyledim ve Kiana direkler ve kıçlar hakkında bir yorum yapmadan önce onu asansöre bindirdim. Zengin bir ailede büyüdüğüm için sürekli dalkavukluğu fark etmemiştim, ama o bana bunu işaret ettikten sonra, sanki onun yorumları bir ışık yakmış gibi, artık tek görebildiğim şey buydu.

Lobiye inerken, Kiana'nın yüzündeki sırıtışı öpmek için içimi bir istek kapladı. O, mavi elmas kadar nadir, gerçek bir mücevher, benim dünyamdan olabildiğince uzak bir kadındı, ama bana bu tasarımcı takım elbisesinden daha çok yakışıyordu. Son zamanlarda geçirdiğim hiçbir akşamdan daha çok keyif almıştım. Onun nitelikleri saymakla bitmezdi ve aramızdaki fiziksel çekim güçlü olsa da, güzelliğinden çok daha fazlasını sunuyordu. Onun yanında bu kadar çok güldüğüm bir an hatırlamıyordum.

O... keyifliydi. Sıcak bir yaz gününde taze yapılmış bir bardak limonata gibiydi. Lezzetli, hafif bir ekşilikle.

Elini tekrar tuttum - bu çok doğal bir hareketti - ve görevli müdürü aramaya gittim. Kiana'nın boğuk kıkırdamasıyla birlikte daha fazla dalkavukluk başladı. Uyarı olarak elini ekstra sıkı sıktım. Ama bu, her saniye daha da genişleyen gülümsemeye bir etkisi olmadı. Lobideki tasarımcı mağazalarından birinin anahtarlarını aldım ve müdüre halledebileceğimizi söyledikten sonra mağazayı açtım ve Kiana'yı içeriye götürdüm.

Etrafı işaret ettim. "İsteddiğini seç."

En yakınındaki ürünün fiyat etiketine doğru gitti, krem rengi bir kaşmir kazak. Ağzı açık kaldı. "Vay canına. Bunu alamam."

"Ben öderim."

Kafasını salladı. "Kesinlikle hayır." "Tamam.

O zaman doğum günü kıyafeti giyeceksin."

"Ya da planladığımız gibi Seattle'a geri uçmak."

Aklıma bir fikir geldi, zorlama sınırında bir fikir. Tamam, belki *zorlama* çok güçlü bir kelimeydi. Yine de, bunu denemeye karar verdim.

"Biliyorsun, hayatım Bay Peacock, Emma, az önce tanıştığımız yönetici gibi insanlarla dolu. Ve sonra sen geldin. Ne kadar ferahlatıcı bir insan olduğunun farkında mısın? Bu akşam seninle vakit geçirmekten ne kadar keyif aldığımı? Ne kadar *gerçek* ve ne kadar nadir bir insan olduğunu? Tek istediğim, bunu birkaç saat daha uzatmayı kabul etmen. Birkaç bin dolar uğruna bu zevkten beni mahrum bırakacak mısın?"

Elini yumuşak kaşmirin üzerinde gezdirdi. "Gerçek bir milyarder gibi konuştun."

Omuz silktim. "Kim olduğumu ya da nereden geldiğimi değiştiremem."

"Hayır." Kazak askıdan çıkardı ve kendine tuttu. "Ne dersin?"

"Yanlış renk. Bedenin kaç? Altı mı?"

"Sekiz," diye cevapladı. "Ama iltifatın için teşekkürler."

Askıyı taradım ve kobalt mavisi bir tane seçtim. "Bu daha iyi."

Bir yığın halinde istiflenmiş dar kot pantolonların olduğu yere doğru yürüdüm. Onun kışını mükemmel bir şekilde gösterecek bir çift seçtikten sonra, yarın gezintiye çıkacağımızı düşünerek bir çift spor ayakkabı da ekledim. Onun dairesine gönderdiğim koşu ayakkabılarından bedenini zaten biliyordum ve onun da hatırladığını, yüzündeki alaycı gülümsemeden anladım.

"Al, bunları dene. Deneme kabinleri şurada, köşede."

"Yeteneklerinizin sonu yok mu, Bay Kingcaid?"

Perdenin arkasında kayboldu ve birkaç dakika sonra tekrar ortaya çıktı. Bir dönüş yaptı. "Ne düşünüyorsunuz?"

Gözlerimi onun üzerinde gezdirdim. Evet. Kot pantolonun kıcını okşadığı konusunda haklıydım. *Keşke benim ellerim olsaydı.*

"Mükemmel. Bir de ceket seç. Bu mevsimde denizden esen rüzgâr çok sert olabilir. Sonra da..." Alt dudağımı dişlerimle ısırdım. "Sadece gecelik seçmen gerekiyor."

Dudaklarını yaladı ve göz bebekleri büyüdü. "Onu da benim için seçmeyecek misin?"

Ohh, flört ediyor. *Artık* bir yerlere varıyorduk.

"Seve seve." Gece kıyafeti bölümüne geçtim ve derin yakalı, sırtı açık kırmızı bir gecelik seçtim. "Buna ne dersin?"

Bana katıldı ve parmaklarıyla ipek kumaşı okşadı. "Eh, bunu giydiğimi sadece ben göreceğim..." Elbisemi elimden kaptı. "Tamamdır."

Dudaklarımı büzdüm. "Adil davranmıyorsun."

"Sen seçtin. Ayrıca, yatak odanın kapısını kilitleyeceksin, unuttun mu?"

Elimin tersiyle yanağını okşadım. "Her zaman fikrimi değiştirebilirim."

Gözlerini kapattı, memnun bir iç çekişle bana yaslandı. Evet, kesinlikle ilerleme kaydediyorduk.

Elimi boynunun arkasına kaydardım ve dudaklarım onunkilerden milimetrelerce uzaklıkta olana kadar eğildim. O uzaklaşmadı, gözlerini de açmadı. Bunu onay olarak yorumlayarak, tüm hayal kırıklığımı içine döktüğüm bir öpücükle dudaklarını ele geçirdim. Giysileri düşürdü, kolları boynuma dolandı ve başımı döndüren bir dönüşle kendini vücuduma yapıştırdı.

Parmak uçlarımı yanlarına doğru kaydardım, göğüslerinin şişkinliğini okşadım. Onların elimde ne kadar iyi durduklarını hatırlayarak sol göğsünü avuçladım. Granit gibi sert meme ucu avucuma değdi. Başparmağım ve işaret parmağımla onu sıkıştırdım, dilim onun ağzını sikti, süitime vardığımız anda amına yapacağım şeyin öncesini yaşatarak. Diğer elimi kıcına indirdim ve onu kendime doğru çektim, sikime bir anlık rahatlama sağladım, sürtünme beni çıldırttı.

Ve sonra kollarım boşaldı. Kiana birkaç adım geri sendeledi, parmakları ağzına dokundu, ruju bulaşmış ve lekelenmişti.

"Hayır."

Tek bir kelime, ama en güçlüsü. Onun vücudunu yeniden keşfederek geceyi geçirme hayallerim, bir merminin camı parçalaması gibi etrafımda paramparça oldu. Göğsü inip kalkıyordu, meme uçları dikleşmişti. Penisimle aynıydı.

"Özür dilerim."

Elim havaya kalktı. "Sakin özür dileme. Özür dilemesi gereken benim. Hislerimi gizlemedim ve pişmanlık duymadan, acımasızca peşinde koşmaya devam edeceğim. Ama senin istemediğin hiçbir şeyi *asla* yapmam. Ve sen de rahatsız olduğun bir şeye son verdiğin için hiç pişmanlık duymamalısın."

Yutkundu ve gözleri yaşlarla doldu, bu beni şok etti. Kiana sert bir kadındı, kendini ve doğru olanı savunan bir kadındı. Bana ağlayan bir tip gibi gelmemişi.

"Lütfen ağlama." Yanına gidip kollarını ovuşturdum. "Gözyaşlarıyla başa çıkmakta beceriksizim. Dürüst olmak gerekirse, çöküyorum ve genellikle uygunsuz şakalar yapıyorum."

Onu güldürmek istedim ve işe yaradı. Birkaç kez gözlerini kııptı ve gözyaşları düşmeden kayboldu.

"Sen iyi bir adamsın, Asher Kingcaid. Nadir bulunan bir adamsın." "Umarım bu benim yararına olur."

"Ben erkekleri baştan çıkaran biri değilim."

"Bunu bir saniye bile düşünmedim."

Yerden kıyafetleri aldım ve koluma astım. Askıdan kömür grisi yün bir palto aldım, tezgahın arkasına geçtim ve güvenlik etiketlerini çıkardım.

"Yatmaya gidelim mi? Ayrı ayrı," diye ekledim hemen.

O da başını salladı ve mağazadan çıktık. Mağazayı kilitledim, asansörlerin yanında onu bırakıp görevli müdüre anahtarı geri verdim, mağazaya benim hesabımdan yazılması gereken ürünlerin listesini verdim ve Kiana'yı süitime kadar eşlik ettim.

"Odan şurada." İki yatak odasını ayıran geniş oturma odasının diğer tarafını işaret ettim. "Gece susarsan, televizyonun yanında bir minibar var. İsteddiğini alabilirsin."

Ona kıyafetleri uzattım, kardeşçe bir şekilde yanağına öptüm, ama içimden gelmiyordu, ve odama girdim.

Bölüm 17

Kiana

Direnif boşuna.

Yatak odasının kapısını ^{kapatım}, giysi yığınınu yatağın üzerine attım ve kendimi üstüne attım. Kendimi tekmelemek mümkün olsaydı, şu anda kendime çok kötü bir dayak atıyor olurdum.

Ash ile buraya gelmek, onun cazibesine karşı direncimi sınamak içindi ve ben bu sınavda feci bir şekilde başarısız oldum. Onun beni öpmesine izin vermek istememiştim, ama öpüşmek bir Olimpik spor olsaydı, Ash altın madalya kazanırdı. Adam, tam doğru miktarda baskı ve dil kullanma konusunda ustaydı. Ve meme ucumu çimdiklediğinde...

İçim sıkıştı. Ateşliydim, tahrik olmuştum, sinirliydim. Tek yapmam gereken kırmızı geceliğı giyip Ash'in kapısını çalmak ve onun cömertçe sunduğı şeye kendimi kaptırmaktı. Ama o son adımı atamadım. Herkesin geçmişi onu şekillendirir ve benim geçmişim bana güçlü erkeklere karşı güvensizlik ve akıllıca seçim yapma yeteneğıme olan inancımı kaybetmemi sağlamıştı.

Belki başka bir yerde staj yapmayı denemeliyim? Böylece Ash kariyerim üzerinde herhangi bir kontrol sahibi olmaz ve ilişkimizi özgürce keşfedebiliriz.

Bu fikir aklıma gelir gelmez reddettim. Kingcaid, dünyanın en iyi otel zincirlerinden biriydi. Başka bir yere gidersem, kendimi bir adım geri atmış gibi hissederdim. Kingcaid için çalışmak istiyordum ve Ash'i istiyordum. Sorunum, bu ikisinin birbirini dışlamasıydı ve geçmişi bir şekilde gömmek için bir yol bulmadıkça bunu aşmanın bir yolunu göremiyordum. Ya da en azından bununla barışmak ve bunun hayatımı bir saniye daha şekillendirmesine izin vermemek.

Yataktan kalktım, soyundum ve soğuk bir duş aldım. İşe yaramadı. Kızarmış vücuduma güzel, deli gibi pahalı ipek geceliğı giymek de işe yaramadı. Hatta, cildime değen bu yumuşak kumaşın dokunuşu beni daha da azdırdı.

Tanrım.

Perdeleri kapatmak için pencereye doğru yürüdüm ve manzarayı seyretmek için bir süre orada kaldım. Restoran açıkça bu odayla aynı yöne bakıyordu, çünkü

Golden Gate Köprüsü gururla altımda duruyordu. Saati kontrol ettim. On bir buçuktu. Bu, New York'ta saatin sabah ikiyi çaldığı anlamına geliyordu. Şanslıydım ki Gia, Manhattan'daki bir İtalyan restoranında sous-chef olarak çalışması nedeniyle gece kuşuydu. Yoğun bir servis sonrası aşağı inmek genellikle biraz zaman alırdı, bu yüzden FaceTime'dan aradığımda cevap verdiğinde şaşırmadım.

Beni şaşırtan şey manzaraydı. Gia tam yüz maskesi takmış halde beni karşıladı ve gözlerinden birinin üzerinde hâlâ bir dilim salatalık vardı.

Kıkırdadım. "Ya Christian Bale olsaydım ve sana çıkma teklif etmek için arıyor olsaydım, sen de böyle cevap verseydin?"

Gia yıllardır Christian Bale'e aşıktı. Bir gün tanışacaklarına ve yaş farklarına ve onun neredeyse Gia'nın yaşı kadar uzun süredir evli olması gibi önemsiz olmayan sorunlara rağmen, Christian'ın ona deli gibi aşık olacağına inanıyordu. Hiçbiri Gia'nın onların birbirleri için yaratıldıklarına olan inancını sarsamadı.

"Arayan kimliği diye bir şey var, Kee." Kalan salatalığı soyup komodinin üzerine koydu. "Ve yatma vaktin çoktan geçti. Ne oldu?"

"Nerede olduğumu tahmin et." Çılginca el kol hareketleri yaptım. "Boş ver. Asla tahmin edemezsin.

Ama dene. Tahmin etmeye çalış."

Gözlerini devirdi. "Tahmin ediyor muyum, etmiyor muyum?" "Tahmin ediyorsun."

"Tamam. Kızları en iyi şekilde gösteren bir gecelik giyiyorsun, o yüzden tahminim... Bay Seksi ile yataktasın. Sonunda."

"Tam olarak değil." Telefonu çevirip pencereden görünen manzarayı gösterdim. "San Francisco. Buraya *özel jetle* geldim. Şu anda muhteşem bir süitteyim ve manzara bu. İnanabiliyor musun?"

"Demek lezzetli Asher Kingcaid ile birliktesin?"

"Evet."

"Ama o seninle yatakta değil mi?"

"Hayır."

"Yani o ısıltı sevişmeden sonra değil mi?"

"Sevişmeden sonra mı?" Güldüm. "1800'lü yıllara zaman yolculuğu mu yaptın?"

"Konuyu saptırmayı bırak. Neden baştan çıkarmak için tasarlanmış bir gecelik giyiyorsun, ama yalnız uyuyorsun?"

Ona akşamki olayların özetini anlattım. Yüzündeki ifadeden, Asher'in mağazada beni öpmesine verdiğim tepkinin onu etkilemediğini anlayabiliyordum. Aslında, oldukça kızgın görünüyordu.

"Tanrım, Kee. Keyfini çıkaramayacak kadar yaşlanmadan önce biraz eğlen." "Yirmi dört yaşımdayım."

"Aynen öyle. Sen içindesin en en O burnunu çekti.

"Ben gerçekten bunu neden bu kadar büyüttüğünü anlamıyorum."

"Çünkü..."

Elini havada sallayarak sözümü kesti. "Biliyorum. Biliyorum. Fuckface ile yaşadığın deneyim. Anlıyorum. Ama iktidar konumundaki her erkek onun gibi değildir. Kendine dürüstçe sor: Aynı durumda Asher nasıl tepki verirdi?"

Alnımı ovuşturdum. "Bilmiyorum."

"O zaman bul. Ona neden sert oynadığını söyledin mi?"

"Hayır."

"O zaman söylemelisin."

Alt dudağımı dişlerimle ısırdım. "Belki."

"Bunda 'belki' diye bir şey yok. Ona söyle, tepkisini ölç, sonra cevabını alacaksın."

Asher'in, benim röportajımdaki Forster'in davranışına verdiği tepki zihnime kazındı. Bir yabancıнын sözüne inanmış, benim iddialarımı sorgulamadan araştırmış ve ona göre hareket etmişti. Bu, onun lehine kesin bir artıydı.

Ama o zamanları ve Simon'a, kardeşinin iş çıkışı otel barında beni köşeye sıkıştırıp öpmeye ve elini eteğimin içine sokmaya çalıştığını söylediğimde Simon'ın yaptıklarını konuşmaktan nefret ediyordum.

Ve yapmadıklarını da. Yani, bana inanmamayı. "Bunu düşüneneğim."

Bir saat sonra, bütün gece dönüp durduktan sonra, yorganı geri attım ve ayaklarımla yumuşak halıya bastım. Akşam yemeğinde içtiğim şarap beni susatmıştı. Gözlerim karanlığa alışana kadar el yordamıyla ilerleyerek oturma odasına girdim.

Gözlerim karanlığa alışana kadar el yordamıyla ilerledim. Minibarı buldum ve bir elma suyu aldım. Kapağını açıp şişenin yarısını bir dikişte içtim. Daha iyi.

"Merhaba."

Havada yaklaşık üç metre sıçradım. Tamam, *üç* metre değil, ama öyle hissettim. Elimi göğsüme koyarak gözlerimle Asher'ı aradım. Sadece boxer şort giymiş, üç kişilik kanepenin sağındaki sandalyede oturmuş, gözleri beni yiyip bitirirken elinde kehribar rengi bir sıvı dolu bardağı çevirip duruyordu.

"O gecelik konusunda haklıydım."

Bakışları başımdan ayaklarıma, sonra tekrar yukarıya doğru gezindi, her santimetrede sanki beni soyuyormuş gibi hissettim. Soyacak pek bir şey yoktu gerçi. Spagetti askıları kaydır, ve bam! Çıplak.

Evet, düşüncelerimin bu yönde ilerlemesine izin vermek iyi bir fikir değildi. Özellikle de Asher'ın çıplak hali göz önüne alındığında. Onun gergin göğsünün geniş düzlüklerini, karnındaki kasların çıkıntılarını, dilimle keşfettiğim kıl izlerini tam olarak unutmamıştım. Ama bu hatırlatma, ona direnmemi kolaylaştırmıyordu.

"Nasıl oldu da uyanıksın?"

"Uyuyamadım." İçkisini yudumladı.

"Alkol yardımcı olmaz. Belki oda servisini arayıp sana bir bardak ılık süt getirmelerini istemelisin."

"Daha iyi bir fikrim var."

Dansçı zarafetiyle sandalyeden kalktı, ama bana doğru yaklaşırkenki hali tamamen hayvaniydi. Bir panter ya da aslan gibi. Geri çekildim, kığım buzdolabına çarptı.

"Ash."

Bana ulaştı, saçımın bir tutamını yakaladı ve başparmağıyla işaret parmağıyla okşadı. "Çok yumuşak."

"Asher." Karnım altüst olurken ve kalbim bir an dururken, onu uyarmak için tam adını kullandım. İşe yaramaz şey. *Aklını dinle.*

"Neden bana direniyorsun?" Başını eğdi ve boynuma burnunu sürttü. "Tanrım, kokun çok güzel." Başparmağı kalçamı okşadı. "Ve ben çok azgıyım." Dişleri çene hattımı sıyırınca inledim. "Lütfen," diye fısıldadım, teslim olmanın eşiğindeydim.

"Lütfen ne?" Dudaklarımin köşesini öptü. "Dur. Devam et. Bu geceliği kaldırıp, çıgııkların alt kattaki misafirleri uyandırana kadar seni sikmemi mi istiyorsun?"

"Ben... ben istiyorum..."

Elini göğüs kafesimin üzerinde gezdirdi, göğüslerimin hemen altında durdu. "Ne istediğini söyle, Kiana. Söyle, ne olursa olsun, senin için yapacağım." Omzumdan bir askıyı indirdi ve açıkta kalan köprücük kemiğimi öptü. "Beni hayatına alırsan, sana dünyaları veririm. Seni incitmeyeceğim."

Dickface de aynı şeyi söylemişti. Ve bak ne oldu? İşimi kaybettim ve sonraki üç yılı garsonluk yaparak ve internette fırsatlar arayarak geçirdim, kariyerim başlamadan bitmesinden ödüm kopuyordu.

"Bunu vaat edemezsin. Kimse edemez."

Kollarının altından kaçtım ve aramıza biraz mesafe koydum. Ash, avının zayıflayan zihniyetini sezen bir adam olarak peşimden geldi.

"Seni kim incitti?"

"Kimse."

"Yalancı." Beni belimden yakaladı ve kendine doğru çekti. "Kim olursa olsun, onu öldürmek istiyorum."

"Ash." Göğsüne dokundum. Tanrım, o kadar sıcaktı, erkeksiydi ve... Lanet olsun, ona ihtiyacım vardı. Ona o kadar ihtiyacım vardı ki, direnmeye devam etmek fiziksel olarak bana acı veriyordu.

"Söyle bana." Başını eğdi ve çenemden boynuma, omzuma kadar bir öpücük izi bıraktı. Küçük öpücükler umutla doluydu.

Aklımın sesine karşı, başımı bir yana eğdim ve ona engelsiz erişim sağladım. Gecelik daha da kaydı ve sol göğsüm ortaya çıktı. Ash'in koyu renkli başı daha aşağıya indi. Dilini meme ucunun etrafında küçük bir daire çizdi ve kararlılığım çöktü.

"Daha fazla," diye inledim, ellerimi saçlarına geçirip başının arkasını kavradım. "Durma."

O homurdandı. "Sonunda."

Beni kollarına alıp, oturma odasından geçerek yatak odasına doğru yürüdü. Yatağı dağınıktı, örtüler yarısı yere yayılmıştı, uyumakta zorlandığını gösteriyordu. Beni yatırdı, üstüme çıktı. Ve sonra sadece... baktı.

"Ne?"

Gözlerimin köşelerinde maskara kalıntıları mı vardı? Yoksa burnumdan sümük mü akıyordu? Salya akmış olma ihtimali de yüksekti, sanırım. Yani, üzerimde duran kişiye bir bakın. Salya akması kaçınılmazdı.

"Manzaranın tadını çıkarıyorum."

"Peki, çok uzun süre tadını çıkarma. Şafak vakti balkabağına dönüşürüm." Kıkırdadım.

"O zaman her saniyenin tadını çıkarmalıyım." Geceliğimi yukarı çekti, ipek kumaş cildimde kolayca kayarak belime kadar toplandı. Ona çıplak kalınca, dudaklarını yaladı, bakışları bacaklarımın arasında sabitlendi. "Ne kadar güzel bir amın olduğunu neredeyse unutmuştum."

Dudaklarından çıkan o kelime, o kadar kirli ve tabu ki, beni daha da ıslattı. Klitorisim zonkluyordu, şişmiş ve hazırды. Ama o oradan başlamadı. Bunun yerine, kalça kemiğimden kalça kemiğime kadar beni öptü, dilinin ucuyla göbek deliğimin etrafında daireler çizerek durdu. Pelvisimi kaldırdım. Beni yatağa geri itti.

"Kıpırdama yoksa seni bağlayacağım."

Tanrım, yatak odasındaki hakimiyeti beni neden bu kadar tahrik ediyordu? Ben hiç itaatkar bir tip olmamıştım. Kontrol delisiydim, itaat etmekten çok, kontrolü elinde tutmaya hevesliydim, ama Ash ile iki seferde de teslim oldum, onun istediği her şeyi yapacak, şehvetli, kıvranan bir karmaşaya dönüştüm. Ama yatak odasının dışında, kendimi savunuyordum, onunla eşit şartlarda buluşuyordum ve içimdeki bu iki yönün ikileminin onu tahrik ettiğini hissediyordum.

"Ash, lütfen."

"Şşş."

Burnunu uyluklarımın iç kısmında gezdirdi, daha aşağı inerek dizimin arkasını öptü. Kendimi hareketsiz kalmaya zorladım, kafasını tutmamak, amımı yüzüne bastırmamak ve onu rodeo'daki vahşi bir at gibi sürmemek için.

"Beni beklettin, Kiana." Diğer dizimi öptü, sonra uyluklarımdan yukarı doğru ilerleyerek, yarıklarım boyunca sıcak hava üfleme için durdu. "Ve şimdi sana da aynısını yapacağım." Bir nefes daha, bu sefer doğrudan klitorisime. "Sana sikimi sokmadan önce, bana yalvaracaksın. İhtiyacınla neredeyse çıldırana kadar, tekrar tekrar."

İnledim, vücudum iznim olmadan kıvranıyordu. Ash tısladı. "Dön.

Dizlerinin üzerine çök ve bana o kıcını göster, Kiana."

Kendini çıplak bırakmak, kıcını havaya kaldırmak, birçok kadını rahatsız ederdi ve Ash ile tanışana kadar ben de o kadınlardan biriydim. Ama onun yaydığı otoritede, onu memnun etmek istememi sağlayan bir şey vardı. Ve sadece onu memnun etmekle kalmayıp, onu çıldırtmak da.

Öne döndüm ve kıcımı havaya kaldırdım, kollarımı ve başımı bir yastık yığınının dayadım. Ash, sağ kalçama elini geçirerek tısladı. Sol taraftan gelen tokat, boğazımdan bir çığlık kopardı.

"Hoşuna gitti mi?"

İnledim. "Evet. Tanrım, evet."

Diğer kalçama da tokat attı, sonra avucuyla onu yatıştırdı. "Neden beni beklettin, Kiana? Biz birbirimiz için yaratılmışız. O tek gece sana ne kadar uyumlu olduğumuzu göstermedi mi?"

Bir tokat daha. Bir inilti daha. "Seni bir daha göremeyeceğimi sanıyordum. Bir gece demiştik."

"Ama kader araya girip başka planlar yaptı. Ama o zaman bile..." Şaplak. "Sen boyun eğmeyi reddettin. Pes etmeyi reddettin. Seni ne kadar iyi hissettirebileceğimi kabul etmeyi reddettin. Senin beni ne kadar iyi hissettirdiğini. Seni ne kadar çok içimde hissetmeye ihtiyacım olduğunu."

Onun büyük elleri bacaklarımı ayırdı ve bir parmağını girişime yukarı aşağı kaydırды. Daha fazlasını istemek için kalçalarımı geriye doğru kaydırдыm. Parmağı kayboldu.

Tokat!

"Ah!"

"Seni deliye çevireceğim, Kiana." "Ash..."

Dilinin içime girmesiyle şaşırdım. Kafamı çevirip onu aradım. Aman Tanrım. Sırt üstü yatıyordu, başı bacaklarımın arasındaydı ve bir kadının amının tadına aç bir adam gibi beni yiyordu. Bacaklarımın arasında bir sıcaklık dalgası yayıldı, midem alt üst oldu, kontrol edemeyeceğim kadar hızlı bir orgazm geldi. Bir doruk beni sarstı, bacaklarıma artçı sarsıntılar gönderdi. Tüm vücudum bu gücün etkisiyle titredi, klitorisimde ecstasy dalgaları zonkluyordu. O anın içinde kaybolmuş, Ash beni yalarken kalçalarımı sürttüm.

Artık kendimi tutamayarak, yanıma yığıldım, göğsüm inip kalkıyordu. Mutluluk bulutundan çıkarak kendime baktım. Geceliğin askıları dirseklerimin kıvrımında duruyordu, göğüslerim çıplaktı. Etek belime toplanmıştı ve bacaklarım genişçe açılmıştı. Ve umursamadım. Hiç umursamadım, çünkü Ash'in yüzündeki sırlıslık gülümseme, bu sürtük görünüşe değdi.

Asher yatakta daha yukarı kaydı ve yanıma uzandı. Yan dönüp boxerının üzerinden ereksiyonunu avuçladım. Elini bileğime dolayarak içini okşamamı engelledi.

"Ne oldu?" Sesim nefes nefese ve porno yıldızı gibi çıkmıştı.

"Emin olmanı istiyorum."

Kıkırdadım. "İkinci kez düşünmek için biraz geç, Ash, sence de öyle değil mi?"
Yüzü karardı ve göz bebekleri büyüdü, beni büyüleyen maviliği gölgeledi.

"*Asla* geç değildir, Kiana. Asla."

Söylediğimin farkına vararak başımı salladım. "Öyle demek istemedim. Sadece mücadeleyi bıraktığımı kastettim. Sana olan duygularımı inkar etmekten yoruldum."

Ve zamanımın bir saniyesini bile hak etmeyen bir adamla yaşadığım deneyime dayanarak kendime mutluluk şansını inkar etmekten.

Ash hızlı hareket etti, kalçalarımın üzerine oturdu ve ellerimi başımın üstünde tuttu. Dikleşmiş meme ucumu ağzına aldı ve sırtımı kamburlaştırdı.

"O zaman, benim güzel, zeki, eğlenceli Kiana'm, yalvarma zamanı geldi."

Bölüm 18

Kiana

Neden geçmiş her zaman geri gelip seni ısıtır?

Tamam, kabul ediyorum. Hatalıydım.

Ash ile geçirdiğim son ay çok ėuzeldi ve içimdeki rolümü hiç etkilemedi. Kariyerim söz konusu olduğunda, ısrar ettiğim sınırlara tamamen uydu. Resepsiyonistlerden biri olan Kate'e göre, geçen hafta Philippe'i görmek için uğramış ama beni aramamıştı. İş arkadaşlarımla önünde ilişkimizi sergilememe isteğimi dinleyip saygı gösterdiği için ona minnettardım.

Ancak zel hayatımız söz konusu olduğunda, doğru kararı verdiğimi kanıtlamak için tüm cazibesini kullanıyordu. Noel ve Yeni Yıl, konaklama sektöründe yoğun zamanlardı ve ben de hiç ara vermeden çalışmıştım, bu da ailemi ve kardeşlerimi görmek için eve gidemediğim anlamına geliyordu. Bunu telafi etmek için Ash, vardiyam bittikten sonra beni evine davet etti, çok lezzetli bir Noel yemeği pişirdi, sonra ağrıyan ayaklarımı masaj yaptı ve bana banyo hazırladı. O da bana katıldı, bu da bir şeylerin başka bir şeye yol açtığı anlamına geliyordu. Bir saniye bile pişman olmadım.

Üç gece önce, on üç saatlik bir günün ardından yorgun argın daireme girdiğimde, Ash oturma odamın ortasında tartan bir halının üzerinde oturmuş, etrafı piknik malzemeleriyle çevriliydi. Fme somon, havyar ve zarif parmak sandviçleri. Peynir tabağı ve çikolata kaplı ilekler. Soğuk şampanya. Işıkları kısmış, mumlar yakmış ve arka planda hafif bir müzik çalıyordu.

Adamın yaratıcılığı sonsuz, enerjisi sınırsızdı ve zamanında başka birçok işi olmasına rağmen beni hayatında önemli hissettirmesi benim için çok değerliydi. Dışarıda iyi erkekler vardı ve ben mucizevi bir şekilde bunlardan birine rastlamıştım.

Bir gecelik ilişkinin, hayatımda beni bu noktaya getiren domino etkisinin başlangıcı olacağını kim bilebilirdi?

Gia, elbette, Ash'in yaptığı son düşünceli şeyi ona anlattığımda sevinçten kıkırdamayı severdi, sonra da kendi sırası ne zaman gelecek diye sızlanırdı

geldiğinde sızlanmaya başladılar. Cevabım her zaman aynıydı: Christian Bale fantezisini bırak ve ara sıra ikinci bir randevuya çık, belki aşk fırsatları karşına çıkar.

Apartmanımın dışındaki zilin sesi, hızla tanıdık ama yine de yeni bir duyguya dönüşen bir şeyi tetikledi. Karnımın ortasında yayılan heyecan, hafif baş dönmesi, dilimle geçiştiremediğim ama onun diliyle bir saniyede düzelebilecek kuru dudaklar. Onu içeri aldım ve onun daireme gelmesi için gereken altmış saniyeyi, ayakkabılarımı giyip çantamı almam için kullandım.

Kapıyı, bana doğru yavaşça yürüyen onu görmek için zamanında açtım, gözlerini üzerimde gezdirirken gülümsemesi günahkar düşüncelerini yansıtıyordu.

"Akşam yemeğimizi iptal etmeyi düşünüyorum," dedi ve dudaklarımın rujunu mahvedecek bir öpücükle dudaklarıma yapıştı. Umurumda değildi. Rujum boldu; Ash'e ise doyamazdım.

"Peki bunun yerine ne yapacağız?" diye sordum, nefes nefese bir ses tonuyla, ellerimi onun özel dikim ceketinin yakalarına gezdirirken.

Düzgün bir kaş kaldırıldı. "Gerçekten mi, Kiana? Eğer böyle bir şey sorabiliyorsan, o zaman işimi doğru yapmıyorum demektir."

"Yani ben bir işim, öyle mi?"

Gülümsedi. "En iyisi." "Oh, dur.

Beni yakaladın."

"Erkekler bu noktada hata yapıyorlar, değil mi? Kızı kazandılar mı, çabalamayı bırakıyorlar." Eğilip boynuma burnunu sürttü. "Ben çabalamayı bırakmayı düşünmüyorum."

"Tanrım, çok iyisin."

Dikleşti, şaşırtıcı mavi gözleri her şeyi bilen bir tavırla parıldıyordu. "Gidelim mi?"

Limuzini kaldırımda duruyordu, şoförü bizi güvenli bir şekilde içeriye bindirmek için bekliyordu. Yalnız kaldığımızda, Ash'e döndüm.

"Bu akşam benim rolüm ne?"

Kaşlarını çatarak emniyet kemerini bağladı. "Rolüm mü?"

"Evet. Yani, bu bir iş toplantısı, değil mi? Öyleyse ben bir çalışan olarak mı yoksa..." Durdum. Birbirimize *erkek arkadaş* ve *kız arkadaş* gibi unvanlar vermemiştik. Nedense, *erkek arkadaş* Ash'e yakışmıyordu. O çok olgun, çok düzenli biriydi. Ve son bir ay boyunca, Ash şehir dışında olmadığı sürece neredeyse her gün görüşmüş olsak da, hiçbir şey varsaymak istememiştik. O zaman bile, her akşam beni arar ve saatlerce telefonda sohbet ederdik.

"Benim kız arkadaşım, partnerim, çok önemli diğer yarım olarak katılıyorsun." Dudakları seğirdi. "Ve bu lakapların hiçbirini beğenmezsen, '*seks tavşanı*' diyelim."

Omzuna bir tokat attım. "Sakın yapma."

Kıkırdadı. "Yapacak mıyım?"

"Seninle ilgili, Asher Kingcaid, asla yüzde yüz emin olamam. Ciddi bir yönetici gibi davranıyorsun, ama içten içe bir haylazsın."

"Bunu söylemen komik. Şu anda bir haylazla tanışacağız." Gözleri yaramazlıkla parıldarken, ben şaşkınlıkla ona bakıyordum.

"Lütfen bilmece gibi konuşmayı kes."

Gülerek elimi tutup bacağına koydu. "Garen Gauthier adında bir adamla tanışacağız. Onun şirketi ROGUES, Kingcaid kadar, belki de daha fazla çeşitlendirilmiş bir yapıya sahip. İşini en yakın beş arkadaşıyla birlikte yürütüyor ve her biri bir kolu yönetiyor, tıpkı benim ailemin Kingcaid'i yönetmesi gibi. Garen otel bölümünün başındadır. Kingcaid kadar çok mülkleri yok, ama ciddi bir şirket haline gelme yolunda ilerliyorlar."

Burnumu kırıştırdım. "Birkaç ay önce, fırsatları olup olmadığını öğrenmek için onları aradım, ama yoktu."

"Onlar daha aptal." Ash elimi dudaklarına götürüp öptü, sonra tekrar uyluğuna koydu. "Ve benim için şanslı."

"Ne istiyor?"

"İkimizin de yararına olacak şekilde nasıl birlikte çalışabileceğimiz konusunda bir fikri var." "Ama o bizim rakibimiz değil mi?"

"Evet, ama ben benzer şirketlerin birbirlerine karşı çalışmak yerine işbirliği yapmaları gerektiği görüşündeyim. ROGUES ve Kingcaid, her ikisi de üst düzey müşterilere hitap ediyor, bu da bizi uyumlu hale getiriyor. Onun söyleyeceklerine ilgi duyuyorum."

"O zaman ben de ilgileniyorum."

Restorana vardık ve Ash elimi tutup beni içeriye götürdü. Masaya yaklaşırken, inanılmaz derecede yakışıklı bir adam ayağa kalktı ve tek eliyle ceketinin düğmesini ilikledi. Yanında, uzun siyah saçları ve keskin yeşil gözleri olan güzel bir kadın da ayağa kalktı. Ash'in elini daha sıkı tuttum ve midemde kıvrılan sinirleri yatıştırmaya çalıştım, ama başaramadım.

Sakin ol. Aptalca bir şey söyleme. Her şeyden önce, Ash'i utandırma.

"Garen." Ash beni bırakıp adamın elini sıktı. "Seni görmek ne güzel."

"Ben de seni gördüğüme sevindim, Ash." Garen kolunu kadının beline doladı.
"Bu Catriona, nişanlım."

"Memnun oldum." Catriona, Ash'in elini sıktı ve bana sıcak bir gülümsemeyle baktı. Anında rahatladım. Sakinlik sinyalleri yayan bir aurası vardı. Onu hemen sevdim.

"Bu benim kız arkadaşım, Kiana."

Catriona'nın elini sıktım, ama Garen'in elini sıkmak için uzandığımda, gözleri kısıldı ve beni o kadar yoğun bir şekilde inceledi ki, keskin, metalik gri gözlerinin altında kıvrandım.

"Seni tanıyor muyum?" diye sordu.

Ash yanımda kaskatı kesildi. Şaşkınlıkla başımı salladım. "Sanmıyorum
."

"Hmm, bana çok tanıdık geliyorsun."

Catriona ona bir dirsek atıp dikkatini başka yöne çevirene kadar bakmaya devam etti.

. Ash başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi. Omuz silktim. *Hiçbir fikrim yoktu.*

Oturduk ve garip an geçti. Şarap akıyordu, sohbet de öyle. Catriona ile konuşmak çok kolaydı ve önceki garip anları tamamen unuttum. Garen ile tanıştığı ve ona zor anlar yaşattığı hikayeleriyle beni güldürdü. Onu çok uğraştırmıştı, orası kesindi. Son birkaç saatte anladığım kadarıyla, bu adam annemin deyimiyle "zor bir müşteri" idi. Çok katmanlı, karmaşık bir adamdı, ama Catriona onunla kolaylıkla başa çıkıyordu.

"Asher'la nasıl tanıştın?"

Ah. "Şey..." Dudaklarımı ısırdım.

"Bir barda tanıştık," diye araya girdi Ash. "Ve o beni baştan çıkardı."

Ağzım açık kaldı. "Seni baştan *çıkarmadım*. Baştan çıkaran sendin."

Ash güldü ve avucunu ensemin arkasına kaydırды. Sıkarken enseimde tüylerim diken diken oldu. "Sonra kim olduğumu öğrendi ve benimle bir şey yapmak istemedi. Bunun için çabalamamı istedi."

"Kulağa biraz tanıdık geliyor," dedi Garen yavaşça.

Catriona gözlerini devirdi. "Senin baştan çıkarma anlayışın, sevgili Garen, nesillerdir aileme ait olan bir şirketi burnumun dibinden çalmakmış."

Avuçlarını kaldırdı ve yanındaki kadına öyle hayran bir ifadeyle baktı ki, ben bile onun büyüüne kapıldım. "Savunmam olarak, bunu telafi ettim."

Catriona'nın gözleri yumuşadı. "Evet, yaptın."

Gözlerimi bu özel andan ayırıp Asher'a baktım, ama onun yüzünde de Garen'ininde gördüğümle aynı hayranlık ifadesini gördüm. Tedirgin oldum. Böyle bir bakış, külotumu eritebilirdi.

Asher ve Garen iş görüşmelerini bitirirken Asher, "Kadeh kaldıralım" dedi. "Bizi her zaman tetikte tutan zorlu kadınlara."

"Ve hizaya getirilmesi gereken pislik erkeklere," diye karşılık verdim. Catriona gülerek şarap kadehini kaldırdı. "Buna içelim."

Garen ise katılmadı. Yine beni inceliyordu, parmaklarıyla dudaklarını ovuşturarak konsantre olmaya çalışıyordu. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı ve dik oturdu.

"Anladım."

"Neyi buldun?" diye sordu Catriona.

"Seni nereden tanıdığımı hatırladım."

Bir korku hissi tenimi kapladı, kollarımdaki ve boynumdaki tüyler diken diken oldu ve omurgamdan bir titreme geçti. Bu adamla bu geceden önce tanıştığımı hatırlamıyordum, ama o bizim daha önce tanıştığımıza emindi.

Tanrım, lütfen bunun hatırlamadığım sarhoş bir hatam ya da daha kötüsü gibi korkunç bir şey olmasın.

"Chicago'daki bir restoranda kucağıma bir kase spagetti carbonara döktün."

Oh, lanet olsun.

O olayı çok iyi hatırlıyordum. O lanet olası piç kurusu beni aldattıktan sonra ilk garsonluk işimdi ve o kadar gergindim ki ellerim bütün gece titriyordu. Gia bana kendi restoranında geçici bir iş bulmuştu. Yoğun tatil sezonunu atlatmak için birkaç hafta boyunca ek garsonlara ihtiyaçları vardı. Altı kişilik bir masaya servis yaparken ayağım takıldı ve bütün tabağı bir adamın kucağına döktüm.

Ama *bu adam*? Ne kadar olasıydı ki?

Ellerimi yüzümü kapatmak için kaldırdım.

"Kahretsin." "Hatırladığım kadarıyla, mükemmel bir

Brioni takım elbiseyi mahvetmiştin."

"Çok üzgünüm." Ellerimi indirdim, gözlerimi kaçırdım. "İlk günümdü ve çok gergindim."

"Öyle mi?"

Ses tonundaki alaycı notayı yakaladım. Başımı kaldırıp, onun eğlenceli bakışlarıyla karşılaştım.

"Ben bir yüzü asla unutmam."

"Benim aksime," diye mırıldandım.

Garen güldü. "Takma kafana. Olur böyle şeyler. Seni nereden tanıdığımı hatırladığım için rahatladım, yoksa haftalarca kafayı yerdim."

"Öyleyse rahatladım," dedi Catriona. "Aksi takdirde, haftalarca *beni* deliye çevirirdin."

"Yine de Ash ile çalışmaya devam edeceksin, değil mi?"

Yıllar önce yaşadığım talihsizlik, Ash'in şirketi için mükemmel bir fırsatı mahvetmiş olsaydı ne olurdu? Bu düşünce bile avuçlarımı terletiyordu.

Çenesini ovuşturdu. "Emin değilim. Yani, spagetti kaynaklı başka olaylar bekleyebilir miyim?"

"Oh, Garen, aptalca davranmayı kes." Catriona onun uyluğuna vurdu. "Onu takma. O aptalca davrandığında ben de öyle yapıyorum."

"Hayatım, beni incittin."

Asher elimi tuttu ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Akşam yemeği için teşekkürler, Garen. Önümüzdeki birkaç gün içinde seninle iletişime geçeceğim. Hala halletmemiz gereken birçok ayrıntı var." Ayağa kalktı ve beni de yanında götürdü. "Catriona, seninle tanışmak çok güzeldi. Umarım yakında tekrar görüşürüz. Şimdi, izin verirseniz, gitmemiz gereken bir yer var."

Beni restorandan çıkarıp bekleyen arabasına götürdü. Kapılar kapandığı anda rahat bir nefes aldım.

"Tanrım, Ash, çok üzgünüm." Onu utandırmamaya çalışmıştım ama feci şekilde başarısız olmuştum.

Ash başını geriye attı ve güldü. "Garen Gauthier'in kucağına o yemeği döktüğün anki yüzünü görmek için büyük bir para öderdim." Tekrar güldü. "Sen muhteşemsin."

"Yani kızgın değilsin?"

Alnı kırıştı. "Neden kızayım ki? Rahatladım. Seni tanıdığını söylediğinde, ikinizin yatmış olabileceğine dair korkunç bir düşünce geldi aklıma ve bu gerçekten iş ilişkimizin sonunu getirirdi."

"Sanırım bunu hatırlardım. Ayrıca, bir milyarder fazlasıyla yeter."

"Söz konusu milyarder ben olduğum sürece."

Onun yanına sokuldum. "Benim için tek olan."

Bölüm 19

Kiana

Tanrım, lütfen kendimi rezil etmeme izin verme, teşekkür ederim.

Kaşlarımı çatarak saatime baktım. Ash geç kalıyordu, bu hiç ona göre bir şey değildi.
Çantamdan telefonumu çıkarıp, mesaj veya cevapsız arama olup olmadığını kontrol ettim.

ara

mal Hiçbir şey

ar yoktu.

olup Ne tuhaf.

olm Ama yine de, bu hafta sonu hakkında oldukça gizemli davranmıştı. Bana

adığ söylediği tek şey

ımı

kont

rol

etti

m.

bana söylediği tek şey, iki gecelik konaklama için bir çanta hazırlamam, içine birkaç kalın kazak, bir palto, bir atkı ve eldiven koymam ve ertesi gün bir ziyaretçi beklemem gerektiği idi.

Bunun, biraz eğlence katmak için yaptığı bir şey olduğunu, ziyaretçinin kendisi olduğunu bana söylemenin yeni bir yolu olduğunu düşünmüştüm.

Yanılmışım.

Bunun yerine, kapıma bir kadın geldi, kendini Alexandra olarak tanıttı, Asher'ın onu gönderdiğini söyledi ve ardından bir raf dolusu gece elbisesi ile daireme girdi.

İlk başta direndim. Asher'ı tanıyorsam, o elbiselerin her biri muhtemelen iki aylık maaşıma mal olacaktı, ama Alexandra'nın buraya gelmiş olması, beni götürdüğü yerin hazır giyim kıyafetlerin yeterli olacağı türden bir yer olmadığı anlamına geliyordu.

Ayrıca, son birkaç hafta bana bu adamla tartışmanın hiçbir işe yaramadığını öğretmişti.

Alexandra beğendiği bir elbise bulduktan sonra, sonunda aynaya bakmama izin verdi.

Çenem düşmüş, ağzım açık kalmıştı. O ben değildim. Göğüslerim normaldi, ama o elbisenin kesimi ve stili bana çoğu kadının imrendiği bir dekolte vermişti. Hiç de aşırı açık saçık değildi. Daha çok seksi ve altında bir ödülün vaadini ima ediyordu.

Telefonum bir mesaj geldiğini

bildirdi. Sonunda!

Mesajı açtım.

Asher: Dışarıdayım. Çantalarımı kendin taşıyabilir misin, yoksa şoförümü göndermemi ister misin?

Ne? Ash beni her zaman kapının önünden alırdı.

Ben: Sorun yok. Beş dakika ver.

Eşyalarımı toplayıp sokağa indim. Ash'in limuzini kaldırımın kenarında duruyordu. Yaklaştığımda şoför arabadan inip arka kapıyı açtı.

"Bayan."

Ellerini uzatarak benim bir gecelik çantamı ve elbisenin bulunduğu giysi çantasını aldı. Adını hatırlamaya çalışarak kafamı yordum, ama Ash'in birden fazla şoförü vardı ve bu adamla daha önce sadece bir kez karşılaşmıştım, bu yüzden adı aklıma gelmedi. Bunun yerine gülümsedim ve teşekkür ettim, sonra arabaya bindim.

"Ne oldu, Kingcaid?" Gözlerimi kısarak Ash'e selam verdim. "Sen her zaman daireye gelirdin."

Elini boynumun arkasına doladı ve mahremiyet perdesi kapalıyken kesinlikle uygun olmayan bir öpücük verdi. Neyse ki şoförü hala eşyalarımı bagaja koyuyordu.

"Sebeplerim vardı," diye cevapladı, tüm bu olayı ele aldığı gibi gizemli bir şekilde.

"Beni şüphelendiriyorsun."

Şoför ön koltuğa otururken gizlilik perdesini kaldırmak için düğmeye bastı, sonra beni kucağına çekti. Eli eteğimin içine kayd ve popomu okşadı.

"Dikkatimi dağıtmaya çalışma."

"Ama sen çok çekicisin." "Ben cheesecake değilim."

Gözleri parladı. "Bu gece göğüslerinden cheesecake yiyebilir miyim? Ya da daha iyisi, sufle."

Yarı sinirli, yarı eğlenmiş bir şekilde homurdandım. "Nereye gittiğimizi söylersen, belki."

"Tamam."

Gözlerinin etrafındaki derinin gerginleşmesi beni alarma geçirdi. Neredeyse... endişeli görünüyordu.

"Yarın akşam amcam Jameson'ın altmışıncı doğum günü ve babam onun için bir parti veriyor. Hafta sonu için ailemin evine gidiyoruz."

Gözlerimi kırptım. "Pardon, ne?"

Yüzünü buruşturdu. "Gelmeyi reddetme şansını vermek istemedim." "Yani yalan söyledin."

Kafasını salladı. "Yalan söylemedim. Sadece nereye gittiğimizi söylemedim."

Omuz silkerek bana özel muzip gülümsemesinden birini gösterdi. "Kızgın değilsin, değil mi?"

İlk tepkim ona, evet, çok kızgın olduğumu söylemekti. Ama hissettiğim şey öfke değildi. Daha çok dehşet gibiydi.

Kingcaid'lerle tanışmak mı? Bütün klanla

mı? Ailesi ve diğerleriyle mi?

"Beni getireceğini biliyorlar mı?"

O başını salladı. "Seninle tanışacakları için çok heyecanlılar."

Dudaklarımı ısırdım. "Ya senin için yeterince iyi olmadığını düşünürlerse? Çok... fakir olduğumu. Ya senin paranın peşinde olduğumu düşünürlerse? Zenginlerin kendilerinden daha az varlıklı olanlar hakkında düşündükleri tüm o şeyler."

"Ailem öyle değildir. Johannes'in seni tüm ailemin pislik olduğunu düşünmeye ikna etmesine izin verme. Babam sıfırdan başladı ve bugünkü konumuna kadar çalışarak geldi. Her kuruşunu fedakarlık yaparak kazandı. Kardeşleri de öyle. Gel ve kendin gör, ama bankada milyonların olmadığı için seni aşağı göreceklelerinden endişeleniyorsan, seni temin ederim ki yanılıyorsun."

Yüzümü buruşturdum. "Gördün mü, şimdi kendimi kötü hissediyorum ve tersine yargılayıcı oluyorum." "Tersine yargılayıcı mı?"

"Evet, çünkü fakir olduğum için beni değersiz görecekleleri sonucuna hemen vardım. Oysa bunu zengin oldukları için düşüneceklerini varsaydım. Ve..."

Sözümü kestim.

"Devam et," dedi Ash, araba yoğun Cuma gecesini trafiğine girerken.

"Şey, senin patron olduğun için seninle birlikte olduğumu düşünmelerini istemiyorum. Bir şekilde kariyerime yardımcı olacağını düşündüğümü. Ya da onun gibi bir şeyi."

Çılgınca elimi salladım. "Boş ver. Saçmalıyorum."

Çenesine dokundu. "Çözümü kolay. Onlara, kim olduğumu öğrenmeden çok önce benimle yattığını söyleriz."

Ağzım açık kaldı. "Ash!"

"Ve sonra bunu yaptıktan sonra benimle hiçbir şey yapmak istemedin."

"Öyle yapmasan daha iyi olurdu."

"O zaman onlara, seni tekrar becermeme izin vermesi için kitabın içindeki tüm baştan çıkarma tekniklerini kullanmak zorunda kaldığımı söyleyeceğim." Kaşlarını oynattı. "Ama şimdi bunu yaptığın için, doyamıyorsun ve ben seni sopayla uzaklaştırmak zorunda kalıyorum."

"Sakın yapma!"

O güldü. "Ne kadar sarhoş olacağıma bağlı."

"O zaman sana alkolsüz şarap."

Yüzünü buruşturdu. "Hayır, teşekkürler. O şeyi tattın mı?"

İğrenç."

"Snob."

"Şarap uzmanı olmayı tercih ederim."

"Hala doğru gelmiyor. Böyle önemli bir etkinlikte sadece aile üyeleri olmalı değil mi?"

"Hiç de değil. Eminim Penn birini getirecektir ve kuzenlerim de muhtemelen yanlarında birerini getireceklerdir."

Gözleriyle bana yalvardı, o gözlere karşı koymam imkansızdı.

Hay aksi. Adam ağır silahlarını kullanıyordu. Şeytani bir gülümseme, köpek yavrusu gibi gözler.

Ben mahvolmuştum.

"Lütfen, Kiana. Eğlenceli olacak. Annem harika partiler verir. Ayrıca, sen benim için özelsin. Ailemin seninle tanışmasını istememin nesi yanlış?"

Aklımda pek çok cevap vardı, ama hepsini yuttum. Mantıklı düşünmek yerine sinirlerin etkisiyle aklımdan geçenleri söylemek muhtemelen en iyi fikir değildi. Özellikle benim için.

"Sen benim ailemle tanışmadın," diye karşılık verdim.

"Ve bunu çok yakında düzeltmeyi planlıyorum."

Midemdeki endişeyi bastırmak için elimden geleni yaptım ve yuttum. "Sanırım ailenle tanışacağım."

Ve tüm Kingcaid kabilesi.

Tanrı yardımcım olsun.

Tamam, Kingcaid'lerin ne kadar zengin olduğuna dair daha fazla kanıtı ihtiyacım varsa, Ash'in arabasının Washington Gölü kıyısındaki ailesinin evine giden bakımlı yolda hızla ilerlemesi bu kanıtı sağladı.

Aslında, oraya *ev* demek büyük bir abartı olurdu.

Araba ön kapının önünde durduğunda, pencereden dışarı baktım ve bu kadar büyük bir mülkün nasıl bu kadar ev gibi olamayacağını düşündüm. Yani, bir otelin konferans salonlarından daha büyük odaları nasıl rahat hissettirebilirdiniz ki?

Karnım yine altüst oldu ve avuçlarım terlemişti, silebileceğim bir yer yoktu. Akıcı ipek bluz ve lacivert pantolonla çok uygunsuz giyinmiş hissettim. En azından bunlar tasarımcı markaydı, ucuz mağazadan alınmış değildi — Ash'e teşekkürler.

Onları giymemin tek nedeni, beni güzel bir yere yemeğe götüreceğini düşünmemdi. Yine bana önceden haber vermemişti ve ben de içgüdülerimle kullandığım öngörüm ve son anda kurtulduğum bir utançtan kurtulmuştum.

"Ya kesik kot pantolon ve Metallica tişörtüyle gelseydim?"

Ash bana şaşkın bir bakış attı, kaşlarını çatıp başını eğdi. "Ya öyle olsaydı?"

Elimin tersiyle onun uyluğuna vurdum. "Ash! Burayı gördün mü?"

O güldü. "Birkaç kez." Parmaklarımı tutup uçlarını öptü. "Gördün mü, sana söylemememin sebebi bu. Seni buraya getireceğimi yeni öğrendiğin için yeterince panik yapıyorsun. Birkaç gün önce söyleseydim, tüm zamanını endişelenerek ve kaçmak için bahaneler uydurmaya çalışarak geçirirdin."

Haksız değildi, ama ben ölene kadar bunu inkar edecektim.

"Kiana, ailem ne giyeceğine hiç aldırmaz. Sana söyledim. Onlar öyle insanlar değil. Onlarla tanıştığında göreceksin."

Ben cevap veremedim arabadan indi. Şoför kapımı açtı ve Ash'in eli uzanıp benim elimi tuttu. Ayaklarım yere değdiği anda dizlerim neredeyse bükülecekti, ama bu biraz abartılıydı, yine de titriyorlardı.

Ash beni eve doğru götürdü. Titizlikle düzenlenmiş bir evdi. Verandada akşam yemeğimi yiyebileceğime bahse girerdim. Hiçbir yerde bir yaprak ya da toz zerresi yoktu.

Bu malikaneyi bu kadar temiz tutmak için çok sayıda insan çalışıyor olmalı. Sadece evi temizlemek için bile bir ordu gerekir.

Yaklaştığımızda kapı açıldı ve beyaz yoga pantolonu ve bol tişört giymiş, koyu saçlı bir kadın kollarını öne doğru uzatarak dışarı fırladı. Ellerini Ash'in yüzüne koydu ve Ash beni bırakıp kadına sarıldı.

Tamam, bu onun annesi olmalı.

Ve bir anda, gerginliğim yok oldu.

Kadın elmaslarla donanmış ya da baştan aşağı tasarımcı kıyafetleri giymiş değildi. Normal görünüyordu.

"Asher, tüm hafta sonu gelebildiğine çok sevindim."

Öpüştüler ve sonra gözleri bana döndü. Ash'inki gibi topaz rengi gözleri vardı.

"Sen de Kiana olmalısın." O da bana sarıldı, yanağıma öptü, sonra ellerimi tuttu ve geri çekildi. "Ne kadar da güzelsin! Oğlumun sana neden bu kadar hayran olduğunu anlayabiliyorum."

Yüzüm kızardı, yanaklarım ısındı. "Memnun oldum, Bayan Kingcaid," diye mırıldandım.

"Marie, lütfen. Sen neredeyse aileden sayılırsın."

Bir kolunu Asher'ın beline, diğerini benim belime dolayarak bizi eve götürdü ve...

Aman Tanrım.

Siyah-beyaz kareli zeminiyle koridor bana dev bir satranç tahtasını hatırlattı, ancak bir üst kata çıkan ferforje sarmal merdivenle çok güzel uyum sağlıyordu. Duvarlar beyaza boyanmıştı, renkleri ise devasa sanat eserleri sağlıyordu.

Bizi, çoğunlukla desenli bir halıyla kaplı meşe zeminli oturma odasına davet etti. Füme cam sehpanın etrafında üç gri kanepe ve köşede bir kuyruklu piyano vardı.

Odanın büyüklüğünün onu soğuk hale getireceği konusunda yanılmıştım. Burası sıcaklık yayıyordu.

Bir duvar boyunca, devasa bir çim bahçeye açılan, ahşap çerçeveli birkaç cam kapı vardı. Tüm alan ışıkla doluydu ve gösterişli kış çiçekleriyle süslenmiş, yaprak dökmeyen çalıların sınırları görünüyordu

çiçeklerle süslenmiş sınırları ortaya çıkıyordu. Çim alan geride kalıyordu ve ötesindeki uçsuz bucaksız su alanını zar zor seçebiliyordum.

"Çok güzel bir eviniz var, Bayan... Yani, Marie."

Belimi son bir kez sıktı, sonra beni Asher'ın kollarına bıraktı. "Teşekkür ederim. Artık sadece Joshua ve ben burada yaşıyoruz, bu ev bize çok büyük geliyor, ama bir türlü vazgeçemiyorum. Çocukların büyüdükları tüm anılarım burada ve onların yaşamadığı bir yerde yaşamayı hayal edemiyorum."

"Anne, duygusal konuşmalarını üçüncü kadeh şaraba sakla, olur mu?" Ash ona gülümsedi.

"Bunu başarabileceğimden emin değilim, canım. Bu hafta sonu oldukça nostaljik hissediyorum." Bana oturmam için işaret etti. "Babanın nereye gittiğini hiç bilmiyorum. Sana ne zaman geleceğini söylemiştim."

"Çalışma odasına bak." Ash kanepeye oturdu. "Babam işkoliktir," diye ekledi benim için.

Onu dürttüm. "Aynı tip insanları tanırırsın."

"Teşekkürler, Kiana," diye haykırdı Marie. "Oğluma bunu sürekli söylüyorum." Ash gözlerini devirdi. "Diğerleri ne zaman gelecek?"

"Penn'in uçağı geç saatte inecek ve Johannes yarın gelecek, diğerleri de öyle, yani bu akşam sadece dördümüz olacağız."

"Bu kasıtlı bir şey değil, değil mi anne?"

"Öyle mi?" Dudakları hafifçe gülümsedi. "Gidip babanı bulayım. Asher, Kiana'ya bir içki getir."

O telaşla uzaklaşırken, ben de gözlerimi Ash'e çevirdim. "Tanrım. Sorguya çekileceğim, değil mi?"

O güldü. "Eminim ara sıra birkaç soru soracaklar, ama sadece seni tanımak istedikleri için." Şakağıma öpücük kondurup beni kendine çekti.

"Seni çok sevecekler. Tıpkı benim sevdiğim gibi."

Övünme zamanı.

Akşam yemeğı sorunsuz geçti. Asher ve babası birbirlerine çok benziyorlardı, bu da bana onun yaşlandıkça nasıl bir adam olacağına dair bir fikir verdi.

Hiçbir şikayetimin yoktu.

Elma ağacından uzağa düşmez derler, Asher ve babası da bu sözün doğruluğunu kanıtladılar. Elbette, annesinin topaz rengi gözlerini almıştı — babasıninki daha koyu maviydi, daha çok lacivert gibiydi — ama onunla ilgili diğer her şey, kişiliği de dahil olmak üzere, tamamen babasına aitti.

İş ahlakını kimden aldığını şimdi anlıyordum, ama Asher'ın babasını etkilemek için ne kadar çaba gösterdiğini de fark etmeden edemedim. En ilginç olanı da buydu. Babasının yüksek beklentilerini karşılamak ve onu hayal kırıklığına uğratmamak, onun için temel bir öneme sahipti. Kendine güvenen ve kontrolü elinde tutan bir adamın, savunmasız yanını göstermesi, ona daha da aşık olmamı sağladı.

Ve en iyi yanı, Asher, ebeveynlerinin büyük servetlerine rağmen en alçakgönüllü insanlar olduklarını söylerken yalan söylememişti. Para, insanları değiştirme alışkanlığı vardı. En azından otelde çalıştığım süre boyunca edindiğim izlenim buydu, ancak Asher'ın annesi ve babası sıcakkanlı ve dost canlısıydılar ve en önemlisi, çalışanlarına karşı nazik ve saygılıydılar.

"Sana sorun olmayacağını söylemiştim."

Asher kravatını çıkarıp yatağa attı, bu da bana ilk gecemizi hatırlattı.

Tüylerim diken diken oldu, ensemdaki tüyler diken diken oldu. Arzumu bastırdım.

Onun ailesinin evinde seks yapamazdık.

Beni duysalardı, bir daha onlara karşı yüzümü gösteremezdim.

"Kiana?"

Gözlerimi kırıştıtarak kendimi düşüncelerimden koparıp şimdiki ana döndüm. "Pardon, ne dedin?"

Asher bana doğru geldi, gözlerindeki aç bakışlar kalbimin hızla atmasına neden oldu. Çenemi kaldırarak boynumu ortaya çıkardı ve başını eğip oraya öpücük kondurdu.

"Sence o anılar bir gün silinecek mi?" Daha da yaklaştı.

Adam beni çok iyi okuyordu. Bazen kafamın içine bu kadar kolay giriyor olması beni korkutuyordu. Belki de poker oynamaktan kaçınması gereken kişi *bendim*.

"Umarım silinmez."

Parmak uçları yanlarımı okşadı, ipek bluzumu kaldırarak göğüslerime doğru ilerledi.

O dilini dudaklarımın üzerinde gezdirirken, ben titreyerek iniltiyi bastırdım. "Ash, yapamayız."

"Yapabiliriz."

"Ailen..." Giysilerimin üzerinden meme ucumu okşarken nefesim kesildi.

"Seni duymayacaklar."

Gömleğimi açtı ve sütyenimin kupalarını aşağı çekti. O, dilinin ucuyla meme ucumu yalarken, ben içimi sıktım ve titreyerek nefes aldım.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Ayağa kalktı, beni bıraktı ve ben onun sıcaklığını, dokunuşunu kaybetmenin üzüntüsünü yaşadım.

"Anne!" diye bağırdı. "Çabuk gel!" "Ne yapıyorsun?"

"Anne!"

Bu sefer daha da yüksek sesle bağırdı.

"Asher, kes sesini." Onu salladım.

O ise sırtarak ellerini iki yana açtı.

"Gördün mü? Seni duyamıyorlar. Odaları evin diğer tarafında, göl manzaralı."

Bluzumu kollarımdan aşağı kaydırды ve yere attı. "İstediğin kadar bağır, Kiana. Hatta, bağırmanı istiyorum."

Bölüm 20

Asher

**Ailemin kütüphanesinde seks
yapmak benim en iyi
fikirlerimden biridir.**

KIANA bitişik giyinme odasından çıktı ve ben partiyi iptal etmeye çok yaklaştım. Çok özel bir şeye ihtiyacım olduğunda her zaman başvurduğum tasarımcı Alexandra'ya teşekkür etmeyi aklımda not ettim. Elbiseyi şimdiye kadar görmemiştim. Ona verdiğim talimatlara uygun olduğundan emin olmak için fotoğrafını istediğimde, Alexandra "Bana güven" diye cevap vermişti. Ben de güvendim.

Bir daha bu kadını asla sorgulamayacağım.

Yere kadar uzanan elbisenin gece siyahı rengi, Kiana'nın sarı saçlarıyla mükemmel bir kontrast oluşturuyordu. Saçlarını yukarıya toplamış, birkaç bukle burada burada sarkarak boynunu açıkta bırakmıştı. Elbise omuzları açık ve göğüslerinin altında sıkıca oturarak onları yukarı ve birbirine doğru itiyor, boğulacak kadar güzel bir dekolte ortaya çıkarıyordu.

"Tanrım." Kanepeden kalkıp ona doğru yürüdüm. "Yapma." Elleriyle beni uzaklaştırdı. "Elbiseni buruşturacaksın." "Şu anda umurumda değil."

Kafasını salladı. "Bu gece, saçlarım dağınık, kıyafetlerim buruşuk ve seks kokusu sinmiş halde gitmek istemiyorum, zaten yeterince gerginim."

Öğle yemeğinde Kiana'yı amcalarıma ve iki kuzenime tanıştırma fırsatım olmuştu. Hepsi ona hemen aşık olmuştu. Ancak Penn'in uçağı, New York'tan geçen bir kasırganın kalıntıları nedeniyle rötör yapmıştı, bu da onun öğleden sonraya kadar buraya gelemediği anlamına geliyordu. O saatte Kiana ve ben babamın teknesiyle yelken açmıştık. Babamın bana gönderdiği mesaja göre Johannes ise sadece bir saat önce gelmişti.

Tipik.

"Çok fazla endişeleniyorsun." Ellerimi beline doladım ve onu kendime doğru çektim. "Beğendin mi?"

"Elbise mi? Bayıldım."

"Yani eğer yırtarsam, kızar mısın?"

"Tanrım, Ash. Eğer onu buruşturacağından endişeleniyorsam, ortamı oku.

Yırtma."

Kıkırdadım. "Küçük bir yırtık bile olmaz mı?" Parmak uçlarımı uyluk ortasına kadar gezdirdim. "Sadece buraya kadar mı?"

"Hayır," dedi kesin bir şekilde. "Elbiseyi yırtmak yok." Şeytani bir gülümsemeyle bana baktı. "En azından parti bitene kadar yok."

"Şimdi konuşuyorsun."

Kollarımdan kurtuldu, sonra ellerini saçlarına götürdü. "Saçım iyi görünüyor mu?"

Parmak uçlarımı öptüm. "Harika."

"Belki de kuaföre gitmeliydim." Saçını tekrar okşadı. "Umarım tokaları yerinde kalır."

İç geçirdim. "Kiana, lütfen endişelenmeyi bırak. Rahatla ve eğlen. Mahkemeye çıkmıyorsun. Şimdiye kadar bunu anlamış olursun diye düşünmüştüm."

Burnundan derin bir nefes aldı ve dudaklarını büzerek yavaşça nefesini verdi. "Haklısın. Seni utandırmak istemiyorum. Hepsi bu. Yani, kendine bir bak." Elini başımdan ayaklarıma doğru hareket ettirdi. "Bir erkeğin smokin içinde bu kadar yakışıklı olması yasadışı olmalı."

"Denesen bile beni utandıramazsın." Paraya dayalı olarak kendini yetersiz hissetmesi beni fiziksel olarak acılandırdı. Tanıdığım en zengin erkek ve kadınların bazıları Kiana'nın yanında sönük kalırdı. O, taklit edilmesi imkansız bir sıcaklık yayıyordu. Nazikti ve başkalarının duygularını düşünürdü. Ayrıca, küstah bir ağzı vardı. Ve, Tanrım, onu kullanmayı çok iyi biliyordu. Dün gece bana gösterdiği gibi.

"Hadi. Annem arama ekibi göndermeden önce aşağıdaki balo salonuna gidelim."

"Ash, bekle."

"Ne?"

Çenesini kaldırdı ve dudaklarını araladı. "Öp beni. Şans için bir kez olsun."

"Ya da sevişmek için iki kez?"

Şaşkınlıkla ağzını açmasını fırsat bilip kaşlarımı oynattım. Ağzının içini okşadım, tadına baktım, göğüslerinin göğsüme sürtünmesinden zevk aldım. O da popomu avuçladı, kasıklarımızı birbirine bastırdı. Sonra da sevdiğim o sesi çıkardı. Beni çığına çeviren, şehvetle dolu sesi.

İnledim, sonra onu bıraktım. "Git." Kapıyı işaret ettim. "Şu anda o kadar sertleşmiş durumdayım ki, beş saniye içinde bu yatak odasından çıkmazsan, bütün gece buradan çıkamayacaksın."

Kıkırdayarak uzaklaştı. Lanet olası yaramaz, ne yaptığını çok iyi biliyordu. Önemli değildi. Benim de bir planım vardı.

Onu yakaladım ve elini tuttum, birlikte aşağıya indik. İnsanlar hâlâ gelmeye devam ediyordu, arabalar valeye park ettirmek için dışarıda sıraya girmişti. Babamın iş arkadaşlarından bir iki tanesine başımı salladım, birkaçıyla el sıkıştım ve onları Kiana'yla tanıştırdım.

Annem bu geceki parti için elinden geleni yapmıştı. Her iki amcamla da yakındı, ama Jameson amcama karşı kesinlikle daha yumuşak bir yanı vardı ve bunu, daha önce yapılan tüm partileri gölgede bırakacak bir parti düzenleyerek kanıtlamıştı.

"Vay canına, şuna bak!"

Kiana, gözleri fal taşı gibi açılmış, balo salonunu süzdü. Mavi, yeşil ve kırmızı renkli ışıklar tavandan sarkıyordu. Salonun dört bir yanına, dalları renkli balonlarla süslenmiş yapay ağaçlar yerleştirilmişti ve tüm duvarı kaplayan devasa bir "Mutlu Yıllar Jameson" pankartı asılmıştı. Pankartın altında, tüm şehri doyuracak kadar yiyeceklerle dolu geniş bir büfe masası vardı.

"Evet, kimse annemden daha iyi parti düzenleyemez." "Bu... bu... inanılmaz."

"Jameson amca için hiçbir şey zor değildir." Gülümsedim. "Annem babama bu kadar aşık olmasaydı, endişelenirdim."

O da güldü. "O çok çekici biridir." Bana bakarak gözlerini kırptı. "Senin gibi."

"Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim." Ona öpücük vermek için eğildim, ama dudaklarımız birleşmeden önce Penn sırtıma vurdu ve neredeyse dilimi yutuyordum.

"İşte buradasın." Beni kucakladı, sonra geri çekilip Kiana'ya baktı. "Ve yatak odanda bu muhteşem yaratık varken kendini oradan koparmanın neden zor olabileceğini anlayabiliyorum." Penn'in gençlik yıllarında ustalaştığı o baştan çıkarıcı gülümsemeyle ona bakarak, elini tutup öptü. "Sen Kiana olmalısın."

"Geri çekil, pislik," diye homurdandım, elini ondan çekip kendi elimle kavradım.

"Görüyorum ki çekicilik ailede var." Kiana kıkırdadı. "Bunu şişeleyip satmalısınız."

"Çekicilikten bahsetmişken, ya da daha doğrusu çekicilikten yoksunluktan, Johannes geldi mi?"

Penn elini sallayarak reddetti. "Buralarda bir yerde. Muhtemelen bu gece kimi kızdırabileceğinin listesini yapıyordur."

"Sakın yapmasın. Bu gece Jameson amcanın gecesi ve onun ya da bu partiye emek veren annemin gecesini kimsenin mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Tam da o anda, Johannes kuzenlerimden biri olan Aspen ile birlikte ortaya çıktı. Aspen ailemizin tek kızıydı, bu yüzden şımartılarak ve korunarak büyümüştü. Ama bu yüzden erkeklerle nasıl başa çıkılacağını biliyordu. Muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü müzik şirketimizi yönetiyordu ve birçok yaramaz rock yıldızını idare etmek zorundaydı.

"Oh, ne güzel," diye mırıldandı Kiana. "O pislik."

Penn kahkahayı bastı. "Tanrım, hayatım. Buraya çok yakışacaksın." İkinci kez sırtına vurdu. "Aferin, Ash. Aferin."

"Sevgilini okşamak için randevun yok mu?"

Parmağını bana doğrulttu ve dilini şaklattı. "İyi düşündün. Onu Kadon'la bıraktım, bu arada Kadon plaj serserisine benziyor. Sarı saçlı falan."

"Kadon kim?" diye sordu Kiana, Penn el sallayarak uzaklaşırken Johannes'in omzuna hafifçe vurarak.

"Bir başka kuzenim. Güney Fransa'nın St. Tropez kentinde yaşıyor. Plaj kulübü işlerimizi yönetiyor."

"Bütün bu isimleri asla hatırlayamayacağım." Alnını sanki ağrıyormuş gibi ovuşturdu. "Bana anlat. Bu çılgın büyük aileni anlamama yardım et."

Kolumu beline doladım, ikimize içki aldım ve onu sessiz bir köşeye götürdüm. "Bildiğin gibi, babam Joshua ve iki kardeşi var, biri bu partinin sahibi Jameson, diğeri de Jacob."

"Hepsi 'J' ile başlıyor, ha?" Diye gülümsedi.

"Evet. Babamın anne ve babası Julie ve Jonathan, sanırım onlar da oğullarıyla aile geleneğini sürdürdüler."

"Bu akşam burada mı?"

Kafamı salladım. "Grand Cayman'da yaşıyorlar. Büyükannem bu aralar seyahat etmeyi pek sevmiyor. Seksen dokuz yaşında ve artrit hastası, bu yüzden saatlerce uçakta kalmak iyi bir fikir değil."

"Ah, zavallı şey."

Ben burnumu çektim. "Onunla tanıştığında bu sözünü geri alacaksın. Büyükannemin 'zavallı' bir yanı yok, ve ben paradan bahsetmiyorum. O, zeki ve keskin dilli, kurnaz bir yaşlı kadın."

Kiana güldü. "Küstah, ha?"

Belini okşadım. "Seni sevecek."

Yüzünde tuhaf bir ifade belirdi, sonra mırıldandı, "Sabırsızlıkla bekliyorum." İçkisini yudumlar, devam etmem için çenesini eğdi.

"Babam gibi, amcam Jameson'ın da üç oğlu var: Daha önce bahsettiğim Kadon; kumarhane işimizi yürüten ve Las Vegas'ta yaşayan Nolen; ve kruvaziyer gemisi işini yöneten Blaize. Jameson, Kingcaid Vacations'ın bünyesindeki üç iş kolunu yönetiyor. Bir de Kingcaid Entertainment'ı yöneten Jacob var. Onun iki oğlu ve bir kızı var. Daha önce Johannes ile birlikte gördüğün Aspen, New York'tan yeni kurulan müzik şirketimizi yönetiyor, bu yüzden o ve Penn birlikte çok zaman geçiriyorlar. London, Los Angeles'tan televizyon işini yönetiyor ve Roman da yine Los Angeles'ta bulunan film bölümünü yönetiyor."

Gülümsedim. "Jacob amcanın çocuklarını acımasızca takılıyor. Onlar, doğdukları yerlerin isimlerini almışlar ve biz bu konuyu her açtığımızda çok sinirleniyorlar. Tabii ki biz de bunu sık sık yapıyoruz."

"Bence çok güzel isimler, ama neden utanç duyduklarını anlayabiliyorum. Kim anne babasının seks yaptığını kabul etmek ister ki?" Burnunu buruşturdu ve ben yine güldüm.

"Çok doğru."

"Amcaların Seattle'da mı yaşıyor?"

Başımı salladım. "Burada doğdular ve burayı çok seviyorlar. Seattle onların evi."

Saçlarını düzeltiyormuş gibi okşadı, sonra elini kalçasının üzerine koydu. "Çok büyük bir organizasyon. Yani, bunu biliyordum, ama yine de. Ben... Ben bu konuda pek bilgili değilim."

Onu kendime doğru çektim, güvene ihtiyacı olduğunu hissettim. "Seni boğulmaya bırakmayacağım."

Bana baktı, göz bebekleri büyümüş, etrafında altın rengi bir halka vardı. "Biliyorum, boğulmana izin vermeyeceksin."

Onu öpmek için eğildim. Dikleşirken, Johannes'in kararlı bir ifadeyle bize doğru geldiğini gördüm. Onu Johannes'ten uzaklaştırdım ve Kiana'yla ilgilenen annemi aradım. Annemin ilgisi ve iltifatları karşısında omuzlarının kulaklarından aşağı indiğini görmek kalbimi ısıttı. Annem insanları rahatlatmakta ustaydı ve benim çıktığım kadınlara karşı hiç kaba davranmamış olsa da, onun hoşgörü gösterdiği kadınlarla ilk görüşte sevdiği kadınlar arasındaki farkı anlayabiliyordum.

Kiana ikinci gruba giriyordu ve düşününce, annemin Kiana'ya olduğu kadar çabuk sevdiği başka birini hatırlayamıyordum.

Yaklaşan bir yemek felaketi annemi uzaklaştırdı ve Kiana'yı sessiz bir köşeye çekip acıyan aletimi biraz kuru seksle yatıştırmadan önce, babam bize doğru geldi ve Kiana'yı dans pistine sürükleyerek planımı suya düşürdü. Ben de kendi turumu yaptım, beni çok sıkı insanlarla bir iki kelime konuştum, ama Kingcaid onlarla bir şekilde iş yaptığı için, onları memnun etmek iyi bir fikirdi.

Kalabalıkta Kiana'yı kaybettim, ama annem koluma dokunup söz verdiğim konuşmayı yapma zamanının geldiğini söylediğinde, onu balo salonunun ortasında tekrar buldum.

Johannes'la birlikte.

Siktir.

"Anne, iki dakika. Johannes onu kırıcı bir şey söylemeden Kiana'yı kurtarmam lazım."

Annem içini çekti. "Asher, bırak onu. Neredeyse gülümsüyor. Onu seviyor olmalı
onu seviyor olmalı."

"Hayır, anne. Neredeyse gülümsüyor çünkü onu öldürecek. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin."

Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun."

Kalabalığın içinden geçerek, onları kenara itip, durup sohbet etme çağrılarını görmezden geldim. Johannes eğilip Kiana'nın kulağına bir şey söyledi... ve Kiana güldü. Aslında başını geriye attı ve Johannes'in ona söylediği şeye güldü.

Rahatladım, biriken gerginlik hızla azaldı. Onlara yaklaşırken, Johannes döndü ve gözlerime baktı, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

"Oh, bak. İşte seni büyük kötü kurttan kurtarmaya gelen, paslanmış zırhlı şövalyen." Ellerini pençe şeklinde yaptı. "Grrr."

"Siktir git, aptal." Gözlerimi devirdim ve elimi Kiana'nın beline doladım. "İyi misin?"

Johannes öfkeyle nefesini verdi. "O iyi. Ben de medeni bir konuşma yapabilirim, biliyorsun. Aklımı buna verdiğimde."

"Tartışmalı," diye mırıldandım.

"Johannes, senin dairenize geldiğim gün benimle dalga geçtiği için özür diliyordu."

"O alay etmek değildi. Avcının avıyla oynamasıydı."

"Ah, Ash." Beni dürttü ve kıkırdadı.

"Hayır, o haklı," dedi Johannes. "Ben hak ettiğim bir üne sahibim." Odayı gözden geçirdi, bakışları parladı. "Eğlenme zamanı."

Hangi zavallı konuğun onun yağmacı bakışlarının hedefi olduğunu anlayamadan, annem ortaya çıktı ve beni yanına aldı.

On beş dakika boyunca ailemden ve benim için ne kadar önemli olduklarından, amcalarımın ve kuzenlerimin hayatımda oynadıkları büyük rolden bahsettim. Jameson amcamın çocukken bize yaptığı birkaç şakayı anlattım. Ve ona, bunun gibi daha nice doğum günleriyle dolu uzun ve sağlıklı bir hayat diledim. Ama tüm bu süre boyunca gözlerim Kiana'daydı. Soluk pembe dudaklarının seksi kıvrımı, gözlerinin gururla parlaması ve konuşmamın en dokunaklı kısımlarında elini göğsüne bastırması. Tek düşünebildiğim, onu altıma alıp, çıplak ve kalçalarını sallayarak ona defalarca girmeyi sabırsızlıkla beklediğimdi.

Ben geçici sahneden inerken konuklar alkışladı, ama benim gözüm sadece Kiana'daydı. Doğruca kadınıma gittim, elini tuttum ve onu kalabalığın içinden çektim.

"Nereye gidiyoruz?"

"Özel bir yere."

Kütüphanenin kapısını açtım, odaya girer girmez eski kitapların ve derinin kokusu burnuma çarptı. Kapıyı tekmeledim ve bir anda Kiana'nın dudaklarına yapıştım. Elbisesinin arkasındaki fermuarı buldum ve yavaşça indirdim. Üst kısmı açıldı, göğüsleri dışarı döküldü ve bekleyen ellerime düştü.

Sütyen giymemişti.

Teşekkürler, Alexandra.

"Asher." İnledi, sonra meme uçlarını çevirdiğimde nefesini tuttu. "Ya biri gelirse?"

"Oh, biri gelecek. Buna emin olabilirsin."

Eğildim, bir meme ucunu emdim, diğerini çavdım. Onun göğüslerini çok seviyordum. Onlarla oynamayı, beni sürerken zıplamalarını izlemeyi, arkadan becerirken aşağı sarkmalarını izlemeyi.

Fermuarı sonuna kadar çekince elbise yere düştü. Kemerimi çözdüm, pantolonumun düğmesini açtım ve fermuarımı indirdim. Sikim serbest kaldı ve ona doğru uzandı.

"Bunu yatak odasında yapmamız gerekmez mi?"

"Bunun neresi eğlenceli?" Külotunu yana kaydurdım ve keskin bir nefes aldım. "Tanrım. Henüz sana dokunmadım bile ama çok ıslaksın." Bir parmağımı içine soktum, sonra bir tane daha, başparmağım klitorisini dairesel hareketlerle okşarken, ağzım göğüslerini yalıyordu.

"Asher." İnledi. "Çok yaklaştım. Nasıl bu kadar çabuk geldim?"

Meme ucunu dilimle yaladım, onu daha hızlı doruğa ulaştırdım. O kadar yüksek sesle bağırdı ki, yanından biri geçseydi, onu duymaması imkansızdı, ve biliyor musun? Umurumda bile değildi. Ama eğer biri, diğer tarafta sevişen biri olduğunu bilerek o kapıyı açmaya cesaret ederse, bunu ömür boyu pişman olurdu.

Duvarları parmaklarıma karşı titriyordu, orgazm onu sarsıyordu. Tanrım, muhteşemdi, başını geriye atmış, kremi boğazını ortaya çıkarmıştı. Dolgun dudakları açılmış, gözleri kapalıydı.

Bu görüntüyü zihnime kazıdım.

"Sen çok mükemmelsin."

Onu kaldırdım, o ince, muhteşem bacaklarını kalçalarım doladım ve içine daldım. Amcığı beni sıkıca kavradı, beni emdi, şiddetli darbelerime uyum sağlamak için gerildi. İki yüz konuk birkaç metre ötedeki kapının diğer tarafında sevişirken biz burada sevişiyorduk, bu düşünce beni çılgınca arzulandırdı. Ben bir teşhirci değildim, Kiana da öyle, ama amcamın partisi dışarıda devam ederken onunla sevişmeme izin vermesi beni alçakgönüllü yaptı. Neye ihtiyacım olduğunu biliyordu ve bana verdi.

Ama bu yeterli değildi. Yeterince derine giremiyordum. Çekildim, onu döndürdüm, avucumu omurgasına bastırarak onu deri koltuğun koluna eğdim. Dizlerimi bükerek, derine girdim. Kiana keskin bir nefes aldı, ardından bir yastıkla bastırıldığı zevk inlemesi geldi. Ses doğrudan beynimin ilkel kısmına gitti. Yavaşça çekildim, sonra tekrar tekrar içine girdim. Hiç incelik yoktu, yüzde yüz içgüdü vardı. Testislerim kıkına çarpıyor, parmaklarım derisine gömülüyordu.

"Tanrım, seni seviyorum." Orgazm içimden fişkırdı, penisim onun sıcaklığına boşalırken titriyordu. Onu kalçalarından sıkıca tuttum, kendimi derinlerde tuttum, göğsüm ciğerlerimin kaldıramayacağı kadar hızlı nefes alıyordu. Oda dönüyordu, omurgam karıncalanıyordu ve bacaklarımı hissedemiyordum.

"Tanrım."

Ondan yavaşça çıktım ve sikimi pantolonuma sokup fermuarımı çektim. Masada bir kutu mendil gördüm ve bir avuç dolusu aldım.

Kiana'nın yanına döndüğümde, o hiç kıpırdamamıştı, vücudu kanepenin koluna yaslanmış, sikilesi kıcı havada duruyordu.

"Gel, seni temizleyeyim. O elbisenin üzerindeki sperm lekeleri saklamak çok zor olacak."

Kıkırdadım. O... kıpırdamadı. Kahretsin. Bir hayvan gibi davranmışım, onunla sevişmek yerine onu sikmişim. Duyarsızlığımı lanetleyerek omzuna dokundum.

"Kiana?"

Başı yavaşça döndü ve omzunun üzerinden bana baktı. Gözlerini kırptı, dudakları hafifçe aralandı. "Ne dedin?"

"Seni temizleyeceğimi." Elimdeki mendil demetini kaldırdım.

Onları benden aldı. "Hayır. O değil. Öncesinde."

Kendini dikleştirdi ve bana dönerek yüzünü bana çevirdi. Küçük siyah tanga dışında çıplak olan görüntüsü, partinin geri kalanını boşverip onu yukarı taşımak ve gecenin geri kalanını onun her santimini hayranlıkla seyretmek istememe neden oldu.

"Senin... senin..." Sözüünü bitiremedi.

Ah. Şimdi onun şaşkınlığını anlıyordum.

"Seni sevdiğimi söylediğim kısım." Saçından kopan bir tutamı en yakın saç tokasına taktım.

"Evet. O." Çenesini eğdi, gözlerini indirdi, doyamayacağım o güzel kehribar rengi irislerini gizledi.

Çenesini kaldırdım. "Ne olmuş 'o'na?" Gülümsedim. "Ruhumun her parçasıyla içtenlikle söyledim."

"Sen... orgazm olurken söylemiş olsan bile."

"Teknik olarak, boşalmadan hemen önce söyledim, ama her zamanki gibi haklısın." Bu kadın... Bir anda küstahlıktan kırılmalığa geçmesi beni hem büyüledi hem de mahvetti. Onu sakinleştirmek için dudaklarını öptüm. "Öyleyse, ikinci kez söylüyorum, seni seviyorum."

Koridorda ağır ayak sesleri duyuldu ve ardından kapı kolu döndü. Kiana elbisesini giymeye çalışırken ben kendimi kapıya attım.

"Orada kim var?" Johannes'in sesi diğer taraftan geldi.

Kiana bana dehşet dolu bir bakış attı. Parmaklarımı dudaklarıma götürdüm. Lanet Johannes. Hayatımın en önemli anlarından birini mahvetmesi şaşırtıcı değildi.

Kapı kolu elim altında kaydı ve ben daha sıkı tuttum. Terli avuç içlerim işimi zorlaştırıyordu ama onları silmek için bırakamazdım.

Kapı aralandı. Tüm gücümle kapıyı kapattım. "Ash?"

Benim olduğumu nasıl anladı? Her neyse, kardeşimi tanıyordum ve içgüdüsel de olsa burada olduğumu sezerse, peşini bırakmayacağını biliyordum.

İnledim. "Siktir git, Johannes."

Johannes kıkırdadı. "Vay vay. Bay Mantıklı, annemin partilerinden birinde eğleniyor. Sende böyle bir şey olabileceğini düşünmemiştim."

"Gidecek misin lan?"

"Kiana çıplak mı? Gizlice bakma şansım var mı?"

Serbest elim yumruk yaptı. "Bir kez daha burnunu kırmak ister misin?" "Sonuncusunu kırmadın ki, pislik herif."

Ben homurdandım. "Bir dahaki sefere aynı hatayı yapmayacağım."

"Annem seni arıyordu. Kütüphanede olduğunu ona söyleyeyim."

"Johannes," diye tısladım.

Sessizlikle karşılandım. Kapıyı açtım. Johannes sanki ortadan kaybolmuş gibi koridor boştu. Pislik.

"Kardeşin sinir bozucu bir pislik, değil mi?"

"Onu boş ver." Kapıya yaslandım ve parmağımı ona doğru kıvırdım. "Nerede kalmıştık?"

Yutkundu, savunmasız Kiana hızla geri döndü. İki kolumu beline doladım ve fermuarını çektim.

"Gerçekten ciddi miydin?"

"Evet, ama zamanlamam daha iyi olabilirdi."

"Zamanlanan mükemmeldi." Parmak uçlarına yükseldi ve beni öptü. "Ben de seni seviyorum."

Bölüm 21

Asher

Tersine, kız arkadaşımın ailesiyle tanışırken ereksiyon halinde olmak iyi bir fikir değildir.

Kiana ve ailemle birlikte ailemin evinde geçirdiğim idil bir hafta sonunun ardından, pazartesi sabahı işe adımlarım hafif, saatlerce süren sevişmeden dolayı penisim ağrıyarak döndüm. Bir erkeği kral gibi hissettiren, birden fazla orgazm vermek ve almak gibisi yoktur.

Ne yazık ki, taçtan düşmem çok uzun sürmedi. Tam olarak yaklaşık yedi dakika. Bilgisayarımı açmam, Priya'nın acil olarak işaretlediği birkaç e-postayı yanıtlamam ve şirketin son çeyrek performansını detaylandıran sunumu açmam bu kadar sürdü. Renkli grafikler ve süslü dil, önümde açıkça duran gerçekleri gizleyemedi.

On yedi otel, yönetim kurulu tarafından belirlenen çeşitli kriterlerde minimum performans seviyesinin altına düşmüştü ve bunlardan biri, finansal hedeflerden müşteri memnuniyeti puanlarına kadar tüm KPI'larda başarısız olmuştu.

Bu otelin müdürü birkaç aydır işleri yavaş yavaş ihmal ediyordu, ancak performansını tekrar düzeltereği umuduyla onu kovmaktan vazgeçmişim. İyi bir başlangıç yapmıştı ve ona kendini kanıtlama şansı vermek istedim. Bildiğim kadarıyla, performansını etkileyen kişisel sorunları olabilir.

Sorun, ona yardım etmek için bir ekip gönderdikten sonra bile, uyguladıkları değişikliklerin kalıcı olmamasıydı ve şimdi, sadece birkaç hafta sonra, yine başlangıç noktasına dönmüştük.

Derin bir nefes alarak iPad'imi açtım ve not almaya başladım. Bir saat sonra Priya'yı aradım.

"Bu öğleden sonra Chicago'ya gitmek için jeti hazırlayabilir misin?"

"Tabii ki. Ne kadar süreliğine gideceksin?"

"Henüz bilmiyorum."

"Sorun değil. Hemen hallederim."

"Teşekkürler."

Raporu yönetim kuruluna gönderdim ve performansları ortalamanın altında olan diğer on altı kişiyi yardımcım olan CEO'ya devrettim ve bana günlük rapor vermelerini emrettim. Sonra babama e-posta attım. Yakında öğrenecekti. Onu önceden durdurup sorunu gördüğümü bildirsem iyi olurdu.

O da Chicago seyahatinde eşlik etmesini isteyip istemediğimi sorarak cevap verdiğinde, neredeyse kabul edecektim. Sonra aklıma çok daha iyi bir fikir geldi. Ona durumu kontrol altında tuttuğumu ve gelişmeleri ona bildireceğimi söyleyerek cevap verdim, sonra ceketimi ve telefonumu alıp dışarı çıktım.

Kingcaid Seattle'a vardığımda, Philippe öfkeli bir müşteriyi sakinleştirmeye çalışıyordu. Geride durup, onun bu durumu ne kadar çabuk hallettiğini izledim. Bir dakikadan az bir sürede, müşteri gülüp şakalaşmaya başladı ve Philippe'in koluna vurarak sanki uzun zamandır görüşmemiş arkadaşlarmış gibi davrandı. O işini bitirene kadar bekledim, sonra yanına gittim.

"Philippe, bir saniyen var mı?"

Kiana'yı Chicago'ya götürmek için onun iznine ihtiyacım yoktu, ama Kiana benim değil, onun doğrudan astı olduğu için ona sormak nezaketti. Ayrıca, Kiana ilişkimizi gizli tutma konusunda çok kararlıydı. Hafta sonu benim gözümde her şeyi değiştirmiş olsa da, iş açısından, karşılıklı aşk beyanlarımız onun için hiçbir şeyi değiştirmedim. Onun duygularını ciddiye aldığımı kanıtlamak için, iş ve özel hayatımızı ayrı tutma konusunda yaptığı anlaşmayı kabul ettim. Bundan hoşlanmadım. Onun benim olduğunu tüm dünyanın bilmesini istedim. Ama kabul ettim.

Şimdilik.

"Tabii ki, Asher. Ofisim mi?"

Ona işaret ettim. "Yolu göster."

Kahve teklifini reddederek, doğrudan konuya girdim. "Birkaç günlüğüne bir çalışanını ödünç almam gerekiyor. En fazla üç gün."

"Sen CEO'sun." Philippe güldü. "Hayır diyemem."

"Her zaman hayır diyebilirsin. Ama bu sefer, itiraf ediyorum, isteğim sana bir nezaket ve *sana olan* saygımın bir göstergesi olarak."

Philippe, iyi huylu bir adam olarak, sadece güldü. "Personel kim?"

Soğukkanlılığımı korumak için elimden geleni yaptım. "Kiana Doherty."

Philippe'in kaşları bir santim yükseldi. "Oh, tabii." Kaşlarını çattı. "Neden o?"

Bu soruya uygun olmayan bir dizi cevap aklımdan geçti ve neredeyse gülümseyecektim, ama tam zamanında kendimi tuttum. "Gizli olarak,

otellerden birinde bir sorunum var ve bu sorunu çözmek için yeni bir bakış açısına ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. O genç, zeki ve hevesli. Tam da aradığım özellikler.”

"Anlıyorum."

Philippe dudağını ısırды ve hangi otelde sorun olduğunu bana sormak için can attığını anlayabiliyordum. Philippe hem korkunç bir dedikoducu hem de rekabetçi bir piçti. Detayları öğrenmeyi çok isterdi, ama ben bu bilgiyi paylaşmaya niyetim yoktu. Philippe ve ben arkadaş sayılabılırdık, ama böyle gizli bir iş saygıyla ele alınmayı hak ediyordu. Onun performansının detaylarını diğer genel müdürlerle paylaşısam hoşuna gitmezdi ve Chicago'daki müdür de aynı şekilde hissederdi. Buna da hakkı vardı.

"Kesinlikle zeki bir kız ve eminim sana faydalı olacaktır. Ona nereye gideceğini söyleyeyim?"

Gülümsedim. "İyi deneme, Philippe. Onunla konuşurum."

Beni kandırmaya çalıştığı açıkça belli olmasına rağmen, hiç utanç belirtisi göstermedi. Gözlerini yere indirmede, gömlek manşetleriyle oynamadı, sadece dürüstçe bana baktı ve dudaklarını hafifçe kıvırdı.

"Gidip onu getireyim."

Beş dakika sonra Kiana'yı da getirerek geri döndü. Bana burada olduğumu söylemiş olmalıydı, çünkü beni görünce şaşırılmış görünmüyordu. Ancak, gözleriyle sessiz bir mesaj göndererek bana sert bir bakış attı.

"Bayan Doherty, lütfen oturun." Oturduğum sandalyeyi işaret ettim. "Hepsi bu kadar, Philippe."

O ayrılana kadar bekledim, sonra masasının kenarına oturdum ve gözlerimi onun üzerinde gezdirdim. Onu on sekiz saatten az bir süre önce dairesine bırakmışım, ama ona olan açlığım yeniden baş göstermişti, bacaklarını çaprazladığında, parlak külotlu çorapla kaplı altın rengi uyluklarının bir kısmı görünür olmuştu ve ben, uçak seyir irtifasına ulaşır ulaşmaz onu çıkarmayı planlıyordum.

"Ne oldu, Ash?"

Kıkırdadım. "Tanrım, bu kadar açık sözlü olmanı seviyorum."

"Ona bizden bahsettin mi?" Başını kapıya doğru çevirerek Philippe'i işaret etti.

"Hayır."

"İyi." Eteğinden bir pamuk ipliği kopardı ve onu top haline getirdi. "Ee? Ne var? Bu hafta meşgul olduğunu söylemiştin."

Cuma gününe kadar seni görmeyi beklemiyordum."

Bileğini tutup ayağa kalkmasına yardım ettim. "Seni özledim." Ellerim beline gitti. Kapaıya bir bakış attı. "Merak etme. Kimse bizi rahatsız etmeyecek."

"Planın ne, Ash? Beni Philippe'in masasına yatırıp becermek mi?"

Dudaklarımı yana doğru kıvırdım. "Fikir olarak, mantıklı. Şimdilik, bunu bir kenara bırakacağım."

Ellerini omuzlarımlaın üzerinde gezdirdi. "Beni kızdırmayı bırak. İş yerindeyim. Aramızda profesyonel davranacağına söz vermiştin."

"Öyle yapıyorum." Kaşlarını kaldırıp belini tuttuğum yere baktığında, gülümsedim ve onu bırakıp geri çekildim. "Yardıma ihtiyacım olan bir sorunum var. İşle ilgili bir sorun, sikle ilgili değil."

Omuzlarını dikleştirip dik durdu. "Ne yapabilirim?"

"Bu çok hassas bir konu. Kimsenin bilmesini istemiyorum, Philippe dahil. Ona bunun gizli bir proje olduğunu söyledim, ama sana baskı yapacağını tahmin ediyorum. Ona söylememelisin."

Başını geriye doğru eğdi ve çenesini çıkardı. "Devam et."

"Otellerimden biri iyi performans göstermiyor. Birkaç hafta önce, yardım etmesi için bir tür sorun çözücü ekibi gönderdim ve bir süreliğine performans düzeldi. Ama onlar ayrıldığından beri sonuçlar yine kötüye gitti. Bu sorunu yeni bir bakış açısıyla ele almak istiyorum ve senin yardımına ihtiyacım var."

Omuz silkti. "Belki de müdürü kovmanın zamanı gelmiştir?"

Onun sert yaklaşımından etkilenererek başımı salladım. "Kingcaid otellerinin standartlarını karşılayamıyorsa, sonunda bunu yapmak zorunda kalabilirim. Ama iki yıldır bizimle çalışıyor ve performansı ancak son zamanlarda düşüşe geçti. Kendini toparlaması için ona son bir şans vermek istiyorum."

Göğsümü okşadı. "Doğru cevap."

"Ohhh." Güldüm. "Şeytanın avukatlığını yapıyorsun, ha? Hoşuma gitti." "Otel nerede?"

"Chicago."

Gözleri parladı. "Ailemi görmeye vaktim olur mu?" "Sanırım olur. Bir şartla."

Gözlerini kısarak sordu. "Ne?" "Beni onlarla tanıştırmam."

Dudakları seğirdi. "Buna hazır olduğuna emin misin? Kardeşlerim seni sorguya çekecek. Annem muhtemelen ne zaman dürüst bir kadın olacağımı soracak

karısı yapacağını soracaktır. Babam da indirimli otel odası fiyatları almaya çalışacaktır."

Yine ona uzandım. Direnmedi. Boynuna burnumu sürttüm, eşsiz kokusunun tadını çıkardım. "Sabırsızlanıyorum."

O geriye yaslandı ve gözlerimin içine bakarak, "Bu seni korkutmuyor mu?" dedi.

Burnumu onun burnuna sürttüm, sonra dudaklarına hafifçe öptüm. "Beni korkutan tek şey, Kiana, seninle birlikte olmamak."

Gözleri yumuşadı. "Peki, beni becer, Ash."

Sırıttım. "Seve seve."

"Ailem seninle tanışmak için deli gibi heyecanlı. Seni vazgeçirmek için elimden geleni yaptım, birçok kusurunu ortaya koydum ama hiçbir şey işe yaramadı."

Gülerek, o akşam geç saatlerde araba kaldırımdan ayrılırken elini tutup dudaklarıma götürdüm. "Sen benim için çok iyisin. Bana normal bir insan gibi davranmanı çok seviyorum."

"Sana bunu söylemek istemezdim ama sen normal bir insansın. Bizim gibi uyuyorsun, yiyorsun ve tuvaleti kullanıyorsun. Tek farkın, senin klozetin altından yapılmış, bizimki ise eski usul seramikten."

Yine güldüm. "Benim banyomu kullandın. Ve bir iki kez de annemlerin evinde. Altın tuvalet yoktu, değil mi?"

"Hmm. Haklısın. Eminim o pislik kardeşinin altın bir tuvaleti vardır."

Johannes ile partide kurdukları kısa süreli ateşkes, kahvaltıda annem ve babamın önünde, önceki gece kütüphanede sevişirken bizi "böldüğünü" açıkladığında muhteşem bir şekilde çöktü. Kiana kıpkırmızı oldu ve utançtan tuvalete koştu. O kadar hızlı ayağa kalktım ki sandalyem devrildi, ama ona saldırmak için hamle yaptığımda babam araya girdi. Johannes ise tüm bu süre boyunca, tam da istediği şeyi başardığı için kendini beğenmiş bir sırıtışla orada oturuyordu.

Kardeşimle ciddi bir konuşma yapmam gerekiyordu. Altı yıl önce neredeyse ölmek üzereyken, ailemizdeki hemen hemen herkes ona hoşgörü göstermişti ve kimse onun davranışlarını eleştirmek istemiyordu.

Artık yeter. Artık büyümesi, hayatın ona kötü davrandığını kabul etmesi ve bununla yaşamayı öğrenmesi zamanı gelmişti.

"Birdenbire altın tuvaletlere olan bu takıntı da neyin nesi?"

"Sadece bir konuşma. Takıntı falan değil."

Tanrım, onu gerçekten çok seviyordum. "Sen harikasın."

"Bunu aileme söyle, altın gibi olursun." Başını omzuma yaslayıp bana gülümsedi. "Tuvaletlerinin olmasını istediğin gibi."

Başının üstüne öptüm. "Çılgın kadın."

Dik oturdu. "Yönetici yarın geleceğimizi biliyor mu?"

Kingcaid'de kalmak yerine ROGUES oteline rezervasyon yaptırdım, ki bunu nadiren yaparım, ama Kiana'nın ailesi, Chicago'ya geleceğimizi söylediği anda bizi akşam yemeğine davet ettiğinden, otele vardığımı bildirip hemen ortadan kaybolmamın müdüre haksızlık olacağını düşündüm. Ziyaretimin nedenini merak ederek onu bırakmak, özellikle performansının yeterli olmadığını bildiği için, ona uykusuz bir gece yaşatmaktan başka bir şey yapmazdı.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu gece gelmeyi tercih ederim."

"Bunu ailemin önünde söyleme." Dişlerini sıktı. "Bir çift ebeveynin cinsel hayatımız hakkında ayrıntılı bilgi sahibi olması yeterince kötü."

Ona en ciddi bakışımı attım. "Elimden geleni yapacağım."

O inledi. "Sen sorun çıkaracaksın, değil mi?" Kendimi işaret ettim. "Kim, ben mi?"

"Ugh."

Kollarını kavuşturdu, göğüslerini yukarı doğru itti. Aç gözlerimle, tanıştığımız ilk gece olduğu gibi, göğüs dekoltesine baktım. Bu seferki tepkisi çok farklıydı. Bakışlarımı fark etti, kendi kendine sırtıttı ve göğüslerini birbirine sıkıştırdı.

"Oraya kafanı sokmak istersin, değil mi Kingcaid?" Kanım

kasıklarına hücum etti. "Tanrım, evet."

Dizime hafifçe vurdu. "Peki, uslu bir çocuk ol, bakalım ne olacak."

Birkaç dakika içinde üçüncü kez kahkaha attım. Bu muhteşem kadın hayatıma girene kadar hiç bu kadar gülmemiştim. Tanıdığım diğer kadınlardan çok farklıydı. Her anıma taze bir soluk getiriyordu ve sonunda onu baştan çıkarmak için yaptığım bariz girişimlerime boyun eğdiğinden beri, ilişkimize büyük bir coşkuyla kendini adadı. Geçen hafta sonu tüm ailem onunla tanışmaktan çok memnun kaldı.

Aslında, neredeyse tüm ailem. Şu anda, anayasada kardeşinden boşanmanın bir olasılık olarak gizli olup olmadığını öğrenmek için bir avukata başvurmayı ciddi olarak düşünüyordum.

"Onları sikmene bile izin verebilirim."

Çenem düştü, sikim sertleşti. Gözleri kasıklarına indi. "Daha sıradan bir şey düşünsen iyi olur, Ash. Geldik. Eminim

kocaman bir ereksiyonla ailemi selamlamak istemezsin." "Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

Ben koltuğumda kıpırdanarak fermuarımın sıkıştırdığı penisimi rahatlatırken, o sırtıttı ve Johannes'e Kiana'yı üzdüğü için nasıl ödeşeceğimi düşündüm. Araba durduğunda, ereksiyonum yarı yarıya azalmıştı.

Pencereden, ön tarafında kocaman bir pencere, kırmızı kiremitli bir çatı ve demir parmaklıklarla çevrili bakımlı bir ön bahçesi olan sevimli bir bungalow gördüm. Şoför Kiana'nın kapısını açtı ve ben de kaldırıma çıktım. Sea-Tac'ta uçağa bindiğimizden beri ilk kez gergin görünüyordu. Boynunun arkasını ovuşturdu, sonra sanki ellerinde iğneler varmış gibi iki elini de salladı.

"Hazır mısın?" Onu sakinleştirmek için elini sıkıttım. "Her zamanki gibi hazırım."

"Kadınımın ailesiyle tanışırken gergin olması gereken kişinin ben olduğumu sanıyordum."

Bana baktı, gözleri bu akşam daha koyu bir bal rengindeydi, neredeyse akçaağaç şurubu gibiydi.

"Ben öyle miyim? Senin kadınlığın?"

Bir kez daha, onun güvene ihtiyacı olduğunu hissettim. Kiana tanıdığım en kendine güvenen insanlardan biri olmasına, kendi cildinde rahat ve değerlerinde kararlı bir kadın olmasına rağmen, bazen güvensiz görünüyordu. Karşılıklı aşk beyanlarımızın onun hayatındaki yerini sağlamlaştırdığını düşünmüştüm, ama görünüşe göre hala yapmam gereken işler vardı. Eğer benim için ne kadar değerli olduğunu her gün güvenceye ihtiyacı varsa, ona bunu verecektim.

Elini dudaklarıma götürdüm ve parmak uçlarını öptüm. "Seni seviyorum. Tamamen, bebeğim. Sonsuza kadar benimle kalacaksın."

"Belki de bu düşünceyi gecenin sonuna kadar sakla."

"Sanki aslanın inine giriyormuşum gibi konuşuyorsun."

"Hayır, hiç de değil. Kardeşlerim biraz açık sözlü olabilirler, ama sen buna benim tarafımdan alışmış olmalısın."

"Doğru." Onu kendime çekip şakağına öptüm. "O zaman sorun ne?" Cevap veremeden, annesi evden koşarak çıktı.

Kiana'yı kollarımdan aldı ve onu boğucu bir kucaklamayla sardı, sonra yüzünü öpücüklerle kapladı.

"Ah, bebeğim. Seni özledim!"

Kiana kendini kurtarmaya çalıştı. "Anne! Tanrı aşkına. Her hafta telefonda konuşuyoruz."

"Evet, ama bu seni kucaklamakla aynı şey değil. Kendi çocukların olduğunda anlayacaksın." Beni baştan aşağı süzdü. "Demek sen potansiyel olarak torunlarımın babası olacaksın. Tanıştığımıza memnun oldum."

Kiana gözlerini kapatıp hafif bir inilti çıkarırken, annem elini uzattı.

"Aman Tanrım, anne. Onu korkutup kaçırmanın en iyi yolu."

Gülerek annesinin elini sıktım. "Tanıştığımıza memnun oldum m , Bayan Doherty."

"Bana Pamela deyin." Omzunun üzerinden bakıp çılgılık attı, "Owen! Kızın ve milyarder burada."

Kiana yüzünü kapattı ve "Beni öldürün" gibi bir şey mırıldandı, ben ise gülmemeye çalışırken omuzlarım titriyordu.

Pamela ikimizi eve davet etti, Kiana'nın babası ve iki erkek kardeşi bizi bekliyordu. Kiana'nın hayatındaki üç erkek, kendimi her birine tanıtırken beni değerlendirdi. Arkamda ise Kiana, annesine tehditler savuruyordu. Gözümün ucuyla gördüğüm kadarıyla, annesi elini sallayarak bu tehditleri önemsemedi.

Owen bana soğuk bir bira uzattı, sonra oturma odasına geçmem için işaret etti. Kiana yanımdaki kanepeye oturdu, iki erkek kardeşi de kanepenin ucuna sıkıştılar, annesi ve babası ise birer sandalyeye oturdular. Sekiz çift göz bana çevrildi.

"Ee, Asher," diye başladı Owen. "Kiana bize bir barda tanıştığınızı söyledi. Barlarda sık sık yabancı kadınları tavlarsınız?"

Çenem düştü. Uygun bir cevap bulmaya çalışırken Pamela araya girdi.

"Kiana, kızıma izni olmadan dokunan müdürü kovduğunu söyledi. Uygunsuz cinsel davranışlar şirketinde bir sorun mu?"

Vay canına. Doğrudanlıklarıyla beni tam ortadan vurmuşlardı. Kiana'nın bunu kimden öğrendiğini anlayabiliyordum. Kiana'ya, o pislik Forster hakkında değil, nasıl tanıştığımız hakkında da ailesine ne kadarını anlattığını sormam gerektiğini düşünerek çırpındım. Artık çok geçti. Ona yan gözle baktım. Başını yana eğmiş, dudaklarında hafif bir kıvrımla, masumiyet ve ilgiyle bana bakıyordu.

Bana verdiği uyarılar ve annesine karşı kullandığı ihtiyatlı üsluba rağmen, benim rahatsızlığımdan zevk alıyordu. Bundan keyif alıyordu.

"Kesinlikle hayır." Boğazımı temizledim ve ilk cevabımı Owen'a yönelttim. "Sadece sohbet etmeye başladık ve o beni o kadar etkiledi ki, onu yemeğe davet ettim. Ama Chicago'da yaşadığını söylediğinde, dürüst olmak gerekirse onu bir daha görmeyi beklemiyordum." Omuz silktilim. "Sanırım kader başka planları vardı."

Dikkatimi Pamela'ya çevirerek devam ettim. "Eski çalışanımla ilgili olarak, Kiana'ya ne olduğunu araştırır araştırmaz, konuyla ilgilendim ve ekibime tam bir inceleme yapmalarını talimat verdim. Bu tür konuları son derece ciddiye aldığımı size temin edebilirim."

Dördü de bana bakarak beni süzüyorlardı. Sanki yargılanıyormuşum ve jüri beni sert bir şekilde değerlendiriyormuş gibi hissettim. Üstelik avukatım beni onlara altın tepside sunmuştu.

Kaç saniye geçtiğini sayamadım ve daha şiddetli bir şekilde kendimi savunmamı mı beklediklerini merak ettim. Sonra Kiana güldü ve tüm Doherty klanı ona katıldı.

"Sadece seninle dalga geçiyoruz, Ash." Kiana kaburgalarımın yumruk attı, sonra ellerini kaldırdı. "İtiraf ediyorum. Hepsi benim fikrimdi."

"Yine de," dedi Pamela, ben Kiana'nın intikamını almaya kafamı takmadan önce. "O adamın yaptıklarını hiçbir şekilde küçümsemiyoruz. Bana kalsaydı, o adam hapiste olurdu."

"Ben de," dedim ve Pamela'dan parlak bir gülümseme aldım. "Ancak, Kiana ve onun uygunsuz davranışlarına maruz kaldığını öğrendiğim diğer kadınlar da dava açmak istemedi. Ama inan bana, ben unutmadım ve ondan gözümü ayırmadım."

Kiana başını benim yönüme çevirdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Nerede olduğunu, ne yaptığını, nerede çalıştığını biliyorum demek istiyorum. Ve tek bir yanlış adım atarsa, onu yakalarım."

"Vay canına. Kee, erkek arkadaşını kızdırmamam gerektiğini hatırlat bana," dedi Louis. Ya da Mason olabilir. Sanki ikisi de beyaz gömlek ve mavi kot pantolon giymişlerdi, sanki hangisinin hangisi olduğunu anlamamı zorlaştırmak için.

"Neden bana bunu söylemedin?" diye sordu.

Dudaklarımı kenara çektim. "Aklıma gelmedi."

Tamam, yanlış cevap. Dudakları inceldi ve gözlerinden erimiş lav parçaları fırladı.

"Bunu sonra konuşuruz."

İkizler güldü. "Bu, Kee'nin 'Toplarını koru, çünkü ilk fırsatta bayılana kadar onları büküp durduracağım' demek için kullandığı bir deyim."

Pamela'nın yüzünde onaylamayan bir ifade belirdi. "Mason, gerçekten, biraz daha terbiyeli olmaya çalışabilir misin?"

"Söz veremem anne."

Annesinin burnu kıpırdadı. "Seninle ne yapacağım, gerçekten bilmiyorum."

"Bunun için biraz geç kaldın anne," dedi Kiana. "Yirmi yedi yaşında, oğullarına görgü kurallarını öğretme fırsatını çoktan kaçırdın bence."

"Hey," dedi Louis, kardeşinin koluna vurarak. "Beni onunla aynı kefeye koyma."

Kiana homurdandı. "Uzun bir gece olacak."

Bölüm 22

Kiana

Neden geçmiş her zaman geri gelip insanı ısıtır? (2. Bölüm)

"İyi geceler anne, iyi geceler baba. Sizi seviyorum." Anne babamı kucakladım, sonra kardeşlerimle yumruk tokuşturdum. "Sizler, pek değil."

"Yalancı," dedi Mason.

Ash herkesin elini sıktı ve annemin yanağına bir öpücük kondurdu. Adamı takdir etmek zorundaydım. Çılgın ailemle başa çıkmıştı. Dahası, annemi etkilemiş, babamla futbol hakkında konuşmuş ve Mason ile Louis'i, bu gece sahip olduğunu öğrendiğim yatına götüreceğine söz vermişti.

Akşamın tek kusuru, Forster'ı takip ettirdiğini öylesine söylediği bombardıman olmuştu. En azından bana öyle gelmişti. Yalnız kaldığımız anda bunu öğrenmeyi planladım.

Arabaya bindim ve camı indirdim.

"Gitmeden önce uğra, mümkünse," dedi annem. "Sadece veda etmek için."

"Uğrarız."

Ailem gözden kaybolana kadar arka camdan el salladım, sonra koltuğuma geri uzandım. Ash beni dikkatle izledi, parmağını gömleğinin yakasının etrafında gezdirdi.

"Başım belada mı?"

"Evet." *P* harfini vurguladım.

"Bu, bu gece göğüslerini sikemeyeceğim anlamına mı geliyor?" Zorlukla gülümsemeyi engelledim. "Duruma bağlı." "Neye bağlı?"

"Tam ve samimi itirafına. Forster'a ne oldu?"

Dudaklarımı birbirine sürttüm. "Onu izlemesi için özel bir dedektiflik şirketi tuttum. Hepsi bu."

"Hepsi bu mu?"

"Önemli bir şey değil." "Benim için önemli."

"Neden?"

"Çünkü."

O güldü. "Bu bir neden değil."

Ben öfkelen dim. "Peki, buna ne dersin? Onu takip ettirdiğini bilmem gerektiğini düşünmedin mi? Ve bu yasal mı ki?"

"Bu tamamen yasal ve ne demek istediğini anlıyorum. Bundan sonra, bana gönderilen raporları sana ileticeğim."

"Raporlar mı alıyorsun?"

"Evet. İşe aldığım şirket bana haftalık güncelleme gönderiyor."

"Peki şu anda ne yapıyor? Forster, yani."

Ash'in gülümsemesi hızla yayıldı. "Westlake Caddesi'ndeki bir fast-food restoranında sipariş alıyor."

"Hmm. Onursuz bir adam için onurlu bir meslek. Westlake'ten uzak durmam gerektiğini hatırlat bana."

"Oh, beni yanlış anlama. Bu iş hakkında snobluk yapmıyorum. Ama onun güzel dairesinden vazgeçip, şimdi şehrin pek de sağlıklı sayılmayacak bir bölgesinde tek odalı bir stüdyoda yaşamak zorunda kalmasını çok seviyorum."

"Güzel."

Forster'ın büyük düşüşünden duyduğum pişmanlığı görmezden geldim. O adam, kadınları cinsel oyuncaklardan başka bir şey olarak görmeyen kadın düşmanı bir piçti. Umarım hayatının geri kalanını yaptıklarından pişmanlık duyarak geçirir.

Ash, küçük parmağıyla elimdeki çizgiyi takip etti. "Şimdi onu unutup bize konsantre olabilir miyiz?"

Ona şakacı bir gülümseme attım. "Aklında ne var?"

Gözleri göğüs dekolteme kaydı. "Bunu gerçekten soruyor musun?"

"Sen tam bir erkeksin."

"Suçluyum." Parmağını çenemin altına kaydır dı ve öpmüşmek için eğildi. "Bu arada, aileni seviyorum."

İnledim. "Onların sorgulamaları ve annemin uygunsuz ve açıkçası zamansız gelecek planları yüzünden kaçıp gitmene şaşırmadım. Onlarla konuşacağım."

"Ona bu kadar sert davranma. O senin yerleşik ve mutlu olmanı istiyor. Her anne çocuğu için bunu ister."

"Eğer onun istediği gibi olsaydı, bir yıl içinde parmağında bir yüzük ve karnımda bir bebek olurdu."

"Bu o kadar kötü mü olurdu?"

Nefesim kesildi, dudaklarım aralandı. Onu alaycı bir ifade var mı diye inceledim. Hiç yoktu. Kahretsin, adam ciddiye.

"Tanrım, Ash, o yola girmeden önce birbirimizin tadını çıkaralım." Sözlerim onun duygularını incitmiş olabilir diye ona gülümsedim. "Sikişecek göğüslerin var."

Ash, sırtımı sıcak avucuyla okşayarak beni arabaya bindirdi, ama bu, midemde hissettiğim korkunç karıncalanmayı yatıştırmaya yetmedi. Kafamın içinde, burada bulunmamın asıl nedeninin kişisel ilişkimiz olduğunu fısıldayan sesi susturamıyordum. Ash, buraya gelerek birlikte vakit geçirmek için bir fırsat görmüş, ama bunu iş gezisi ihtiyacının arkasına saklamıştı.

Eğer bana nedenlerini açıkça söylemiş ve dürüst davranmış olsaydı, ilkini umursamazdım. Eğer gerçekten performansının yetersiz olduğu bir otel hakkında profesyonel görüşümü almak istiyorsa, detaylar konusunda çok belirsiz davranmıştı.

Arabanın arkasına dolaşıp diğer taraftan bindi. Kemerlerimizi bağladık ve araba hareket etti.

"Gerginim."

Ash kaşlarını çatı. "Neden?"

Dudaklarımı ısırdım. "Hâlâ rolümün ne olduğunu tam olarak bilmiyorum. İyileştirilebilecek alanları bulmamı istediğini söyledin, ama neyi? Müdürü mü? Kendimi bu konuda hiç de yetkin hissetmiyorum. Oteli mi? Personeli mi?"

"Hepsi."

Başımı salladım, beni başından savmasına izin vermedim. "Hayır, Ash. Bu yardımcı olmuyor. Beni buraya gerçekten profesyonel yardımım için mi getirdin, yoksa sadece geceleri yatağını sıcak tutmamı mı istedin?"

Kaşları yukarı kalktı ve elini saçlarına geçirerek saçlarını diken diken etti. Saçlarını düzeltmek için elimi uzatmamak için ellerimin üzerine oturdum. Bu, onun lanet soruyu cevaplamasından sadece dikkatini dağıtırdı.

"Daha fazla yanılığa düşemezsin."

"O zaman ne yapacağım? Bu toplantıya getirmemi istediğin belirli şeyler nelerdir?"

Burnundan derin bir nefes aldı. "Tanıştığımız geceyi hatırlıyor musun?"

"Ash." Ben iç geçirdim.

Bana avucunu gösterdi. "Beni dinle. Benimle sadece birkaç saniye görüştükten sonra beni nasıl analiz ettiğini hatırlıyor musun? Bende gördüklerin çok doğrudu, Kiana. Bu, tam da orada, bir yetenek. Öğretilemez. İçgüdüsel ve son derece güçlü. Burada da aynısını yapmanı istiyorum. Bu adamı bir türlü çözemiyorum. Birkaç yıl önce şirkete katıldı ve ilk birkaç ay iyi iş çıkardı. En iyi performans gösterenlerden biri değildi ama potansiyeli vardı. Son zamanlarda performansı düştü. Dediğim gibi, onu desteklemek için bir ekip göndermek bile işe yaramadı ve şimdi, birkaç hafta sonra, başladığımız yere geri döndük."

Elini gömleğinin üzerinde gezdirip kravatını düzeltti.

"Senin görevin dinlemek, değerlendirmek, sonra ayrılacağız ve bana ne düşündüğünü söyleyebilirsin. Sonra da personel ile konuşmanı istiyorum. Ne tür bir otel işlettiğini öğren. Ne tür bir patron olduğunu. Gönderdiğim ekip lideri denedi ama bir sonuç alamadı. İnsanlar seninle konuşur, Kiana. Sana güvenirler. Temizlik personelimizin maaşlarındaki farkı keşfetmen bunu gösteriyor. Ne bulabileceğine bir bak, sonra tekrar bir araya gelip tartışırız."

Gülümsedi. "Bu senin için yeterince profesyonel mi?"

"Evet, ama zamanlaman pek iyi değil. Bunu bana daha önce söyleyip endişelenmemi engelleyebilirdin."

"Dün gece bunu konuşmak istedim, ama... şey... biraz kafam meşguldü."

Gözleri göğüslerime kaydı. Dün geceyi, göğüs dekoltemin arasına kayan penisini, boşalırken yüzündeki saf coşku ifadesini hatırlayınca omurgamın tabanı karıncalandı. Sanki beni işaretliyormuş gibi, spermelerini göğsümün her yerine yaymıştı.

"Bunu düşünüyorsun, değil mi?" Sesi yumuşak ve şehvetliydi, hafif bir kısık ses tonu vardı.

Ona sert bir bakış attım. "İş yerindeyim. Kendine hakim ol."

Kıkırdadı. "Peki, hanımefendi."

"Bana öyle deme. Kendimi doksán yaşında hissediyorum."

Elimi tuttu, başparmağıyla parmak eklemlerimi okşadı. "Seninle birlikte yaşlanmak için sabırsızlanıyorum."

"Önce gençliğin tadını çıkarabilir miyiz?"

Bana hafif bir gülümseme attı. "Johannes ve Penn her zaman beni yaşımdan önce yaşlandığımı söylerler. En büyük çocuk olmak ve bunun getirdiği tüm beklentilerle başa çıkmak zorlu bir iş. En büyük korkum, babam kadar iyi olamamak ve onu hayal kırıklığına uğratmak. Otel işletmeciliği onun bebeği ve ben bunu mahvetmek istemem."

Ash az önce benimle kendiyile ilgili çok önemli bir şeyi paylaşmıştı ve ben, onun kadar kendine güvenen ve yetkin, pek çok yönden parlak bir adamın nasıl hala şüpheleri olabileceğini merak etmekten başka bir şey yapamadım. Garip bir şekilde, bu benim kendi güvensizliğimi perspektifine oturtmama yardımcı oldu. Ash kendi yeteneklerini sorgulayabiliyorsa, garip bir şekilde, bu bana da kendiminkileri sorgulama izni verdi.

"Sen asla mahvedemezsin. Sen çok iyisin. Her şeyde."

Kaşlarını kaldırdı. "Seks hakkında konuşmamamız gerektiğini sanıyordum."

Omzuna bir tokat attım. "Oh, kes şunu. Egonun zaten şişkin olduğu kadar şişirilmesine gerek yok."

O güldü.

"Yine de teşekkür ederim. Bana bu kadar kişisel bir şeyi anlattığın için."

"Seninle her şeyi paylaşmak istiyorum. İyi ve kötü olanları. Güvensizliklerimi, umutlarımı ve gelecekle ilgili hayallerimi. Seninle tanışmadan önce ne kadar yalnız olduğumu hiç fark etmemiştim. İşim o kadar çok enerjimi alıyordu ki, başarılarımı ve başarısızlıklarımı biriyle paylaşmanın ne kadar güzel olacağını düşünmeye nadiren vaktim oluyordu. Diğer kişinin ne olursa olsun beni destekleyeceğini bilmek."

"Hâlâ birbirimizi pek tanımıyoruz."

O da başını salladı. "Ben de en çok bunu bekliyorum. Seninle ilgili her şeyi öğrenmeyi. Ama şundan asla şüphe etmeni istemiyorum: seni ne kadar çok sevdiğimi, seninle ruh ikizimi bulduğuma ne kadar emin olduğumu. Karşımıza ne tür zorluklar ve sıkıntılar çıkarsa çıksın, birlikte üstesinden gelmeye yetecek kadar güçlü olduğumuzu."

"Tanrım, Ash, önemli bir toplantıdan hemen önce bir kızı eritmenin en iyi yolu."

Bana iç çamaşırlarını eritecek bir gülümseme attı. "Kendine gel, çünkü geldik."

Ash'in yanında yürürken, keskin bir rüzgar ayak bileklerimi okşadı. Chicago Kingcaid'e girdik. Ash'in bana verdiği talimatlarla donanmış olarak, resepsiyon masasına doğru ilerlerken lobiye gözden geçirdim. Masada görevli erkek personel, bilgisayar ekranından başını kaldırdı

gölümsemedi. Ash'i tanıdığında gülümsemesi kayboldu ve kendini toparlamadan önce biraz geriye doğru çekildi.

"Bay Kingcaid."

"Merhaba, Si'yi görmeye geldim..." Elini reddedercesine salladı. "Boş verin."

Ash uzaklaşırken özür dilercesine gülümsemedi. Onu takip etmek için döndüğümde, ayakkabılarımın tabanları yerde gıcırdayarak durdum.

Hayır. Hayır, hayır, hayır.

Gördüklerimin hayal olduğunu umarak gözlerimi kapattım. Gözlerimi açtığımda, korkunç gerçek göğsümü ezdi. Nefes alamıyordum.

Lobi barının dışında Ash, Simon ile konuşuyordu. Lanet olası eski sevgilim Simon. Bana değil, aşağılık kardeşi olan pisliğe inanan pislik. Kız arkadaşı. Sevdiğini söylediği kadın.

Bu olamazdı. Yere bakarak, beni bu felaketten kurtaracak bir çukur ya da başka bir doğal afet olması için dua ettim.

"Kiana."

Ash'in sesini duyunca isteksizce başımı kaldırdım ve gözlerim Simon'ın kilerle buluştu. Onun dehşeti benimkini yansıtıyordu. Ağzı açık kalmış, yüzünde acı dolu bir ifade vardı ve başımı hafifçe salladı.

Ne cesaret ama. Ash'ten geçmişimizi saklamamı, sessiz kalmamı, gürültü çıkarmamamı istiyordu. Başka bir deyişle, her zaman olduğum Kiana olmamı istiyordu. Kendimi ve doğru olanı savunmam gerekirken, kavga etmeden çekip gitmemi beklediği Kiana.

Üç yıl uzun bir süreydi ve insanlar değişirdi. *Ben de* değişmiştim.

Ama... Forster'a dava açmamıştım. Popomu okşamasına izin vermiş ve hiçbir şey yapmamıştım. O gece Ash ile tanışmamış olsaydım, Forster hâlâ istediği yere, istediği kişiye elini uzatmaya devam ediyor olacaktı ve cesur bir kadın ona karşı çıkıp bunu ihbar edene kadar, bu davranışlarından paçayı kurtarmaya devam edecekti.

Artık ezik olmayı bırakıp, Ash'in yanında kolayca sergilediğim küstah tavrımı dünyaya göstermenin zamanı gelmişti.

Omuzlarımı dikleştirdim, soğukkanlı bir gülümseme takındım ve iki

"Merhaba Simon." Onu, iş ortamında yapabileceğim kadar küçümseyerek baştan aşağı süzdüm.

"Hiç değişmemişsin."

Ve sonra, bu küçük sıçanı rahatsız etmek amacıyla, haftalarca Ash'e öğrettiğim şeyin tam tersini yaptım. Elimi kolunun kıvrımına soktum ve ona hayranlıkla gülümsedim.

"Hayatım, Simon ve ben birkaç yıl önce çıkıyorduk."

Ash, bu haber ve ona daha önce hiç kullanmadığım sevgi dolu bir terim kullanmamın yanı sıra kolunu koluma takarak sevgisini göstermemden duyduğu şaşkınlığı gizledi. Ama daha bitirmemiştim.

"Bu akşam yemekte sana her şeyi anlatmalıyım. Özellikle nasıl ayrıldığımızı." Simon'a işaret ettim. "Sen anlatmak istemezsen tabii?"

Simon'ın yüzü kıpkırmızı oldu, gözleri Ash'e yalan söylemem için bana yalvarıyordu, ama ben bunu asla yapmazdım. Simon ve benim hakkımda ona bir şey söylememek, o sadece eski bir erkek arkadaşımken bir şeydi. Ash de eski sevgilileri hakkında pek bilgi vermemişti, çok şükür. Ama artık Simon'ın Kingcaid Otelleri için çalıştığını bildiğim için... bu, işleri tamamen farklı bir boyuta taşıyordu.

Başından beri birbirimiz için ne kadar mükemmel olduğumuz açıkken, neden bu kadar uzun süre onunla çıkmaya direndiğimi Ash'e anlatmayı hep planlamıştım. Ve bu beklenmedik gelişmeyle, zaman çizelgesi birkaç basamak yukarı çıktı.

"Kiana, lütfen," diye yalvardı Simon.

Ash bana baktı, sonra Simon'a, sonra tekrar bana. "Kiana, bu sabah konuştuğumuz şeyin ikinci kısmına geçmeni istiyorum. Simon'la ofisinde konuşacağım. Yalnız başıma."

"Ama..."

"Simon," diye bağırdı. "Ofisine. Hemen."

Ben itiraz etmeden önce, Ash, Simon'ı dövülecek bir köpek gibi peşinden sürükleyerek uzaklaştı. Bana son bir kez yalvaran bir bakış attı, sonra köşeyi döndü ve ortadan kayboldu.

Patlattığım bombanın büyüklüğü beni vurdu ve titremeyen dizlerimi sabitlemek için elimi duvara dayadım. Doğru şeyi yapmıştım. Yapmıştım.

Değil mi?

Kendime güvenim sarsıldı. Ash bana geride kalmamı söylerken ses tonunu anlamaya çalışmıştım. Kızgın gibi gelmemişti. Sadece şaşkın ve kafası karışık gibi. Simon'a bağırp sonra çekip gitmesinden farklıydı.

Simon'ın hikayesi ne olacaktı? Gerçek mi? Şüpheli. Ash'e bana yaptıklarını anlatmak, onu pek de iyi bir ışıktta göstermezdi. Ve sonra aklıma geldi. Ash kendi hikayesini dinlemek istiyordu, sonra da benimkini soracaktı.

Déjà vu hissi midemi bulandırdı. Ya Ash Simon'ın versiyonuna inanırsa ve ben onun iddialarını doğrudan çürütemezsem, yine kaybeden ben olurum?

Hayır. Ash, Simon değildi. İsimlerini aynı cümlede kullanmak bile, Simon'ın tüm vücudunda bulunan dürüstlüğün küçük parmağında bile bulunan bir adama haksızlık olurdu. Ofise dalıp, onların konuşmasına katılmamda ısrar etmekten başka, Ash'e güvenip onun benden istediğini yapmak dışında bir şey yapamazdım.

Ve tarihin tekerrür etmemesi için deli gibi umut etmekten başka.

Bölüm 23

Asher

İntikam en iyi soğuk servis edilir.

Kiana'yı restoran müdürüyle derin bir sohbetin içinde buldum. Yaklaştığımı fark edince, bir tutam saçını kıvırdı ve yüzünü buruşturdu. O endişeli ifade tek başına ellerimi yumruk haline getirdi. Tırnaklarımı avuç içlerime batırdım, ama bu küçük işaret dışında, kimse midemde dönen içsel kargaşayı bilemezdi.

Simon, ona ayrılıklarının ne anlama geldiğini sorduğumda bana yalan söylemişti. Onun uydurduğu hikayeyi anladığımı belli etmedim. Kariyerini kurtarabileceği umuduyla, yalan söylemeye devam etmesine izin verdim.

Ama kurtarmadı.

Ve şimdi, bana asla yalan söylemeyen bir kadından gerçeği öğrenme zamanı gelmişti.

gerçeği öğrenmenin zamanı gelmişti.

"Seni ödünç alabilir miyim, lütfen, Kiana?"

Restoran müdürüne başımı eğerek selam verdikten sonra, doğruca çıkışa yöneldim.

Çıkışa doğru yöneldim. Yapmamız gereken konuşma burada gerçekleşmeyecekti.

Kiana, arabamızın park edildiği otelin hemen dışında bana yetişti.

"Ash."

Parmağımı dudaklarına koydum. "Bana bir iyilik yapar mısın? Bekle. Bu konuşmayı arabada yapmak istemiyorum."

Dudaklarını ısırıldı. "Tamam."

Otele dönüş yolculuğu sadece on dakika sürdü, ama hayatımın en uzun on dakikasıydı. Kiana heykel gibi oturuyordu, sırtı dik, elleri birbirine kenetlenmiş ve kucağında duruyordu. Ama alt dudağını ısırmayı bırakmıyordu. Tekrar tekrar, her an kanatacağından emin olana kadar.

Süitimizin kapısını açtım ve ona benden önce girmesini işaret ettim.

"Bir şey içmek ister misin?"

"İhtiyacım olacak mı?"

Kalbim kabardı. Günün beklenmedik gelişmeleri onu dengesinden etse de, yine de küstahlığını koruyordu.

Kendime viski, ona da cin tonik doldurdum. Sabah daha yeni öğleden sonraya dönmüş olsa da, bir tane içmenin zararı olmazdı. Onunkini ona verip kanepeye oturdum ve yanımdaki yeri okşayarak, ona hiç kızgın olmadığını sessizce ima ettim.

"Ne dedi?" diye sordu.

"Senin söyleyeceklerini duymayı tercih ederim." "Nereden başlayacağımı bilmiyorum."

"Genelde başlangıç yardımcı olur."

Cinini yudumladı, sonra önümüzdeki masaya koydu.

"Sana ondan bahsetmeyi planlamıştım. Sır saklamıyordum."

"Hepimizin bir geçmişi var, Kiana. Benden önce başka ilişkilerin olması beni ilgilendirmiyor. Beni ilgilendiren, ona karşı tepkilerin ve seni gördüğünde neredeyse kusacak olması."

"Yani sana bizden bahsetmedi mi? Neden ayrıldığımızı?" İç geçirdim. "Kiana."

"Tamam, tamam."

Yine içkisine uzandı, sonra elini geri çekip masanın üzerinde bıraktı.

"Her zaman konaklama sektöründe, özellikle otellerde çalışmayı hayal etmiştim. Çoğu insan için otele gitmek bir zevktir ve ben de onların konaklamalarını mutlu, sevgiyle hatırlayacakları bir deneyim haline getirmenin küçük bir parçası olabileceğim fikrini seviyorum."

Ellerini kollarında yukarı aşağı gezdirdi. Ceketimi çıkardım ve omuzlarına sardım. Yakalarını kendine doğru çekti, sonra burnunu kumaşa gömdü ve derin bir nefes aldı.

"Üniversiteden mezun olur olmaz, Chicago'da küçük, bağımsız bir otelde iş buldum. Kendimi çok şanslı sayıyordum. Mezun olduğum sınıfın çoğu, aylar sonra hala seçtikleri alanda iş arıyordu."

"Bunu özgeçmişinden hatırlıyorum."

O da başını salladı. "Bu role büyük bir hevesle atıldım. Müdür Simon yeteneklerimi fark etti, en azından öyle söyledi. Omuzlarıma daha fazla sorumluluk yüklemeye devam etti. Ben de bunu zevkle kabul ettim, hatta arzuladım, kariyerimi hızlandırmanın bir yolu olarak gördüm. Her zaman büyük, küresel otel zincirlerinden birinde çalışmak istemiştim, ancak daha küçük bir yerde deneyim kazanmanın

daha az stresli bir ortamda mesleğimi öğrenebileceğim bir yerde deneyim kazanmanın mantıklı bir hareket olduğunu fark ettim."

Dudaklarını yaladı ve yuttu.

"Bir bardak su ister misin?" O başını salladı. "Lütfen."

Bir bardak aldım ve buzdolabından soğuk bir şişe su çıkardım, ona doldurdum. Bir yudum aldı ve neredeyse hiç dokunulmamış cinini yanına koydu.

"Orada yaklaşık altı hafta çalışmıştım ki, bir gün Simon bana yaklaşıp, onunla birlikte bir konaklama konferansına iş gezisi için gitmemi istedi. Bu fırsatı hemen değerlendirdim."

Boğazı tıkanmış gibi tekrar yuttu.

"Orada ilk kez birlikte olduk."

Gözlerini kapattı ve başını salladı. "Yirmi bir yaşındaydım, taze yüzlü, naif ve o zamanlar ilk aşkım olduğunu sandığım şeyin gözlerimi kör etmişti. O benden çok daha yaşlıydı ve sanırım beni zamanına ve ilgisine layık gördüğü için gururum okşanmıştı." Kahkahası acı ve neşe eksikliği ile doluydu. "Ne aptalım."

Hiçbir şey söylemedim, alt dudakımı ısırp ona devam etmesi için başımı salladım.

"Mutlu olduğumuzu sanıyordum, biliyor musun? Tabii ki, bazı iş arkadaşlarım arkamdan konuşuyor, patronla yattığım için en iyi işleri aldığımı söylüyorlardı. Ama o zamanlar bunu kıskançlık olarak görüyordum. Simon inanılmaz yakışıklıydı, aşırı derecede çekiciydi ve beni sevdiğini sanıyordum. Onun için özel biri olduğumu sanıyordum."

Burnunun köprüsünü sıktı. "Konferanstan birkaç hafta sonra bir gece, barmenimiz hasta olduğunu söyledi, ben de onun yerine çalışmayı teklif ettim. Kapanış saatinden hemen önce temizlik yaparken, Simon'ın kardeşi Paul ortaya çıktı. Onunla bir iki kez karşılaşmıştım, ama sadece selamlaşmıştık. Bir içki istedi. Zaten alkol kokuyordu, ben de hayır dedim. Israr etti ve sonunda, daha çok ondan kurtulmak için ona bir içki doldurdum. Beni ürkütüyordu."

Omurgam gerildi, ama kendimi kontrol ettim. Simon ve Kiana'nın hikayelerinin ayrıldığı kısma gelmek üzereydik.

"Bir içki daha ısrar etti, sonra bir tane daha. Sonunda, ona hayır dedim ve bu sefer ciddiye aldım. Uzun bir gün olmuştu ve eve gitmek istiyordum. Otel bu saatte ölümcül bir sessizliğe bürünmüştü, çoğu misafir yatmaya gitmişti. Ama Paul'un başka planları vardı. Barın benim tarafıma geldi

geldi ve beni öpmeye çalıştı. Onu ittim. Beni tekrar yakaladı ve elini eteğimin içine sokmaya çalıştı. Simon'ın benim ne kadar harika bir sevgili olduğumu övündüğünü ve şimdi Paul'un da bunu kendisi denemek istediğini söyledi."

O su içmek için durakladığında, ben intikam planları yaptım.

"Ona tokat attım ve ona öyle bir kız olmadığımı söyledim. Tekrar saldırdı, ama bu sefer onun önünden kaçmayı başardım. Otelden Simon'ın dairesine kadar koştum. Onun *çok* kızacağını düşünmüştüm." Başını salladı. "Ama kızmadı. Bunun yerine bana yalancı dedi, Paul'un ona asla böyle bir şey yapmayacağını söyledi. Paul'a seks hayatımızla ilgili hiçbir şey anlatmadığını inkar etti, ama yüzünden okunuyordu. Anlatmıştı. Ona her şeyi anlatmıştı."

Elimi onun eline doğru uzattım. O da sıkıca tuttu ve bir anlığına gözlerini kapattı.

"Devam et," diye cesaretlendirdim.

"Simon'a, bu kadar ciddi bir konuda bana inanmayı reddederse, ilişkimizin biteceğini söyledim. Benim için mücadele etmeye bile çalışmadı. Sadece omuz silkti ve onu benden kurtardığını söyledi. Görünüşe göre benden sıkılmıştı."

Yüzünü buruşturdu.

Boğazıma yükselen öfkeyi yuttum.

O bitti. Kovuldu. Gitti. Karma intikam peşinde olan acımasız bir şeytandır.

"Ertesi sabah, her zamanki gibi işe gittim, ama artık bir işim olmadığını öğrendim. Simon beni kovdu, burasının bir otel olduğunu, genelev olmadığını söyledi."

"Ne?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı, çenem kilitlendi. "Ne yapmış lan?"

"Ah." Başını salladı. "Sana söylemedi mi?" Burun kıvırdı. "Evet. Aşağılık kardeşi ona *benim* ona asıldığımı söyledi ve o da Paul'a benim sözüme değil, onun sözüne inandı."

Sadece kovulmakla kalmadım. Mahvoldum. Onu mahvedeceğim.

"Ailem ve en iyi arkadaşım Gia, sonraki haftalar ve aylar boyunca benim dayanağım oldular. Mason ve Louis'in öfkeyle evin içinde dolaştıklarını hatırlıyorum. İkisini de dövmek istediler, ama annem onları sakınleştirdi. Sonunda, tüm olanları geride bıraktım, ama otelde başka bir iş bulmak imkansızdı."

Kafasını salladı, gözleri kasvetliydi. "Kanıtım yoktu, ama bahse girecek olsaydım, Simon'ın beni tüm kasabada kötilediğini söylerdim. Kapılar bana açılmadı ve açılanlar da kim olduğumu öğrenince hemen yüzüme kapandı. Sonunda, sizin otelde iş görüşmesi yapma fırsatı buldum. Çok sevinçliydim. Zorlu sorular bekliyordum, özellikle de önceki otel işimden üç aydan az bir süre sonra neden ayrıldığımı soracaklarını. Makul bir mazeretim hazırды. Ve sonra..." Omuzlarını silkti. Sonrasını bana anlatmasına gerek yoktu. Zaten biliyordum.

"Bu yüzden benimle çıkmaya direndin." Şimdi anlıyordum. Artık, karşılıklı çekiciliğimize rağmen işimizi profesyonel tutmakta neden bu kadar ısrarcı olduğunu anlıyordum.

"Evet, aynen öyle. Simon tüm gücü elinde tutuyordu. Beni ve kariyerimi kontrol ediyordu. Bir daha *asla* bir erkeğe bu kadar güç vermeyeceğime yemin ettim."

"Şimdi her şey anlaşıldı." Kollarımı uzattım ve o da kollarımın arasına girdi. "Yine de, sonunda bize bir şans verdin. Neden?"

"Hayır cevabını kabul etmedin." O güldü, ben de güldüm. "Ve ben de, tek bir tatsız deneyim yüzünden insanlara karşı içten içe güvensiz bir şekilde hayatımı sürdüremeyeceğimi fark ettim. Sen Simon değilsin."

"Hayır, ben değilim," diye homurdandım.

Dik oturdu, yüzünü ovuşturdu ve su yerine cin'e uzandı. "Peki Simon'ın olaylara bakışı neydi?"

"Senin bir ilişkin olduğunu, ama bunun işini etkilediğini ve bu yüzden kariyerine odaklanmana yardımcı olmak için ilişkiyi bitirdiğini söyledi. Anlaşılan, bunu pek iyi karşılamamışsın ve sonunda seni kovmaktan başka seçeneği kalmamış."

Kız, burnunu çekerek bardağını masaya geri koydu. "Ne pislik herif." Sonra yüzü soldu ve bana döndü. "Bana inanıyorsun, değil mi Ash?"

Çenesinin altını okşadım, sonra başparmağımla dudaklarını okşadım. "Yüzde yüz."

Gözle görülür bir rahatlama belirtisi gösterdi. İki elini karnına bastırdı ve sarkarak derin bir nefes aldı. "Teşekkür ederim."

"Kiana, tanıdığım herkesten daha yüksek ahlaki değerlere ve dürüstlüğe sahipsin. Asla başkasına senden daha çok inanmam. Beni dinle, inan bana, çünkü bu doğru."

Gözleri yumuşadı. "Seni hak etmek için ne yaptığımı bilmiyorum, ama o gün tanıştığımıza çok minnettarım."

"Ben de." Göz kırptım. "Hayatımın en iyi başı."

Alaycı sözlerim onu gülümsetti. "Beni bu yüzden seviyorsun, değil mi? Sık emme yeteneğim için."

"Tabii ki. Başka ne sanıyordun?"

Elinin tersiyle uyluğuma vurdu. "Aptal." Yüzü tekrar ciddileşti. "Birkaç çalışanla konuştum. Şansım yoktu. Yine de, konuştuğum bir garson, Simon'ın resepsiyonistlerden biriyle kısa süreli bir ilişki yaşadığını ve kısa süre sonra kadının ayrıldığını söyledi. Ama bu onun tercihi de olabilir."

"Ya da değil." Elimi çeneme götürdüm. "Artık önemi yok zaten."

"Simon'a ne yapacaksın?" "Onu kovacağım."

"Benim yüzümden mi?"

"Çünkü benim şirketimde onun gibi insanların çalışmasını istemiyorum. Gereksiz bir şekilde, yani seni, pozisyonunu kullanarak bir çalışanı kovdu. Bu, ilişkinizle ya da onun ilişkinizi nasıl bitirdiğiyle ilgili değil. Bu, onun bir erkek olarak karakterini gösteriyor. Ama artık seninle kişisel olarak birlikte olmak istemediği için seni kovması, onun bir yönetici olarak karakterini gösteriyor ve benim ihtiyacım olan türden bir yönetici değil. Unutma, burada olmamızın tek nedeni onun performansının yeterli olmaması."

Kız başını salladı. "Garip bir şekilde, bu beni rahatlattı. İntikamcı tarafım onun kovulmasına seviniyor. O pislik başına gelenleri hak ediyor. Ama profesyonel tarafım, kararını bizim ilişkimizden ziyade onun yönetici performansına dayandırdığın için rahatladı."

"Profesyonel ve kişisel ilişkilerimizi ayrı tutacağımı söylemiştim ve ciddi dim. Bu seninle ya da Simon'la olan geçmişinle ilgili değil. Bu, şirketimi nasıl yönetmeyi seçtiğim ve Kingcaid otellerinde çalışmasını istediğim çalışanların türüyle ilgili."

"Ahlaki açıdan benimle aynı fikirdesin, Ash."

"Büyük işlerin acımasız bir yanı vardır ve ben de gerektiğinde şirketimi şiddetle savunmaktan çekinmem, ancak benim için çalışan insanların ahlakı ve değerleri söz konusu olduğunda taviz vermeyi reddediyorum."

Kafasını kafama değdirdi. "Sen iyi bir adamsın, Asher Kingcaid." "Simon ve yaptıklarını bana gerçekten anlatmayı mı planlıyordun?"

"Evet. Kesinlikle niyetim buydu. Ama doğru zamanı bekliyordum. Tabii ki onun Kingcaid için çalıştığını bilmiyordum, ama sana

seninle bir ilişkiye başlamaya isteksizliğimi açıklamak için sana anlatacaktım. En iyi arkadaşım bu konuda bana sürekli sızlanıyordu.” Ellerini sevinçle ovuşturdu. “Simon'dan nefret ediyor. Bugün olanları ona anlattığımda çılgına dönecek.”

“Bir gün bu en iyi arkadaşınla tanışmalıyım.”

"Kendini hazırla. O benden bile daha açık sözlüdür."

"İmkansız."

Gülümsedi. "New York'ta yaşıyor, bu yüzden onu ne zaman göreceğimi bilmiyorum. Ama seninle tanışmak için sabırsızlandığını biliyorum."

"İş ve Penn'i görmek için düzenli olarak New York'a gidiyorum. Bir dahaki sefere sen de gelmek ister misin?"

"Harika olur. Belki çiftler buluşması yapabiliriz?" Yüzünü buruşturdu. "Ama Gia Christian Bale'e aşık, o yüzden belki de olmaz."

"Oyuncu mu?"

Kafasını salladı ve ben güldüm.

"O halde, Penn'in büyük bir hayal kırıklığı olacağına eminim." "Peki şimdi ne olacak?"

"Önce seni öğle yemeğine götüreceğim, sonra seni ailenin evine bırakıp benim küçük yönetim sorunumu halledeceğim."

O yüzünü buruşturdu. "Sen yap, ben yapmayayım."

Bacaklarımı salladım. "Bebeğim, ben bu tür şeyler için yaşıyorum."

Bölüm 24

Asher

Bu kovma işi alışkanlık haline geliyor.

ZAMAN KAYBETMEDİM. Doğruca Simon'ın ofisine gittim, kapıyı çalmadan, o kadar sert ittim ki kapı duvardan sekti. Simon ayağa fırladı, elleri yanlarında titriyordu.

"Asher. Gir."

Tanrım. Bu herif başka bir şeydi. Kontrolün kendisindeymiş gibi davranmaya çalışıyordu.

"Senin için 'Bay Kingcaid'." Parmağımı koltuğuna doğrulttum. "Otur."

Konuşmak için ağzını açtı.

"Ve çeneni kapa."

Omuzlarını dikleştirdi ve yerine oturdu. Parmak uçlarımı masasına dayadım, boyumu ve konumumu kullanarak bu piçe hayatının çöp kutusu yangınına dönüşmek üzere olduğunu kesin bir dille ilettim.

"Kingcaid'de çalışmaya başladığınızda sözleşmenizle birlikte verilen çalışan el kitabından da bileceğiniz gibi, ahlaki kurallar ve yüksek etik standartlar çalışanlarımızdan beklentilerimizi belirler. Buna paralel olarak, her yöneticiye verilen yıllık hedefler, beklenen performans düzeyini gösteren açık kılavuzlar, hedefler ve temel performans göstergeleri içerir."

Hızla gözlerini kırptırdı, ağzı benim açılış hamlem karşısında açık kalmıştı. Muhtemelen Kiana hakkında konuşmaya başlayacağımı bekliyordu. Ama bu onunla ilgili değildi, en azından doğrudan değil. Forster ile olan sorun gibi, Kiana'nın deneyimi de şirketimde çalışanların ne tür insanlar olduğuna gözlerimi açmıştı ve bunu kabul edemezdim. Babam bu organizasyonu bana emanet etmişti, çocukluğumdan beri bana değerleri aşılamıştı ve ben onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

"Birkaç önemli alanda performans hedeflerinizi tutturamadınız ve size verdiğim desteğe rağmen, yapılması gereken değişiklikler yapılmadı ve bu otel şu anda gruptaki tüm otellerin en alt çeyreğinde yer alıyor. Bu konuyu son derece ciddiye alıyorum."

"Ama ben..."

Gözlerimi kısarak, beni böldüğü için dudaklarımı onaylamayan bir çizgiye çektim. Yüzümdeki ifade değişikliğini fark etti ve sessizleşti.

"Kingcaid markasının koruması gereken bir itibarı var. Biz, bir nedenden dolayı dünyanın en iyi otel zincirlerinden biriyiz. Yüksek standartlar sadece beklenen değil, talep edilen, görevde kalmak için bir gerekliliktir ve sen bu konuda çok yetersizsin."

Dik durdum, ceketimi düzelttim, ona yorumlarımın etkisini sindirmesi için zaman vermek ve ben son darbeyi vurmadan önce kendini savunmaya çalışıp çalışmayacağını görmek için bir oyun oynadım. Sessiz kaldı, ifadesi pişmanlıktan çok somurtkandı. Tüm bunlar, Kiana ile olanlardan bağımsız olarak, bu adamın şirketime uygun olmadığına dair biriken kanıt yığımına eklendi.

"Hoş görmeyeceğim bir diğer şey de yüzüme karşı yalan söylenmesidir." "Ne konuda yalan söyledim?"

Öfkelenmiş gibiydi, kollarını göğsünde kavuşturdu. Bir savunma mekanizması. Kaşlarımı kaldırdım. Çenesi gerildi.

"Bu Kiana ile mi ilgili?" Acı bir kakhaha attı. "Seni kandırdı, ha? Neden ona vurulduğunu anlayabiliyorum. Ben de bir zamanlar öyleydim, ama bekle ve gör. Yakında gerçek yüzünü gösterecek ve o zaman bugünü hatırlayıp yaptığın büyük hatayı fark edeceksin."

Burun deliklerim genişledi, ama öfkemi bastırdım. Damarlarımda dolaşan öfkenin serbest kalmasına izin vermek hata olurdu. Bu durumla başa çıkmanın yolu, soğukkanlılık ve sakın davranmaktı. Ama lanet olsun, bu piçi tek yumrukla yere sermek için her şeyi verirdim.

"Yaptığım tek hata, senin gibi ahlaki değerleri şüpheli birinin şirketimde üst düzey bir pozisyona gelmesine izin veren süreçlerdi. Seattle'a döner dönmez bu sorunu çözeceğim. Bu arada" —ellerimi yine masasına dayadım—"eşyalarını topla, güvenlik seni binadan dışarı çıkaracak."

Ağzının köşelerinde tükürük birikti. Dik bir şekilde ayağa kalktı, yanakları gerildi, gözleri kontrol edilemeyen bir öfkeyle doldu.

"Beni kovamazsınız."

Gömleğimin manşetleriyle oynadım. "Yapabileceğimi göreceksin. Sözleşmeni kontrol et."

"Bunu yaparsan seni mahvederim, onu mahvederim, tüm Kingcaid adını mahvederim. Kendini dokunulmaz sanıyorsun. Ama değilsin. Benim bildiklerimi, sahip olduklarımı, yapabileceklerimi bilmiyorsun."

Ceketimin cebine uzandım, telefonumu çıkardım ve ekrana dokundum. Beş saniye sonra kapı açıldı ve ihtiyacım olacağını düşündüğüm güvenlik görevlisi ofise girdi.

"Lütfen Bay Barlow'u binadan dışarı çıkarın. Ayrılmadan önce güvenlik kartlarını el koyun ve otelin diğer eşyalarını geri alın."

"Evet, Bay Kingcaid."

Simon, güvenlik görevlisi onun kolunu tutarken parmağını yüzüme doğrulttu. "Bunu pişman olacaksın. Sözlerimi unutma."

Derin bir nefes alıp gözlerimi devirdim. "Biraz haysiyetle gitmeye çalışın. Boş tehditler hiçbir işe yaramaz." "Oh, boş değiller."

Bir tükürük lekesi masanın üzerine düştü. Forster'ın onursuz çıkışını hatırlayarak, temizlik görevlilerinin buraya gelip derinlemesine temizlik yapmasını zihnimde not ettim. O da benzer tehditlerde bulunmuştu, ama Barlow gibi arka planda kaybolmuştu.

Sopalar ve taşlar.

Barlow'un güvenlik görevlisiyle birlikte ortadan kaybolmasını bekledim, sonra telefonumu tekrar çıkardım ve önceden hazırladığım e-postaları gönderdim. Biri, sözleşmesinin resmi olarak feshine başlanması için insan kaynakları müdürüme, diğeri ise Barlow'un sistemlere ve mülklere erişimini iptal etmesi için bilgi teknolojileri müdürüme gönderildi. Sonuncusu babama gitti. Forster'da kanıtladığı gibi, bu adamın her yerde gözü ve kulağı vardı. Ve bu durum başladığında tatildeydi. Ona haber ulaşmadan önce, yöneticilerimizden birinin kovulduğunu bildirerek onu önlemek daha iyiydi.

Sonra, müdür yardımcısını ofisime çağırdım ve ona durumu anlattım. Yeni bir müdürün görevi devralması için hazırlıklar yaparken bana güvenebileceğini söylerken omurgasının dikleşmesi bana rahatlık verdi. Tam zamanlı olarak bu pozisyon için çok gençti, ama yeteneklerden sorumlu direktöre gelecekteki gelişim fırsatları için onu izlemesini söyleyecektim.

Arabama doğru yürürken, Barlow'un beni bekleyip sorun çıkaracağını düşünüyordum, ama ortalıkta yoktu. Araba kaldırımdan ayrılırken, Kiana'ya yakında orada olacağımı belirten bir mesaj attım. Birkaç saniye sonra telefonum çaldı.

"İyi misin?"

"Kanayan burnum dışında iyiyim."

Telefonun diğerk ucunda, dişlerinin arasından hava emerek çıkardığı keskin bir tıslama sesi geldi. "Sana *vurdu mu?*"

Kıkırdadım. "Seni kızdırmak çok kolay."

"Ugh. Sen kötü bir adamsın, Asher Kingcaid. Ne oldu?" "Önemli bir şey olmadı." Onun yaptığı tehditleri kendime sakladım. Boş

Kiana'nın endişelenmesini istemedim. "Bitti. Şimdi sadece yerine geçecek bir yönetici bulmam gerekiyor, sonra tüm bu olay tamamen kapanmış olacak."

"Hâlâ kendimi çok kötü hissediyorum. Ben seninle gelmeseydim onu kovarmıydın sence?"

"Büyük olasılıkla, evet. Onun performansından memnun olmadığımı sana söylemiştim. Standartlar boşuna konulmaz ve o bir süredir bu standartların altında kalıyordu. Ona bir şans vermeyi kabul ettim, ama gerçekte, Kingcaid mülkünü yönetebilecek yeteneklere sahip olduğuna beni ikna etmek için ne söyleyebilirdi, bilmiyorum. Bu senin suçun değil, Kiana. Bu konuyu bir daha düşünmeni istemiyorum. Kingcaid gibi büyük bir şirkette insanlar sürekli işe alınır ve kovulur. Bu, küresel bir organizasyonu yönetmenin bir parçasıdır. Eski bir deyiş ne der? 'İş hayatında duygusallığa yer yoktur.' Bu doğru bir söz."

"Evet, sanırım."

"Ailenle biraz daha kalmak mı istersin, yoksa Seattle'a dönmek mi?"

"Burada kalmamız sorun olur mu?"

Sesindeki umut dolu ton, isteğini açıkça ortaya koyuyordu. Kalbim patlayacak gibi hissettim.

"Eğer istediğin buysa, öyle yapalım." "Seni hak ettiğimi sanmıyorum, Ash," diye fısıldadı.

Boğazım düğümlendi. Aşık olmanın nasıl bir his olduğunu hep merak etmişim, ama göğsümdeki bu şişkinliği, diğer kişiyi mutlu edecekse çivilerin üzerinde yürümek isteyeceğim bu yoğun arzuyu, ona bakma, onu şımartma, hayatımı onu mutlu etmeye adanmak isteği bu kadar güçlü olacağını tahmin etmemiştim.

"Hemen geliyorum."

Sesindeki çatlağı fark etmeden telefonu kapattım. Her şeyi yanlış anlamıştı.

Onu hak etmeyen bendim.

Bölüm 25

Kiana

Ve işte böylece hayatım mahvoldu.

"YORGUN GÖRÜNÜYORSUN." Ash, apartmanımın dışındaki duvara omzunu dayadı ve saçımın bir tutamını kulağımın arkasına koydu. "Bir dahaki sefere mi?"

Seattle'a dönüş uçağında, akşam yemeğine çıkmayı planlamıştık, ama bir dakikadan kısa bir sürede üçüncü kez esnediğim için, saatlerce bir restoranda oturmaktansa yatağıma girip uyumak çok daha cazip bir fikir gibi geliyordu. Ash'in bana eşlik etmesini çok istesem de, iki günlük yolculuk ikimizin de beklediğinden çok daha stresli ve yorucu geçmişti. Sadece uyumak, Simon Barlow'u tamamen unutmak ve nihayet geçmişimi geride bırakarak yeni bir güne uyanmak istiyordum.

"Gitmezsek benden kötü düşünür müsün?"

"Tabii ki hayır. Yapmam gereken çok iş var." Gözlerimi kısarak ona baktım. "Çok çalışıyorsun."

"Benimki gibi büyük bir şirketin başında olunca, her zaman ilgilenilmesi gereken bir şeyler çıkar." Eğilip beni öptü. "Biraz dinlen. Yarın ararım."

"Hey, Ash," diye seslendim, o asansöre doğru yürürken.

Dönüp baktı. "Evet?"

"Beni rüyanda gör."

Bana bir öpücük gönderdi. "Her zaman."

Onu göremeyene kadar bekledim, sonra valizimi daireme taşıdım. Kapının yanında bıraktım. Yarın valizimi boşaltmak için bolca vaktim vardı. Saatiime baktım. Yedi buçuktu.

Aptalca, Kiana. Yirmi dört yaşındasın ve saat sekizden önce yorganın altına dalmak için sabırsızlanıyorsun. Gia, Ash ile akşam yemeğini ve seksi uyku için reddettiğimi bilseydi, çok eğlenirdi. Onu şimdi duyabiliyordum: *"Öldüğümde uyurum."*

Giysilerimi çıkardım, hızlıca duş aldım ve yatağa girdim. Tam uykuya dalmak üzereyken, telefonum bir mesaj geldi. Cep telefonumu kapatmadığım ya da en azından sessize almadığım için kendime küfrederek, yatakta doğrulup lambayı yaktım. Ekranı gözlerimi kısarak baktım.

Siktir.

Mesaj Simon'dandı.

Onun numarasını rehberimden silmemiştim, ama bu şaşırtıcı değildi. Artık görüşmediğim insanların numaraları da rehberimde bolca vardı. Teknoloji konusunda, düzenli olmak benim güçlü yanımdı değildi. E-posta programıma bir bakış, bunu herkese gösterirdi.

Ama bana neden mesaj attı ki? Birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yoktu. Mesajı okumadan silmeyi düşündüm. Simon'ı tanıyorsam, Ash'in onu kovması için beni suçlayacaktı ve mesaj, pozisyonundan beklenen performansı gösteremediği için bunu kendi başına getirdiğine dair içsel bir özeleştiri yerine, zehir ve kin dolu olacaktı.

Sonunda merakım galip geldi. Ekranı dokundum.

Simon: Kendinle gurur duyuyorsun, değil mi? Sonunda intikamını aldın mı?

Onu görmezden gelmeliydim, hatta daha iyisi, numarasını engellemeliydim. Kavga çıkarmak istediği belliyken onun kaprislerine boyun eğmemem gerektiğini biliyordum. Ama içimden bir parça da onun mutsuzluğunu yüzüne vurmak, ona hakaret etmek istiyordu. Bana haksızlık etmişti ve nihayet, üç yıldan fazla bir süre sonra, karma ona dersini vermişti. Bunda belli bir zevk vardı.

Ben: Ne istersen düşün.

Simon: Bundan paçayı kurtaramayacaksın.

Ben iç geçirdim.

Ben: Ne istiyorsun, Simon? Simon:

Acı çekmeni.

İçimden bir ürperti geçti, ama bu adamın acınası sindirme tekniklerini uygulamasına izin vermedim. Artık o masum yirmi bir yaşındaki kız değildim. Onun gibi bir zorba karşısında dik durabilen yetişkin bir kadındım.

Ben: Bunu kendin yaptın. Benimle hiçbir ilgisi yok.

Simon: [gülme emoji] Öyle mi düşünüyorsun? Her şey seninle ilgili, kaltak. Lanet olası işimi kaybetmemin sebebi sensin.

Ben: Hayır. İşini kaybetmenin sebebi sensin. İşinde berbattın ve bu ortaya çıktı.

Simon: Siktir git. Tek yapman gereken, seks arkadaşına işimi kaybetmemem için ona söylemekti.

Dişlerimi gıcırdattım, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki sesini duyabiliyordum. Brandon Forster, Simon Barlow, lanet olsun, sperm bağışçısı *babam*. Hepsi siktirip gidebilirdi. Yeterince uzun süre barışı korumuştum.

Zaman doldu.

Ben: Haklısın. Yapabilirdim. Ve muhtemelen dinlerdi de. Ama mesele de bu, Simon. Yapmak istemedim. İşini kaybettiğine sevindim, pislik herif. Bana yaptıklarının intikamı olarak düşün.

Birkaç saniye geçti. Üç nokta, sanki yazıp sonra siliyormuş gibi görünmeye devam etti. Sonunda mesaj geldi.

Simon: Seni uyarmadığımı söyleme.

Bununla ne demek istedi?

Neredeyse ona bunu sorarak cevap verecektim, ama bu tam da onun istediği şeydi. Konuşmayı sürdürerek bana hakaretler yağdırmaya ve kendi başarısızlıkları için beni suçlu hissettirmeye devam etmek. Ne yazık ki, ben bu oyunu oynamayacaktım.

Telefonumu sessize aldım, yorganın altına kıvrıldım ve uykuya daldım.

Ertesi sabah uyanmam biraz zaman aldı. Halsiz ve kafam bulanık bir şekilde duшта durdum, sıcak suyun ıgñnelerinin yüzüme ve vücuduma çarpmasına izin verdim. Beni tamamen uyandıran buz gibi bir suyla bitirdikten sonra, kurulandım ve yatak odama geri dönüp Ash'i arayarak kahvaltı için boş olup olmadığını sordum. Oteldeki vardiyam saat birde başlayacaktı.

Öğleden sonraydı ve bakmadan da buzdolabımın boş olduğunu biliyordum. En sevdiğim kafede pasta ve sert kahve içmek kulağa mükemmel geliyordu ve Ash'in de eşlik edeceği düşünülürse, bundan daha iyisi olamazdı.

Telefonumu elime aldım. Mesaj simgesinde dört okunmamış mesaj görünüyordu. Uygulamayı tıkladım. En son gelen mesaj Ash'tendi. Annem ve Gia da mesaj atmıştı. Ama gözüm bu üç mesaja takılmadı. Midem bulandı. Simon bana başka bir mesaj daha göndermişti.

İçimdeki her şey, mesajı okumadan Sil'e basmamı, numarasını engellemem ve onun varlığını unutmam için ılgık atıyordu.

Ama ben mesajı açtım.

Simon: Şuna bir bak.

Bir bağlantı eklemişti. Mesajlarda veya e-postalarda bağlantılara asla tıklamam, ama Simon'ın telefonumu silmek veya kişisel verilerimi çalmak için bana virüs veya Truva atı gönderecek kadar bilgili olduğunu sanmıyordum.

Bağlantı beni grenli bir videoya yönlendirdi. Anlamak için gözlerimi kısarak baktım. Işıklandırma berbattı, kalitesi korkunçtu. Birkaç saniye sürdü, sonra gerçeklik mideme bir yumruk gibi çarptı ve damarlarımda akan kan buz gibi oldu.

Hayır. Tanrım, hayır.

Gözlerimi kapattım, açtığımda önümde görünen korkunç manzara ortadan kaybolur umuduyla. Ama kaybolmadı. Nefesim kesik kesik geliyordu, kendimi ikiye katladım, karnım içimdeki istemsiz kasılmadan dolayı ağrıyordu. Kolumu karnıma doladım, gözlerimi videodan ayıramıyordum.

Simon seks yaparken bizi kaydetmişti. Benim *iznim* olmadan. Benim *haberim* olmadan. Neden? Neden böyle bir şey yapsın ki ve neden şimdi bana göndersin?

Videoyu kapattım ve tam zamanında banyoya yetiştim. Yere çöktüm, kollarımı tuvaletin etrafına doladım ve midemdeki her şeyi boşalttım. Şakaklarımdan ter damlarken, serin seramik mide bulantımı dindirmek için hiçbir işe yaramadı.

Ayağa kalktım ve ağzımı çalkaladım. Başka bir mesaj geldiğini belirten ses kulağıma ulaştı ve mantığımın aksine, yatak odasına gidip telefonumu aldım.

Simon: Sen her zaman berbat bir sevişirdin. Bak kendine, ben tüm işi yaparken sen orada gevşek bir şekilde yatıyorsun.

Videoda bir iz bırakmış olmalı, videoyu izlediğimde ona haber veren bir şey. Ellerim titreyerek cevap yazdım.

Ben: Benden ne istiyorsun?

Üç nokta belirdi. Küçük yudumlarla nefes aldım, oda dönüyordu, gözlerimin önünde noktalar parlıyordu.

Simon: Hiçbir şey.

Ben: O zaman neden bana bunu gönderdin?

Simon: Önce senin görmen adil olur diye düşündüm. Şu anda özel bir şey. Ama uzun sürmeyecek.

Mesajının anlamı netleştğinde boğazım düğümlendi. Bacaklarımın gücünü kaybedip, dağınık yatağın üzerine yığıldım.

Ben: Simon, yapma. Lütfen.

Simon: Çok geç. Oldu bitti.

Telefon titrek ellerimden düşerek çarşafların arasında kayboldu. Dizlerimi göğsüme çekip yerinde sallanmaya başladım.

Hayır. Hayır, hayır, hayır.

Bu olamazdı. Bana olamazdı.

Ash'e de.

Ağzımı açıp bağırdım. "Simon, seni lanet olası piç!"

Yataktan fırlayarak oturma odasına gittim, sonra yatak odasına geri döndüm. İleri geri yürüyordum. Ellerimi yumruk yaptım ve yatağa vurdum. Kime göndermişti? Sadece Ash'e. Ya da belki anneme. Arkadaşlarıma. Tanrım, bu işin sonu nereye varacaktı?

Ağzım kurudu, tükürüğümün her damlası yok oldu. Yutmaya çalıştım ama boğaz kaslarım çalışmayı reddetti.

Belki de bunu kamuoyuna açıklamamıştı. Simon bile bir seks kasetini internete yükleyecek kadar acımasız olamazdı. Ama bu düşünce aklıma geldiğinde, cevabı biliyordum. O tam da o kadar acımasız, o kadar manipülatif, o kadar kindardı. İşini kaybetmesinden beni sorumlu tuttu ve mümkün olan en iğrenç şekilde intikam aldı.

Ne yaptım ben? Bunu nasıl düzeltebilirim? Biraz daha volta attım, başparmağımın etrafındaki deriyi kanayana kadar ısırdım. Gözlerim yaşlarla doldu. Ash'in o videoyu izlemesi düşüncesi... beni mahvetti. Ya onun ailesi izlerse, ya annem ve babam? Kardeşlerim? İş arkadaşlarım? Onlarla nasıl yüzleşirim?

Tanrım, Ash ve ailesi için ne utanç verici bir durum. Kingcaid imparatorluğunun varisi, Simon Barlow gibi bir adama güvenecek kadar aptal biriyle ilişki kurmuş. O kadar saf ki, bu kadar uygunsuz bir pozisyonda filme alındığını fark etmemiş.

Simon o videoyu herkesin izleyebileceği hale getirdiği anda, Ash ve benim için hayal ettiğim gelecek yok oldu. Burada kalamazdım, burada çalışamazdım, burada yaşayamazdım. İnsanların beni işaret edip kıkırdayarak, benim tam ve mutlak aşağılanmamdan zevk almaları düşüncesi. Bununla başa çıkacak kadar güçlü değildim. Bunun dışında her şeyi yapardım. Ash'in itibarını lekelemek mi? Hayır. Ona, ailesine ya da kendime bunu yapmayı reddettim.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum.

Yorganın altından telefonumu çıkarıp annemi aradım.

Bölüm 26

Asher

**Geleceğin kapıdan çıkıp giderken onu
durdurmak için elinden hiçbir şey gelmiyorsa,
yine de dene.**

Bademli kruvasanın bir parçasını koparıp ağızıma attım ve yarım bardak sütle yuttum. Kötü bir gece uykusu, gözlerimin altında koyu halkalar ve kafamda bulanıklık bırakmıştı. Tam da bugünkü yönetim kurulu toplantısı için ihtiyacım olan şeydi, babam dün gece mesajla katılmayı planladığını bildirmişti.

Onun gelmesini istemediğimden değil, ama iki yöneticimizin kovulmasının hemen ardından onun gelmesi benim için önemliydi. Bir kez daha, onun hala kontrolü tamamen bırakmadığını, şirketi onun gibi yönetebileceğime tam olarak güvenmediğini düşününce, tüylerim diken diken oldu.

Ama ben o değildim. Elbette, birçok ortak yönümüz vardı, ama benim yöntemlerim onunkilerden farklıydı. Bu, ikimizden birinin yanlış olduğu anlamına gelmiyordu. Benim gözümde, farklı tarzlarımız markayı zayıflatmak yerine güçlendiriyordu.

Kiana'ya kısa bir mesaj göndermek için telefonuma uzandım. Dün gece onu özlemiştim. Kötü uyuduğumun bir nedeninin onun yanımda olmaması olduğuna emindim. Ama mesaj uygulamasını açtığımda telefonum çaldı.

"Johannes." Sesim kesikti, mesajım açıktı: Jameson amcanın partisinden sonraki sabah Kiana'yı kasten utandırdığını unutmamıştım. "Ne olursa olsun, çabuk ol. Geç kalacağım."

"Anladığım kadarıyla bu sabah e-postalarını henüz açmadın?"

Gözlerimi devirdim. Johannes'in oyunlarına ayıracak vaktim yoktu ve Kiana ile planladığım müstehcen mesajlaşmamı engelliyordu.

"Hayır. Dediğim gibi, geç kalacağım. Acil bir şey mi var?"

"Öyle de denebilir."

İçimden derin bir iç çekiş yükseldi. "Söyle hadi."

"Simon Barlow adında birinden gelen e-postayı aç. Kim bu adam zaten?"

Kanım dondu, sanki dikenler omurgama batıyormuş gibi hissettim. Johannes'ı hoparlöre aldım ve e-posta programıma girdim. Johannes, Simon Barlow'un kim olduğunu ya da bana gönderdiği e-postanın önemini bilmiyordu, herhalde bu e-postayı kardeşime de göndermişti. Ve Johannes, Barlow'un şüphesiz sert tepkisini almışsa, kaçınılmaz olarak babam da bir kopyasını almış olacaktı.

Tam da ihtiyacım olmayan şeydi bu.

"Chicago Kingcaid'in eski müdürü. Onu iki gün önce kovdum."

Gece boyunca gelen okunmamış mesajların arasında bu e-postayı gördüm. Açtım. İçinde sadece bir bağlantı vardı.

"Bu bir bağlantı. E-postalardaki bağlantıları açmam." O pisliği tanıyorsam, telefonuma virüs bulaştıracak bir bağlantı eklemiştir.

"Bunu açmak isteyeceksin." Johannes boğazını temizledi. "Düzeltilme. Bunu açman gerekiyor. Kendini hazırla."

"Bu ne demek?" "Sadece aç şunu, Ash."

Sağduyuma aykırı olarak, bağlantıya tıkladım. Beni anında oynatılan, kalitesi düşük bir videoya yönlendirdi. Işık çok loştu, ayrıntıları göremezdim, ama sestten anlaşıldığı kadarıyla...

"Bu lanet bir porno. Barlow neden bana porno göndersin ki?"

"İzlemeye devam et."

Kadın erkeğin üzerine çıktı, pozisyonunu değiştirdi ve...

Ağzım sanki bir bardak kum yutmuşum gibi kurudu. Gözlerimi ekrandan ayırmaya çalıştım, ama bir şey beni kapatmamı engelliyordu. Bacaklarımdaki kaslar kilitlendi ve göğsüm sanki yüksekte beton bir parça düşmüş gibi hissettim. Nefes alamıyordum.

"Ash."

Konuşmak için ağzımı açtım ama hiçbir ses çıkmadı. Gözlerim izlenme sayısına kaydı. Bin iki yüz elli sekiz... ve artmaya devam ediyordu.

Binlerce insan *benim kadınıma* tecavüz etmişti. Binlerce insan.

"Ash! Lanet olsun. Konuş benimle."

O *piç kurusu*. Omurgasız, kindar *piç kurusu*. Kiana biliyor muydu? Onların seks yaparken filme aldığını biliyor muydu? Lanet *olası internette* paylaştığını biliyor muydu? Tanrım. Geri alma, silme imkanı yoktu.

En iyi bilgisayar uzmanlarımı bu işin üzerine koştursam bile, hasarı telafi etmenin bir yolu yoktu.

"Gitmeliyim," diye boğuk bir sesle söyledim.

"Bekle!" diye bağırdı Johannes. "Üzgünüm, Ash. Sana söyleseydim, bana inanmazdın. Ne yapabilirim? Neye ihtiyacın var?"

"Kiana."

Telefonu kapattım, anahtarlarımı aldım ve kapıdan dışarı koştum.

Onun dairesine olan yolculuk sadece on beş dakika sürdü, ama her dakika kalbime bir hançer saplanıyormuş gibi hissettim. Onu birkaç kez aramaya çalıştım, ama sesli mesaja düştü. Mesaj atmaya karar verdim ve ona sabırlı olmasını, yakında orada olacağımı söyledim.

Kiana'nın apartmanında asansörü beklemek yerine, merdiven boşluğuna atladım ve merdivenleri üçer üçer çıktım. Nefes nefese, kapısını yumrukladım.

"Kiana. Aç kapıyı."

Zincirin kapıya çarpmasıyla rahatladım ve dizlerim titredi. Kiana'nın gözyaşlarıyla ıslanmış yüzü beni karşıladı, ama onu kollarımın arasına aldığımda, kolları gevşekçe yanlarında sarkmış, vücudu benimkine yaslanmıştı.

"Bebeğim, her şey yolunda. Her şey yolunda."

Kıpırdanarak uzaklaştı. Gözleri donuktu, kafasını kesin bir şekilde salladı ve bu hareket kalbime buz parçaları sapladı.

"Hayır, iyi değil Ash. Bunu küçümseme, beni aptal yerine koyma ya da bunu olduğundan başka bir şey gibi gösterme. Aşağılanma, yıkım, itibarımın, kariyerimin mahvolması. Ve sen." Yarım yürekle bir hareket yaptı. "Ailen. Hepinizi bu karmaşaya sürükledim."

Tereddüt etti, ama ona uzandığımda geri çekildi. Dizleri kanepeye çarptı, bacakları altından kaydı ve her zaman güneşli kişiliğini yansıtan, ama şimdi acımasız bir şaka gibi görünen parlak yastıklara yaslandı.

"Beni unut. Ailemi unut. Tek umursadığım sensin."

Onun yanına oturdum, ona dokunmamaya özen gösterdim, her ne kadar onun mutsuzluğunu gözlerimin önünde izlemek ve bunu düzeltememek beni çok üzse de.

"Geçen hafta sonu bana sürpriz bir şekilde aileni ziyaret ettiğinde en büyük korkum neydi, hatırlıyor musun? Utanç. Seni bir şekilde utandıracağımdan çok korkuyordum. Ailen ve arkadaşlarıyla başa çıkamayacağımdan korkuyordum. Ama sen bana, ailenin öyle olmadığını söyledin.

öyle olmadıklarını söyledin. Zengin olabilirlerdi, ama fakir bir aileden geliyorlardı. Hırsı ve hayatında daha iyi bir yer edinme arzusunu anlıyorlardı. Ve en iyi yanı, Ash, haklıydın. Ailen, amcaların, kuzenlerin, kardeşlerin, hepsi harika insanlar. Nazik insanlar. Ve bak, kapılarına ne getirdim."

Nefesini tutarak hıçkırığını yuttu, boğazı titredi, minik elleri gömleğinin eteğini sıktı.

"Bu senin suçun değil, Kiana."

"Haklısın. Benim değil. Simon'ın bizi çektiğini bilmiyordum..."

O, cümleyi bitiremedi, korkunç gerçeği dile getiren sözleri yüksek sesle söyleyemedi. Adam, onun güvenini alıp parçalamış, sonra da onun aşağılanmasını tüm dünyayla paylaşmıştı. İçimde kargaşaya neden olan duyguları adlandıramıyordum, sadece intikam alma arzusu ile dolu olduklarını biliyordum, onun da kadına çektiği acıyı çekmesini istiyordum.

Ve ben de bir miktar sorumluluk almam gerekiyordu. Videoyu paylaştığım için değil. O tamamen onun suçu. Ama onu kovmasaydım, bunların hiçbirisi olmazdı. O kaset yıllar öncesine aitti ve o hiç paylaşmamıştı.

Şimdiye kadar.

Ben onu zorlayana kadar.

"Polis karakoluna seninle gelmemi ister misin?" Kafası, bu düşünce

aklına gelmemiş gibi geriye doğru sıçradı. "Polis karakolu mu?"

"Evet. O bir suç işledi, Kiana. Ciddi bir suç." "Polise gitmeyeceğim."

Çenem gevşedi, ağzım açık kaldı. "Ne demek istiyorsun? Onun bu işten paçayı sıyrmasına izin veremezsin."

Saçlarını avuçladı. "Ash, lütfen. Beni rahatsız etmeyi bırak."

"Kiana." Onun bileklerini kavradım ve kollarını ayırdım. "Beni dinle.

O adam hapiste olmalı. Ağır bir suç işledi."

Kafasını salladı. "Yapamam. Ash, yapamam. Bütün o sorular, polislerin beni izlemesi. Beni ve onu izlemesi. Ve kamuoyu. Tanrım, hayır. Bu beni mahveder, seni de mahveder. Senin itibarını mahveder. Ailenin itibarını." Dudaklarını ince bir çizgiye sıkıştırdı. "Bunu yapmayacağım."

İçimden gelen saf öfkeyle ellerimi yumruk yaptım, içimi kemiren bir öfke. Bu olayda benim suçum ne olursa olsun, Barlow masum bir kadına affedilemez bir darbe indirmişti. İntikam pornosu. En acımasız ihanet. Bunun bedelini ödeyeceğini görecektim.

"O zaman senin için polise gideceğim."

"Hayır!" Parmakları yine saçlarına dolandı, köklerinden çekmeye başladı. "Bunu yasaklıyorum. Benim iznim olmadan polise gidersen seni asla affetmem."

"Kiana..."

"Hayır dedim, Ash. Bunu düzeltemezsin. Polis de düzeltemez. Kimse düzeltemez. O video ortada. Sonsuza kadar."

O kadar kasvetli ve ümitsiz görünüyordu ki kalbim parçalandı. "Lütfen sana sarılmama izin ver."

"Hayır." O, benden uzaklaşarak göğsüme keskin bir acı sapladı, duygusal sıkıntının fiziksel bir tepkisi. Sevdiğim kadının, bana en çok ihtiyaç duyduğu anda beni reddetmesi fikri, beni derinden yaraladı. Ruhumu yaraladı.

"Annemi aradım." Gözleri yaşlarla doldu ve benimkilere baktı. "O da videoyu aldı. Kardeşlerim, babam, en iyi arkadaşım. Herkes biliyor. Herkes *gördü*." Parmaklarını esnetti, genişçe açtı. "Bize hep 'linklere tıklamayın' derler, ama yine de tıklarız. Birinin bize gönderdiği şeyi görmek için duyduğumuz merak, o kişi bir yabancı olsa bile. Sanki açmadan duramayacağımız bir hediye gibi. O da bunu biliyordu. Ne yaptığını çok iyi biliyordu."

"Beni öldüreceksin," diye fısıldadım boğazım ağrıyla.

"Gitmeni istiyorum," diye mırıldandı, o kadar sessizce ki, ilk başta yanlış duyduğumu sandım.

"Ne? Hayır. Gitmeyeceğim."

"Şu anda birlikte olamayız. Şimdi olmaz."

Kaşlarım kalktı, gözlerim büyüdü. "Sen ne diyorsun? Bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmez."

"İşte bu," diye boğuk bir sesle konuştu. "Her şeyi değiştirdi."

"Anlamıyorum."

Başını eğdi ve yüzünde bir anlık... acıma ifadesi belirdi. Kendine acıma değildi. Bu Kiana'nın tarzı değildi. Daha çok şefkat gibiydi. Bana karşı.

"Ash, ailen dünya çapında tanınıyor. Senin itibarının benimle olan ilişkin yüzünden lekelenmesine izin veremem."

"Kiana, saçmalama. Birkaç hafta içinde kimse bunu hatırlamayacak. Yakında unutulacak. Sana söz veriyorum."

"Hayır. Öyle olmayacak."

Ayakları titreyerek ayağa kalktı ve ancak o zaman apartman kapısının hemen içinde duran valizi fark ettim.

"Neler oluyor?"

"Eve gidiyorum. Chicago'ya."

Birden dikleştım. "Hayır.

Yapamazsın."

"Yapabilirim ve yapacağım. Uçuşumu çoktan ayırttım. Babam beni havaalanından alacak."

"Sana izin vermeyeceğim."

Daha önce olduğu gibi şefkat dolu gülümsemesi beni ikiye böldü. "Beni durduramazsın."

"Bunun bizi ayırmasına izin vermeyeceğim. Bu sefer olmaz."

"Ash, lütfen." Hıçkırarak ağladı. "Ben... Düzgün düşünemiyorum. Zamana ihtiyacım var. Boşluğa."

"Ya Barlow'a rastlarsan? Burada, benimle kalman daha iyi."

"Onunla karşılaşmayacağım. Evden çıkmayı düşünmüyorum. Sadece annemi istiyorum. Şu anda ailemin yanımda olmasına ihtiyacım var."

"Peki ya ben? Seni rahatlatmak için ben yetmez miyim? Seni seviyorum. Bu kesinlikle yeterli olmalı, değil mi?"

Elini yanağıma koydu, ben de elimi onun elinin üzerine koydum ve gözlerimle ona dayanmasını, ona yardım etmeme izin vermesini, onunla birlikte olmama izin vermesini rica ettim.

"Sen dünyadaki en nazik, en güzel ruhlardan birisin, Ash.

Ben de seni seviyorum. Ama gitmeliyim. Burada kalamam."

Beni geçip gitmek istedi.

Önüne atıldım, ellerimi uzattım, yalvaran gözlerimle ona baktım, beni görmesini, bizi görmesini, bunların hiçbirinin önemli olmadığını, birlikte her şeyi halledebilecek kadar güçlü olduğumuzu görmesini istedim.

Ama video onu gerçeği görmemesi için kör etmişti. Yalvarışlarım kulak ardı edildi, Kiana söylediğim her şeye kapandı. Kararını vermişti ve ben onu durdurmak için güçsüzdüm.

Kollarım yanlarıma düştü. "Ne zaman geri döneceksin?"

"Bilmiyorum."

"Ama geri döneceksin, değil mi?" "Bilmiyorum."

"Kiana. Tanrı aşkına, sahip olduğumuz şeyi bir kenara atma. Onun kazanmasına izin verme. Bu konuda değil."

"O kazanmadı." Ellerimi tutup kendi ellerine aldı. "Lütfen, istediğim zamanı ve alanı bana ver."

"Bizden vazgeçmiyor musun?"

Cevap vermedi, sadece ayak parmaklarının ucuna yükseldi ve yanağıma öptü. Gözlerimi kapattım, bu son kez hissedeceğim diye, dudaklarının tenimde bıraktığı hissi hafızama kazıdım.

"Eve sağ salım vardığını haber ver."

"Veririm."

Kapıyı açtım ve eşikte durdum. Ona bir kez daha baktım. O piç yüzünden bir şekilde daha küçük, küçülmüş görünüyordu.

"Bu son değil, Kiana. Sen benim geleceğimsin. Senden, bizden asla vazgeçmeyeceğim. İstedğin zamanı sana vereceğim, ama sen ve ben, biz birbirimiz için yaratılmışız. Şu anda dünya kaos içinde gibi görünse de, diğer tarafa geçtiğinde sen de bunu anlayacaksın. Ve anladığında, ben seni bekliyor olacağım."

Onu terk etme gücüm beni terk etmeden önce hızla uzaklaştım.

Bölüm 27

Kiana

Zaman doldu, pislik.

Telefonuma bakarak, aramak için cesaret bulmak için dua ettim.

Chicago'ya döneli üç gün olmuştu. Eski erkek arkadaşım la seks yaptığım video viral olalı üç gün olmuştu. Hayatımın aşkı, tüm ailesi ve benim ailem, asla şahit olmamaları gereken bir manzaraya maruz kalalı üç gün olmuştu.

Ama annem ve babamla konuşup, düşünmek için zaman bulduktan sonra bir karar verdim.

Simon Barlow kazandığını düşünüyordu. Beni kırdığını, itibarımı yerle bir ettiğini, ilişki mi mahvettiğini düşünüyordu. Ve ilk başta ben de öyle olduğunu düşünmüştüm. Yaralarımı sarmak, annemin kucağına kıvrılmak ve kafamı toplamak için çocukluğumun geçtiği eve geri dönmüştüm.

Ash'ten ayrılmak ne kadar acı verse de, kalsaydım, o benim için her şeyi düzeltmek isteyecekti. Ama bunu kendi başıma ve hazır olduğumda yapmam gerekiyordu. Ondan ayrılmak, hayatımın kontrolünü geri alabilmemin, temizliği ve intikamı üstlenebilmemin tek yoluydu.

Sadece kadını içgüdülerime dayanan bir önsezim vardı, ama eğer haklıysam, diğer kadınların benim yaşadıklarımı yaşamalarını engelleyebilirdim.

Tek yapmam gereken, bunu hak etmemiş, kendi çıkarları için kullanmayacağına güvenemeyeceğim birine güvenmekti.

Tanrı aşkına, Kiana, şu lanet telefonu ara.

Arama tuşuna bastım ve telefonu kulağıma tuttum. "Kimsiniz?"

Johannes'in sert sesi neredeyse telefonu kapatmama neden olacaktı, ama kendimi toparladım, nefesimi tuttum ve kararımı verdim.

"Johannes, ben Kiana. Yardımına ihtiyacım var."

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki, bağlantı kesildi sandım, ama sonra onun nefes alışını duydum. Yavaş ve düzenli.

"Kim?"

Dişlerimi gıcırdattım, diş minesi diş minesine. "Kiana. Ash'in kız arkadaşı." Ash ile aramızdaki durumu göz önüne alındığında, bu unvana hak kazandığımı sanmıyordum, ama tüm bunlar bittiğinde, aramızdaki durumu bu hale getirdiğim için ona alçakgönüllü bir özür sunacak ve onun beni hala yeterince sevdiğini umarak, neden bu şekilde davrandığımı anlayacağını umacaktım.

"Ah. Bilmeden porno yıldızı olan kız. Kuzenim Roman film stüdyolarından sorumlu, ama porno filmler onun için biraz alışılmadık bir alan. Yine de seni onunla tanıştırebilirim. İstersen."

Göğsümü ateşli bir öfke doldurdu ve ciğerlerime hava doldurdum, oksijenin artan öfkemi kontrol etmeme yardımcı olacağını umarak nefesimi tuttum. Johannes beni kızdırmaya, tepkimi çekmeye çalışıyordu, bu tepkiden zevk alacaktı. Ash o zaman ne demişti? Johannes yemeğiyle oynamayı severdi. Bu, pek tanımadığım ama bende kalıcı bir izlenim bırakan bir adam için iyi bir benzetmeydi. Olumsuz bir izlenim, ama yine de gitmeyi seçtiğim kişi oydu.

Tek bir nedenden dolayı.

Onun öldürmeyi izlemekten zevk alacağına inanıyordum, belki de naif bir inançtı bu. Şüphelerimi Ash ile paylaşırsam, o devreye girip kontrolü ele alacaktı. Johannes kenarda durup katliamı zevkle izleyecekti.

En azından umudum buydu.

"Senin için birini bulmanı istiyorum ve Ash'in bunu bilmesini istemiyorum."

Johannes tsk etti. "Kardeşimden sır saklamak. Hay Allah, Kiana, bu uzun ve mutlu bir gelecek için iyiye işaret değil."

Çenemi sıktım, videoda olmadığımıza sevindim. Adam bir pislikti, ama bana yardım edecek bağlantıları vardı ve o olmasaydı, nereden başlayacağımı bilemezdim.

"Sebeplerim var."

"Eminim vardır. Benimle paylaşmak ister misin? Bilirsin, benim yardımına ihtiyacın olduğu için."

"Siktir git" diye cevap vermek için can atan gururumu yutarak, şüphelendiğim şeyi ve sezgim doğru çıkarsa Simon Barlow ile nasıl başa çıkmaya karar verdiğimi anlattım. Johannes tamamen sessizce dinledi ve ben konuşmayı bitirdiğimde bile, o da konuşmaya başlamadı.

İkinci kez, bağlantımızın kesilmediğinden emin olmak için kontrol ettim. Hayır. Sadece Batı Kıyısı'nın en büyük pisliği ile konuşuyordum. Muhtemelen tüm Amerika'nın en büyüğü.

"Ee?" diye sordum. "Doğru şeyi mi yapıyorum?" "Bunu bana mı soruyorsun?"

"Bunu yaparsam, bu seni de etkileyecek. Ailenizi, Penn'i ve ailenizdeki herkesi de. Ash'in bu konudaki düşüncesini zaten biliyorum. Ben ayrılmadan önce bana destek olacağını açıkça belirtti."

"O zaman benim ne düşündüğümün ne önemi var?"

"Sanırım ben... bağımsız birini arıyorum."

"Yani, senin büyülmüş amcığının tarafından yargı gücü etkilenmemiş birini arıyorum demek istiyorsun."

"Sen iğrençsin."

O, alıştığı o boş kahkahasını attı. "Daha kötüsü de söylendi bana. Tamam, Bayan Kiana, oynayacağım. Bana yirmi dört saat ver. İhtiyacın olanı elde etmek çok zor olmamalı."

Şaşkınlık beni sardı. Ya yardım etmeyi reddedeceğini ya da karşılığında bir şey isteyeceğini düşünmüştüm. Ne olabileceğini bilmiyordum, ama Johannes'i yeterince tanıyordum, onun ölü kalbinin iyiliğinden bir şeyler yapacak türde bir adam olmadığını tahmin edebiliyordum.

"Teşekkürler. Çok minnettarım. Lütfen Ash'e söyleme." Uyarıyı tekrarlamakta fayda vardı. Johannes'in bu sırrı kardeşini kızdırmak için bir silah olarak kullanmayacağını düşünmüyordum, ama başka seçeneğim olmadığı için, sözünü tutacağına güvenmek zorundaydım.

Gerçi... şimdi düşündüm de, aslında söz vermemişti.

Kıkırdadı... ve hiçbir şey söylemedi. Ne onayladı, ne de reddetti.

Adi herif.

"Johannes." Sesimi kasıtlı olarak alçaltarak, açık bir uyarıda bulundum. Bir kıkırdama daha. "Elimden geleni yapacağım."

Bu beni hiç de güven vermedi. "Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

"Bu benim içimdeki şeytan, sevgili Kiana. Ve biri kapıyı araladığında, o da dışarı çıkıp oynamayı sever."

Johannes yemeğiyle oynamayı sever.

Öyle yapmadı mı?

Telefonu kapatmak üzereydim ki, bana seslendi.

"Ne?" diye tersledim.

"Bu arada, göğüslerin harika."

O anda, daha önce hiç bu kadar çok eski moda bir masa telefonunu kapatmak istememiştim. Bunun yerine, telefonu kapattım, saçımı yumrukladım ve yastığıma bağırdım.

Uykum bölünerek uyudum, gece boyunca defalarca telefonumu kontrol ettim, Johannes'in bana iyi haberler içeren bir mesaj göndermesini bekledim. Sabah olana kadar ondan haber almadım, kalktım, annemi ve babamı uyandırmamak için sessizce aşağı indim ve bir demlik kahve yaptım.

Bir fincan kahveyle oturmuşken, telefonuma bir mesaj geldi. Hemen elime aldım.

Johannes: Gelen e-posta.

Yirmi saniye sonra, Johannes Kingcaid tarafından gönderilen mesaj gelen kutumda belirdi. Mesajı açtım ve bilgileri gözden geçirdim.

Siktir.

Başarmıştı. Sadece bunu da değil, bir de randevu ayarlamıştı. Bugün saat birde... Kingcaid Chicago'nun lobisindeki kahve dükkanında.

Gitmek istediğim en son yer.

Ve Johannes'in buluşmayı orada ayarlamasının tam da bu yüzden. Tam bir pislikti. Eminim bu, benim pahasına, uzun zamandır yaşadığı en eğlenceli şeydi. Ama dilenciler pazarlık yapma konumunda değildi ve bana buluşma yerini değiştirmem için herhangi bir iletişim bilgisi vermediği için, bu durumda dilenci olan kesinlikle bendim.

Ama karşılığında bir "teşekkür" alacağını düşünüyorsa... uzun bir bekleyişe hazırlansın.

Mikrodalgadaki dijital saate baktım. Yedi buçuk. Beş buçuk saatim vardı. Yukarıda, döşeme tahtaları gıcırdadı. Babam hareket ediyor olmalıydı. Her zaman annemden yarım saat önce kalkardı. Aşağı iner, anneme bir fincan kahve yapar ve onu uyandırmak için burnunun dibine tutardı, hatırlayabildiğim kadarıyla hep aynı rutini izlerdi.

Bu tanıdık rutin, beni yün battaniye gibi sarmaladı ve tam da şu anda ihtiyacım olan rahatlığı sağladı. Planlarımı kendime sakladım, en yakın arkadaşlarım olan annem ve Gia ile bile paylaşmadım. Beni desteklerlerdi, ama sorun da buradaydı. Hayatımda ilk kez, bunu

bu sorunu tek başıma halletmek istiyordum, bu dürtü inkar edilemezdi. Ash'i uzaklaştırmamın ana nedeni buydu.

Güzel, sevgi dolu, muhteşem adam benim için her şeyi düzeltmek, bana sarılmak ve beni dünyadan korumak istiyordu. Ama bunu yapamadı ve ben de onun yapmasını istemedim.

Zaman doldu.

Ama bu sefer, saatin yüksek sesli tik takları içimde bir değişimin habercisiydi. Simon beni terk ettikten ve yirmi dört saat içinde işimi kaybettikten sonra, kendi ayaklarımın üzerinde durmak yerine, aileme ve Gia'ya güvenerek kendimi toparlamaya çalıştım. Forster bana pis ellerini sürdüğünde bile, ilk tepkim eve, ailemin kucağına dönüp saklanmak oldu.

Tamam, ilk tepkim bu değildi. İlk tepkim Ash'i akılsızca becermekti.

O ilk gecenin hatırası yüzümü kızarttı. Belki de bu, kontrolü ele almamın katalizörü, başkalarının gücüne dayanmadan eylemlerimin sorumluluğunu üstlendiğim bir geleceğe doğru ilk adımım olmuştu.

Ve bugün, bunu bir sonraki seviyeye taşıdığım gündü.

Babam, en sevdiğim lokantaya kahvaltıya gitmeyi önerdi. Louis ve Mason işe gitmeden önce bize katıldı ve bir saat boyunca sorunlarım eridi, ailemle gülüp şakalaştım.

Kingcaid Chicago'ya gerekenden daha erken yola çıktım ve öğle yemeği telaşı başlamadan önce kahve dükkanının iç kısmında bir yer buldum. Üç kahve ve iki tuvalet molasından sonra, yirmili yaşlarında genç bir kadın içeri girdi. Etrafına bakındı ve gözleri bana takıldığında, elimi kaldırma riskini aldım. O da elimi sallayarak karşılık verdi ve arkasına gergin, sinirli hareketlerle bakarak aceleyle yanıma geldi.

"Sen Kiana olmalısın. Ben Jessica."

Karşımdaki koltuğu işaret ettim. "Geldiğin için çok teşekkür ederim."

Sanki birini arıyormuş gibi tekrar arkasına baktı. "Başka bir yere gidelim mi?"

Lanet Johannes.

O da benim kadar burada olmak istemiyordu. Görünüşe göre onunla oynamayı seven tek kişi ben değildim. İyi bilmek.

"Hiç sorun değil. İki blok ötede harika bir yer var."

Diğer kahve dükkanında pencere kenarındaki bir koltuğa oturduğumuzda, Jessica'nın omuzları gevşedi, sırtı düzeldi ve duruşu daha az dikleşti. İçeceklerimizi ve bir tabak kurabiyeyi masaya getirdim ve ona uzattım. Gülümsedi, beyaz çikolata parçacıklı bir kurabiye aldı ve ısırdı.

"Bay Kingcaid benimle konuşmak istediğinizi söyledi, ama itiraf etmeliyim ki ne hakkında olduğunu bilmiyorum. E-postasında ayrıntılara girmedim. Sadece sizinle görüşmemin benim yararına olacağını söyledi."

Derin bir nefes aldım ve hemen konuya girdim. "Johannes'tan sizi bulmasını istedim çünkü Simon Barlow hakkında sizinle konuşmak istiyorum."

Yüzü soldu, teni kül rengi oldu. Çenesi titredi ve kurabiyesini ikiye böldü, iki parçayı tabağa düşürdü.

"O... o ne olmuş?"

"Kingcaid Chicago'da çalışıyordun, değil mi?"

Kadın başını salladı. "Altı ay boyunca."

"Neden ayrıldın?"

Gözlerini kaçırıldı. "Ben... ben konaklama sektörüne uygun değilim." "Yalan söylüyorsun."

Bu onun dikkatini çekti. Başını hızla çevirdi, gözleri benim açık sözlülüğüm karşısında genişledi.

"Yalan söylemiyorum."

Onu inceledim, yaklaşımımı düşündüm. Kendini yılanların yuvasına atılmış, her biri ona saldırmaya çalışan, dişlerinden zehir damlayan korkmuş bir küçük kız gibi görünüyordu.

"Üç yıl önce Simon Barlow ile çıkmıştım."

Jessica boğazına dokundu, sanki bir çapa gibi ince gümüş zinciri kavrıdı. "Öyle mi?"

"Evet. Kingcaid'e katılmadan önce, şehrin diğer tarafında küçük bir butik oteli yönetiyordu. Üniversiteden yeni mezun olmuşum, bu benim ilk işimdi ve benimle birlikte mezun olan birçok arkadaşım iş bulmakta zorlanıyordu. Kendimi çok şanslı sayıyordum.

"Kısa süre sonra Simon'ın ilgisi bana yöneldi ve çıkmaya başladık. Onun gerçek aşkım olduğunu, hayatımın aşkı olduğunu düşünüyordum."

Gülümsedim, ama içimdeki acı hissini gizleyemedim.

"Bir gece, kardeşi de bu işin bir parçası olmak istediğine karar verdi ve bana asıldı. Simon'a anlattığımda, kardeşi yerine bana inandı

beni değil. İlişkimizi bitirdim ve ertesi gün, Simon bana misilleme olarak sebepsiz yere beni işten attı." "Aman Tanrım. Bu çok kötü."

Kingcaid'de başka bir pozisyon bulmam  yılımı aldı. Bana Seattle'daki tesislerinde staj teklif ettiler ve birkaç ay önce oraya taşındım. Simon'ın bu şirkette çalıştığını, CEO ile birlikte Chicago'daki oteli ziyaret etmek için buraya dönene kadar bilmiyordum. Orada Simon'ı performansının yetersizliği nedeniyle kovdu, ki yalan söylemeyeceğim, bu beni çok sevindirdi.

Ona tüm hikayeyi ya da Ash ile olan ilişkimi anlatmaya gerek yoktu.

Cliffs Notes da aynı işi gördü.

"Bunun son olduğunu, onu bir daha asla grmeyeceğimi düşünmüştüm, ama görünüşe göre Simon, kendisine haksızlık ettiğini düşündüğü kişilere karşı intikam alma konusunda bir adım daha ileri gitmiş."

Yutkundum, onun intikamcılığının acımasızlığı göğsümü sıkıştırıyordu.

"Simon, benim haberim olmadan seks yaparken bizi filme almıştı ve beni suçladığı işini kaybetmesinin intikamı olarak, videoyu internete yükledi ve sonra linki benim için değerli olan herkese gönderdi."

Jessica'nın çenesi neredeyse yere değecekti. Ne bekliyorduysa, bu değildi. Onu yakından izledim. Gözlerinin etrafında dolaşan bakışları, kenarlarında toplanmış derisi. Paramparça ettiği kurabiye. Acı dolu ifadesi ve sıkılmış yumrukları. Alnında ter damlaları.

"Jessica."

Onun ılgın bakışları benimkilerle buluşana kadar bekledim. "Neden otelden ayrıldın?"

Tıpkı kurabiye gibi, gözlerimin önünde parçalandı. Vücudu içe doğru kıvrıldı ve sanki bağırsakları dışarı çıkacakmış gibi kollarını beline doladı.

Ayağa kalktım, sandalyemi masanın onun tarafına çevirdim ve kolumu onun ince, titreyen omuzlarına doladım. Bana yaslandı, tüm vücudu titriyordu. Kendini toparlaması birkaç dakika sürdü ve o zamana kadar ben ne olduğunu zaten anlamıştım. Ya da en azından oldukça doğru bir tahminde bulunabilirdim.

"Beni de kovdu." Lekeli yüzünü iki eliyle ovuşturdu. "Benden sıkıldıktan sonra ilişkimizi bitirdi, sonra da beni kovdu. Onu insan kaynaklarına şikayet edeeğimi söyledim. O zaman o... o..."

"Senin videosunu yayınlamakla tehdit etti, değil mi?"

Boğuk hıçkırıkları kalbimi parçaladı. Benden sadece birkaç yaş küçüktü, ama korkmuş bir ocuk gibi görünüyordu.

"Polise gideceğim."

Dudaklarını yaladı. "Ne zaman?"

"Şimdi. Bugün. Bana yaptığı şey ağır bir suç ve bunun yanına kâr kalmasına izin vermeyeceğim. Bizim gibi başkaları da vardır ama diğer kadınlarla nasıl iletişime geçeceğimi bilmiyorum. Bahsettiğim CEO ile görüşmen sırasında otelden ayrıldığını öğrendim. Garsonlardan biri, senin ve Simon'ın bir ilişki yaşadığını düşündüğünü söyledi. Simon bizim videomuzu yayınladıktan sonra, senin de aynı durumda olabileceğini tahmin ettim ve polisin seni hazırlıksız yakalamasını istemedim. Seni önceden uyaracak gücüm varsa, bunu yapmam gerekirdi. Bu yüzden Johannes'tan kim olduğunu öğrenmesini ve benim adıma seninle iletişime geçmesini istedim."

"Sence ne olacak?"

"Kolluk kuvvetleri konusunda uzman değilim, ama onu tutuklayıp sorgulayacaklarını, belki de dairesini arayacaklarını tahmin ediyorum. Dizüstü bilgisayarını, telefonunu, bu tür şeyleri el koyacaklar. Bunun korkunç olacağını biliyorum. Yabancılar, polis memurları olsa bile, o kayıtları izleyecekler." Bu düşünce boğazımı düğümlendirdi. "Ama o adamın bana yaptığını, senin gibi başka birine yapmasına izin veremem."

Jessica birkaç saniye durakladı, sonra ayağa kalktı. Kalbim durdu. *Gidiyor.* Sonra gözyaşlarını sildi, omuzlarını düzeltti ve elimi tutmak için uzandı.

"Gidip onu yakalayalım, Kiana."

"Benimle geliyor musun?" Bu çekingен genç kadının benimle dayanışma içinde durması, hiç beklemediğim bir şeydi. Ona benimle gelmesini de asla istemezdim. Ama onun teklifi, gözlerimin arkasında sıcak gözyaşlarının akmasına neden oldu. Simon'ın bana karşı işlediği suçu ihbar etmeye karar verdiğimden beri, yalnız gitmekten korkuyordum, ama ailemden veya Ash'ten destek almamaya kararlıydım. Oh, onlar isteyerek yardım ederlerdi, ama bu benim kendi başıma yapmam gereken bir şeydi.

Ancak Jessica farklı bir durumdu. O da potansiyel bir kurbandı ve bu, en azından benim kafamda, bir şekilde zıtlık yaratıyordu. Kardeşlik bağıyla birbirine kenetlenip Simon'ın iğrenç eylemlerine karşı durmak, zayıf bir kadının ailesine, arkadaşlarına veya erkeğine destek olması için güvenmesinden daha iyiydi.

Gözlerimden yaşlar akmadan önce gözlerimi kıptım ve gülümsedim. "O zaman gidelim."

Bölüm 28

Asher

Babaların sözlerini dinlemeye değer.

Zayıf güneş ışığı bulutların arasından sızıyordu ve yansıması suda parılıyordu. Penthouse'umun penceresinin yanında durmuş, ellerimi pantolonumun ceplerine gömmüş, aklım Kiana'daydı. Bana biraz zaman istediğini söyleyip Chicago'ya döndüğünden bu yana üç gün geçmişti ve her sabah şafak söktükçe göğsümdeki acı daha da şiddetleniyordu. Uyandığımda telefonuma uzandım, ama hiçbir mesaj yoktu, iki kelimelik "Ben iyiyim" mesajı bile yoktu, bu da ruh halimi daha da kötüleştirdi.

Şu anda ne yapıyordu? Beni özlüyor muydu, yoksa ihtiyacı olduğunu söylediği mesafe aramızda kalıcı bir uçurum mu yaratıyordu?

Chicago'da kalırsa bu beni öldürürdü, ama aynı şekilde onu Seattle'a dönmeye zorlayamazdım. Onun için ne hissettiğimi biliyordu. Bunun yeterli olmasını ummaktan başka çarem yoktu.

Havaalanına kaç kez gittiğimi sayamadım, ama şoförüm birkaç dakika sonra geri dönüyordu. Onun isteklerine saygı duymak istiyordum, ama lanet olsun, bu kolay değildi.

Aşık olmak *berbat* bir şeydi. Ama aynı zamanda başıma gelen en sihirli şeydi. Kiana'yla birlikte olma arzusu geceleri uykumu kaçırıyordu, bu yoğunluk hiç dinmeyen yakıcı bir ihtiyaçtı. Onu o kadar çok istiyordum ki, yokluğu midemde hiçbir şeyin dolduramayacağı bir boşluk bırakıyordu.

Kapım çalındı, ziyaretçi beklenmedikti. Resepsiyon aramadığına göre, asansör kartı olan biri olmalıydı. Bu da ailem ya da kardeşlerim olduğu anlamına geliyordu.

Tanrım, lütfen Johannes olmasın. Onun benim acımı izlemesine dayanamazdım.

Kapıyı açtım. "Baba." Zayıf bir gülümsemeyi başardım.

"Merhaba, evlat. Umarım kötü bir zamanda gelmedim."

"Hayır, hiç de değil." Geri çekildim. "İçeri gel."

Ceketini çıkardı. Ceketini askıya astım, sonra mutfak ışıaret ettim. "Bir şey içmek ister misin?"

"Hayır, olmaz."

Kendime bir viski, babama da bir cin tonik doldurdum. "Ziyaretinin bir sebebi var mı?"

Bardağın kenarına koyduğum limon dilimini sıktı, sonra içkisine attı.

"Oğlumu görmeye uğrayamaz mıyım?"

"Tabii ki." Kanepeye oturdum. Babam sandalyeyi seçti. "Seni beklemiyordum. Hepsi bu."

Babam gözlerini kısarak ve hafifçe kaşlarını çatarak beni inceledi. Parmaklarımla bardağıma hafifçe vurdum, göğsümde bir sıkışma hissettim. Son birkaç gündür işime gerektiği kadar odaklanamadığımı farkındaydım. Belki de beni azarlamak için gelmişti, ya da daha kötüsü, bir şekilde onu hayal kırıklığına uğrattığımı söylemek için.

"Kiana ile konuştun mu?"

Yutkundum, gözlerim pencereye kaydı. Babamın gözlerindeki acıma ifadesini görmektense bu daha iyiydi. "Hayır."

"İyi."

Başımı o kadar hızlı çevirdim ki boynum çatırdadı. Boynumu ovuşturdum. "Nasıl iyi olabilir?"

"Çünkü onun isteklerine uyuyorsun."

Dudaklarımı büktüm. "Bunun doğru yaklaşım olduğundan emin değilim."

Babam öne eğildi ve bardağını sehpayaya koydu. "Eski bir ustadan tavsiye al, evlat. Bu tam olarak doğru yaklaşım. Bazen bırakmak zorundasın." Kıkırdadı. "Bunun senin için zor olduğunu biliyorum, ama inan bana, Kiana sana biraz zaman vermeni istediğinde onu zorlarsan, onu sonsuza kadar kaybetme riskini alırsın."

Elimi yüzüme götürdüm ve derin bir nefes aldım. "Onu özliyorum, baba." "Biliyorum."

"Beni azarlayacağını sanmıştım." Babam dikleşti.

"Neden azarlayayım ki?"

"Son birkaç gündür işime odaklanamadığımı biliyorum. Forster ve Barlow ile olan tüm o saçmalıklar yüzünden." Adını neredeyse tükürürcesine söyledim, damarlarımdan ateşli bir sıcaklık geçiyordu. "Sanırım şirketi yönetemeyecek kadar yetersiz olduğumu düşüneceğinden endişeleniyorum. Bana yönetimi devretme kararından pişman olabileceğinden endişeleniyorum."

Babam boğazına dokundu, dudakları aralandı. "Oğlum, daha yanlış bir düşünce olamazdı. Eğer bir eleştirim olacaksa, o da *çok* fazla çalıştığın olurdu."

Kıkırdadım. "Dünyanın en büyük işkolikinden gelen bir söz."

Babam sırtıttı. "İşte bu yüzden sana tavsiye verebiliyorum. Kontrolü devretmenin, ekibine güvenmenin senin için zor olduğunu biliyorum. Ama sen çok iyi bir otelcisin, hatta mükemmel. Seni sorumlu yapmak benim en iyi kararlarımdan biri."

Sandalyeden kalkıp kanepenin yanına oturdu.

"Seninle gurur duyuyorum, sadece bir CEO olarak değil, Kiana'nın eşi olarak da. Eve döndüğünde, ki hazır olduğunda dönecektir, ona verebileceğin en büyük hediye, ona tüm dikkatini vermektir. Keşke bunu kariyerimin başında öğrenseydim. Annenin bu kadar sabırlı ve anlayışlı bir kadın olması benim için büyük bir şans. Ama birçok kez, ailemle olmak için hafta sonlarını daha fazla izin alsaydım keşke diyorum."

Koluma hafifçe vurdu. "Sen hırslı ve vicdanlı birisin Asher ve Kingcaid Hotels'in senin yönetiminde büyüyeceğinden hiç şüphem yok. Ama lütfen, çevrendeki yetenekli ekibe güven, daha fazla yetki vermeyi öğren ve gençliğinin tadını çıkarmak için zaman ayırmayı unutma. İnan bana, gençlik bir anda geçer."

Babamın moral verici sözleri yavaş yavaş beynimdeki sis perdesini dağıttı. Babam benimle gurur duyuyordu. İyi bir iş çıkardığımı düşünüyordu. Bana inanıyordu.

Sözsüz kaldım, boğazımdaki düğümü yuttum ve endişelerim kayboldu.

"Teşekkür ederim, baba." Sesim kısılmıştı. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin."

"O geri dönecek, biliyorsun."

Keşke onun kadar kendime güvenebilseydim. "Umarım öyle olur baba. Gerçekten umarım." Gözlerim bulanıklaştı ve gözlerimi kırpıttım. "Geri dönmezse ne yaparım bilmiyorum."

"O akıllı bir kız, Asher. Akıllı ve bağımsız. Onun için her şeyi düzeltmek istediğini biliyorum, ama yapamazsın. Olanlar korkunç ve onun kendi yöntemiyle bununla başa çıkması gerekiyor. Geri çekilip onun uygun gördüğü şekilde bununla başa çıkmasına izin vermek erkek gururunu incitse de, doğru olan budur."

Başımı salladım. "Bu durumu kolaylaştırmıyor."

Babam gülümsedi. "Hayat zordur evlat, aşk ise işkence. Ama o kapıdan geri döndüğünde, çektiğin acılar buna degecek."

Ayağa kalktı, ben de kalktım. Elini uzattı, ben de sıktım. "Yarın akşam yemeğe gelmeye ne dersin? Annen seninle ilgilenmekten çok hoşlanacaktır." Gözlerini devirdi, ben de güldüm.

"İyi fikir, baba."

Ceketini aldım ve onu asansöre kadar geçirdim. İçeri döndüğümde, babam beni otel işinin başına geçirdiğinden beri beni zorlayan endişe ortadan kalkmıştı.

Babam benimle gurur duyuyordu.

Ve o anda ben de kendimle gurur duyuyordum.

Bölüm 29

Kiana

**Canavarın kafasını kesmek çok
tatmin edici.**

Taksi ailemin evinin önüne geldiğinde, gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum. Polisle konuşmak tüm enerjimi tüketmiş, beni bitkin düşürmüştü. Ama aynı zamanda, göğsümü derin bir gurur dalgası kaplamıştı.

Kolay olmamıştı ve ifademi alan kadın polis memuru ne kadar nazik olsa da, kanıtları, yani seks kasetini paylaşmak acı vericiydi, hatta diğer memurların faile karşı harekete geçmeden önce onu izlemek zorunda kalacaklarını bilmek daha da acı vericiydi. Bu memurların bazıları erkek olacaktı ve ben, onların arasında küçümsemeyle kıkırdayanların olmayacağını düşünecek kadar naif değildim.

Jessica, tüm bu zorlu süreç boyunca elimi sıkıca tutarak bana büyük destek oldu. Henüz onun da kurban olduğunu gösteren bir kanıt yoktu, ancak Memur Landry, deneyimlerine göre bu tür olayların nadiren tek seferlik olduğunu söyledi.

Eğer dünyada adalet diye bir şey varsa, Simon Barlow kanunun tüm ağırlığıyla yargılanacak ve suçlarının bedelini ödeyecekti. Artık bu benim elimde değildi. Elimden gelen her şeyi yapmıştım.

Bacaklarım güçsüz, başım hafif ve bulanık hissediyordum. Bakımlı bahçeden ön kapıya doğru yürürken, annemin buz gibi Chicago kışına rağmen yetiştirmeyi sevdiği kış çiçekleri saksılarına yorgun bir gülümsemeyle baktım. Bana yeşil parmaklarını miras bırakmamıştı, orası kesindi.

Kapıyı kilitleyip zinciri taktığımda, televizyondan gelen ses koridora yayıldı. Arkanı döndüğümde, annem endişeyle yüzünde izler olan haliyle oturma odasının kapısında belirdi.

"Kiana. Nerelerdeydin?"

"Polisteydim," dedim ve hemen gözyaşlarına boğuldum.

Bir saat sonra, kanepede kıvrılmış, annemin en sevdiği battaniyeye sarılmış, ayaklarım babamın kucağında, birkaç saat süren sorgulamanın yorgunluğu

her şeyi anlatmıştım, sonra da beni tek başıma bu süreci yaşamam için azarlarken kesintisiz dinlemiştim. Benim bu süreci tek başıma halletme nedenimi, aynı fikirde olmasalar da anlamışlardı.

"Aileler iyi zamanlarda olduğu kadar kötü zamanlarda da yanındadır, Kiana," diye annem parmağını sallayarak beni uyarmıştı. Sonra bana sarılıp ne kadar gurur duyduğunu, benim iyi olduğum için ne kadar mutlu olduğunu söylemişti.

Ve ben de öyleydim. Gerçekten. Mahkeme orijinal kopyasının kaldırılmasını emretse bile, video asla ortadan kalkmayacaktı. Çok fazla paylaşılmıştı ve internet sayısız dalı olan bir tavşan yuvası gibiydi. Her birini takip etmek imkansızdı ve ben de onu kimin gördüğünü kontrol edemeyeceğimi kabullenmiştim. Ama ona nasıl tepki vereceğimi kontrol edebilirdim ve benim gerçek gücüm de buradaydı.

Telefonum çaldı ve kahve masasına uzanıp telefonu aldım, yarı yarıya Ash'ten olmasını umuyordum. Benim yalnız kalma isteğime saygı göstermiş ve buraya geldiğimden beri sadece bir mesaj atmıştı, hazır olduğumda ona ulaşmamı rica eden bir mesaj.

Ash değildi.

Johannes'in mesajını açarken midemde bir heyecan dalgası hissettim. Ash'in karmaşık ve iğrenç kardeşinden ne bekleyeceğimi asla bilemezdim.

Johannes: Ee?

Dudaklarımdan bir gülümseme kaçmasına engel olamadım. Sonuca bu kadar ilgi göstermesi, bu adam hakkında bildiğimi sandığım şeylerin tam tersiydi.

"Kim o?" diye sordu babam.

"Ash'in kardeşi Johannes."

Babam dudaklarını büzdü. "Ama Ash değil."

"Onu rahat bırak, baba. Ona bana alan tanımamı istediğimi söyledim ve o da öyle yaptı."

"Ama kardeşi aynı şeyi yapmıyor mu?" Babamın kaldırdığı kaşları her şeyi anlatıyordu.

"Baba, hayır." Onun düşüncelerini giyotin hızıyla kestim. "İnan bana, Ash'in kardeşi dünyadaki en büyük pislik ve benim asla ilişki kurmayacağım son kişi."

"O zaman neden sana mesaj atıyor?"

"Jessica ile iletişime geçmeme yardım etti."

"Yani bana, sevdiğini söylediğin ve ikinizin buraya geldiğinde gördüğüm kadarıyla seni açıkça seven adam yerine Ash'in kardeşine ulaştığını mı söylüyorsun?"

Yanağımı kaşıyarak, dışarıdan nasıl görüldüğünün içimi kemiren farkındalığı hissettim. Ash de aynı şeyi hisseder miydi? Johannes'a onun yerine ulaşmamı bir ihanet olarak görür müydü? Bu düşüncüyü kafamdan uzaklaştırdım. Yarın Seattle'a döndüğümde bununla ilgilenmem gerekecekti.

"Durum karmaşık."

Babam homurdandı. "İnsanlar 'benim işime karışma' demek istedikleri zaman böyle derler." Gülümsedi ve ayak parmağımı çimdikledi. "Mesajını açık ve net bir şekilde aldım."

Dikkatini tekrar televizyona çevirdi. Johannes'e cevap verdim.

Ben: Artık polisle ilgili bir konu.

Cevabını aldığına göre bana cevap verecek mi yoksa beni görmezden mi gelecekti, emin değildim. Neyse. İhtiyacım olduğunda bana yardım etmişti ve umarım onu mümkün olduğunca az görürüm.

Ash senin açıklamanı ve özrünü kabul etmezse, onu bir daha görmek zorunda kalmayacaksın.

Düşüncelerimin aldığı yön beni ürküttü. Mesajı açtığımda, Johannes'in cevabı karşısında kaşlarım havaya kalktı.

Johannes: Aferin. Kolay olmamıştır.

Tanrım. Eminim Johannes için de kolay olmamıştır.

Ben: Acıttı mı? Johannes: [göz

kırpan emoji]

Johannes: Ash'i ara. Çılgınca bir nedenden dolayı, sensiz mutsuz. Bu senin suçun.

Ve gerçek Johannes odaya geri döndü.

Ben: [orta parmak emoji]

Bu sefer cevap gelmedi. Şaşırmadım.

Uçağım, oldukça ılık bir Şubat günü, rüzgârın hafif ve güneyden estiği bir günde Sea-Tac Havalimanı'na indi. Ayrılalı beş gün geçmişti, ama o kadar çok şey olmuştu ki, sanki beş hafta geçmiş gibi geliyordu.

Valizimi karuselden indirirken göğsümde bir heyecan dalgası yükseldi. Ash'i görmeme artık çok az kalmıştı. Körü körüne paniğim ve heyecanım, terli avuç içlerim ve sanki böcekler üzerinde zıplıyormuş gibi hissettiğim o korkunç hassas cildimde kendini gösteriyordu.

Terminal binasından dışarı çıktım ve taksi kuyruğuna girdim. Kuyruk hızlı ilerliyordu ve farkına varmadan, Ash'in evine giden bir taksinin arka koltuğunda oturuyordum. Önce eve gitmek yerine doğrudan oraya gitmenin doğru bir karar olduğuna hiç ikna olmamıştım. Ama onu görmeyi ertelemek, ilk adımı atmayı daha da zorlaştıracaktı. Onu uzaklaştıran bendim. Johannes'in çok kaba bir şekilde işaret ettiği gibi, özür dilemek benim sorumluluğumdu.

Ash, valizimi gördüğünde, onun benim için havaalanından direkt olarak gelmeye değer kadar önemli olduğunu anlayacağını umuyordum. Tekerlekleri binasının merdivenlerine çarptım ve içeri girdim.

Ancak o zaman Ash'in evinin normal insanların evleri gibi olmadığını hatırladım. Penthouse'a çıkıp kapıyı çalmak mümkün değildi. Asansör için davetiye ve kart gerekiyordu.

"Her dakika daha da ağırlaşan" valizimi İtalyan mermer zeminde sürükleyerek resepsiyon masasına yaklaştım.

"Asher Kingcaid'i görmeye geldim."

"Adınız?"

"Kiana Doh..."

"Kiana?"

Kendime itiraf etmeye cesaret edemediğim kadar özlediğim bir adamın dudaklarından çıkan ismimi duyunca, birdenbire döndüm.

Onu gördüğümde içimdeki her şey eridi, takım elbisesinin kesiminden rüzgârın dağıttığı saçlarına, hafif bir acı barındıran topaz rengi gözlerine kadar.

Selam vermek için elimi kaldırdım. "Merhaba."

Bakışları valizime düştü. "Geri mi döndün?"

"Evet."

"Kalıcı olarak mı?"

Ses tonundaki yükseliş, cesurca bastırmaya çalıştığı ifadesindeki umut ışığı, göğsüme çarptı. Eve dönüp onu terk ederek onu incittiğimden şüphelerim varsa, o anda hepsi yok oldu.

Başımı salladım. "Hiçbir yere gitmiyorum... eğer istediğin buysa?" Kaşlarını çattı. "Eğer istediğim buysa..."

Aniden sözünü kesti ve bakışları, konuşmamızı popcorn yiyip masaya ayaklarını uzatmaya değer bulmuş olan resepsiyoniste kaydı... mecazi olarak konuşursak.

İki adımda bana ulaştı. "Yukarı çıkalım." "Ash..."

Parmağını dudaklarıma bastırdı. "Burada olmaz."

Valizimi alıp elimi tutarak beni asansöre götürdü. Sessizce onun penthouse dairesine çıktık. Valizimi antrede bıraktı - bunun anlamını tam olarak anlayamadım - ve oturma odasından geçip doğrudan mutfığa girdi.

"Bir şey içmek ister misin?" Buzdolabına kafasını uzattı.

"Varsa su."

İki şişeyle geri döndü, geçerken kurutucudan bir bardak aldı. Bir şişe ve bardağı bana uzattı. Bardağa hayır anlamında başımı salladım, şişenin kapağını açıp kurumuş boğazımı serinletmek için bir yudum aldım. Endişe beni kurutuyordu ve Ash çok garip davranıyordu.

"Seni tekrar görebilecek miyim emin değildim."

Alt dudağımı dişlerimle ısırarak başımı salladım. "Sana öyle bir izlenim bıraktığımı biliyorum, ama her zaman geri dönmeyi planlıyordum." Gülümsemeye çalıştım. "Philippe'i zor durumda bıraktığım için, onunla aranı düzeltmene ihtiyacım olabilir."

"Oh, şimdi de kariyerin için yardımımı mı istiyorsun?" dedi ciddi bir ifadeyle.

Onun cevabı beni bir iki adım geri attırdı. "Ben... ben öyle demek istemedim..." Sonra dudaklarının seğirdiğini gördüm. "Çok komik, Ash."

Avuçlarını başının yanına kaldırarak, açıkça güldü. "Sen istedin."

"Evet, sanırım öyle yaptım."

Ciddi bir tavırla bana oturmamı işaret etti. "Lütfen benimle konuşur musun?"

Onun rahat koltuğuna oturdum, o da yanıma geldi.

"Simon'ı polise ihbar ettim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ardından hızla kırpıştırmaya başladı. "Öyle mi yaptın?"

"Evet. Davadan sorumlu memur, Chicago'da uçağa binerken beni yakaladı. Onu sorgulamak için gözaltına aldılar ve dairesini aradılar. Adli tıp ekibi onun dizüstü bilgisayarını aldı ve bana söylediğine göre, bilgisayarında farklı kadınlarla birlikte olduğu görünen birkaç dosya varmış."

Ash'in dudakları düzleşti. "Başkalarını da kaydetmiş mi?" "Öyle görünüyor."

"Tanrım." İki elini yüzüne götürüp derin bir nefes aldı. "Başına gelenler için çok üzgünüm."

Sağ omzumu kaldırdım. "Berbat bir durum, Ash. Ama yapabileceğim bir şey yok. Ailenin bu karmaşaya bulaşmasına *çok* üzuldüm ve bir daha senin ailenin yüzüne nasıl bakacağım bilmiyorum, ama ona bir saniye daha zaman ayırmayı reddediyorum. Yargılanacak ve mahkemeler onunla ilgilenecek. Bana gelince, tüm bunları geride bırakmayı, o e-postaları göndererek çaldığını sandığı kontrolü geri almayı seçiyorum." Parmaklarımı yavaşça onun parmaklarına doğru kaydardım, parmak uçlarımı elinin arkasında gezdirdim. "Seni seçiyorum. Bizi. Bir geleceği. Eğer beni kabul edersen."

"Seni kabul edersem mi?"

Hızlı hareket etti ve sonra ben onun üzerine çıktım, uyluklarım onun uyluklarına değiyordu.

Ellerini yanlarımdan yukarı aşağı gezdirdi ve kalçalarımı koydu.

"Seni seviyorum, Kiana. Sen gittiğinde sana söylemiştim. Keşke benim de seninle gelmeme izin verseydin. Ben orada olup seni destekleyebilecekken, sana yardım edebilecekken, polis seni sorgularken yanında olabilecekken, senin bunu tek başına üstlenmen fikri beni çok üzdü. Birlikte kalmamız gereken bir zamanda beni bu kadar kolay bir kenara atman canımı yaktı."

Kravatıyla oynadım, parmaklarımın arasından geçirdim. İlk gece taktığı kravatın aynısıydı. Ya da ondan bir sürü vardı.

"Simon ve kardeşi ile olan tüm o saçmalıklar yaşandığında, ailemin yanına koştum ve onların beni sarmalamasına, bana ve her şeye bakmasına izin verdim, ben ise

kendime acıyarak boğuluyordum. Forster kıcıma dokunduğunda kaçtım, sonra seninle tanıştım ve senin benim için bu sorunu halletmene izin verdim. Ama bu sefer, Ash, bu sefer, bu sorunu kendi başıma ve kendi yöntemimle halletmek zorundaydım. Aksi takdirde, etrafındaki herkesin sorunlarını çözmesine izin veren kadınlardan biri olurdum. Bu benim sorunumdu ve onu çözmek zorunda olan da bendim. Ve biliyor musun? Bu iyi geldi. Kendimi savunmak, sorumluluk almak, iyi olmaktan da öteydi. Ve bu dava mahkemeye gittiğinde, gururla tanık kürsüsüne çıkıp jüriye o piçin bana ve kim bilir kaç kişiye daha yaptıklarını anlatacağım."

Onu öpmek için eğildim, dudaklarının tek bir dokunuşu damarlarımda elektrik akımı yaratmasına rağmen öpücüğü kısa tuttum.

"Senin bakacak bir kadına ihtiyacın yok, Ash. Sana eşit bir ortağa, yanında durmaya layık birine ihtiyacın var. Senin sorumluluğu üstlenmene izin versem, olmam gereken kadın olabilmem için bir fırsatı daha kaçırmış olurdum. Bu *hem* sana *hem* de bana haksızlık olurdu."

"Tanrım, muhteşemsin." Ash dudaklarımı ele geçirdi, dilini dişlerimin arasına kaydırды. O öpücüğün tadını çıkardım, güçlü göğsüne yaslandım, kravatını yumruğuma doladım.

"Yatmaya gidelim," diye fısıldadı dudaklarıma.

"Ama önce, bir şey daha var."

İnleyerek kalçalarını kaldırdı. "Siktir, Kiana, bekleyemez mi? Seni kaybettiğimi sandım ve şimdi tek istediğim kendimi senin içine gömmek ve son birkaç günü unutmak."

"Polis karakolunda yalnız kalmamı istemediğini söylemiştin. Ama yalnız kalmadım."

Yüzünde bir kaş çatma belirdi. "Kim?"

"Kingcaid Chicago'daki garsonun, Simon'ın ayrılan bir resepsiyonistle ilişkisi olduğunu düşündüğünü söylediğini hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum."

"İşte o. O da Simon'ın kurbanlarından biriydi."

"Vay canına." Dudakları büküldü. "Onu nasıl buldun?"

Yüzümü buruşturdum. "Evet, işte sana anlatmam gereken şey bu."

Ash başını eğdi. "Neden bundan hoşlanmayacağım hissine kapılıyorum?"

"Johannes'ten onu bulmasını istedim."

"Johannes mı?" Ash'in alnında birkaç çizgi belirdi. "Kardeşim mi?"

"Aynen öyle."

Dudakları inceldi, hoşnutsuzluğu belliydi. "Neden bana değil de ona gittin?"

"Söylediklerimi dinlemedin mi?" Dişlerimi alt dudağına değdirdim

dudaklarını dişlerimle okşadım ve o da hafif bir inilti çıkardı. "Eğer sana gelseydin, sen hemen araya girip, konuştuğumuz tüm o gelişimi engelleyecektin. Seni seviyorum Ash, ama sen beni önemsiyorsun ve kendini durduramazdın."

"Haklısın," diye isteksizce kabul etti. "Umarım seni üzmedi." "Üzmek mi?"

Başımı salladım. "Hayır. Ama yine de pisliğin teki."

Bir öpücük daha vermek için yaklaştım, sonra kucağından indim ve parmağımı ona doğru kıvırdım. "Bence bana birkaç orgazm borçlusun."

Ash gülerek ayağa kalktı. "Ne istersen."

Bölüm 30

Asher

Üç ay sonra...

Elmas tam önünüzde parıldadığında, iki elinizle yakalayın ve sıkıca tutun.

Elimi Kiana'nın zıplayan bacağına ^{koydum} ve o bana çarpık bir gülümseme attı.

"Üzgünüm. Sinirlerim bozuldu."

"Sen iyisin. Her şey yoluna girecek."

"Ya bana inanmazlarsa? Ya da diğerleri?"

Elimi boynunun arkasına kaydurdum ve sıktım. "Bebeğim, inanacaklar."

"Tabii ki inanacaklar," diye cevapladı Jessica, Kiana'nın diğer tarafına oturarak bir mendili parçalamaya başladı. Parçalar kar yağışı gibi yere düştü.

Barlow'u soruşturduktan ve bilgisayarında buldukları sayısız videoyu inceledikten sonra polisin çağrısına yanıt veren kadınlarla dolu sırayı gözden geçirdim. Videolarda, en savunmasız halleriyle çekilmiş kadınlar vardı. Bana kalsa, o adam bir daha gün ışığını görmezdi.

Dava rekor sürede mahkemeye intikal etmişti. Bazen yüksek mevkilerde arkadaşların olması işe yarıyordu ve bu şekilde bağlantılarımı kullandığım için hiç pişmanlık duymuyordum. Kiana ve onun iyiliği söz konusu olduğunda, her şeyi yakıp yıkardım. Bu davanın aylarca onun üzerinde asılı kalmasını, düğünümüzü planlarken sürüncemede kalmasını istemiyordum.

Jüri başkanı ayağa kalktığında, Kiana nefesini tuttu ve gözlerini sımsıkı kapattı. Başparmağımla boynunda oluşan tüyleri okşadım. Sonra ben de gözlerimi kapattım.

Mahkeme salonunda "suçlu" kelimesi yankılandığında, Kiana nefesini tuttu ve omuzları içe doğru kıvrıldı. Mahkeme salonunda alkışlar yankılanırken onu kendime doğru çektim.

Siktir.

Her şey bitmişti.

Aylarca duruşma tarihini bekledik ve sonunda o piç hak ettiğini buldu. Kafasının arkasına bakarak, bana, Kiana'ya ve tek tek tanık kürsüsüne çıkarak beni hayran bırakan tüm o güçlü kadınlara dönmesini diledim.

O ise bir korkak gibi öne doğru bakmaya devam etti.

Karar verildiğinde, ceza yeterli değildi. Kiana'yı izni olmadan filme aldığı ve görüntüleri dağıttığı için üç yıl. İfade veren her kurban için birer yıl daha. Toplamda dokuz yıl.

Her bir yılını acı içinde geçirmesini diledim.

Kiana'nın elini elimde tutarak, Jessica ve diğerleri arkamızdan gelirken mahkeme salonundan çıktık. Tabloid gazeteciler dışarıda toplanmıştı, ama şoförüm arabayı çalıştırmıştı ve ben Kiana ve Jessica'yı kalabalığın içinden geçerek arabaya bindirdim. İki kadın, koşullar ve zorluklar sayesinde sıkı dost olmuştu, ama savaşılar gibi küllerinden doğarak zafer kazanmışlardı.

Jessica'yı evine bıraktıktan sonra Kiana'nın ailesinin evine gittik. Kiana onlara mahkemeye gelmemelerini rica etmişti ve onlar da onun isteğini saygıyla karşılamışlardı. Aynı ricayı en yakın arkadaşı Gia'ya da yapmıştı. Gia'yı geçen ay New York'a yaptığım seyahatte nihayet tanışmıştım. Gia, Pamela ve Owen kadar bu ricayı kolayca kabul etmemişti, ama yine de isteksizce kabul etmişti.

Yetişkin hayatımda ilk kez bir hafta izin aldım ve işleri genel müdür yardımcısına devrettim. Bu kararı vermek kolay olmamıştı, ama son birkaç ayda, Kiana Chicago'ya döndükten sonra babamın bilgece tavsiyesini dinlemiş ve bunu uygulamak için elimden geleni yapmıştım. Onun büyük emekleriyle kurduğu şirketi yönetmem için bana duyduğu güveni asla hafife almadım ve herhalde onu hayal kırıklığına uğrattığımdan endişelenmeye devam edeceğim, ama yavaş yavaş onun güvenine layık olduğumu kabul etmeye başladım.

Ve onun da dediği gibi, Kiana benden, zamanımdan ve ilgimden daha fazlasını hak ediyordu. Çılgın çalışma saatlerimi azaltmak ve sorumlulukların çoğunu son derece yetenekli ekibime devretmek, kendime verdiğim ve tutmaya niyetli olduğum bir sözdü.

Dört gün daha Chicago'da kaldık ve çoğu zamanı Kiana'nın ailesiyle geçirdik. Ama Seattle'a dönmek için jetimize bindiğimizde, onu tekrar tamamen kendime ait hissetmenin bana verdiği mutluluğu fark ettim.

Çantalarımı penthouse'umun giriş holüne bıraktım, gözlerim Kiana'nın Sound'a bakan pencerelere doğru yürüdüğünü izliyordu.

Onun ışığına, sıcaklığına, *kendisine* çekilerek onu takip ettim. Kollarımı beline doladım ve çenemi omzuna dayadım.

"Nasılsın?"

Derin bir nefes alırken göğsü inip kalktı. Kollarımda dönerek, ellerini boynuma doladı ve ensemden kavrılan saçlarımla oynadı. Saçımı kestirmem gerekiyordu, ama olan biten onca şey yüzünden berbere gitmeye vaktim olmamıştı. Ama saçımı parmağıyla döndürürken, ensemin arkasındaki cildimi okşarken, belki de saçımı biraz daha uzun bırakmalıyım diye düşündüm.

"Sen olmasaydın, son haftaları ve ayları atlatamazdım."

"Sana dokunmadan bir saat bile geçiremiyorum, bu yüzden bence bu bizi eşit yapıyor." Sözlerimi kanıtlamak için onu öptüm.

"Annen ve baban da, tüm ailen. Hepsi çok harika davrandılar, Ash. Çok destek oldular ve yargılamadılar."

"Seni ne için yargılayacaklar ki? O sırada romantik bir ilişki yaşadığın bir adamla yatıp ona güvenmiş olman için mi?"

Azı dişlerimi gıcırdattım, o piç kurusu hakkında düşündükçe içimde şiddetli bir intikam arzusu uyandı. Daha önce kimseye nefret duymamıştım. Sevmediğim insanlar olmuştu, elbette, ama nefret? Hiç sevmediğim, ama o pislik bu dünyada olduğu sürece içimde kalacağını içgüdüsel olarak bildiğim, çok güçlü, içgüdüsel bir duygu.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı, yüzünü başka bir öpücük için bana doğru çevirdi, ben de onu memnuniyetle öptüm. "Ve aileni de seviyorum. Çok şanslıyım, Ash."

"Asıl şanslı olan benim. Benimle her açıdan uyumlu ve benimki gibi bir aileye katılmanın çılgınlığını kabul edip kucaklayacak bir kadın bulacağımı hiç düşünmemiştim. Kingcaid olmak kolay değil."

"Belki de benim sırrım budur. Ben bir Kingcaid değilim."

Midem bir anda gerildi. Bunun zamanlamasını sorgulamıştım ve dürüst olmak gerekirse, o kadar çok tereddüt ettim ki başım döndü. Ama onun sözleri bir kapı açtı... ve ben o kapıdan geçtim.

"Burada kal." Burnunun ucunu öptüm ve yatak odama koştum.

Bizim yatak odamıza.

"Ne yapıyorsun?"

Birkaç dakika sonra geri döndüğümde Kiana'nın şaşkın ifadesi beni karşıladı. Ellerini ellerimle kavradım ve dudaklarıma götürdüm, ama

ağzım kurumuş, avuçlarım terlemiş ve kalbim göğsümde çarpıyordu.

Başarabilirsin. Yüzlerce insanın önünde ayağa kalkıp konuşmalar yaptın.

Yine de bu tek konuşmayı, tek bir kadına, *benim kadınıma* yapmak için paramparça oluyordum.

"Ash?"

Bana parlak kehribar rengi gözleriyle baktı, ilk kez gözlerinin derinliklerine baktığımda beni büyüleyen gözlerle, ve kalbim kabardı, ona olan sevgim sonsuzdu. Onu gerçekten benim yapma zamanı gelmişti. Bugün, yarın için. Hayatımızın geri kalanı için.

"Tanıştığımız akşam hayatımın dönüm noktası oldu. İsteyebileceğimi veya ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir dönüm noktası. Doğduğum günden beri babamın beni hazırladığı bir şirketi yöneterek mutluydum. Zengindim, başarılıydım, bir erkeğin isteyebileceği her türlü maddi varlığa sahiptim. Yine de hayatım önemli olan her açıdan boştu. O kapılardan geçip bu yalnız alana her girdiğimde açılan boşluğu doldurmak için durmaksızın çalışıyordum.

"Bana neyin eksik olduğunu sorsaydın, 'Hiçbir şey' derdim. O zamanlar buna gerçekten inanıyordum. Ama seninle geçirdiğim bir gece, ne kadar çok *daha fazlasını* istediğimi gösterdi. Aklımı başımdan aldın, ve sadece yatak odasında yarattığımız ateşli anlardan bahsetmiyorum. Seninle ilgili her şey beni meraklandırdı, beni kendine çekti, beni *arzulamaya* itti. Sen sadece o bir gecenin olacağını düşünüyordun, ama *ben* farklı biliyordum. Çünkü bir elmas tam önünüzde parıldadığında, onu bırakmazsınız. Elinizden gelen her şeyle ona tutunursunuz."

Gözleri buğulanarak bana baktı, eli göğsüne gitti. "Oh, Ash."

"Ve bu yüzden," diye devam ettim, bir dizimin üzerine çöküp birkaç hafta önce satın aldığım yüzüğü cebimden çıkardım, "tam da bunu yapmaya niyetliyim."

Ağzı açık kaldı, neler olup bittiğini anladığında ağzı mükemmel bir "O" şekli aldı.

"Kiana Doherty, seni çok seviyor ve saygı duyuyorum. Sen, eksik olduğunu bilmediğim parçamsın. Ama şimdi bunu hissediyorum, burada" — göğsümü yumrukladım — "seni asla bırakmayacağım. Lütfen, benimle evlenip bu çılgın Kingcaid klanına katılır mısın?"

"Tanrım, evet. Evet, Ash!" Benim seviyeme indi ve kollarını boynuma doladı. "Evet, seninle evlenirim."

Elmas yüzüğü parmağına taktım. "Tıpkı senin gibi parıldıyor." Yüzüğü parmağında çevirdi. "Tam uyuyor. Çok güzel, Ash. Çok güzel." "Senin kadar güzel değil."

Onu ayağa kaldırdım. Ellerimi beline doladım, onu kendime doğru çektim, sonra kaldırdım ve bacaklarını kalçama doladım.

Kıkırdadı. "Ne yapıyorsun?"

Yatak odasına doğru yürüdüm, yürürken poposunu sıktım. "Nişanlımı yatağa götürüyorum." Gülümsedim. "Ve onu birkaç saat orada tutacağım."

Asher'dan bir teşekkür

Hayatımın aşkıyla nasıl tanıştığımın hikayesini okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Onun layık olduğumdan emin değilim, ama hayatımın geri kalanını onu mutlu etmeye çalışarak geçireceğim.

Düğünümüz, Kingcaid serisinin bir sonraki bölümü olan [Consumed By You](#)'da yer alacak ve inanın bana, kardeşim ve sağdıcım Penn, Kiana'nın en yakın arkadaşı ve baş nedimesi Gia Greene ile başa çıkmak için çok uğraşacak. Bu görevi başarabilecek mi, kim bilir, ama ben şahsen bu gösteriyi çok keyifle izleyeceğim!

ONE CLICK CONSUMED BY YOU NOW

Gia ve Penn'in tanışmalarının ön izlemesini okumayı unutmayın. Birden fazla açıdan patlayıcı bir olay!

Tracie'nin haber bültenine kaydolun ve Kiana'yı yılmaz büyükannemle tanıştırdığım Captivated By You'nun özel epilogunu alın.

Ücretsiz kopyasını indirmek için BURAYA tıklayın.

Daha fazla milyarder görmek için o zamana kadar bekleyemeyecek misiniz? O halde ROGUES serisini okudunuz mu? Kiana ve ben Garen Gauthier ile akşam yemeğinde tanıştığımızda onunla tanışmıştınız, ama neden [ENTRANCED](#) ile en baştan başlamıyorsunuz?

Tracie, çok seksi bir sahnenin

ÖZEL bir alıntı paylaşmama izin verdi. Not almam gerekebilir! Keyfini çıkarın...

Merdivenlerden koşarak aşağı indim ve bekleyen arabama atladım. Trafiğe karıştık. Penthouse dairem etkinlik oteline çok uzak değildi ve on dakika sonra araba yer altı otoparkına girdi.

"Bu akşam bana tekrar ihtiyacınız olacak mı, Bay Stone?" "Hayır, teşekkürler Darren. Yarın görüşürüz."

Arabanın kapısını kapattıktan sonra, özel asansöre doğru yürüdüm ve şifreyi tuşladım, Athena'nın ona verdiğim şifrenin doğum tarihi olduğunu artık bildiğini düşünerek. Yedi yıl boyunca onları görmezden gelmek için mücadele etsem de, bu ona gerçek duygularımı kesinlikle gösterecekti.

Penthouse'uma çıkmak uzun sürmedi, ama oraya vardığımda kalp atışlarım iki katına çıkmıştı ve tüm vücudum heyecandan titriyordu. Yedi yıllık kaşıntıdan bahsedelim. Eh, onu kaşımak üzereydim ve sonuçları umursamıyordum.

Lobiye geçip penthouse'umun ana yaşam alanına girdim. Arka duvarın tamamını kaplayan renkli camları ile Manhattan silüetinin sınırsız manzarasını sunan geniş bir alandı. Aslında, dışarı çıkarsanız, Central Park'tan iş bölgesine kadar 360 derecelik manzara sunan tüm mülkümün etrafında yürüebilirsiniz. Empire State veya One World binasına kim ihtiyaç duyar ki? Bence buradaki manzara ikisini de geride bırakıyor.

Bakışlarım, kanepede uzanmış, ayaklarını altına çekmiş ve sağındaki sehpaye bir kadeh şarap koymuş Athena'ya takıldığında nefesim kesildi. Giysilerini çıkarmama emrimi yerine getirmişti. İçimi bir heyecan kapladı. O ipek elbiseyi çıkarıp altındaki ödülü ortaya çıkardığında yanında olmak istedim.

Kravatımı çıkarıp sandalyenin arkasına attığımda, gömleğimin en üst düğmesini açtığımda gözleri beni takip etti. Ben konuşmadım. O da konuşmadı. Mutfaka geçip buzdolabını açtım ve onun açtığı şarap şişesini çıkardım. Bir kadeh doldurdum. Bir yudum aldım. Buz gibi sıvının boğazımdan aşağı kaymasına izin verdim.

Arkasına yaklaştım. Konuşmamanın gerginliği daha da artırıyordu. İkimiz de ne olacağını biliyorduk, ama ikimiz de acele etmek istemiyorduk. Bu, birbirimizin kıyafetlerini yırtıp hızlı ve sert bir şekilde sevişmek için uygun bir zaman değildi. Her anın tadını çıkarmak, anıları zihnimin derinliklerine kazımak istedim. Athena, elli yıllık viski gibi tadına varılmalıydı, yerel marketten alınan ucuz bir içki gibi bir dikişte içilmemeliydi.

"Nefes al, Athena," diye mırıldandım.

Ağzımı şarapla doldurdum ama yutmadım. Kadehi Athena'nın kadehinin yanına koyup kanepenin üzerine eğildim, elimi çenesinin altına koyup başını geriye doğru eğdim. Gözlerimiz buluştu. Başparmağımla ağzını hafifçe açtım, sonra dudaklarımızı birleştirdim ve şarabı ağzına akıttım. Ona verdiğim şeyi yutarken boğazı elim altında hareket etti. Öpücüğü derinleştirdim ve karşılığında boğuk bir inilti duydum.

Onu bıraktım ve yavaşça kanepenin etrafından dolaştım. Elimi uzattım ve "Benimle gel" dedim.

Alt dudağını dişleriyle hafifçe ısırıp ve zarifçe ayağa kalktı. Serbest elimle iki şarap kadehini aldım ve onu yatak odama götürdüm. Hizmetçim, istediğim gibi ışıkları kısmış ve birkaç mum yakmıştı. Mumlar odaya sıcak bir ışık yayarak, koyu ve erkeksi renklerin etkisini azaltıyordu.

Elini bıraktım ve şarap kadehlerini komodinin üzerine koydum. Yatağın ucuna oturdum, kol düğmemi çevirirken gözlerimi Athena'nın yüzüne diktim.

"Elbiseni çıkar," dedim, sesimdeki emir netti.

Elinde hafif bir titreme olduğunu saklamadı, arkasına uzanıp fermuarı indirdi. İpek kumaş omuzlarından kayarak ayaklarının etrafında bir yığın oluşturdu ve dantelli krem rengi sütyenini, ona uyan külotunu ve... lanet olsun... çoraplarını ve jartiyerini ortaya çıkardı. Banyoda ona dokunmak için o kadar sabırsızlanıyordum ki, bunları fark etmemiştim.

İnlememi bastırdım, pantolonumun içindeki penisim sertleşiyordu, ama yüzümde en ufak bir tepki bile göstermedim.

Sütyenini çıkarmak için harekete geçti.

"Bırak öyle kalsın." Ayağa kalktım ve onun yanından geçerek uzun bir şifonyerin yanına gittim. Çömeli alt çekmeceyi açtım.

"Ne yapıyorsun?" Athena, eve geldiğimden beri ilk kez konuşarak fısıldadı.

Sayırsız seçenek arasında göz gezdirdikten sonra, daha önce hiç kullanmadığım bir vibratör ve bir uyku maskesi çıkardım ve onları yatağın üzerine attım, hedefim net ve doğruydu. Athena'nın iri gözleri, yatağımın ortasında duran eğyalarla benim aramda gidip geliyordu.

"Ryker?"

Parmağımı kıvırarak onu yanıma çağırdım. O, adımları sendeleyerek, sert bir şekilde hareket etti. Çenesini yukarı kaldırdım.

"Güven bana," diye mırıldandım, bağparmağımla onun ipeksi yumuğak dudaklarını okėayarak. "Bunun hayatının en güzel gecesi olmasını istiyorum."

"yle olacak," dedi. "Seninleyim."

Siktir.

Elimi göğsüne koydum, bağparmağımın ucuyla meme ucunu okėadım. Dokunuğumla meme ucu sertleğti, ince dantel örtünün altından açıkça görünüyordu. Titredi ve keskin bir nefes aldı.

"Denemek istemediğin bir şey var mı?" diye sordum.

Bana belirsiz bir bakığla baktı. "Denemek mi? Şey, emin değilim. Seeneklerim neler?"

Güldüm. "Saymakla bitmez. Hadi ama Athena. Sen utangaç biri değilsin. Herkesin sevmediği bir şeyler vardır. Bu akėam, her şeyin mükemmel olmasını istediğim için, o tür şeylere rastlamak istemem."

Gözlerini kısarak baktı. "Sen bir Dom musun?"

Yine güldüm. "ok fazla kitap okuyorsun. Seks oyuncaklarını sevmem, BDSM'den hoğlandığım anlamına gelmez. Ve soruna cevap vermek gerekirse, hayır, değilim. Otoriterim, evet, ama dominant değilim. Tercihlerim, rıza gösteren yetiğkinler arasındaki seksin bir ortaklık olması yönündedir, birinin diğerine kontrol uygulaması değil, ne kadar rızaya dayalı olursa olsun. Ayrıca, sen pek itaatkar bir tip değilsin, hayatım. Fazla inatısın."

Yorumumu görmezden geldi, ama kısa bir süre dudaklarını bzğtğn fark ettim.

"Orada kaç tane oyuncağın var?" diye sordu, arkasına, komodinine doğru bakarak.

"ok." enesini avuçladım ve bağımı eğip onu öptüm. "Oyalamayı bırak." Dilimi dolgun alt dudağına sürttüm. "Amına dil sokulmasından nefret eder misin?" Kulak memesini ısırdım. "Ya da sık emmekten?" Burnumu yanağına doğru kaydırđım, kokusunu iime çektim. "Boynuna plmekten hoğlanır mısınız?" Teorimi test ettim, nabzının çılgınca attığı karotis arterinin üzerine ağzımı açarak öptüm. "Anal seks nasıl olur?"

Pancar renginde kızardı, sonra Athena'ya hiç yakışmayan bir şekilde başını eğdi.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Sadece bir kez seks yaptım."

[BUGÜN TEK TIKLA KAYBOLUN!](#)

Consumed By You'nun birinci bölümüne göz atmak için sayfayı çevirmeyi unutmayın.

Gia

Kendime not: Gittiğin yere dikkat et.

Benim yeteneklerim çok ^{fazlaydı.} Harika bir aşçı, müthiş bir kız evlat ve küçük kardeşim Roberto için harika bir ablaydım. Christian Bale ile tanışıp evleneceğime dair sarsılmaz bir inancım vardı - onun zaten bir eşi olması konusu, henüz tam olarak çözemediğim küçük bir sorundu - ve birçok sevgilimin dediğine göre, yatak odasında tam bir ateş topuydum.

Henüz ustalaşamadığım tek beceri neydi? Dakiklik.

Alarm saatini yatak odamın öbür ucuna fırlattım ve kendimi yataktan attım. Yatak odasından banyoya koşarken kafamda çekiçler çınlıyordu ve arkamda bir kasırga gibi bir yıkım bırakıyordum. Bu ay yine işe geç kalamazdım. Üç kez geç kalırsam, çalıştığım restoranın baş aşçısı Freddo beni kovar ya da daha kötüsü olurdu.

"Dün gece dışarı çıkmamalıydın, aptal," diye mırıldandım, saçımı kuruturken aynı anda pantolonumun düğmesini iliklemeye çalışıyordum.

Ne zaman öğrenecektim? Erken vardiyadan önceki gece içmeye çıkmak berbat bir fikirdi, ama arkadaşım Ben arayıp yeni erkek arkadaşıyla tanışacağımı ve SoHo'daki popüler yeni kulübün konuk listesinde olacağımı söyleyince, hayır diyemedim. Yani, diyebilirdim. "Hayır" kelimesi kafamdan çıkmamıştı. Sadece eğlenmeyi seviyordum, hepsi bu. Hayat yaşamak içindi.

Bunu bana kardeşim öğretti. Her gün. Kendi hatası olmadan, çok zorlu engelleri aşmak zorunda kalmıştı, ama her birine çevresindekilere ilham veren bir cesaretle karşı koymuştu.

İş arkadaşım Lorenzo'ya bir mesaj göndererek, benim yerime bakmasını rica ettim, hayır, yalvardım. Sırt çantama bir muz sıkıştırıp, dairemin kapısını çarparak kapattım ve beş kat merdiveni koşarak aşağıya, sokağa indim.

Tren, benim yaşadığım Brooklyn'den Manhattan'a giden yolcularla doluydu. Bu, geç vardiyayı tercih etmemin birçok nedeninden biriydi. Öğle ve erken akşam vardiyası, işe giderken ve eve dönerken

işe giderken ve eve dönerken işe gidenlerle boğuşmam gerektiği anlamına geliyordu. Aynı gün içinde iki kez saçmalık.

Bir köşeye sıkışıp muzumu yedim ve buzdolabından içecek almadığım için kendime küfrettim. Otuz dakika sonra, sokağa çıktım, saat erken olmasına rağmen hava nemli ve boğucuydu. Henüz Haziran'ın oncu günüydü, ama yazdan bıkmıştım bile. Sonbahar, yaprakların turuncu ve altın rengine döndüğü, turistlerin geldikleri yerlere geri döndüğü ve acı kışın henüz çok uzak olduğu, bu yıl hiç gelmeyeceğine kendimi ikna edebileceğim yılın en sevdiğim zamanıydı.

Ama öyle oldu. Lanet olası doğa. Ara sıra bir kıza da şans verseydin ya.

En sevdiğim şarküteride hizmet bekleyen müşteriler çok fazla değildi ve madem öyle, en azından bir koyun kadar bir kuzu da asılabilirim diye düşünerek sıranın sonuna katıldım. Şampiyonların akşamdan kalma ilacı olan portakal suyu (en azından benim için) ve öğle yemeği için çavdar ekmeğinde tavuk salatası sipariş ettim. Bazen restoranda yemek yedim, ama kalçalarım ancak belirli bir miktar makarnayı kaldırabiliyordu, sonra talihsiz bir boyuta şişiyor ve acı verici bir müdahale gerektiriyordu. Diyetler beni huysuz yapıyordu, bu yüzden tartıda hedefimden beş kilo fazla çıktığım anda, gördüğüm her şeyi yememi isteyen İtalyan genlerimi geri çekiyordum. En azından birkaç günlüğüne.

Portakal suyu kabının plastik kapağını açtım ve sokağa çıkmadan önce yarısını bir dikişte içtim. Saatime baktım. On beş dakika geç kalmıştım. Kahretsin. Koşsam iyi olur. Koşmaya başladım, işe gidenler ve turistlerin arasında zikzaklar çizerek ilerledim. Göğüslerimin arasına ter damlıyordu ve nemli saçlarım alnıma yapışmıştı.

Telefonum bir mesajla titredi. Eminim Lorenzo acele etmemi söylüyordu ya da Freddo'nun çoktan restorana geldiği ve kovulmamak için gösterdiğim çabaların boşa çıktığı gibi kötü bir haber veriyordu. Çantama daldım. Evet. Lorenzo'dandı. Cevap vermek için mesajı açtım ve...

"Oof."

Sert bir kaya duvarına çarptım. Portakal suyumun kalıntıları bardaktan fırladı ve talihsiz adamı, bir zamanlar beyaz olan gömleğini, iyi ütülenmiş lacivert takım elbisesini ve UFC maç öncesi yüzleşmesinde bir dövüşçüye yakışır bir bakışıyla boğdu.

"Kahretsin. Tanrım, özür dilerim." Sanki bu basit hareket gömleğini kurutup temizleyebilecekmiş gibi, ona umutsuzca elimi salladım.

"Üzgün olmalısın." Sanki sabırsızlıkla uğraşmak istemediği sinir bozucu bir yaban arısıymışım gibi, çırpınan ellerimi itti. "Yürüyeceğin yere bakmalıydın."

"Turuncu sana yakışmıyor mu?" Onun öfkesini yatıştırmak için sırtarak gülümsedim. "Yani, turuncu ve mavi birbirine yakışır, biliyorsun. Belki yeni bir moda başlatabilirsin."

"Şu anda ciddi misin?" Kaşlarını daha da çatarak, "Bunu gördün mü?" dedi.

Sanki sabah güneşinin sıcaklığında kuruyan kocaman turuncu lekeyi fark etmem için bir işaret levhasına ihtiyacım varmış gibi kendini gösterdi.

Gözlerimi kısarak baktım. "Özür diledim."

"En son Instagram gönderinin beğeni sayısını kontrol etmekle bu kadar meşgul olmasaydın, bana çarpmazdın ve bu yüzden özür dilemek zorunda kalmazdın. Ve ben de önemli bir toplantıya bu halde gitmek zorunda kalmazdım."

Instagram mı? Tamam, şimdiye kadar bana kızgın olmasını hoş gördüm. Kaza tamamen benim hatamdı, ama hadi ama, alt tarafı bir gömlek. Kolayca yıkanır. Sanki bir köpek yavrusunu sakatlamışım gibi davranmasına gerek yok.

Bir köpeği sakatlayacak değilim tabii. Tanrım, bu düşünce bile midemi bulandırdı.

iğren

diri *Odaklan, Gia.*

or. Nedense, hırçın İtalyan annemden ziyade dost canlısı Amerikalı babamın ve sesimi sakın tuttum. Aferin bana. "Kuru temizleme masraflarını ödeyeceğim."

"Sence bu... bu... turuncu leke gömleğin üzerinden çıkacak mı?

Saçmalama."

Azı dişlerimi gıcırdattım. Tamam, yeter artık. Üzgünüm baba, ama Milanlı köklerimin ortaya çıkma zamanı geldi.

"Oh, siktir git, pislik. Bu sadece bir gömlek, hem de pek de güzel olmayan bir gömlek. Özür diledim. Sen ise özrümü kabul etmek yerine pislik gibi davranmayı tercih ettin. Şimdi, izin verirsen, burada durup seni dinlemekten çok daha önemli işlerim var."

Bay Jerkface ile uğraştıktan sonra Freddo ile hesaplaşmaya hazır bir şekilde işe gittim. Personel girişinden restorana girdim ve çantamı dolabıma tıktırdım, kan basıncım hala "kaynama noktası"nın altında seyrediyordu. Bazı insanlar. Gerçekten. Bunu yapması onu öldürür müydü?

temizlik faturasını ya da yeni bir gömlek masrafını göndermeyi kabul etmesi onu öldürür müydü?

Arkamda kapı açıldı ve ben hızla döndüm. "Siktir, Lorenzo, beni korkuttun. Freddo geldi mi?"

"Paçayı kurtardın." Lorenzo şef şapkamı ve beyaz önlüğümü bana uzattı. "Üstünü değiştir ve o senin geç kaldığını fark etmeden mutfağa gir. Yine." Lorenzo, ona dilimi çıkardığımda hiç aldırmadan sırttı.

Beyaz önlüğümün düğmelerini ilikledim, saçlarımı fileye koydum, şapkamı taktım ve mutfağa girdim. Lorenzo, öğle servisi için hazırlanması gereken sebzeleri benim çalışma alanıma koymuştu. Parmak uçlarımda yükselip yanağına bir öpücük kondurdum.

"Sen, dostum, bir meleksin."

"Sen de benim için aynısını yapardın. Biz çalışanlar birbirimize destek olmalıyız." Dirseğiyle beni dürttü. "Değil mi?"

"Haklısın."

Lorenzo'ya bu sabah takım elbiseli adamla yaşadığım tartışmayı anlatırken biberleri kesmeye başladım. Tahmin ettiğim gibi, güldü.

"Zavallı adam. Sabah dokuzdan önce portakal suyu dökülmüş ve ateşli bir İtalyan tarafından azarlanmış."

"Zavallı adammış, hadi oradan. Portakal suyunun yarısını içmiş olmam ne yazık. Tamamen ıslanmayı hak etmişti."

"O ofisinde kendi tarafını anlatırken orada bir sinek olmak isterdim."

"Peh. Eminim orada bir yerlerde 'aptal' ve bir iki 'sürtük' kelimesi geçiyordur. Kadınlar hakkında klişelerle konuşan tiplere benziyordu."

Lorenzo yine güldü. "Neden geç kaldığını ve bu ay üçüncü kez senin yerini tutmak zorunda kaldığımı söylemek ister misin?"

"Alarmım çalmadı." Yüzümü buruşturdum. "Ya da çalmış olabilir, ama ben duymadım." Kirpiklerimin arasından ona baktım. "Dün gece biraz dışarı çıktım."

"Gia!" Lorenzo başını salladı. "Geçen seferden sonra, erken vardiyadan önceki gece artık partiye gitmeyeceğini söylemiştin."

"Biliyorum." İnledim. "Ama Ben aradı ve karşı koyamayacağım tatlı, bal kaplı bir havuç salladı."

"Ne tür bir havuç?"

"Bir ısıruk almak isteyeceğin türden biri." Kaşlarımı oynattım. "Beni SoHo'daki yeni eşcinsel kulübüne götürdü."

"Paradise Lounge mu?" Başımı salladığımda Lorenzo'nun ağzı açık kaldı. "Seni şanslı kaltak."

"Biliyorum. Tanrım, harikaydı. Gözlerin sürekli onun üzerinde olurdu. *Ve* beni yeni erkek arkadaşıyla tanıştırdı." Elimi yüzümün önünde salladım. "Lanet olsun, çok yakışıklıydı. O lezzetli sandviçin içindeki et olmak için neler vermezdim."

"Yanlış ekipman, tatlım."

"Biliyorum." Dudaklarımı büktüm. "Neden tüm eşcinsel erkekler bu kadar yakışıklı?"

Lorenzo dilini üst dişlerinin altından geçirdi ve kalçasını dışarı çıkardı. "Çünkü biz Tanrı'nın armağanıyız, tatlım."

"Bence eşcinsel erkekler, Tanrı'nın kadınlara son 'siktir git'idir." "Nasıl yani?"

"Şey, bize başa çıkamayacak kadar gençken adet dönemini, hayatın tam da güzelleştiği sırada menopozu veriyor ve aradaki dönemde de bize bu muhteşem eşcinsel erkekleri 'Haha, şaka sana' diyerek atıyor. Ugh. Aptal Tanrı."

"Daha çok çalış, daha az gevezelik et, Gia." Freddo mutfaktan geçip evin ön tarafına doğru gitti.

"Tabii ki, Freddo." Ona en tatlı gülümsememi gösterdim, sonra gözden kaybolurken ona orta parmağımı gösterdim.

"Bir gün, bunu yaptığını göreceksin," dedi Lorenzo. "Ve sonra..." Yavaşça parmağını boğazına götürdü.

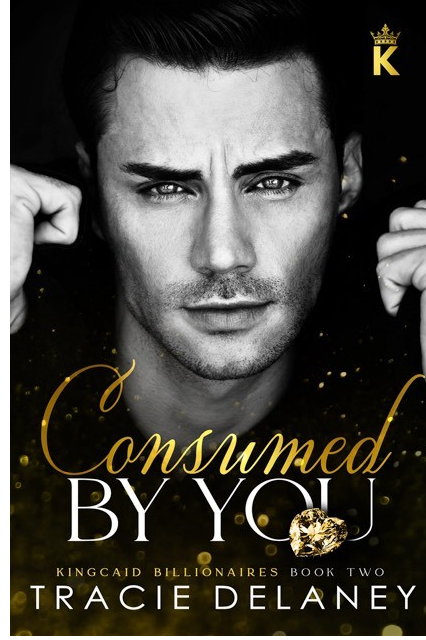
"Hayır, Freddo'dan daha akıllıyım. Ayrıca o zamana kadar kendi restoranım olacak."

Lorenzo'nun gözleri yumuşadı. "Hedeflerin olması iyi bir şey, Gia. Ve bunu başarabilecek biri varsa, o da sensin."

"Bu kaderimizde yazılı, Lorenzo." Gülümsedim. "Bir gün, hepsine sahip olacağım her şeye sahip olacağım."

[Consumed By You'yu ön sipariş vermek için](#)

[BURAYA tıklayın](#)

Consumed By You

Gelin muhteşem. Damat çok hoş. Ne yazık ki sağdıç tam bir pislik.

En yakın arkadaşım bana baş nedime olmayı teklif ettiğinde, tabii ki onur duydum.
Ta ki beni sağdıçla tanıştıran kadar. O zaman fark ettim ki, bu sabah...
bekleyin...

Yanlışlıkla bir bardak portakal suyunu
onun tertemiz tasarımcı takım
elbisesinin üzerine döktüğümde.

En iyi anım değildi, ama onun da bu konuda pislik gibi davranmasına gerek yoktu.
Ve şimdi
—Tanrı yardımcım olsun—benim tam zıttım bir adamla beş gün boyunca cennet
gibi bir adada kalmak zorundayım.

O otoriter, temizlik delisi ve geç kalmayı sevmez.

Ben küstah, dağınık ve kendi cenazeme bile geç kalırım.

Ama derinlemesine düşünürsem, *bazı* benzerlikler var.

Ondan nefret ediyorum, o da benden
nefret ediyor. O kazanmayı seviyor.
Ben kaybetmeyi sevmiyorum.
O bir playboy... ben de bir playgirl.

Bu yüzden yatakta birbirimizi ateşlediğimiz için şaşırmamam gerekir.

Ama bunun bir önemi yok. Hayat tek bir erkeğe bağlanmak için çok kısa. Özellikle
de o erkek milyarder Penn Kingcaid ise.

[Amazon'da mevcuttur.](#)

Yaklaşan sürümler hakkında ilk haberdar olmak için neden haber bültenime kaydolmuyorsunuz?

BUGÜN KAYDOLUN

Bonus olarak, kaydolduğunuzda, çok popüler milyarder serim ROGUES'un ön bölümü olan Entwined'ın ÜCRETSİZ bir kopyasını alacaksınız.

***E-posta sizin için uygun değilse, Racy Aces
Facebook grubuna katılabilirsiniz.***

E-postanın herkes için uygun olmadığını biliyorum. Bu yüzden, okuyucularla düzenli olarak sohbet ettiğim, alıntılar, kapak resimleri paylaştığım ve genel olarak çok eğlendiğim Racy Aces Facebook grubunu oluşturdum.
alıntılar, kapaklar paylaşıyorum ve genel olarak çok eğleniyorum.

Sizin de bana ve Racy Aces çılgın çetesinin diğer üyelerine katılmanızı çok isterim.
Bu [bağlantıya](#) tıklayın ve bize katılın.

Bağlantı çalışmazsa, Facebook'ta Tracie's Racy Aces'i arayın, bizi hemen bulacaksınız!

Tracie Delaney'nin kitapları

MİLYARDER ROMANTİZMİ

ROGUES Serisi

Irresistibly Mine Serisi Kincaid

Milyarder Serisi

KORUYUCU/ASKERİ ROMANTİZM

Cesur Koruma Serisi

SPOR ROMANTİZMİ

Kazanan As Serisi Tam Hız

Serisi

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

Brook Kardeşler Serisi

BOXSET

Kazanan As Brook

Kardeşler

Full Velocity

ROGUES Kitap 1-3

SPINOFF'LAR/BAĞIMSIZ

Mismatch (A Winning Ace Spin Off Romanı)

Break Point (A Winning Ace Novella)

Kontrol (A Driven World/Full Velocity Romanı)

Sana Hedivem

Teşekkür

Beni seven, destekleyen ve hikayelerimi bu kadar çok seven bir ekiple çevrili olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum.

Hubs - özgürce uçmamı ve hayallerimin peşinden gitmemi sağladığın için teşekkür ederim.

Harika, eğlenceli, nazik, cömert, muhteşem asistanım Loulou, bana ve yazdıklarına olan sonsuz desteğin ve sevgin için teşekkür ederim. Sen gerçekten milyonda birisin.

Eleştirmenim Incy'ye... Asher ve Kiana'yı benim kadar sevdiğin için çok teşekkür ederim. Desteğin benim için çok değerli.

Bethany - muhteşem düzenlemelerin ve harika önerilerin için çok teşekkür ederim. Eksik kelimeler için özür dilerim!

Katie - Ne diyebilirim ki, daha önce söylemediklerimi. Yoğun programından zaman ayırıp benimle bu yolculuğa çıktığın için çok teşekkür ederim. Daha nice çılgın planlama seanslarına.

Jean - Asher'a iyi bak. Senin bodrumun şimdiye kadar epey kalabalıklaşmış olmalı!

Jacqueline - Keskin gözlerin için teşekkürler. Onlar ve sen olmasaydınız ne yapardım? Bir sonraki buluşmamızı ve Starbucks'ta yapışkan çörek/limonlu her şeyi sabırsızlıkla bekliyorum.

ARC okuyucularıma. Sizler harikasınız! Sizler, bebeğim dünyaya gelmeden önce benim son gözlerim ve kulaklarımsınız ve okumak için zaman ayırdığınız için her birinize minnettarım.

Ve son olarak, ama kesinlikle en az değil, siz okuyuculara. Bu yolculukta benimle birlikte olduğunuz ve yeni bir seriye şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Bu işi yapabildiğim için çok şanslıyım, ama sizler olmasaydınız bunu başaramazdım.

Kingcaid serisinin geri kalanını da okumaya devam etmenizi umuyorum. Daha çok şey var.

Vaktiniz varsa, Amazon veya Goodreads'e kısa bir yorum bırakırsanız çok minnettar olurum. Yorumlar sadece okuyucuların yeni kitaplar keşfetmesine yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda yazarların yeni okuyuculara ulaşmasına da yardımcı olur. Hepimizin parçası olduğu bu harika kitap severler topluluğuna büyük bir iyilik yapmış olursunuz.

Yazar Hakkında

Tracie Delaney, İngiltere'nin soğuk kuzeybatısındaki ofisinde yazdığı yirmi beşten fazla çağdaş aşk romanının Kindle Unlimited All Star yazarıdır. Ofis eskiden bir garajdı, ancak yazmak için sessiz bir yere ihtiyacı vardı ve bu yüzden onu, hala kulübeye sürüldüğü için yas tutan zavallı, uzun süredir acı çeken kocasından çaldı!

Kendini bildik bileli hevesli bir okuyucu olan Tracie, eskiden biraz erkek fatma bir kızdı ve güvenilir Enid Blyton kitaplarıyla ağaçlara tırmanıp saatlerce okurdu, neredeyse karanlık basarken eve dönerdi, poposu uyuşmuş ve birkaç kıymıkla!

Tracie'nin kitaplarının ortak teması, gerçek gücün her türlü şekilde ortaya çıkabileceğini gösteren kadınlar ve büyük bir mücadele veren (ama sonunda kaybeden!) alfa erkeklerdir.

Geceleri, iki Westie köpeği Murphy ve Cooper ile kanepede kıvrılıp Netflix'te dizi maratonu yapmayı seviyor. Biraz şarap da içiyor olabilir.

İletişim bilgileri ve daha fazlası için web sitesini ziyaret edin: www.authortraciedelaney.com

İçindekiler

[Başlık Telif](#)

[Hakkı](#)

[İçindekiler](#)

[Tanıtım](#)

[Tracie'den bir not](#)

[1. Kiana](#)

[2. Asher](#)

[3. Kiana](#)

[4. Asher](#)

[5. Kiana](#)

[6. Asher](#)

[7. Kiana](#)

[8. Asher](#)

[9. Kiana](#)

[10. Asher](#)

[11. Kiana](#)

[12. Asher](#)

[13. Kiana](#)

[14. Asher](#)

[15. Kiana](#)

[16. Asher](#)

[17. Kiana](#)

[18. Kiana](#)

[19. Kiana](#)

[20. Asher](#)

[21. Asher](#)

[22. Kiana](#)

[23. Asher](#)

[24. Asher](#)

[25. Kiana](#)

[26. Asher](#)

[27. Kiana](#)

[28. Asher](#)

[29. Kiana](#)

[30. Asher](#)

[Gia](#)

[Seninle Tükendi](#)

[Haber Bülteni Kaydol](#)

[Tracie Delaney'nin](#)

[Kitapları Teşekkürler Yazar](#)

[Hakkında](#)

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM